

۱

شانازي مرقايه

محمد
صلوات الله
وسلامه

پيغمه مبهري ره حمهت بو جيهانيان

نورى زير

محمد فتح الله گولهن

منتدى اقرأ الثقافى
www.igra.afilamontada.com

منتدى اقرأ الثقافي

www.hqra.ahlamontada.com

شانانچى مرقايرنى
نورى نىر
۱

پىغەمبەرى رە حمەت بۇ جىهانىان

شانازى مرقاينى

نورى نىر

۱

پېغەمبەرى رە حمەت بۇ جىهانىيان

محمد فتح الله گولەن

شانازلی مرقایه نوری نمر ۱

پیغمه مبهری ره حممت بۇ جیهانیان

نووسینی

محمد فتح الله گولهن

وهرگپرائی

دهسته‌ی وهرگپرائی دهزگای چاپ و په‌خشی کانی عیرفان

چاپی به‌که‌م

کانوونی به‌که‌م - ۲۰۱۲

تیراژ: ۵۰۰۰ دانه

چاپی دووه‌م

کانوونی دووه‌م - ۲۰۱۲

تیراژ: ۱۵.۰۰۰ دانه

ژماره سپاردنی (۲۳۸) ی سالی ۲۰۰۸ ی پیدراوه.

شوینی چاپ

Nese
Basmı-Yayını

Nese Matbaacılık - İstanbul

+90 212 661 1111

www.nesematbaacilik.com

دهزایانی ناوه‌یه

دؤستی مېنبا - همولیر

110 x 160 mm

هممو مافیکی چاپ و له‌به‌رگرتنه‌یه و بلژوکردنموی باره‌زراوه.

Copyright © Irfan Publishing ۲۰۱۲

دهزگای چاپ و په‌خشی کانی عیرفان

www.irfanpublishing.com

پیرستی بابەتەکان

پیشەکی

۱

دەسیک

پێغەمبەری ڕەحمەت بۆ جیهانیان

۲۱ ۱ - لە چاوەڕوانیی بەرەبەیاندا

۲۷ ۲ - سەردەمیکی تاریک

۲۷ ۱ - بت پەرستیی سەردەمی نەفامی

۲۹ ۲ - خۆنچەکان زیندەبەچال دەکران

۳۴ ۳ - بەها بالاكان گۆزبابوون

۳۶ ۴ - بەر لە پێغەمبەرایەتیش وەك پێغەمبەریك ژیاوه

۳۶ ۱ - دەست پاكی

۳۸ ۲ - بەبێ دایك و باوك گەرەبوو

۴۰ ۱ - لەلای عەبدولموتەلیب

۴۱ ۲ - ڕۆشتنی بۆ لای نەبوو تالیب

۴۳ ۳ - گەشتەکانی

۴۳ ۱ - گەشتی شام و بەحیرای راھیب

۴۴ ۲ - گەشتی دووھەمی بۆ شام

۴۵ ۳ - ھەمووان لە چاوەڕوانیی نەودا بوون

۴۹ ۴ - بۆچی ئیمانیاں نەھیتنا؟

۵۰ ۱ - غیرە و ھەسوودی

۵۵ ۲ - ھەستی کێبەرکی

۵۸ ۳ - چەند ھۆکاریکی تر

۶۰ ۴ - پێغەمبەری چاوەڕوانکراو و مژدەدراو

۶۰ ۱ - دوای نیراھیم (ﷺ) و مژدە ی عیسا (ﷺ)

۶۱	۲- مژده کانی تمورات.....
۶۲	أ- چياکانی فاران
۶۴	ب- لهنه وهی حمزرتی ئیسماعیل
۶۶	ج- تایبه تمه ندیه کانی تری
۶۹	۳- مژده کانی ئینجیل.....
۶۹	أ- فارقلیط
۷۲	ب- سرۆکی جیهان.....
۷۵	و- ئهو مرۆفی په همنده جیاوازه کان بوو.....

بهشی په کهم

تایبه تمه ندیی پیغه مبه ران و پیغه مبه ری سه روه رمان

۸۵	أ- ئامانج له ناردنی پیغه مبه ران
۸۶	۱- به ندایه تی
۸۸	جیاوازی سه روه رمان
۸۹	۲- ته بلیغ
۹۱	ته بلیغ لای پیغه مبه ری خوا
۹۹	۳- سه رمه شق و نمونه ی چاک
۱۰۴	۴- دابینکردنی هاوسه نگی له نیوان دنیا و قیامه تدا
۱۰۶	۵- داخستنی ده رگای پرو بیانوو
۱۰۹	ب- تایبه تمه ندیی پیغه مبه ران
۱۰۹	۱- په بهانییه ت
۱۱۱	۲- بۆ خوا لی بران
۱۱۶	۳- نیخلاس
۱۱۹	۴- نامۆزگاری چاک (الْمَوْعِظَةُ الْحَسَنَةُ)
۱۲۴	۵- بانگه واز بۆ ته وحید
۱۲۶	ج- ئاکاری پیغه مبه ران

- ۱ - پاستگۆیی (الصدق) ۱۲۶
- ا - پاستگۆیان شایانی ستایشن ۱۲۸
- ب - له سەردەمی نەفامیدا بە "ئەمین" ناسرابوو ۱۳۲
- ج - هەمیشە نامۆژگاریی راست پەویی دەکرد ۱۳۵
- د - خاوەنی قسە ی خۆی بوو ۱۴۵
- ه - فەرماشته کانی تەصدیقی دەکەن ۱۴۵
- غەیب له روانگە ی صیدقەوہ ۱۵۰
- هەواڵە غەیبیەکان** ۱۵۵
- یەکم: ئەو هەواڵە غەیبیانی تابیەتن بە سەردەمی خۆیوہ ۱۵۵
- دووەم: ئەو هەواڵە ی پەيوەندیان بە داھاتووہوہ ھەبە ۱۶۰
- ا - له سەردەمیکی نزیکدا ۱۶۰
- ۱ - فیتنەکان ۱۶۱
- ۲ - سەرکەوتن ۱۶۳
- ۳ - "تۆ یەکم کەسی کە پێم دەگەیت" ۱۶۴
- ۴ - صوڵح و ناشتەوایی ۱۶۶
- ۵ - سەدە یەکی تەواو دەژی ۱۶۷
- ب- داھاتووی نزیک ۱۶۸
- ۱- هەواڵە کانی خەندەق ۱۶۸
- ۲ - مزگینێ ئاسایش و دەوڵە مەندیی ۱۷۱
- ۳ - شەھیدبوونی عەمار ۱۷۳
- ۴ - تاقمێکی بێ دین بە ناوی دینەوہ ۱۷۵
- ۵ - گەشت بە کەشتی و "نوم حەرام" ۱۷۷
- ۶- بەنو قەنتورا ۱۷۹
- ۷- فەتھی ئەستە مەبول ۱۸۰
- ج- داھاتووی دوور ۱۸۳
- ۱ - وەھن (خۆشەویستی دنیا و ترس لە مردن) ۱۸۳
- ۲ - فیتنە ی کۆمیونیزم ۱۸۷
- ۳ - گەنجینە کە ی فورات ۱۸۸

- ۱۸۹ ۴ - پالڦته بوونی مه سیحیه
- ۱۹۰ ۵ - چاکسازی له کشتوکالدا
- ۱۹۱ ۶ - ناهاو سه نگییه کانی سهردهم
- ۱۹۳ ۷ - بلاو بوونه وی زانست
- ۱۹۴ ۸ - هه لتهاتن له قورنان
- ۱۹۵ ۹ - چه مکی کات
- ۱۹۸ ۱۰ - بلاو بوونه وی سوو (الرّبا)
- ۲۰۰ ۱۱ - ئو دهمی ئیماندار خوی ده شاریتیه
- ۲۰۲ ۱۲ - نهوت له تاله قان
- ۲۰۳ ۱۳ - شوینکه وتنی نه هلی کیتاب
- ۲۰۵ سیتهه: ئو هه واله غه بییهانی پیه وندیان به لقه هه مه جهزه کانی زانسته ههیه
- ۲۰۶ ۱ - هه موو نه خو شیهه چاره سه ری ههیه
- ۲۱۴ ۲ - ده ردی گولی و په رژی نی ته ندروستی
- ۲۱۶ ۳ - دهم و لیککی سهگ
- ۲۱۹ ۴ - ده ست شتن له پیش و پاشی خو اردن
- ۲۲۱ ۵ - پاک و خاوینی دهم و ددان (سیواک)
- ۲۲۳ ۶ - هاو سه نگی له خو اردن و خو اردنه ودا
- ۲۲۵ ۷ - "کل" ی چار
- ۲۲۶ ۸ - په شکه
- ۲۲۷ ۹ - میش
- ۲۲۸ ۱۰ - خوینی بینووی
- ۲۲۹ ۱۱ - له "مه" دا ده رمان نییه
- ۲۳۰ ۱۲ - خه نه کردن

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ
 الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ، وَالصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ عَلَى سَيِّدِنَا مُحَمَّدٍ
 وَعَلَى آلِهِ وَصَحْبِهِ أَجْمَعِينَ

پیشہ کی

باسکردنی کہ سایہ تپی بہرز و ناوازی ہزرتی موحہ مدد موسٹہ فا (ﷺ)،
 زیاد لہ باسکردنیش پیشکەش کردنی وەك چارەبەك بۆ پزگاریی مرقایەتی و،
 ئیکسیرێك بۆ دەردە ناسۆرەکانی، ھەر وەھا ناساندنی ژبانی موبارەکی بە
 شێوەیەك شایستەیی ئەو زاتە مەزنە بێت، لەو بابەتە گرنگانە کە وەك زۆر
 کەسی تر، دنیا ی ھزر و ھەستی منیشی خستبووہ ژێر فشار وە و، لە ھەموو
 پرویە کەوہ بووبووہ خواست و خولیایەکی بەرنەگیراو...

ئەو (ﷺ) مایە شانا زی مرقایەتیە. ئەو ھتا چوار دە سەدە یە لە
 سەرانسەری دنیا دا، گەورەترین بیرمەند و کەلە فەیلەسوف و ئەو زانا و
 پرونا کبیرانەش کە ھەر یە کە یان ئەستێرە ی گەشی ئاسمانی ھزر و بیرمان، لە
 دوا یەو دەستەنەزەر و ەستاو ن و، لە پرویدا دەلێن: "تۆ ئەو مرقەیت کە
 شانا زی بە شوێن کەوتە ییتەو دە کە ی ن."

بۆ گەورەیی ئەو ئەو ەندە بەسە کە سەرباری ئەو ھەموو تێکدان و
 کاولکاریە ماددی و مەعنەویانە ی لەم چەرخە دا کراو ن، کەچی ھێشتا لە
 منارە کانەوہ زایەلە ی "أَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" دە بیستین و شابا ن گرتە ی
 پۆچی پەوانی موحەممەدی بە ھەموو لایە کدا دە بینن و، لە گەل پۆحانییە کاند

پۆژی پینچ جار دینیه جۆش و خرۆش.. دیسانهوه سهبارهت به مهزنی و شکۆی ئەو دهتوانین بڵێن: سههه پای ههولێ سهرومپی دوژمنانی دین له ناوهوه و دهروهه دا، له پیناو گومراکردن و له پڕی لادانی نهوهی نوێ، کهچی وا نه مپۆ چهندهها لای تازه پینگه یشتوو، هههچهند له قۆناغیکێ زه مهنی نهوتۆدا دهژین که ده رککردنیان به "حهقیقه تی نهحه مه دی" وه ک پپو یست سهخت و دژواره، کهچی چه شنی به رهو پیرچوونی پهروانه بۆ پروناکی، به رهو هه زه تهی موحه مه ده (ﷺ) ده پۆن و ، به م کاره شیان هه لویستی ک ده نوێنن که له دنیا دا هاوتای نییه. دهستی زه مه ن کۆتاتر بوو له وهی بتوانی ت هیه چ ههقیقه تی ک تایبهت بهو له ناخندا کۆن و پهنگه پر بکات. به لێ، ئەو هیشتا تهرو تازهیه له سینه ماندا، ههروه ک زۆر جار به دۆسته کانی شم ده لێم: هه رکات ده چه مه مه دینهی مونه وه ره، بۆن و بهرامه ی ئەو به جۆرێ ک ده مپیت چیت، ده لیت ههنگاوێ ک له ولات ره وه به خۆی شاد ده بم و، به دهنگه ژیا نه به خشه که یه وه پیم ده لێ: "مَرْحَبَا، أَهْلًا وَسَهْلًا" و به خیر هاتنم ده کات. جا ئیتر پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) له نیوما ندا تا ئەو را دهیه زینه و تازهیه و، هه ر واش به تازه و پاراوی ده مینیت ته وه.

به لێ، زه مه ن پیر ده بیت و به سالا ده چیت. ههروه ک چۆن هه ندیک فیکر و بۆچونیش پوچ و نابوود ده بن و له به ها ده که ون. به لام ئەوه ته نها هه زه تهی موحه مه ده (ﷺ) که له دلی ئیما نداراندا وه ک خونه چه یه ک وایه که هه ر پۆژه و زیاتر ده پشکو ی ت و، دائیم له نوێ بو نه وه دایه .

پیم وایه نه گه ر هینده ی که سانی ذی که شتانی تر باس ده که ن، بمانتوانی بایه پیغه مبه ری نازدار باس بکه ی ن - که به داخه وه نه مانتوانی وه - ، بهو نه ندازه یه ش که که سانی تر باس ده کرین و به رویان پێ ده دریت، زه مینه

بسازایه بۆ پۆشنایی خستنه سەر لایه نه کانی که سایه تیی ئه و، هونه ر و گشت یه که و دامه زراوه کانی ژیان بۆ ناساندنی ئه و سه فهریه ر بکرانییه، ئه و ئه و کاته له دهروونی نه وه کانی ئه مپۆدا ته نها ئه و ته ختی داده نا و، دلّه کانیش ته نها بۆ ئه و لییان ده دا.. وێرای هه موو ئه مانه، له خۆزه لات و خۆرئاوای دنیا دا، پۆژ دوا ی پۆژ مرۆقه کان، هه ریه که و به گۆزه که ی ده ستیه وه به ره و ئه و سه رچاوه سازگار و خاوی نه راده که ن که به "منهل العذب المورود" ناوی ده به م و، کۆششی ئه وه ده که ن بگه نه مه نزلی ئه و سو لتانه ی که تاج له سه ری خۆره کان ده نیّت.

به ئی، ئه مپۆ له زۆریه ی و لاتانی جیهاندا، له پیشی هه مووشیانه وه ئه مریکا، به ریتانیا، فه ره نسا و ئه لمانیا تی بی نی بوو ژانه وه یه که ده که ی ن پوه و ئه و. له زۆر جیگه شدا موسو لمانان به که ره سه تی پسته نی به رده ستیان، به چوستی سه رگه رمی پسته نی بنه ما کانی به رنامه که ی ئه و ن و، نه خش و نی گاری ناسک و دل ژفین ده رباره ی ئیسلام ده چنن. هه ر ده لئی تی پۆ حیه تی "عه صری سه عاده ت" سه ره له نو ی له نی و موسو لماناندا زین دوو یوه ته وه. بارودۆخی جیهانی ئیسلامیش جیا وازییه کی ئه و تو ی له گه ل ئه مه نییه... ئه وه تا له بری ئه وانه ی که یه که دوو سه ده له مه ویه ر به بی هیچ دا وه رییه کی ژیری و هه روا به سا کاری ها تبو نه ریزی موسو لمانانه وه، ئه مپۆ چینی کی پۆشنیه ر و خو ینده وار ها تو وه ته گۆر ی، که لی کۆلینه وه ی زانسته یانه ی لایه نه کانی ئیسلام ده کات و، له ژیه ره به نگ ی پرشن گداری زانسته دا شو ین هه زره تی موحه ممه د (ﷺ) که و تو وه... ئه وانه ی تا ئه مپۆ تو ی ژێ خو ینده واران یان بۆ مه رامی خو یشان به کار ده هی نا و، زانکۆ و مه لبه نده کانی فیه ر یو نیان کرد بو وه شو ینکه وته ی تا قمی ک "... یزم" و، ده زگا نی شه تیمانیه کانیش یان بۆ به رژه وه ندی کو فر

وه گه پڅستېوو، له مه وودوا ههروهك توانه وهى شهخته سه هؤلېنه كان يهك له دواى
يهك ده توېنسه وه و به خيږايى بهره و رسول الله (صلى الله عليه وسلم) ده چن.

نه وانهى چنده ها ساله هه زاره ها جار شوئينيان گوږى و، وئلى لقيتكن كه
خويانى پټوه راگيريكهن، نه وانهش كه وا له م سيستم بؤ نهو سيستم و، له م
پټياز بؤ نهو پټياز له هه ناسه بركيدان، زوو بيت يان درهنگ، مايه پوچى و بئ
ناكاميى كرد و كوششه كانيان ده بينن و، به پرتاو بهره مه كته به كهى
حه زره تى موحه ممد (ﷺ) را ده كهن، نهو مه كته بهى كه هه رگيز نشوستى
به خوځيه وه نه ديووه. نهوه مؤريس بؤكاى و رؤجى گارودى و چنده هاى ترى
نه ناسراوېش...

به لام داخؤ ئيمه وهك پټويست نهو سولتاني دلانه مان ناسيوه كه
سولتانه كان فيرى سولتانداریى ده كات؟ جا بؤچى ئيوه سه غلته بكه م! ئايا
منيك كه له پټنج سالييه وه سهرم له سوجه دايه و، خؤم به "قطمير" ى
گهردن به ستر اوى ده رگانه كهى ده زانم، توانيومه به تهواوى بيناسيتم؟ ياخود تا
چهند سهر كه وتوو بووم له گه ياندنى نه وهى كه ده يزانم؟ جا ليړه دا پروى
گوفتارم ده كه مه هه موو نه وانهى وان له مه قامى ناساندنى نه ودا و، خؤشم
ده خه مه ريزيانه وه و ده ليم: ئايا توانيومانه نهو سهر وهى كه شاهى ته ختى
دلانه، به شيويهك شايانى قه در و قيمه تى نهو بيت، به مروثى هم سهرده مه
بناسينن و، بلتسهى تاسه و شهيدايى له ناخياندا تاو بده ين؟..

نه خير! نه گهر مروثايه تى نهوى بناسيايه، ده بووه مه جنوونى و دهيدايه نهو
كه ژ و هه رده. هه ر كاتيش يادى شيرينى نهو پؤحه كانى پټچابا، دلى ده كه وته
جؤش و، چاوه كانى نه سرينيان بؤ ده رشت. ئيتړ نهو كات بؤ چوونه نيو

١ - قطمير نهو ناويه كه له سه گه كهى "اصحاب الكهف" نراوه.

جیهانی پاکي پیغه مبهرایه تییه که یه وه، ده که و ته په رواز و له پیناو گیان به بهردا کردنه وهی خۆله میشی دلّهی سووتاوی، که له تاو عه شقی شه و گپی سهندبوو، خۆی ده دایه بهر شنه ی با تا به ره و هه وارگهی نهوینی نه و راپیچی بکا...

له کاتی کدا ئاده میزاد هینده ی ناشنایی و ناسینی، خۆشه ویستی ئاراسته ی شتان ده کات، بهرام بهر نه و شتانه ش که نایزانیّت و ناشنایی نییه، هه رده م جوړیک له دوژمنایه تی نواندوه. هه ر بۆیه شه خالّهی که دوژمنان به درپژایی ته مه نیان هه و له کانیانی تیا دا چر ده که نه وه، بریتییه له سپینه وهی "نامی جه لیلی موحه مه دی" له یاد که کاند و، گۆشکردنی نه وهی نو ی له سه ر دوژمنایه تی کردنی فه خری کائینات (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام). به لام شه و چ دره و شانه وه ی که لوتف نامیزه که سه ره رای خواستی دوژمنان بۆ ریشه که ن کردنی ناوی شه له دهروونه کاند و، که چی و ا شه مپۆ تیکر پای به ربه سته کانی گه یشتن به و ته ی کراون! نه خوازه لا لاوان که وه ک دلّخو شیی یه کیک که له بیاباندا له تینواندا خه ریک بوویّت بریّت، له پرپیکدا و به شیوه یه که هه رگیز چاوه پروانی نه کردیّت، له په نا سه ریدا ئاوکی سازگاری که و سه ر ئاسای ده سته که و تبیّت، ئاوه ها به و چه شنه خۆیان هه لده دهنه نامیزی پر سۆزی نه وه وه. بیگومان شه سینه پر سۆز و میهره ش له نامیزیان ده گریّت و، هه رگیز شه وانه مه حرووم ناکات که به ره و لای شه دین.

نازانم، قهت سه ره نجی شه و که سانه تان داوه که له پۆژانی هه ینیدا مزگه و ته کان سه ره رپژ ده که ن؟ نه گه ر به دیکه ته وه سه ره نجتان دابیّت، شه و ا بینبوتانه که زۆریه ی شه و که سانه له گه نجان. داخۆ ده بیّت شه و پالنه ره چی بیّت که له بهرام بهر په لکی شکاری بهرنامه بۆ داپژراوی نه وه کان بۆ نیو گیژاوی ترسناکی گومرایی و توغیاندا، وای له و گه نجانه کردوه که به بی

گویدانه ساردو سړی زستان و، له گهل نه وه شدا که هه لده لهرزن له سهرمادا، ده ستونیزو بگرن و له ناهه موارترین بارودوخه کاندا بهره و مزگه و ته کان هه نگاو بنین؟ گهر پیتان باش بیت من وه لام ده ده مه وه: نه وه جازیه ی قودسیی حه زره تی موحه مه ده (ﷺ)...

نه گهر عه قل و هه سته کانی شمان هه رگیز په یی پی نه بن، نه وا ده روونه کان بوونه ته په روانی ده وری نه و شه معه، نه و خوره.. له داهاتویه کی زور نزیکدا، نه و عه قله ده ربه ده و په ری شانان هی که تا نیستا نیان توانیوه بهره و نه و بدنه پرتا و، به وینه ی میشی زستان له مللاو نه ولادا په کیان که و توه، بو نه م حاله یان ده ستی په شیمانی ده گه زن و به خویان ده لین: ”شاخ و داخ! نیمه بو نه بوینه په روانه و بهره و نه و نه ریشیتین؟“ به لام نه و کات له وانیه بو هه ندیکان زور درهنگ بیت و هه موو شتیک کوتای پی هات بیت...

جیهان به هه لده داوان بهره و لای نه و دیت. نه وه تا ناوه نده زانستی و نه کادیمییه کان لیکولینه وه ی له سهر ده کهن و، نه و ده روونانهش که والا ن بهرووی جیهانی فیکردا شوی نی ده کهن و، زوریکیش له وانیه که تا روظانیک له بهره ی دوژمنانیدا بوون، ده بنه دوستی زور نزیک و ده چنه دالده ی نه وه وه، ههروهک به راستیش چون... نیدی نه مړو ته نانه ت به پتوانه و کی شانان کانی بهره ی بهرام به ریش حه زره تی موحه مه ده (ﷺ) سهنگی خوی هیه و، نه وانیش دان ده نین به قدر و گه وره ییه کهیدا... پیغه مبهری خوا له فهرمووده په کدا ده فهرموئ: ”به ده کس له نومه ته که م کیشرام، من سهنگینتر ده رچووم. نه و جا به سده، له پاشان به هه زار کهس کیشرام، دیسان هه ر من سهنگینتر بووم. له بهرام بهر نه مه وه نه و دوو مه لایکه ته ی بهم کاره پاسپیترابوون، وتیان: وازی نه، خو نه گهر به هه موو نومه ته که شی بکیشرئ، هیشتا هه ر نه م

قورستر ده بیټ. “^۱ جا خو نه وەش هاته دی. پیغه مبهری خوا یه کیک له و
خه و نانه مان بو ده گێر پتته وە که دیو به تی: ” له تیه کی ته راز وودا من و له
تا که ی تری شیدا هه موو ئوممه ته که م دانرا، من سه نگینتر بووم.”^۲

به لێ، نه گهر سه رجه م ته صاحب و تاییعین و شوینکه وتوانی تاییعین و
نه وانه ی دوا ی نه وانی ش و، نه و که سایه تییه مه زانه ش که تا رۆژی قیامه ت
دین و نه و خوانا سانه ش که رێچکه ی چوونه نیو دلانیان دۆزیو ته وە و تی کرای
نه و لیا و نه صفیا و موقه رپه بین، هه ر هه موویان له تای ته راز ویه کدا دابنرین،
نه و ا دیسان سولتانی دلان، نووری چاوان قورستر ده بیټ. ئاخه ر سوون له به ر
حورمه تی رووی نه و به دی هی تراوه.

پیغه مبهری خوا هۆی به دیه اتنی بوونه وهرانه. له وته یه کدا که وه ک
فه رمووده ناوبانگی ده رکردووه، به م جو ره با سکراره: لَوْلَاكَ لَوْلَاكَ مَا خَلَقْتُ
الْأَفْلَاكَ.^۳ ” نه گهر تو نه بویتایه، بووم به دی نه ده هی نا. ” به لێ، نووسینی
کتی بیټ که تی گه یشتنی مه حال بیټ، کاریکی بێ هوه دیه. خوا ی گه و ره ش
له هه موو کاریکی بێ هوده و به هه وانته پاک و بی گه رده. به م جو ره، زۆر
پێویست بوو که رابه ریکی ده نگ زولالی وه ک سه ردار ی زه مان و مه کان،
حه زره تی عالی مه قام (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) واتای دی ره کانی گه ردوون پوون بکاته وه.
هه ره وه چۆن بوونی رافه کاریک (شارح) و گه یه نه ریک (مُبَلِّغ) پێویست بوو، تا
راستییه کانی پشت په رده ی بوون ئاشکرا بکات. هه ره ها نه و مرۆقه ی که
گه ردوونی بێ بن به خو ر و مانگ و ته ستی ره کانی ناویه وه بو خزمه تی پام

۱- الدارمی، المقدمة، ۳ - بزار، المسند ۴۳۷/۹ - الهیثمی، مجمع الزوائد ۲۵۵/۸

۱- أحمد ابن حنبل، المسند ۷۶/۲ - الهیثمی، مجمع الزوائد ۵۸/۹

۲- علي القاري، الأسرار المرفوعة ۳۸۵ - العجلوني، كشف الخفاء ۲۱۴/۲

کراوه، ئاگادار بکاتمه له وهی که له کوئوه هاتوه.. بۆ کوێ ده پوات.. و نامزه دی چ شتی که... کهوابی، نه گهر ئه وه نه بوایه، گهر دوو نیش و مرۆفیش هیچ مانایه کیان نه ده بوو... به ئی، هه زه تی موحه ممه د(ﷺ) ئه وه مرۆفیه که واتای بۆ شتان گهرانده وه. ئه وه له نازدارترین خۆشه و یست خۆشه و یستره لامان.

لیره دا - له گه ئان دان نانم به وهی که خۆم به گونا بهارترینی باوه پداران ده زانم - هه ستیکم هیه، بێ باسکردنی تیناپه ڕم. نیازیشم له گێرانه وهی ئه وه یه: نه گهر من تا ئه وه رادهیه پیغه مبه ری خوام خۆش بویت، کێ ده زانی مه شخه لی ئه وینی ئه وه له و لانه دا که لی هاتنیان هیه، تا چ پله یه ک بلیسه ی سه ندووه!.. بۆیه ده بیته له م سۆنگه یه وه بروانیته ئه وه حالته ڕو حیه ی ده ی گێر مه وه. گهرنا، پیم شه رمه له خزوورتاندا باسی شتی که بکه م که په یوه ندی به خۆمه وه هه بیته.

ئه وه کاته ی خوای گه وه کردی به نسیم ده موچاوی گونا هکارم بسووم به وه خا که مو باره که دا، شاره که ی پیغه مبه ری خوا هیته ده وشا وه بوو له لام و چیژیکی ڕو حیه وام چه شت، که نه گهر له وه کاته دا - به فه رزی مه حال - له هه موو ده روازه کانی به هه شته وه بانگه یشت بکرامایه، باوه ڕبکه ن نه ده چه وم بۆ هیچ کامیکیان و، مانه وه م له شاره که ی رسول الله دا په سه ند ده کرد. له راستیدا به هه شت ئاوات و ئاره زووی هه موومانه، تا که موسو لمانیکیش نییه که ئه م ئاواته ی نه بیته. ئه ی مه گهر هه موو به یانی و ئیوارانی که له دو عا کاغاندا، له په روه ردگار ناپا ڕپینه وه که په نامان بدات له دۆزه خ و باغخاته به هه شته که یه وه؟ له گه ئان قبول کردنی هه موو ئه مانه دا، ده لیم: نه گهر له وه کاته دا بانگ بکرامایه بۆ به ده ست هی نانی ئه وه پایه به رزه ی که له دوا ڕوژدا به ده ست دیت، له وانیه مۆله تم له په روه ردگارم بخوا ستایه و عه رزی ئاره زووی مانه وه م بکر دایه له په روه زی پاکی رسول الله دا. تکه ده که م وا گو مان نه به ن

بەمانە شایستەیی و لیھاتوویی خۆم بۆ ئەو مەقامە بەرزانی دەربڕیبت. بەلکو تەنھا ویستوومە ئاماژەیەك بۆ ئەو خۆشەویستییە بکەم کە بۆ پیڤەمبەری خوام ھەیە. ئەگەرنا بەدریژایی ژيانم لەو کەسانە بووم کە دوعا دەکەن و دەپاریتەوێ کە خۆی گەورە شەرەفمەندیان بکات بەوێ کە بێنە کۆیلە گەردن بەندی بچوکتەین صەحابیی پیڤەمبەری خوا. زۆرجاریش ئەم دوعایە ویردی سەر زبانیان بوو: ”پەروردگارا، بۆ ساتنیکیش بیّت، لە خولای دەموچاو سوینمان بە تۆزی بەر پێیان بەدوورمان مەگرە.“ نامین.

لە ”مالی خوا“ شدا ناخ لە ھەمان جۆش و خڕۆش تەژی بوو. لەوانەیە ئەمانە ھەست و نەستی ھاوبەشی ھەموومان بیّت. ماوەتەوێ بلیتم، ئەوانەیی پراپەر لەم ھەستانەدا دەژین تەنھا من و چەند کەسیکی ھاوشیوێ من نین، بەلکو پیڤەمبەری خوا(ﷺ) شەیدا و ئەوینداری وای ھەیە، ئەم حالەتە پۆچیەیی من گێڕامەوێ بەلای ئەوانەوێ زۆر کێچ و کال و سەرەتایی دەبیّت.

جا مادەم باس گەیشتە ئێرە، پێم خۆشە بیرەوێرەکی تریشتان ەھرز بکەم: لەگەڵ کاک عارف حیکمەت کە ئەو کاتە ئەندام پەرلەمان بوو، لە ھەج پێکەوێ بووین. کاک عارف پەیمانی داووە کە: ”ئەگەر بچمە مەدینە، شەرت بێ وەك گویدریژ لە خۆلەکیدە خۆم بگەوزینم.“ جا ھەر کە پێنی نایە خاکی مەدینەوێ، پەیمانەکی ھێنایە جێ و، ئەو پۆحە بەرزە خۆی لە خۆلدا گەوزاند و تەپاوتلی تیا دەکرد. لێرە و لەوێ ھەركات ئەو دیمەنەم دیتەوێ یاد، خۆم پێناگێرێ و چاوانم پەر دەبن لە فرمیسک.

ھەزەرەتی موحەممەد پیڤەمبەرێکە. بەلام پیڤەمبەرێک کە گشت پیڤەمبەرانێ پێش خۆی، لە منارەیی پیڤەمبەرایەتییانەوێ مزگیننی ھاتنیان داوێ. خۆی گەورە لە قورئانی پیرۆزدا ئەو پەیمانەمان بۆ تۆمار دەکات کە لە

سهرجم پیغه مبه رانی وهر گرتووه سهارهت به باوهره یتان و پشتیوانی کردنی
 نهو پیغه مبه رهی که خزیان مژده ی هاتیان داوه:

﴿وَإِذْ أَخَذَ اللَّهُ مِيثَاقَ النَّبِيِّينَ لَمَا آتَيْتُكُم مِّنْ كِتَابٍ وَحِكْمَةٍ ثُمَّ
 جَاءَكُمْ رَسُولٌ مُّصَدِّقٌ لِّمَا مَعَكُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِهِ وَلَتَنْصُرُنَّهُ قَالَ أَأَقْرَرْتُمْ
 وَأَخَذْتُمْ عَلَىٰ ذَٰلِكُمْ إِصْرِي ۖ قَالُوا أَقْرَرْنَا قَالَ فَاشْهَدُوا ۖ وَأَنَا مَعَكُمْ مِنَ
 الشَّاهِدِينَ﴾ (آل-عمران: ۸۱)

” (یادیان بینه) کاتیک خوا په یمانی له یه که یه که ی پیغه مبه ران وهر گرت،
 کاتیک کتب و دانای پیغه خشین به وهی که نه گهر: له ثانده دا پیغه مبه ریکم بو
 په وانه کردن و به راستدانه ری ته وهی ئوهش بوو، نه وه ده یت باوهری پی به ین
 و پشگیری بکه ن، ئینجا خوا فهرمووی: ئایا بریار تاندا و په یمانی متان به و
 جوړه وهر گرت که پیم راگه یانندن؟ وتیان: بریارماندا و (هه روا ده که ین) نه وسا
 خوا پی فهرموون: ده به شایهت بن و منیش له گه تان یه کیکم له
 شایه ته کان.“^۱

نیر نهو پیغه مبه رانهش له و په یمانه یاندا که به په روه رد گاریان دابوو،
 راستگو بوون و له هه موو جووله و کرده یه کیاندا له و چوارچیو هیده دا مانه وه.
 نه وه تا کاتیک سهره رمان میعراجی کرد، هه موویان به روه یانته له دوا یه وه
 نویژیان کرد.^۲ به لئی، وه ک بلئی هه موو پیغه مبه ران (ﷺ) له پیشی
 هه موو شیان وه، هه زره تی ئیبراهیم و هه زره تی نوح و هه زره تی موسا و
 هه زره تی عیسا ده یانو یست بینه بانگ بیژ و قامدت خوینی. هه زره تی مه سیح

۱- بز رافعی نایه ته کان سوود له "ته فیری ناسان" نویسی بورهان محمد امین وهر گیراوه.

۲- مسلم، الایمان ۲۷۸.

لە ئىنجىلدا ئەو پىغەمبەرە قەدر بەرزەى دەخستە بەر چا و، دەيوت: ”مَن دەپۆم تا سەردارى زەمان يىت.“^۱ بەلئى، ئەو دەمەى بەرەو ئاسمان بلىند بوو، دە، دامىنى ئاسمانەكان پىر بوون لە گەوهر و ئەستىرەكان بەويىنەى بەردى سەرپى، لەژىر پىيدا راخراڭ . كاتىكىش خۆر گەيشتە ئاسۆى حەزرەتى موحەممەد (ﷺ)، خوليا و سەوداى سەرى بووبوو ئەوەى بىيىتە گەوهرىك لە تاجەكەى موسستەفادا. بەلئى، ھەموو ئەمانە وەك پەروانە بەدەورى پىغەمبەرايەتییەكەيدا پەرواز بىوون و دەسووپانەو. ئىتر لەمانەوە چى دەرىچىت:

”لەتاو شەمەى نوورى ئەحمەد جبرىل بوو پەروانە،

لەتاو جەمالى نوورى موحەممەد مەلەك پەروانە ئاسا

سەرگەرمى سووپانە...”

ھاو دەم لەتەك ئەمانەشدا، لە روانگەى خەسلەتە ئادەمىيەكانىشەو لە لوتكەدا بوو و رابەرايەتى و پىشەنگىي ئىمەى ئادەمىي دەکرد. بۆ نمونە، پىغەمبەرى خوا سەركۆ خىزانىكى كاملى بى ھاوتا بوو. ئەو تا لە ماوہىەكى ديارىكراوى ژيانيدا، نۆ دانە ئافرەت لە ژىر نىكاح و بەرپۆەبردنى ئەودا بوون.^۲ لەگەن ئەمەشدا بوارى ئەدا لە نىواياندا ھىچ جۆرە دەمەقالتى و بارگرژىيەك پرويدات. جا ئەگەر ئەو پۆلانەى لەو خانەيەدا - كە ئىكسىرى نبووەتى تىنۆك تىنۆك لىدەچۆرى - گۆش و پەروەردە كران، ھەريەكە و بەسەر سەدەيەكدا دابەش بكرانايە، ئەوا دەبوونە موحتەھىد و موحەددىدانىك كە

۱ - يوحنا، باب: ۱۶، رستەى: ۷-۱۵.

۲ - البخارى، النكاح ۴، ۱۰۲.

بەس بن بۆرۆشن كۆرۈنەنەن ئۇ سەدەيە . داخۇ دەيىت چەند كەس لەم پۈۋەۋە
پىغەمبەرى خۇيان ناسىيىت!..

ھەزەرەتى فەخرى عالم (ﷺ) لە ھەمان كاتدا سەركردەيەكى
سەربازىي بىچ وىنە بوو . ئۇەتا بە مشتىك مەۋقەۋە كە ۋەك خەرمەنەي مانگ
دەۋريان دابوۋ ، جەنگى بەرۋوي جىھاندا پراگەياندا ، تەخت و سەراي چەندىن
گەۋرە سولتانى يەكسانى خاك كۆر ، چەندىنى تىرشىيانى كۆرە بەندەي بەر
دەرگانەكەي . ئۇمە لەكاتىكدا كە بە پۈۋالەت ھۈنەر و زانستى جەنگىي لە
كەسەۋە فېرنەببوو .

ئىنجا پىغەمبەرى نازدار ، ئۇ مەۋقە مەزنە بوو كە زانستەكان لاي ئۇ
دەگەيشتەنە پايان . دەتوت لە شاشەيەكدا تەماشاي ئۇ پۈۋداۋانە دەكات كە
تا پۈۋى قىيامەت دېنە سەر شانۋى بوون . يان ھەروەك ئۇەي لە تۆمارىكى
غەيبيدا بياخۇيىتتەۋە ، ئاۋا لەيەك بە يەكيان دەۋا . تەننەت دۋاي
تېپەپۈۋونى ئۇ ھەموو سەدەيەش بەسەر كۆچكۈرنىدا بۆ خانەي جاۋيدانى ،
كەچى ۋا ئۇمەۋ ھەموو لايەكمان لەو كۆتا خالەدا كە زانست و تەكنەلۇجىاي
پىشكەۋتۈۋى سەردەم پى دەرگات ، ئۇ بەيداخە شەكاۋەيە دەبىنەن كە رسول
اللە (ﷺ) چۈۋاردە سەدە لەمەۋيىش ھەلى كۆرۈۋە .. ئىدى ئۇۋانەيان كە خۇاي
گەۋرە ھىدايەتى لەچارە نوۋسيون ، " كەلىمەي قودسىيەي تەيىبە " دەھىنەن و ،
ھەر يەكەكيان دەيىتە ئەلقەيەكى نوۋرين لە زنجىرە كارۋانى موسولماناندا .
ئەمەش غەۋنەيەك لە نىۋ ھەزاران غەۋنەدا :

لە كاسىتتىكى ئىدىيىدا تەماشاي دكتورىكى بەرگەز كەنەدەم كۆر كە
ناۋى " كىت مۆر " بوو . ئۇم دكتورە پىسپۇرى زانستى كۆرپەلەزانى و
پروفسورى تۈيكارىيە لە كۆلىۋى پزىشكىي زانكۆى تۆۋەتتۆ . مۆر كاتىك لە

نايه ته كانى قورئانى پيرۆزه وه گوڤيستی قوناغه كانى گه شهى كۆربه له ده بێت له سكى دايكدا، كه راستيه كى زانستيه و تنها له ږنگه تهنه لوجياي پيشكه وتوى ئهم سهرده مه وه دۆزراوه ته وه، يه كسهر "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَأَشْهَدُ أَنَّ مُحَمَّدًا رَسُولُ اللَّهِ" ده لیت و ته سلیمیه تی خوی بو پیغه مبهری خوا ده رده بریت. ههروهها زانایه كى فیسو لوجی یابانیش، کاتیک نایه ته كانى قورئان سه بارهت به بواره كهی خویه وه ده بینیت "أَشْهَدُ أَنْ لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ" - هه رچهنده له سه ر زاریشی گران بو - ده لیت و، ساتیک دوودل ناییت له وهی كه بیه ناو ئیسلامه وه.

به لێ، ههروهك ئاشكرايه، لهو شوینه دا كه زانسته كان ده چهن و په كیان ده كه ویت، قورئانى پیرۆز چهن دین ده روازه یان به پرودا والا ده كات. كۆتا خالیش كه زانست و زانیاری پیتی بگات، له گه ل خالی ده سپیكى پیغه مبهری خوا دا یه كده گریته وه. باشه، به لām كئ ته مانهی فیژكردوه؟ نه و ده رسی له زاتی "العلیم" و "الحبیر" وه وه گرتبو و، "موعه للیمی نه زه لی" له و دیو ره حله ی ته درسه كه یه وه بوو. هه ریۆیه ده ستی زه من نه گه یشته چمكى مه عریفه ته كه ی تا كۆنى بكات. به لكو به پیچه وانه وه، به تیبه ریوونی رۆژگار پاراو تر و نوێتر ده بیته وه. هه تا دنیا ش دنیا بیت، هه میشه له تازه بوونه وه دا ده بیت.

ئینجا هه زره تی حبیب الله (ﷺ) به شیوه یه كه كه بو هیچ كه سیكى تر نه ره خسابیت، له لایهن هاوه لانییه وه خۆشه و یسترا. بو نمونه: له كۆتایی پرووداوی "ماء الرجیع" دا، كاتیک كافرانی دل پر له قین "خوبه یی كورپی عه دی" یان راپیچی په تی سیداره ده كرد، ئهم پرسیاره یان ئاراسته كرد: "نایا بیت خۆش بوو ئیستا موحه مه د له جینگه ی تۆدا بووايه و، تۆش له ناو مال و

منالې خوتدا به ناسوودهیی بڼیایتیه؟ “ وهلامی نهم پرسیاره، پروون و یه کلایی و بڼ پهروا بوو:

” نه خیر، وه لّلاهی له پای رزگار یوونی مندا، رازی نام ته نانت درکینکیش بچیت به پتی پیغه مبهری خوادا.“

جا له پاش نواندنی نهم تابلو مهردانه یه له سهر سه کزی سیداره دا، حه زره تی خویه یب (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهَا) دهسته کانی بهرز ده کاته وه و، ده لیت: “ خویه گیان، به بی مالئاوایی کردن له خۆشه ویسته که ت هاتم بۆ ئیږه. ده سا سهلامی منی پی بگه یه نه. “ پیغه مبهری خوا که له و کاته دا له نیو نه صحابدا دانیشتبوو و قسه ی ده کرد، له پر هه ستایه وه سهر پی و، فهرمووی: “ سهلامی خوا له توش نه ی خویه یب. “ کاتینکیش هاوه لّان پرسیاران کرد، به چاوی پر فرمیسه که وه فهرمووی: “ موشریکه کان خویه ییان شه هید کرد. له دوا ساته کانیدا سهلامی بۆ ناردم، منیش وهلامی سهلامه که یم دایه وه. “^۱

دیمه نیکی تر، که تا ئیستاش دلگوشادی ده به خشیته دهروونی هه موو نیمانداریک: کاتیک حه زره تی “سومه یرا” له غه زای ئو حوددا دهنگوی شه هید کردنی پیغه مبهری خوا ده بیستیت، ده سته جی خوی ده گه یه نیته دامینی چیا ی ئو حود... جا که له و پی ده لّین: “باوکت”.. “میرده که ت”.. “کوړه کانت” شه هید بوون و، تهرمه کانیانی پی نشان ده دریت، نهم شیر ه ژنه گوئ به هیچ کام له مانه نادات و، به ملاو نه ولادا هر به دوا ی پیغه مبهری خوادا ده گه را و، له بهر خویه وه ورته ی ده هات و، ده یوت: “ رسول الله چی به سهر هاتو وه؟ “ ئینجا که شوینی پیغه مبهری

۱ - سعید بن منصور، السنن ۳۴۹/۲ - الطبرانی، المعجم الكبير ۲۶۰/۵ - ابن کثیر، البداية و النهاية ۶۶/۴.

خوایان نیشاندا، به ږاکردن بهرهو ټموی پږیشت و له بهر ده میدا خوی دا به زویدا و، دهیوت: کُلُّ مُصِیْبَةٍ بَعْدَکَ جَلَلٌ. ”نیر پاش ټموی تو له زیاندایت، هرچی به لاو موصیبت هیه، سووک و بی ټمرزشه.“^۱ به ټی، رسول الله (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) نا بهو شیویه له دل و دهر و نه کاندا جی خوی کردبووه.

ټمونه یه کی تر: ممدی ټاسوکان، لهودیوی ټاسمانه کانهوه بانگهیشت کرابوو و، ټیدی ټمو دوستانه ی به جی ده هیشت که ۲۳ سال پیکه وه بیان هه بوو. له بهر ټمه له دوا پږه کانی ټمه نیدا که میک به دلته نگي و خهفته وه ده چوه لای هاوه لانی. ټم حالته ی پیغه مبهری خوا هینده کاری له ټه صاحب ده کرد و ههستی ده بزواندن، به جزیرک که پیغه مبهر ده چوه وه خانه ی سه عاده تی، ده توت له سینهی هر یه کیکیاندا شنه ی خهزان هلی کردوه. موعادی کوری جه بل (رَحِمَ اللهُ عَنْهُ) له لایم پیغه مبهری خواوه پاسپیږد رابوو که بجیت بو یه مهن. نیر ټمویش لهو نیوانه دا هاتوچوی ده کرد. کاتیک ده پږیشت پدیامه کانی پیغه مبهری ده برد و که ده شاته وه ټمو مهسه له و گرفتانه ی ده هینا که چاره روانی چاره سر بوون. بهر لهوی دوا یه مین گه شتی ټه غام بدات، چوه خزمهت پیغه مبهر (ﷺ)، داوای دوعای لیده کرد، ټنجا ده پږیشت. به لام ټه مجاریان حمزه ته جیاواز له جارانی پیشو، پی فرموو: ”له سر خیر پږیت ټی موعاذ، به لام ټه مجاریان له گه پانه وه تدا له وانه یه تنها بتوانیت سمدانی مزگه وته که م و گږه که م بکهیت.“ ټم چهند وشه یه، برووسکه یک بوو و دای له حمزه ته موعاذ. له په لویو کهوت و فرمیسک له

۱ - ابن هشام، الصراط النبویة ۵/۴ - الطبری، تاریخ الأمم و الملک ۲/۷۴ - الهیثمی، جمع الزوائد ۱۱۵/۶.

چاوانی داده‌بارین و ده‌توت نه‌ژنۆی شکاوه. چوون بۆ یه‌مه‌ن با له‌ولاوه بوه‌ستیت، ته‌نانه‌ت توانای نه‌بوو له‌ شوینی خوشی هه‌ستیت.^۱

له‌لایه‌کی تره‌وه، پیغه‌مبه‌ری خوا هه‌روه‌ک موو له‌ ماست ده‌ره‌یه‌یت، ئاوها به‌ ئاسانی سه‌رجه‌م نه‌و گرفت و کیشانه‌ی چاره‌سه‌ر ده‌کرد که تاییه‌ت بوون به‌ ژیا‌نی کۆمه‌لایه‌تییه‌وه. "به‌رناردشۆ" که سیازده سه‌ده ده‌وای نه‌و هاتوه، ته‌نها یه‌کێکه له‌و سه‌دان مرۆفه‌ی به‌ره‌ی به‌رامبه‌ر، که به‌و وتانه‌ی خواره‌وای نه‌م پاستیه‌ی قبول کردوه: "مرۆفایه‌تی چه‌نده ئاتاجی چه‌زه‌تی موحه‌مه‌ده، که هه‌موو کیشه‌و گرفته که له‌که‌بووه‌کانی نه‌م چه‌رخه‌ی به‌ وینه‌ی سانایی خواردنه‌وای کوپێک قاوه چاره‌سه‌ر ده‌کرد." فه‌زیله‌ت و گه‌وره‌یی نه‌وه‌یه که دووژمنیه‌ش دانی پێدا بنیت.

به‌ئێ، نه‌و کاته‌ی مرۆفایه‌تی بۆ لای چه‌زه‌تی موحه‌مه‌د(ﷺ) ده‌گه‌ڕێته‌وه، به‌ ئاسوده‌یی و دل‌نیا‌یی شاده‌یه‌ته‌وه. ئیتر نه‌وکات ده‌ستی ده‌گاته ئاسۆ پرشنگه‌کان و، له‌ ده‌ربه‌ده‌ری و گالته‌جاری ده‌ستی پۆژگار و په‌ژموورده‌یی دنیاو ئاخیره‌ت پزگاری ده‌بێ و به‌ره‌و ئاسمانی مرۆفایه‌تی به‌رزده‌یه‌ته‌وه. ته‌نانه‌ت له‌گه‌ڵ کۆسپ و پێگه‌ری هه‌موو هیزه نه‌یاره‌کانیشدا، سروه‌ی نه‌م دووه‌مین بوژانه‌وه‌یه ده‌ستی پێکردوه. نه‌وه‌تا قورنانی پیرۆز ده‌فه‌رمویت:

﴿يُرِيدُونَ لِيُطْفِئُوا نُورَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَاللَّهُ مُنِيرٌ نُّورِهِ ۖ وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ ۝ هُوَ الَّذِي أَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدَىٰ وَدِينِ الْحَقِّ لِيُظْهِرَهُ عَلَى الدِّينِ كُلِّهِ وَلَوْ كَرِهَ الْمُشْرِكُونَ﴾ (الصف: ۸-۹)

۱ - احمد ابن حنبل، المسند ۲۳۵/۵ - البزار، المسند ۹۱/۷-۹۲ - ابن حبان، الصحيح ۴۱۴/۲ - الطبراني، المعجم الكبير ۱۲۱/۲۰

” ئەوانە دەیانەوێت بە فوو، بە قەلەی دەم نووری خوا بکوژێننەوه!!
 (خەیاڵیان خوا) خوا نووری خۆی، ئاینی خۆی، تەواو دەکات و دەبێت سەپێت
 هەرچەندە کافر و بێ پرواكان پێی سەغەلت بن و پێیان ناخۆش بێت. هەر ئەو
 خواپە پێغەمبەرە کەمی خۆی پەوانە کردووە هاوێڕێ لەگەڵ هیدایەت و پێنموویی
 و ئاینی حەق و راستیدا، تا سەری بخات بەسەر هەموو ئاین و بەرنامەکاندا،
 هەرچەندە موشریک و هاوێرەکان پێیان ناخۆش بێت.“

بەلێ، خۆی گەورە دینە کەمی خۆی سەردەخات، سێنە و دلە ناتاجەکانیش
 کەمەندکێشی دەبن و، بەختەوهری و دلنایایی خۆیان لەودا دەبیننەوه و دەگەنە
 ناستیک، هەر لە دنیادا و دەزانن چوونەتە بەهەشتەوه. جا کافر و
 ستەمکارانی دنیای ئەولا و، موناڤیقانی ئاسیاش کە ئیستیشماری مرۆڤەکان
 دەکەن و بێئاگایانی ناوخۆشان پێیان خۆش بێت یان نا، پۆژێک دیت ئەو
 شاھی شاهانەیی لەلایەن پێغەمبەرەوانەوه بە "سولتانی ئەنبیا" ناسراوه و،
 پۆژی پێنج جار ناوی پرشکۆی بە گوێی جیهاندا دەدرێت، دەچیتە نێو گشت
 دلەکانەوه و دەبێتە خۆشەویست و لە دلدا هەلگیراوی هەموو لایەک.

ئەو کانگای دلنایایی و ئارامیە. ئێمە باوەری تەواومان هەیە بەوەی کە
 ئەو پەيامەیی ئەو هیناویەتی، لەهەمان کاتدا سەرچاوەی ئاسودەیی و
 دلناییشە. میژووش گەورەترین شاهیدی ئەم راستییە. تاکە رێگەی دووبارە
 چەشتنەوهی ئەم ئارامیەش بە مرۆڤایەتی، بریتییه لە ناساندنی ئەو سەرورە
 و ئەو نوورە هیناویەتی. چونکە هەركات مرۆڤایەتی چاکتر ئەو پێغەمبەرە
 ناسی، خۆشەویستی بۆ زیاتر دەبێ و، لە سایەیی ئەو خۆشەویستیەشدا
 سیمای کۆمەڵگە دەگۆڕێت.^۱

۱- ھەزرتی عەلی (علیه السلام) بەم شێوەیە باسی پێغەمبەری خۆی دەکرد: مَنْ خَالَطَهُ مَعْرِفَةُ أَحَبَّهُ .
 ” ھەركەس - ناکارە بەرزەکانی - بزانیایە و تێکەڵاوی بکەردایە، ئەوی - لە ھەموو شتێک -

جا له چوارچیوهی نهم پیشه کیده که پیشینان به "دیباچه" ناویان دهبرد، پشت نهستوور به لوتف و کهرهمی پهروهردگار، ههولماندا به کورتی چهند شتیکی پیپرست ناسا دهباره ی لایه نه جیاوازه کانی سهروه ری ههردوو جیهان، مایه ی شانازی بوونه وهران عمرز بکهین.

له پاستیدا، ههروتهیهک باس لهو بکات جوان و شیرینه. نهوهش که جوان و پهسه ند نییه، ده بیټ بدریته پال دهربرین و شیوازه که ی. جا نه گهر له دهربرین و شیوازا که موکورتیهک هه بیټ، نهوا به تهواوی بژ من ده گهریته وه، نهوهشی تایبه ته به پیغه مبهری خواوه (ﷺ) تهنها و تهنها جوانیه.

خۆشترده وریست. "الترمذی، المناقب ۸ - ابن أبي شیبة، المصنف ۳۲۸/۶ - البیهقی، الشعب الایمان ۱۵۰/۲.

دەسپىك

پىغەمبەرى

رەحمەت

بۇ جىھانىان

أ - له چاوه پروانی به ره به یاندا

جیهان شه وه زهنگیکی تاریک دایو شیبوو. شه وه زهنگیک له هه گبهیدا نووریکی چاوه پروانکراوی هه لگرتبوو. زایه له کانی ناسو مزگیینی ده رکه وتن و هاتنی پیغه مبهریکی نوییان ده دا. شوینکاری هم مژدانه له ویزدانه کاند هینده زالبوو، نه وه تا باس و خواسی دوا هه مین په یامبه ر بۆته بابته کی کۆر و دانیشتنی زۆریک له مه که مبه کاند. نامۆزگاری له دووی نامۆزگاری: "هه ره که نه پیغه مبه ره ده رکوت زوو بگه نه لای و ناوینه بن له گه ل پۆحیدا." ^۱

مرۆفایه تی تیکرا به جاریک دلی داخو ربابوو. هه موو هیواکان وابسته بوو بوون به دواینی فریاده سانه وه. دایکان و باوکان به ئومید بوون هم پیغه مبه ره له نه وهی خۆیان ییت. هه ره به ره نه مهش بوو زۆریکیان مناله کانیان ناوده نا "موحه مه د" ^۲.

به لام پیغه مبه ری چاوه پروانکراو، له پشتی زنجیره یه کی زی پینه وه ده هات، که له هه زه ته ئیبراهیم و ئیسماعیل وه ده ستی پی ده کرد و به عه بدولمه ته لیب و عه بدوللا کۆتایی پی ده هات. به لای دله کان له م پییه وه چاوه پی نه نوو ره یان ده کرد. رووداوه کان هه والی هاتنی نه ویان ده دا. چروونه وهی تاریکیش، نزیک بوونه وهی سپیده یه کی راده گه یاند که تاریکی له بن ده رده هیئا.

۱ - بۆ نمونه پروانه: ابن سعد، الطبقات الکبری ۱/۱۶۱-۱۶۲ - الطبری، تاریخ الامم و الملک ۵۲۹/۱.

۲ - ابن سعد، الطبقات الکبری ۱/۱۶۹.

مرؤفی ئەو سەردەمە لە ھەموو ئەو مەبەستە مەزن و بەھا بالایانە مەحرووم بوو کە گیانیان بە بەر ژياندا دەکرد و مانایان پێدەبەخشی، ھەرچی کردە و کۆشیشیانە : ﴿وَالَّذِينَ كَفَرُوا أَعْمَلُوا كَسَرَابٍ بِقِيعَةٍ تَحْسَبُهُ الظَّمْثَانُ مَاءً حَتَّىٰ إِذَا جَاءَهُ لَمْ يَجِدْهُ شَيْعًا﴾ (النور: ۳۹) " ئەوانەى کە پێبازی کوفریان گرتۆتە بەر کردەووەکانیان وەک تراویلکە و سەرابێک وایە لە بیابانێکدا بریسکە بداتەووە، کەسیکی تینوو وا بزانیت ئاو (بەتالوکە بۆی بچیت)، ھەتا کاتیەک گەیشتە لای دەبینیت ھیچ نییە."

ھەست و ھزر و پەفتاریشیان زۆر جیاواز نەبوو لە وێنای ئەم ئایەتە :

﴿أَوْ كَظُلُمَاتٍ فِي بَحْرٍ لُّجِّيٍّ يَغْشَاهُ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِّنْ فَوْقِهِ سَحَابٌ ظُلُمَاتٌ بَعْضُهَا فَوْقَ بَعْضٍ إِذَا أَخْرَجَ يَدُهُ لَمْ يَكَدْ يَرَاهَا﴾ (النور: ۴۰)

" یاخود (کردەووەیان) وەک چەندەھا تاریکایی وایە کە لەناو دەریایەکی قولدا شەپۆل لەسەر شەپۆل بدات بەسەریدا، لە سەرووشیووە ھەوڕیکی تاریک دایگرتییەت، تاریکاییەکان چینی چینی لەسەریەک نیشتبێن، کاتیەک دەستی دەربەپێنیت خەریکە دەستی خۆی نەبینیت."

"جاهیلیەت" ناوی ئەم سەردەمە بوو، بەلام ئەمە جاهیلیەتێک نییە کە پێچەوانەی زانست بیت، بەلکو ھاوواتای کوفرە و لە بنەرەتدا دژی ئیمان و بیروباوەرە. جا لێرەدا نامەوێت تابلۆ دزیو و قێزەوونەکانی ئەو سەردەمەتان بخەمە پیشچاو، چونکە - ئەگەر چی بۆ کاتیکی کەمیش بیت - نامەوێت پەردەیکە تاریک بە رووی ڕۆحتاندا بکێشم. ئەوەش راستییە کە وێناکردنی باطل و کارە ناپەواکان، زینەتکارە دەشیونیت و سازگاری بیروھۆشەکان لێڵ دەکات، وە پێم وایە بوونە ھۆکاری ئەمەش جوێرێکە لە تاوان. بەلام سەرباری ئەمە، لێرەدا ھەول دەدەین - بە کورتی و لە چوارچێوەی چەند ناماژەیکدا -

تیشك بجهينه سهر هندیك له داب و نهریته کانی شو پژگاره، تاوه کو ده رکه ویت پیغه مبهری خوا(ﷺ) چ په حمه تیکه بۆ تیکرایی بوونه وهران و ناردنیشی چ لوتفیککی نیلاهییه.

به پراستی هاتنی پیغه مبهری(ﷺ) مه زترین لوتفی په روه ردگار و فراوانترین چاکه مبهری به سهر هم موانه وه. هه ریویه قورنایی پیژوز له پروانگهی ناماژه کردن بۆ ئهم پراستییه وه ده فرموی: ﴿لَقَدْ مَنَّ اللَّهُ عَلَى الْمُؤْمِنِينَ إِذْ بَعَثَ فِيهِمْ رَسُولًا مِنْ أَنْفُسِهِمْ يَتْلُوا عَلَيْهِمْ آيَاتِهِ وَيُزَكِّيهِمْ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ﴾ (آل عمران: ۱۶۴) ”سویند بیټ بیگومان خوا منتهی ناوه ته سهر ئیمانداران کاتیک پیغه مبهریکی بۆ په وانه کردوون له خوځیان ئایه ته کانی نه ویان به سهر دا ده خوځینیته وه، دل و دهروونیان پاک و پوخت ده کاته وه، هه روه ها فیری قورئان و دانایان ده کات.“

جا بپروان بۆ لوتف و په حمه تی خوی بالاده ست، که له نیو مرؤفه کاند و هه ر له خودی خوځیان پیغه مبهریکی بۆ ناردوون که سروشتی هاوشیوهی نه وانه و هاویه شییان ده کات له ته رزی ژياندا. ده بیته پیشه واپریشاندهری ریگهی گه یشتنیان به ”حق“. نه گه ر پیوستیان به پیشه واپو، نه واپریشیان ده که ویت و نه بیته نیمام و پیشه واپیان. نه گه ر پیوستیشیان به وتاریژ بوو، نه واپریشیان ده که ویت سهر ده که ویت سهر مینبهر و په وانه ترین په یامیان به سهر دا په خش ده کات. هه ر نه واپریشیان ده که ویت سهر کرده و کاروباری سوپا به ریته ده بات، له م کاره شیدا هینده لیته اتوه، به توانا ترین سهر کرده کانی جهنگ له دواوه به جی ده هیلیت.

مه سیحیه کان بیروباوه ریکی هه لئیان هیه. نه واپریشیان واپه که خوی گه وره(سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) قوربانی به حه زره تی عیسا(عَلَيْهِ السَّلَام) داوه، بۆ نه واپریشیان قوچی په که مین هه لئیان مرؤفایه تی. واته باوه رییان واپه که خوی گه وره -

پاك ويڻگهردي بۆ خوا له وهى نهوان نهيلين - قوربانى به مهسيحى كورى
خوى داوه! بۆ نهوى چاوپوشى له هه موو مرؤفايه تى بكات. بۆ نهو مه بهسته
و به پيى نهو بيروباوهره هه لهيه مهسيح له خاچ درا. بهم جوهره چاوپوشى كرا
لهو يه كه تاوندى كه له باوكه ئاده مه وه ده ستپيده كات و ههر مرؤفيكىش
كه ديتته دنياوه له گه ل خويدا ده يهيتت. ئه مه بيروباوهرپيكي هه له و
گومرايانديه. ويراى ئه مه ئاماره يه كى راستيشى تيدا به كه نه و يش نه وه به:

خوای ميه ره بان بۆ نه وهى له ئاده ميزاده كان خو ش بي ت و له تاريك ستانى
نه فامى و گومرايى و ئاره زوويه رستيدا به ته نها به جييان نه هيتلى،
خوشه ويستترين به ندهى خوى كه حه زره تى موحه ممه ده (ﷺ) وهك پيغه مبه ر بۆ
ره وانه كردن، سه ربارى نه وهى كه ده يزانى چ ئازار و ده رده سه ريه كى له و
پيئاوه دا ديتته پرى. به لى، خوای گه و ره به ندهى خوشه ويستى خوى به ئه ركى
پيغه مبه رايه تى ره وانه كرد بۆ مرؤفايه تى، تا وه كو سه رليش يواوى نه بيتته
چاره نووسيان و له نيتو گيژاوى بى مه به ستيدا له ناو نه چن... تا وه كو به ره و
ئاسمانى مرؤفايه تى سه ريكه ون و هه ريه كه يان بن به مرؤفيكى كامل (الانسان
الكامل)... له ناخياندا ره هه نده كان تهى بكه ن و هه موو ساتيك له رۆحياندا
هه ست به مه زنى و چاوديرى په روه ردگاريان بكه ن. به ده رپرئى شاعيرى
خواناس "ئيه راهيم حه ققى"، پتويسته له سه ر ئيمانداران په روه ردگاريان
وه كو گه نجينه يه كه له دلّه كانياندا بناسن.

به لى، دل گه نجينه يه كى بى سنووره، به جوړيك كه ئاسمانه كان و زه وى
ناتوانان له ده ركى ناوه جوان و سيفاته به رزه كانى خوای گه و ره دا، كه چى نه وه

١- شاعير و زانا و گه شتار و زاھيدى كى مەزە. له نيتوان ساله كانى (١٧٠٣-١٧٨٠ ز) دا ژياوه. به ناويانگه ترين
به ره مه كانى ناوى: "مه ريفه ت نامه" و "گولده ست" يه.

دلّه که والاّیه به پرووی ریژنهی تهجه لیلیاتی ناسین و دهرکی پهروه ردگاریدا.

نه پهراوه کان، نه عهقل و هزر و فلهسه فه کان، نه رهوانیژی و زمان پاراوی و، نه زهوی و ناسمانه کان و نه بوونه وهران هیچیان نه یانتوانی به تهواوی له خوای گهوره (عَزَّوَجَلَّ) تیښگن و حالی بن، بگره کوله وارن له گوزارش کردن له ذاتی نهو، تنهها دلّه که نه گهر به پیوه ریکی بچووکیش بیت، ده توانی بییته تهرجومانی نهو و پهی به ناوه جوان و سیفه ته بهرز و پیروژه کانی ببات.

به لّی، دلّ زمانیکې نهوتوی ههیه که گوښه کان دهربرینی وه که نهویان نه بیستوه، رهوانیژی وینهی نهویان گوښ لینه بووه. که واته پیویسته له سهر مرؤد که له دلّی خویدا، دوریه کان بریت و هدر له ویدا تینویتی عه و دالّی بشکینیت. نیت له ووی بگاته خزمهت پهروه ردگاری و له خوښه ویستی نه ودا فهنا بییت. جا خو ناردنی پیغه مبهری سهر وهرمان (ﷺ) هدر له بهر نه مبهسته بووه...

به لّی، نامانج له ناردنی سهرداری جیهانیان نهو بهو که نایه ته کانی خوای گهوره به سهر خه لکیدا بخوښیتته وه و، موعجیزه کانی په یتا په یتا له پتش چاوانیاندا پیشان بدات و ناشنایان بکات به ماهیه تی راسته قینهی خوین. نیدی له سایه ی نه ودا، مهردووم له چلکی سروشتی ناده میی پالفته ده بوو و، به رزگار بوونیشی له زیندانی داخواییه نزمه جهسته ییه کانیشی، بهره و پلهی ژبانی دلّ و رۆج بلند ده بووه وه، له راستیشدا هدر بهو جوړه بلند بووه وه.

به لّی، نهو خه لکی فیږی کتیب و دانایی کرد. له بهر نووری کتیب و رۆشنایی داناییدا مرؤفایه تی خوی ده دوزیتته وه و، ناوړ له دواړوژی ده داته وه.

ئىتر بىم جۆرە پىڭگەي بەختەۋەرى ژيانى ھەتھەتايى دەگىتەبەر، بەراستىش ئەو پىڭگەيەي گرتەبەر.

لەناو ئىمەدا پۇژانى پىرۇز و گىرنگ ھەن. ھەندىكىيان بۇ ئىمانداران بە جەژن دادەنرىن. لە ھەموو ھەفتەيەكدا ئىمانداران خۇشى پۇژى ھەينى دەچىژن. پىئوھەكە گەۋزەتر بىكرى لە جەژنى پەمەزان و قوربانىشدا لەم خۇشىيەدا دەژىن. لە جەژنى قورباندا، موسلمانان قوربانىداني ھەزەرەتى ئىبراھىميان بىردەكەۋىتەۋە. پى بەدل و لە ناخيانەۋە دەلائىنەۋە لە خوا داۋا دەكەن لىيان خۇش بىت. ھەر لەبەر ئەمەشە ھەندىكىيان بە پىرتاۋ پىو دەكەنە مالى خوا بۇ ئەۋەي خۇيان بە پەردەكانىدا بىسون. كاتىكىش لە كىۋى ەمرەفاتدا دەۋەستىن، پىۋى دلىان دەكەنە پەروەردگار و، بە گىيانىكى موحەممەدىيانەۋە لىي دەلائىنەۋە تا لىيان بىورى و چاۋپۇشيان لى بىكات.

جەژنى پەمەزانىش جەژنىكى گەۋرەيە و چەندەھا واتاي مەزنى لەخۇ گرتوۋە. چونكە كاتى نىزىكبونەۋەي بەندەيە لە پەزامەندى خۋاي گەۋرە لە پاش مانگىك لە پەرىستىش. بەلام جەژنىكى تر ھەيە، كە جەژنە بۇ گشت مەۋقايەتى، بىگرە بۇ جىھانى بونەۋەران. ئەۋىش ئەو پۇژەيە كە دىيەي پى شەرەفمەند بوو بە ھاتنى پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام). بەگوزارشتىكى دى، پۇژى "ۋىلاەتى ئەجمەدىيە" يە. واتە ئەو پۇژەي خۋاي گەۋرە نىورى ئەجمەدى ھەلكرى و چىراي موحەممەدى لە ناسمانى مەۋقايەتىدا ۋەك پۇژى پىۋىناك درەۋشانەۋە. ئىتر بىم نىورە، تارىكايى نەفامى پەۋىيەۋە و، نىور و پۇشنايى ھەموو جىھانى داپۇشى. بەللى، ئا ئەمە مەزنىن نىعمەت و بەخشايشى خۋاي گەۋرەيە بۇ ئىنىس و جىن.

ب . سەردەمىكى تارىك

ھەر سەردەمىك يېزىلغان يەككە پەرسىيى تېدا لەق بېيت، سەردەمىكى تارىكە. چونكە بالادەست نەبۇنى باوە بە خوا، كە نوورى ئاسمانەكان و زەمىنە لە سەرجەم دەروونەكاندا، پۇچ و ويژدانەكان پەش و تارىك دەكات. جا لەبەر ئەوەى چۆننەتە پوانىنى ئەم جۆرە دل و ويژدانە بۆ شتان و پروداوەكان تووشى لىلى و كورت بىنى دەبېت، نىتر ئەو مەرقە لە دنيايەكى تارىكدە، بۆ ھەمىشە وەك شەمشەمەكوئىرە دەژى.

لەو ھە سەردەمىكدە كە دىن بە ھەموو پاىەكانىيەو كەوتبەو لەرزە و، پەيامە ئاسمانىەكانىش لەلايەن شوئىنكەوتوانىەو دەسكارى كرابوون، چەند كەسىكى كەم مابوون يەككە پەرسىيە بن و ئىمانىان بە خوا ھەبى. بەلام وەنەبى ئەوانىش ئەو زاتە بە سىفەت و ناوە جوانەكانىيەو بناسن. ھەر بۆيە نەيان دەزانى چۆن ئەركى بەندايەتە بۆ ئەو خوايە ئەنجام بەدن.^۱

۱ - بت پەرسىيى سەردەمى نەقامى

موشرىكەكان ئەو بتانەيان دەپەرست كە ناو ھە و دەروەى كەعبەيان لى پرکردبوو. شانازيان بەو پەرستەنەو دەکرد و دللى خۇيان پى خوش دەکرد. ئەوانەشيان كە زانستىكى كەمىان ھەبوو، دەيانوت ئىمە تەنيا وەك ھۆكارتىك بۆ نزيك بوونەو لە خوا ئەو بتانە دەپەرستىن. قورئانى پىرۆز لەسەر زمانى خۇيان ئامازە بۆ ئەم وتەيەيان دەكات و، دەفەرمى: ﴿مَا تَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرَّبُوا إِلَى اللَّهِ زُلْفَى﴾ (الزمر: ۳) "ئىمە ئەم بت و شتانە ناپەرستىن تەنھا لەبەر ئەو نەبېت كە لە خوا نزيكمان بخەنەو."

۱ - ابن كثير، البداية والنهاية ۲/۲۳۸.

بەم شتووه ههستی بهندایهتی - که وهك سپاردیهکی گرنګ به فیرهتسی
 مروؤ سپێردراوه - ناپاکیی لهگهڵدا کرا و خراب بهکارهێنرا. باشه که
 گونجاوه بهرد و دار و گل و خۆر و مانگ و ئهستیرهکان، بههرسترتین؟ خو
 بهمهشهوه نهوهستابوون، کار گهیشتبوه نهوهی ههندیک خواردنی وهك شیرینی
 و پهنیر، که بهدهستی خۆیان دروستیان دهکرد، دهیانپهرستن و کاتیکیش
 برسپیان دهبوو دهیاخواردن!

قورئانی پیرۆز ئاماژه بۆ نمونهی ئهم جۆره بیرکردنهوه پووچ و تیگه‌یشتنه
 ڕزێوانه دهکات و، دهفرموی: ﴿وَيَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ مَا لَا يَضُرُّهُمْ
 وَلَا يَنْفَعُهُمْ وَيَقُولُونَ هَئُلَاءِ شَفَعَتُنَا عِنْدَ اللَّهِ قُلْ أَتَنْتُبُونَ اللَّهَ بِمَا لَا
 يَعْلَمُ فِي السَّمَوَاتِ وَلَا فِي الْأَرْضِ سُبْحَنَهُ وَتَعَالَى عَمَّا يُشْرِكُونَ﴾

(یونس: ١٨) ”بۆ باوه‌ڕان و خوانه‌ناسان شتیکی دهپهرستن له‌جیاتى خوا نه
 زیانیان پێده‌گه‌یه‌نیت نه قازانج، ده‌شڵێن: ئا ئه‌و بت و شتانه‌ تکه‌کارمان لای
 خوا، پێیان بلێ ئه‌ی موحه‌ممهد باشه ئایا ئیوه خوا ئاگادار ده‌کهنه‌وه له شتیکی
 که له ئاسمانه‌کان و زه‌ویدا هه‌ییت و خوا نه‌زانیت؟! (خوای گه‌وره) پاک و
 بێگه‌رد و به‌رز و بلند له‌وه‌ی که نه‌فامان ده‌یکهن به‌هاوه‌لی.“

هه‌روه‌ها ﴿أَلَا لِلَّهِ الدِّينُ الْخَالِصُ وَالَّذِينَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ أَوْلِيَاءَ مَا
 نَعْبُدُهُمْ إِلَّا لِيُقَرِّبُونَا إِلَى اللَّهِ زُلْفَىٰ إِنَّ اللَّهَ يَحْكُمُ بَيْنَهُمْ فِي مَا هُمْ فِيهِ
 يَخْتَلِفُونَ ۗ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي مَنْ هُوَ كَاذِبٌ كَفَّارٌ﴾ (الزمر: ٣)

”ئاگادارین، دینی پاک و خاوێن ته‌نها بۆ خوايه، ئه‌وانه‌ش جگه‌ له‌و زاته
 که‌سانی تر و شتی تر ده‌کهنه‌ پشتیوانی خۆیان ده‌لێن: ئێمه ئه‌م بت و شتانه
 ناپه‌رستین ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه نه‌ییت که له خوا نزیکمان بخه‌نه‌وه. بێگومان خوا
 داوه‌ری ده‌کات له‌ نێوانیاندا، له‌و شتانه‌دا که کێشه‌یان له‌سه‌ری هه‌یه و ڕایان

دەربارەى جۆراو جۆره. بەپراستی خوا ئەو بیروباوهر چهوتهیان لێوه ناگریت و هیدایەت و پێنموویى ئەو کەسانە ناکات کە درۆزن و بێ باوهرن.

ئینجا هەر خۆیان لەدووی بیانوویەك دەگەرێن بۆ ئەم بیروبوچوونە لار و لەوێرەیان و، شونکەوتەیی باوایپیرانیان دەخەنە پیش چاو: ﴿وَإِذَا قِيلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مَا أَنْزَلَ اللَّهُ قَالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مَا أَلْفَيْنَا عَلَيْهِ آبَاءَنَا أُولَئِكَ آبَاؤُهُمْ لَا يَعْْقِلُونَ شَيْئًا وَلَا يَهْتَدُونَ﴾ (البقرة: ۱۷۰)

”ئەگەر بەو خەڵکە نادانە بوتريت: شوینی ئەو بەرنامەیه بکەون کە لەلایەن خواوە پەوانە کراوە، دەڵێن: نەخیر، هەر شوینی ئەو دەکەوین کە باو و باپیرانمان پێوهی ئالوودە بوون و لەسەری راھاتوون، ئایا ئەگەر باو و باپیرانیشتیان تێ نەگەشتوو هیچ نەزان و ناشارەزا و پێنموویش وەرناگرن (هەر شوینیان دەکەون)؟! “

۲. خۆنچەکان زیندەبەچال دەکران

قورئانی پیرۆز ئاماژە بۆ خراپە و بەدەرەفتارییهکی تری سەردەمی نەفامیی دەکات و، دەفەرموی: ﴿وَإِذَا بُشِّرَ أَحَدُهُم بِالْأُنْثَىٰ ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْوَدًّا وَهُوَ كَظِيمٌ ﴿٥٨﴾ يَتَوَرَّى مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ مَا بُشِّرَ بِهِ ۚ أَيُمْسِكُهُ عَلَىٰ هُونٍ أَمْ يَدُسُّهُ فِي التُّرَابِ ۗ أَلَا سَاءَ مَا يَحْكُمُونَ﴾ (النحل: ۵۸-۵۹) ”خۆ ئەگەر مژدەى بوونی کچ بدريت بە یهکیک لەو نەفامانە، پرووی گرز و تال دەبیت و پەش دادەگیرسیت و سینەى پڕ دەبیت لە خەم و پەژارە... لە داخ و خەفەتێ ئەو مژدە ناخۆشە، خۆی دەشاریتەوه لە خەڵکی و بەتەنھا (بیر دەکاتەوه): ئایا بیهێڵیتەوه بە زەلیلی و سووکی و بێ نرخى، یاخود زیندە بەچالێ بکات و بێخاتە توێی خاکەوه؟! ئای چەندە خراپە ئەو بپارەى کە دەیدن!! “

به‌لێ، هه‌ركات یه‌كێكیان مژگینی ئه‌وه‌ی ب‌درایه‌تی كه‌ كچی بووه‌، یه‌كسه‌ر ده‌موچاوی تو‌ره‌یی لێ ده‌نیشت و په‌ش هه‌ڵده‌گه‌را. له‌تاو ئه‌و مژده‌ ناخۆشه‌، هه‌ستی به‌ شه‌رمه‌زاری ده‌كرد ب‌چیتته‌ ناو خه‌لكی. هه‌واله‌كه‌ی ه‌ینده‌ به‌لاوه‌ سه‌خت بوو، هه‌زی ده‌كرد خۆی له‌ چاوی خه‌لكی ته‌ره‌ بكات و ب‌چیتته‌ كو‌نێكه‌وه‌ و خۆی هه‌شار بدات. ئیتر ده‌كه‌وته‌ د‌له‌راو‌كێ و نه‌یده‌توانی به‌رپار بدات. به‌م جۆره‌ خۆی به‌ ناچار ده‌زانی یه‌كێك له‌م دوو پ‌نگه‌یه‌ ب‌گ‌ریته‌ به‌ر:

یان ئه‌وه‌تا كچه‌كه‌ی له‌ ژياندا ده‌ه‌یل‌یتته‌وه‌ و به‌رگه‌ی ئه‌و شه‌رمه‌زارییه‌ ده‌گ‌ریت كه‌ له‌ كۆمه‌لگه‌دا پ‌ووبه‌‌رووی ده‌بیته‌وه‌، یاخود له‌پ‌یناو پا‌ك‌ك‌ردنه‌وه‌ی شه‌ره‌فیدا (!) ك‌یژۆله‌كه‌ی زینده‌به‌چاڵ ده‌كات.

نیدی هه‌روه‌ك ده‌بینن ئافره‌ت له‌ سه‌رده‌می نه‌فامیدا تا ئه‌و را‌ده‌یه‌ ب‌ی ئه‌رزش بووه‌. جا وه‌نه‌ب‌ی ئه‌م سووكایه‌تی كردن و به‌ كه‌م سه‌یرك‌ردنه‌ی ئافره‌ت، ته‌نها له‌ كۆمه‌لگه‌ی عه‌ره‌بی سه‌رده‌می نه‌فامیدا بووییت، به‌لكو له‌ ئی‌م‌پ‌راتۆریه‌تی رۆم و فارسیشدا هه‌مان زیه‌نیه‌ت به‌ریلاو بووه‌. بۆیه‌ ده‌ك‌ری ب‌ل‌ێن: ئه‌و شۆرشه‌ مه‌زن و، گۆ‌را‌ن‌ك‌ارییه‌ پ‌یشه‌یه‌ی ئیسلام له‌ ن‌ی‌و عه‌ره‌بی سه‌رده‌می جاهیلیدا سه‌باره‌ت به‌ دۆزی ئافره‌ت به‌رپای كرد، له‌ هه‌مان كاتدا ده‌سته‌كه‌وتیكه‌ بۆ ت‌ی‌ك‌رای ئافره‌تانی جیهان و، ك‌رده‌یه‌كه‌ له‌ می‌ژوووی مرو‌فایه‌تی‌دا هاوشیوه‌ی نییه‌.

به‌ل‌ێ، بۆ یه‌كه‌م جار قورئانی پ‌ی‌رۆز به‌ر به‌ ناوه‌ها د‌ر‌ن‌ده‌یه‌كه‌ ده‌گ‌ریت و له‌به‌ر هه‌ر هۆیه‌ك و به‌ هه‌ر شیوه‌یه‌ك ب‌یت، كوشتنی مندالان قه‌ده‌غه‌ ده‌كات: ﴿وَلَا تَقْتُلُوا أَوْلَادَكُمْ مِنْ إِمْلَاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُكُمْ وَإِيَّاهُمْ﴾ (الانعام: ۱۵۱) ”مندالانی خۆتان له‌به‌ر برس‌ی‌تی و نه‌داری مه‌كوژن، چونكه‌ ئێمه‌ (په‌كتان ناخه‌ین) ر‌زق و پ‌ۆزی ئێوه‌ش و ئه‌وانیش ده‌ده‌ین.“

ههروهك خواي گهوره پييان بهرموي: بۆ مندا له كانتان ده كوژن؟ من خۆم
 رۆزي ئيوه و ئهوانيش دهدهم. مهگهر نابيين كه سهر زهوي پريهتي له
 هزارهها سفره و خواني پازاوهي جوراوجور بۆتان؟ نابيين كه ئاسمان
 دانهچلهكئ بۆ فرياكهوتنتان. پهو به ههروهكاني ئاسمانيش دهكرئت بۆ ئهوهي
 بهفرو بارانتان بهسهردا بهاريئن؟ ئهم مليونهها پروهكه جوراوجورهي سهر پروي
 زهوي، جگه له من كئ رواندووني؟ لهكاتيكدا ئهم ههموو شتانه دهبين، ئهي
 چ ئهقل و ژيري و فام و ويژدانيك واتان ليدهكات له رزق و رۆزي خۆتان
 بترسن، به رادهيهك دهستان بهچيته كوشتني مندا له كانتانهوه؟ قهت لهبيران
 نهچئ ئهوهي دهستي دهچيته ئهم تاوانهوه، ههركيز نابيته مروفيك شياو و
 شايستهي ئهوه بئ خواي گهوره گوشتاري لهگهڤدا بكات. بهلكو خواي گهوره
 ئهم بيتاوانانه ئهديوئي و لتيان دهپرسئ: ئاخۆ چ گوناھيكتان كردبو ئاوا
 لهسهرى كوژران. ستهمكاران لهسهر ئهغامداني ئهو ستهمه قيزهونه بهتۆلهي
 دادپهروهراهي خويان دهگهن. ئايهته پيروژهكش دهفهرموي: ﴿وَإِذَا
 الْمَوْتُ دَدَةُ سُلِّتَ ۖ بِأَيِّ ذَنْبٍ قُتِلَتْ﴾ (التكوير: ۸-۹) ”كاتيك كچي زينده
 بهچالكراو پرساري ليدهكرئت، به چ گوناھيک، به چ تۆمهتيك كوژرا؟! “ به
 شيوازيكي ئهوتۆ بۆمان باس دهكات كه پهفتار و نهريتي ئهو سهردهمه
 موچرك به لهشدا دههينيت.

رۆژتيكيان يهكيك له هاوهلان ئهم ديمهنه درپدانهيهي سهردهمي نهفامي بۆ
 پيغهمبهر(ﷺ) گيڤايهوه و، وتي: ” ئيمه له سهردهمي نهفاميدا كيژۆلهكاني
 خۆمان زينده بهچال دهکرد. ئيمهش تازه كچيکمان بووبوو. كچهكهمان
 مايهوه تا زمانى پۆا. ئهوجا رۆژتيكيان به دايکيم وت: بيگۆڤه دهيبهم بۆ
 مالى خالى. دايکه بيچارهكهي دهيزاني كه ماناي ئهم قسهيه چيه. مندا له

خۆشه‌ويسته‌كه‌ي، جگه‌رگۆشه‌كه‌ي، پاش نه‌ختيكي تر فرې ده‌درېته ناو چالېكه‌وه و پاش په‌له‌قازيه‌كي كه‌م گيان ده‌سپيړت. به‌لام نافرته مافي نه‌وه‌ي نه‌بوو پېش به‌وه‌ها كارې بگري. تاكه شتيك كه ده‌يتواني بېكات نه‌وه بوو پر به‌دل و له ناخه‌وه بگري و فرميسك برېژي. هاسه‌ره‌كه‌م نه‌وه‌ي كه پېم وتبوو جېبه‌جېي كرد. مندا له‌كه‌ش هه‌ر به‌راست واي ده‌زاني بۆ مالي خالي ده‌چيت، بۆيه له خۆشيدا بازبازين و ياري ده‌كرد. به‌لام شوييني مه‌به‌ست مالي خالي نه‌بوو، به‌لكو نه‌و چاله‌ بوو كه پېشتر بۆم هه‌لكه‌ندبوو و ده‌بووه گلكۆي ناديارى. كه گه‌يشتینه لېواري چاله‌كه، به‌كه‌كه‌م م و ت كه ته‌ماشايه‌كي ناو چاله‌كه بكات. ئيدي هه‌ر كه سه‌رى نه‌وي كرده‌وه، منيش كي‌شام به‌ پشتيدا و له‌ناو چاله‌كه‌دا گرمۆلم كرد. كه‌چي نه‌و هه‌ر هه‌ولتي ده‌دا به‌ قه‌راغي چاله‌كه‌دا وه‌رگه‌رېت و بېته ده‌ره‌وه. له‌لايه‌كه‌وه په‌له‌قازي ده‌كرد و له‌لايه‌كي ترېشه‌وه ده‌يووت 'بابه گيان، تۆزاي بوويت.' ده‌يوست بته‌كي‌نييت، به‌لام من دانميه‌كي ترم پيا كي‌شا و له‌و بيا‌بانه‌ چۆله‌دا به‌زيندوويي كردم به‌ژير خاكه‌وه. "كاتيك نه‌و پياوه‌ نه‌م رووداوه‌ي ده‌گيراپه‌وه، پېغه‌مبه‌ر(ﷺ) و نه‌و هاوه‌له‌ به‌رېزانه‌ي له ده‌وري دانېشتبوون هه‌نسكي گريانيان پي پانه‌ده‌گيرا. يه‌كيك له‌ هاوه‌لان وتي: "كابرا، پېغه‌مبه‌رت خه‌مبار كرد." كه‌چي نازيز و سه‌ره‌رمان فهرمووي: "جاريكي تريش بيگيرپه‌وه." نه‌ويش ديسانه‌وه به‌سه‌ره‌اته‌كه‌ي گيراپه‌وه. پېغه‌مبه‌ري خواش دووباره‌ گريا، تاكو فرميسك رېشي پېرۆزياني ته‌ر كرد. "وهك بلتي به‌ دووباره‌ كردنه‌وه‌ي نه‌م به‌سه‌ره‌اته، پېغه‌مبه‌ر(ﷺ) ده‌ويست نه‌م په‌يامه‌ بگه‌يه‌نييت: "ئيوه پېش ئيسلام نه‌مه حالتان بوو. بۆيه نه‌م رووداوه‌شم پي دووباره‌ كرده‌وه، تا نه‌و به‌ها مروپيانه‌تان

ياد بخه موه که ئيسلام خه لاتى کردوون.

وهك لهم نمونه دلتەزىنه وه ده رده كه وىت، مرۆشى نمو سهرده مه له نيو سهرگهردانييه كى ناهه موارد ا زياوه. له گه له هزاره ها پرو داوى جهرگيرى تر، له تاريكى هه موو رۆزگار هه كانى نمو بيا بانه دا چه ندين چالى قوول و گه وه هه لده كه نران و، چه ندين مندا لى بى تاوانى تى فرى نه درا تا له ويدا بمرن. به لى مرۆفاهه تى له درنده بى و وه حشيه گه ريدا پيشى كه متهياره درنده كانى دا بو وه وه. نه وهى كه لبه و چرنوكى نه بو ايه ده بو وه نيچير و له لايهن خاوهن كه لبه و چرنوكه كانه وه له ناوده برا. كۆمه لگه ش له و كاته دا به ده ست چه نده ها كار هه ساتى سه خته وه ده تلایه وه، كه سيكيش نه بو له پرووى نمو هه موو په ريشانى نه هه مه تيان نه دا بو هه ستيتته وه و، به لى: "ئيدى به سه"

ئا لهم كاتانه دا بو كه مايه ي به ديه پنانى بو ونه وه ران(ﷺ) خوى له خه لكى ده كيشايه وه و له نه شه كه وتى "حيرا" دا ده چوه خه لوه ته وه - له وه دوا ئومه ته كه ي، به و چيايه يان ده وت "چياى نوور" - چاوى ده برييه ئاسۆكان و چاوه پروانى به ره به يانى رزگارى ده كرد. پيده چى نمو زاته بو ماوه يه كى زۆر سه رى له سه ر زه وى دانابى و له پهروه ردگارى پاراييته وه بو رزگارى مرۆفاهه تى. داواى كر دى كه فرياد په سيكى بو بنيريت. هه ر بۆيه كاتيك ئيمامى بوخارى و موسليم باسى نمو سهرده مه ده گيرنه وه زاراوه ي "فَيْتَحَنْتُ فِيهِ" به كار ده هينن. نمو زاراوه يه واته له خه لك دوور ده كه وه وه و خوى ته رخا ن ده كرد بو په رستش.

به لى، پيغه مبه ر(عَلَيْهِ السَّلَام) هه ندى جار له وى ده مايه وه تا هه گبه ي خورا كيشى ته واو نه بو ايه، نه ده گه رايه وه بو مه كه كه. پاشان خورا كى پيوستى

له گهڻ خوی دهر د و جاريکی تر نه گه پايه وه بۆ نه شکوه ته که.^۱

به لئ، نهو له لایه که وه سه رقالي پامان بوو له پاستیه کانی بوون و نه پیه کانی نهو دیو پرده ی بوون و نامانجی به دیه پنان، له لایه کی تریشه وه له بیری سه رگه ردانیی مرؤفایه تی و حالی په ژمورده ی نهودا بوو.

۳. به ها بالاكان گۆرابوون

كۆمه لگه به رهو شیویکی قول و تاريك تلۆر ده بووه وه. چونكه لهو كۆمه لگه یه دا هه موو به ها مرؤیه كان ئاوه ژوو كرابوونه وه. چاكه بووبوه نهنگی، نهنگی و كه میش بووبوه چاكه و شانازی. درنده یی پژی لیده گرا و، به زه یی و مرؤف دۆستیش بۆ پژ سهر ده كرا. گورگه كان جیگه ی شوانه كانیان گرتبووه وه و فیزیان لیده دا، مه ركه انیش كه هیچ هیژ و ده سه لاتیکیان نه بوو، له ژیره دهستی نهو شوانه بۆ به زه ییانه دا نیش و نازاریان ده چه شت. به درپه وشتی و خۆدامالین له به هاكان هینده ته شه نه ی كرده بوو، زۆر كهس هه بوون نه یانده زانی باوكیان كیه. ره چه لهك و نه ژاد له ره گه وه وشك بووبوو و له ناویاندا باری كرده بوو. قوما ربازی و مه ی نۆشی نهنگی نه بوون. پوان كرده نیش شتیکی زۆر ناسایی بوو. هه رچی شیواز و هونه ری ده ست برین و مژینی خوینی خه لكیشه، به كاریکی زیره كانه و نازایه تی له قه له م ده درا.

ئیدی دوا ی نه م هه مووه، زۆر پیویست بوو كه كه سیکی "گفت ئیكسیر" بیته مه یدان و به پرووی هه موو نه م دارمانه نه خلاقیانده دا بلایت: "به سه ته!" پیویستییه كه نه وه نده زۆر بوو، گه یشته ناستیك به زه یی خوا ی گه وه ره

۱ - البخاري، بدء الوحي ۳ - مسلم، الأيمان ۲۵۲.

بجولینیت. خوای میهره بانیش هات به دهم نهم پیداو یستییه وه و، فه خری کائیناتی بۆ ناردن و، کردیه فرستاده و پیغه مبهری خوی. به تشریف هینانی نهو، هه موو شتیک گۆرا. به لئی شاعیری مهزن " نه همد شهوقی " راستی وتوه که ده لیت:

وُلِدَ الْهُدَى فَالْكَائِنَاتُ ضِيَاءُ وَ قُمْ الزَّمَانِ تَبَسُّمٌ وَ ثَنَاءُ

” پینوین هاته دنیا و پرووناك بوونه وه بوونه وه ران
هه به خنده و پیزانینه دهم و زاری پۆژ و زه مان “

دوای نه وهی که کات و شوین (الزمان و المكان) نومی تاریکی بووبون، به و نوورهی که هه زه تهی موحه ممد (ﷺ) هینای، هه روه که چه پکه گولیکه دهم به خنده یان لیها تو و، پاش چه ندین سالیس له ده می هیج هه تدا خه لکی مه دینه له پیشوازی نه ودا:

طَلَعَ الْبَدْرُ عَلَيْنَا مِنْ ثَنِيَّاتِ الْوَدَاعِ
وَجَبَ الشُّكْرُ عَلَيْنَا مَا دَعَا لِلَّهِ دَاعٍ

” وا مانگی تابان هه لها ت له ثنیاتی وه داعیه وه
شوکرانه واجبه له سه رمان تا ناوی خدا ده نگ بداته وه.”^۲

ده و ته وه و، له گه ل ده برپینی هه موو نهم هه ستانه دا به خیره اتیان ده کرد. به لئی، ئیدی نهو سیما پیگهردانه به زاری خاوینیان نهم به سته پر واتایانه یان ده چری.

۱- ابن کثیر، البداية و النهاية ۱۹۷/۳، ۲۳/۵ - ابن حجر، الفتح الباری ۱۲۹/۸.

ج - بهر له پيغهمبرايه تيش وهك پيغهمبريك ژياوه

۱ - دهست پاكي

نمگه سدرنجيک له سیره ی بڅوڅی حه زره تی موسته فا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بدین، دهینین که هه موو قوناغه کانی مندالی و لوی و پيگه یشتنی، وهک پيشه کی و پلیکانه، ريخوشکهر بوون بڅو قوناغی پيغهمبرايه تیه که ی. بهراده یهک کاتی پدیامه که ی راگه یاند، زوړیک له وانه ی که ده یانناسی دهسته جی ټیمانان پی هیئا.

نهو راستگویی که هیچ کات وتهیه کی دروی لی نه بیستراوه، نیستا له بهره ی خواوه قسه دهکات و دهلی نیروای خوام. جا چوڼ ده گونجی مروڅیک تاکه درویه کی له بچو کترین نیس و کاریدا نه کردبی، نیستا درو له بابسته یکی وه ها مه زن و گرنگدا بکات و نهو کارهش پدیوهندی به خواوه هه بیټ؟^۱ نه مه شتیکی مه حاله. بهلی، نه مه بیرکردنه وهی مروڅی نهو سهرده مه بوو. گهر هه مووشیان نه بیټ، نه وانه یان که عینادی و هه سوودیان وه لا نابوو، زوو به زوو ټیمانان پی ده هیئا.

راسته نهو سهرده مه ی نهوی تیدا ده ژیا سهرده می نه فامی بوو. به لام ده بیټ نهو راستیه لای هه مروان پروون بیټ که نه م په سن و ناساندنه، ناویک بوو له ژیان ی نهو که سانه نرابوو که له دهره وهی زه مه نه تاییه تیه که ی نه ودا ده ژیان. ده نا پيغهمبر ی خوا (ﷺ) هه رگیز له نه فامیدا نه ژیاوه. نهو که سیکی نه مین بوو، هه مروانیش به م سیفه ته وه ده یانناسی. بڅو غوونه ده ته وی بڅو

۱ - البخاري، بدء الوحي، ۳.

گەشتىك بېزىت و بەنيازىت تا دەگەرپىتەوۋە خىزانەكەت بەكەسىكى ئەمىن
 بسپىرى. بەبى دوودلى ئەتوانى لاي موخەمەدى ئەمىن بەجىي بەيلىت و،
 دىئىبايىت لەوۋى تا كاتى گەرپانەوۋەت چاۋ بەرز ناكاتەوۋە تاكو بىۋى پروانىت.
 ئەگەر پىت خۇش بوۋ مال و سامانەكەت لاي كەسىك دابىيىت، ئەوا يەك
 سات توۋشى دىلەپاۋكىن نايىت لەوۋى بچىت مالەكەتى پى بسپىرى و،
 دىئىبايىت كە تۇسقالىكى توۋشى زىيان نايىت و بەچاكترىن شىۋە بۇتى
 دەپارىزى. ئەگەر ويست شىتكت بەتەواۋى و بە يەقىنى لە ھەر كاروبارىكدا
 بۇ دەرکەويىت و راۋىژ بە كەسىك بەكى، ئەوكلات ئەبى بە زوۋىسى خۇت
 بگەيەنپەتە راستگۇۋى ئەمىن، بۇ ئەوۋى گۇۋى لى بگىرى و بابەتەكە لەبەر
 پرووناكى وتەكانى ئەودا ھەلبەسەنگىنىت. چۈنكە لە ژيانىدا تەنھا درۋىەكىش
 چىيە، بەدەمىدا نەھاتوۋە.

ئايا بەلگەت لەسەر ئەمە دەۋى ؟ زۇرباشە:

ئەوۋەتا سەرئەكەۋىتە سەر گردى "صفا" و لە خەلگەكەى دەۋروبەرى
 دەپرسىت: " ئەگەر ھەۋالتان بەدەمى كە كۆمەلنىك سوارە و شەپكەر لە پەناى
 ئەو شاخەدان و خەرىكە ھىرستان بۇ دىنن، ئايا پروام پى دەكەن؟ " ھەموۋيان
 بە يەك دەنگ وتيان: " بەللى پروات پى دەكەين، چۈنكە ھەرگىز درۋمان لى
 نەبىستوى. " ^۱ لەنىۋ ئەو خەلگەدا دوژمنانى دىنى ۋەك ئەبوۋ لەھەبىش
 ھەبوۋن، كەچى لەگەل ئەوۋەشدا ھەموۋيان تەصديقى راستگۇۋى پىغەمبەرى
 خويان كرد و، دانيان نا بە ئەمىنى و پاسترەۋىيەكەيدا.

ئەو دەمەى لە سكى دايكىدا بوۋ، باۋكى كۆچى دوايى كرد. كە تەمەنى

۱ - البخاري، تفسير(سورة المسد) ۱-۲ - مسلم، الايمان ۳۵۵-۳۵۶.

گه‌یسته شه‌ش سالان، دایکیشی وه‌فاتی کرد. نه‌وجا عه‌بدو لموته‌لیبی باپیری بریدییه لای خۆی. کاتیک بووه هه‌شت سالان، باپیریشی مرد. هه‌روه‌ک بلیتی قه‌ده‌ر له هه‌موو شتیک دایده‌مالی و سازی ده‌کرد تا‌کو هه‌موو کار و فه‌رمانه‌کانی به‌ خوای گه‌وره‌ ب‌سپێری. هه‌رکه‌سیک پارێزگاری و سه‌ره‌رشتی کردنی ئه‌وی ب‌گرتایه‌ته ئه‌ستۆ، زوو به‌ زوو مائا‌وا‌یی له‌ ژیان ده‌کرد. وه‌ک بلیتی به‌ ده‌رکه‌وتنی نه‌یانی ئه‌حه‌ده‌یه‌ت له‌ دوو‌تویی نووری ته‌وحیددا، پاسته‌وخۆ و به‌ کرده‌یی چاودێری و پارێزگاریی خوای گه‌وره‌ی بیرده‌خرایه‌وه.

به‌ئێ، نه‌و ده‌بوو "که‌لیمه‌ی ته‌وحید" و پرستی "حسبنا الله" هه‌ر له‌ ده‌سپێکی ژیا‌نی‌ه‌وه‌ ب‌کاته‌ ویردی زمانی و له‌ قوولا‌یی ویردانیدا هه‌ست به‌ واتا‌کانی ب‌کات. هه‌ربۆیه‌ پێویست بوو هۆکاره‌ ر‌واله‌تییه‌کان تیکرا به‌ جاریک ده‌ست ب‌کێشه‌ ده‌واه و له‌کار ب‌که‌ون. جا هه‌ر واش بوو...

"عبدالله" که‌ به‌ واتای به‌نده‌ی خوا دیت و، "نامینه‌"ش که‌ به‌ مانای ئافره‌تی پاسپارده‌ناس و دروست ده‌هات، ناوی ئه‌و باوک و دایکه‌ به‌رپێزه‌ بوون که‌ بوونه‌ هۆکاری هاتنه‌ دنیا‌ی سه‌ره‌رمان. به‌ئێ، نه‌و له‌ دایکێکه‌وه‌ هاتبووه‌ دنیا که‌ سه‌رچاوه‌ و نه‌مینداری نه‌منیه‌ت بوو. ناوی باوکی ئه‌م زاته‌ش (ﷺ) - که‌ به‌ر له‌ پێغه‌مبه‌رایه‌تیش سه‌رفراز بوو به‌ به‌نده‌گی - واتای به‌نده‌ی خوای ده‌گه‌یاند. هه‌لبه‌ت هه‌یج کام له‌مانه‌ ر‌ێککه‌وت و له‌ خۆه‌ نه‌بوون، به‌ل‌کو به‌ گوێره‌ی نه‌خشه‌سازی و ته‌قدیری ئیلاهی پ‌رویا‌نده‌وه‌.

٢ - به‌بێ دایک و باوک گه‌وره‌ بوو

نه‌و به‌بێ دایک و باوک گه‌وره‌ بوو. کۆلیکی قورس و فه‌رمانبه‌رییه‌کی زۆر گ‌رنگ چاوه‌ڕێی ده‌کرد. بۆیه‌ ده‌بوو هه‌ر له‌ سه‌ره‌تاوه‌ خۆی بۆ ئاماده‌ ب‌کات.

دەبوايە بىگاتە چلەپزىيە تەوەككول و، نامادەباش بى بۆرۈپەرۈو بوونەوھى ھەموو كىشەكان. ئەوئەتا خۇاى گەورە پاراستى لە دەولەمەندىيەكى زۆر كە بەرەو خۆ بەزل زانىيى ببات. ھەرۈەك چۆن بەدووريشى گرت لە ھەژارەكى رسواكەر كە تووشى كەساسى و زەبوونى بكات. خۇاى گەورە خۆى بە مروڧىكى مامناوئەند و پاسترەو دروستى كردووە و لە گشت قۇناغەكانى ژيانيدا لە زيادەپەروى و كورتبىرى (الافراط و التفریط) پاراستوويەتى.

زۆر گرنگە بۆ پىشەوايەك بەم جۆرە پۆژگارە ناھەموارانەدا تىپەپرى. پىيىست بوو ماناى ھەتيويى زۆر بە باشى تىبگات، تاكو لەگەل بەردەستەكانيدا ۋەك باوكىكى بەسۆز و دلۇقان رەفتار بكات. ھەر كەسەش بى دايك و باوكىي چەشتىن، دەتوانى بىتە باوكىكى بە بەزەيى و بەسۆز بۆ نەتەوەكەي. ھەرۈەھا پىيىست بوو تامى ھەژارى و نەداريش بچىژى، تاوەكو ھەست بە گىروگرفتى ئەوانە بكات كە ھەلدەسى بە بەرپەو بەردنى لايەنەكانى ژيانيان. بەم جۆرە خووپەوشتى يارمەتيدانى ھەژارە بى نەواكان و دەست ھىنان بەسەرياندا و، بەخىتوكردنيان و بايەخ پىدانيان، لەو ئاكارە بەرزانى پىغەمبەرى خوا بوون، كە پەگ و پىشەيان دەگەپايەو بۆ ئەم قۇناغەى ژيانى. بەللى، ئەو خۆى چاك ھەتيويى چەشتبوو، لەو ئاوەى نۆش كردبوو و ھەواكەشى ھەلمىبوو. بۆيە تەنانەت كاتىكىش گەيشە لوتكە، دەستبەردارى ئەم خووپەوشتە جوانانە نەبوو و، ئەو ژيانە ساكارەى ھەروا مايەو.

لەھەموو ژيانيدا دللى ھەتيويىكى نەپەنجاندووە، ھەر كەسەك داواى شتىكى لىكردبى، دەستى بە پرويدا نەناو و تەرىقى نەكردووەتەو. چونكە پەرورەدگارى فىرى ئەم پەوشتە جوانى كردووە و لەسەر ئەم ئاكارە پەرورەدى كردووە: ﴿أَلَمْ نَجْعَلْكَ يَتِيمًا فَآوَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ ضَالًّا فَهَدَىٰ ۖ وَوَجَدَكَ عَابِلًا

فَأَغْنَىٰ ﴿۱﴾ فَأَمَّا الْيَتِيمَ فَلَا تَقْهَرْ ﴿۲﴾ وَأَمَّا السَّائِلَ فَلَا تَنْهَرْ ﴿۳﴾ وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ ﴿۴﴾ (الضحى: ۶-۱۱) ”تایا په‌روه‌ردگارت نه‌ییینیت به هه‌تیوی و خیرا ده‌رووی لیک‌ردیت‌هوه و لانه‌ی بۆ سازندیت؟! ئه‌ی له‌ حه‌یره‌تدا نه‌بوویت و، هیدایه‌تی دایت؟! ئه‌ی نه‌ییینیت هه‌زاریت و ده‌وله‌مندی کردیت؟! که‌واته تۆش (ئه‌ی پیغه‌مبه‌ر(صلی الله علیه وسلم)، ئه‌ی ئیماندار) هه‌تیو مه‌چه‌وسینه‌ره‌وه. دلّی سوال‌که‌ر مه‌په‌نجینه. (به‌لکو) ده‌رباره‌ی ناز و نیعمه‌ته‌کانی په‌روه‌ردگارت هه‌میشه‌ بدوئ و باسیان بکه.“

هه‌ر کاتێ نهم سوره‌ته ده‌خوینه‌وه، بێ باوکی خۆم - له‌گه‌ڵ ئه‌وه‌شدا که باوکم چه‌ندین ساله‌ وه‌فاتی کردوه - له‌ جزووری پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) وه‌ک شه‌فاعه‌ت‌کاریک ده‌رده‌برم و، به‌و ئومیده‌ی منیش له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ی وه‌ده‌ر نه‌نئ، عه‌ززی حالّم ده‌کم و، ده‌لّیم: ”وا ئه‌مه‌ش هه‌تیویک له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌تدا! چی ده‌بێ، له‌به‌ر ده‌رگا‌که‌ت ده‌ری مه‌که.“

أ. له‌لای عه‌بدولموت‌ه‌لیب

ده‌مێک بوو باپیری نووری پیغه‌مبه‌رایه‌تی تیا به‌دی کردبوو. چونکه هه‌موو ئه‌و پۆژانه‌ی له‌گه‌ڵیدا ده‌ژیا، پۆژانی پر پیت و به‌ره‌که‌ت بوون. ئه‌وه‌تا له‌گه‌ڵ خۆیدا بۆ کۆری پیاوماقولا‌نی ده‌برد و، ریزی شایسته‌ی لیده‌نا.^۱ دوور نییه‌ پزگارکردنی مرۆفایه‌تی له‌ناو‌چاوانیدا به‌دی کردبێ. چونکه له‌ نیگا و پوانینه‌کانی پیغه‌مبه‌ری خوادا (ﷺ) هی‌نده ناما‌ژه‌ی قوول و ناوه‌رۆکی واتادار هه‌بوون، ئه‌سته‌مه له‌ یه‌کیکی تردا بوونیان هه‌بیت.

۱ - ابن هشام، السيرة النبوية ۱/۱۲۷.

لهوانه شه نهو ههوالانهی له "لونهی" هه بیستی، که یه کیکه له باپیره کانی و له باره ی دهرکه وتنی پیغه مبه ریک له نه وهی خویه وه گپراویه ته وه. پیده چی به هوی نهم مزگینییه وه نیشانه کانی پیغه مبه رایه تی تیدا به دی کردبی و نهمه بوویته هوکاری نهو هه موو خوشه ویستی و هوگریه ی هه ییوه بو کوره زاکی. به پاده یه که غیره ی له چاری خوشی ده کرد به رامبه ری. نهم پیاوه مه زنه، کاتیک واده ی مهرگی هاته پیش، زور غه مگین بوو و به کوډ ده گریا. چونکه ئیتر نهیده توانی موحه مده که ی له نامیز بگری و بیگوشی به خویه وه. بروان، نهو پیاوه ی له هیترشی سوپای "نه بره هه" دا بو سهر شاری مه کهه چاری نه تروکانه و، له جهنگی "فیجار" یشدا، که جهنگیکی چهند ساله بوو دژی چهندین خیل، چاوه کانی نه سرینیکیان نه پرژاند. که چی ئیستاکه نهم پیاوه گه وره یه ههروه که مندالیککی بچوک له تاو دوا ساته کانی جیهیشتنی کوره زا به خته وه ره کهیدا به کوډ ده گری. بهم شیویه به مردن و مالتاوی کردنی له ژیان، سه ره رشتی و پاریزگاری عه بدولوته لیب کوتایی هات. ده بویه گه وه ره و مرواری بوونه وه ره ان بدریته دهستی "نه بوو تالیب" ی مامی.

ب. رۆشتنی بۆ لای نه بوو تالیب

نه بوو تالیبی مامیشی په یانه که ی خوی برده سهر. نزیکه ی چل سال پیغه مبه ری خوی گرتنه خوی و بوو به پالپشت و یارمه تیده ری. به لام نهم چاکه یه ی بی به رامبه ره نه مایه وه. چونکه خوی گه وره کورپکی وه که ئیمامی عه لی (رَضِیَ اللّٰهُ عَنْهُ) پی به خشی. نهمه جگه له وهی که نه وهی ههر پیغه مبه ریک له پشتی خوی ده بیته، که چی نه وه و وه چی پیغه مبه ری سه ره ره مان له رپگیه ی هه زه ته ی عه لییه وه به رده وهام ده بوو. له مباره یه شه وه رپویه تیک له

حه زه تي عه لي نوينه ري لايه ني ويلايه تي پيڻغه مبهري خوا بوو. له م پرووه وه
 نهو به گه وړه و سه رتاجي هه موو نهو لياكان ده ژمي ريت. تاكو رڼي
 قيامه تيش خواناسان و شونكه وتوانى هه موو ته ريقه ته كان زور به ريز و
 شكوه يادي نيمام ده كهن و شونكي ده كهن. هه زه تي عه لي - كه شاهي
 مهردان و حه يده ري كه رار و زاوي پيڻغه مبهري - وهك بلتي خه لاتي خواي
 گه وړه بوو بو نه بوو تاليب، له پاداشتي نهو چاكانه ي بهرام بهر پيڻغه مبهري
 خوا نواندي.

نه بوو تاليبش هه وړه كه عبدولموته ليبي باوكي ته نها هو كاركي پواله تي
 بوو. دنا خواي گه وړه (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) خوي پاريزه و چاو ديري راسته قينه ي نهو
 بوو، خوي سهروكاري ده كرد و فهراموشي نه ده كرد.

له كاتي كدا خواي گه وړه نه م كه سايه تيه ناوازيه ي بهر زه ده كرده وه بو پله و
 مه قامي نبووه ت، كومه لگه شي ناماده ده كرد بو وه رگرتن و قبول كردني نهو
 پيڻغه مبهري. رڼ دواي رڼ نيشانه كانى پيڻغه مبهريه تي خوريان له سه ر
 هه لدهات و ناشكرا ده بوون. تا نه وه ي هه زه تي موحه مده (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بوو
 بهو كه سايه تيه ي كه هه موو خه لك باسيان ده كرد و ده ياناسي.

د - گهشته‌گانی

۱ - گهشتی شام و به‌حیرای راهیب

هموو کتپه‌گانی سیره ئاماژه به‌وه ده‌گه‌ن که له ته‌مه‌نی دواژه سالی‌دا و به هاوړپیه‌تی نه‌بوو تالیبی مامی، یه‌که‌مین گهشتی به‌وه شام کردووه. کاتیک قافلّه‌که له ریگه‌دا بۆ حه‌وانه‌وه خستیان، موحه‌مه‌دیان وه‌ک پاسه‌وان و چاودیری قافلّه‌که به‌جی هیشت. له‌م کاته‌دا راهیبیک به‌ناوی "به‌حیرا" - که هندی‌ک به‌هه‌له به‌بوچه‌یرا ناوی ده‌بن - شتیکی سه‌رنج پاکیش و سه‌یری بینی که له‌گه‌ل قافلّه‌که‌دا به‌ده‌م ریوه به‌رده‌وام بوو. نه‌وه‌بوو هه‌وړیکی بینی سیبه‌ری بۆ کردبوون و له‌گه‌لیان ده‌بوو. کاتیک نه‌وان ده‌رۆیشتن، نه‌ویش له‌گه‌لیان ده‌رۆیشت. کاتیکیش ده‌ه‌ستان، نه‌ویش له‌گه‌لیان ده‌ه‌ستا.

هه‌ربۆیه راهیبه‌که خوانیکی سازکرد و، یه‌کیکی نارد بۆ نه‌وه‌ی بانگه‌یشتی هموو نه‌ندامانی کاروانه‌که بکات. نه‌ندامانی کاروانه‌که زۆر سه‌رسام بوون به‌م بانگه‌یشت کردنه. چونکه پیشت نه‌م راهیبه‌گوتی به‌و قافلانه نه‌ده‌دا که له‌ویوه هاتوچۆیان ده‌کرد. هموو نه‌ندامانی قافلّه‌که چون به‌ده‌م بانگه‌یشته‌که‌وه، جگه له‌هه‌زه‌تی موحه‌مه‌د(ﷺ). به‌لام دیاربوو راهیبه‌که مه‌به‌سته‌که‌ی نه‌پینکابوو و، له‌نیو ئاماده‌بوواندا نه‌و که‌سه‌ی نه‌دۆزیبووه‌وه که به‌دوایدا ده‌گه‌را. بۆیه‌پرسی که‌نایا هیچ که‌سیک له‌کاروانه‌که ماوه نه‌هاتبیّت بۆ ده‌عه‌ته‌که‌ی؟ کاتیک وتیان که‌سیکمان به‌جی هیشتووه بۆ چاودیری کاروانه‌که، داوای کرد نه‌و که‌سه‌ش بانگه‌یشت بکه‌ن. هه‌ر که به‌جی‌ماوی کاروانی بینی، یه‌کسه‌ر بریاری خۆی دا و زانی نه‌مه نه‌و که‌سه‌یه که به‌دوایدا وی‌له. ئینجا پرووی کرده نه‌بوو تالیب و پرسی که‌ نه‌وه

کټيځه؟ که نه بوو تالیب وتی نهوه ”کورمه“ به حیرا نه یوښت پر وای پیښکات. چونکه نه بیټ باوکی پیش نهوهی هم له دایک بیټ ، مرد بیټ. به لئ، زما خاځی سیمای هم که سه نهوهی ده گه یاند که: ”خوځه تی“. له پاشان به حیرای راهیب نه بوو تالیبی برده که نارټکه وه و ناموژگاری نهوهی کرد که پیوښته هم گه شته نه کات و، پیی وت: ”جووله که گه لیکن ئیره یی به سهریاند زاله، جا هر کاتیک به سیمایدا بزنان که نهوه دواين پیغه مبه ره، به لایه کی به سهردا دټنن، چونکه له خوځان نیسه.“ نه بوو تالیب گوټی بو ناموژگاریه که ی گرت و بیانویه کی بو هاوړیکانی هیڼایه وه و له قافله که کشایه وه و، حه زره تی موحه مده دی گه پرانده وه بو مه کهه.^۱

به حیرا راستی ده وت. به لام شتیک هه بوو که لیی یی ناگا بوو، نه ویش نهوه بوو که حه زره تی موحه مده له سایه ی چاودتری و پاریزی خنوی بالاده ستدایه و تا کوټای ته مهنی و، کاملېوونی نیسلام و نازل بوونی دواين نایه تی قورنان ده یاریزی. هه روه که هم نایه ته نامازه ی بو کردوه: ﴿وَاللّٰهُ يَعْصَمُكَ مِنَ النَّاسِ﴾ (المائدة: ۶۷) ”(دلنیاش به که) خوا ده تپاریزیټ له شهړ و خراپه ی خه لکی.“ به لئ، په روه ردگاری هم به لټنه ی پټدابوو، هر به و جوړه ش به لټنه که ی بو به جی هیڼا.

۲ - گه شتی دووهه می بو شام

فه خری کائینات گه شتی دووهه میشی هر بو شام کرد. نهو کات ته مهنی پیروزی بیست و پینج سال بوو. له م گه شته دا سهر قافله ی نهو کاروانه

۱- ابن هشام، السيرة النبوية ۱/۳۱۹-۳۲۲.

بازرگانییه بوو که خه دیمه (ﷺ) پیکي خستبوو. ههروه ها به حیراشی بینیییه وه. به لām نه مجاره پاهیبه که زۆر پیر بوو بوو. کاتیک هه زه تهی موحه مدهی بینی زۆر دلخۆش بوو، چونکه نه وه هه له چاوه پروانیی پۆژیکسی وادا بوو. نه و جا به پیغه مبه ری خوی وت: ”تۆ ده بیت به پیغه مبه ره، نای خۆزگا به و پۆژه ده گه یشتم که پیغه مبه رایه تییه که ت ناشکرا ده بیت، تا پیلاره کانت هه ل بگرم و خزمه تت بگرم.“^۱ نه م ناو ته نه هاته دی و پیره پاهیبیش به و پۆژانه نه گه یشت. به لām نه وه راستیییه که نه و قبول کردنه ی له پۆژی دوایدا سوودی زۆری پی ده گه یه نیت...

۳ - هه مووان له چاوه پروانیی نه ودا بوون

نه وانه ی که مژده ی هاتنی نه ویا ن ده دا و له چاوه پروانییدا بوون، یه ک و دوان نه بوون، به لکو زۆر بوون. زهیدی کوری عه مری کوری نوفه یل یه کیک بوو له وانه. زهید، باوکی سه عیدی کوری زهیده، که یه کیکه له عه شه ره ی موبه ششه ره و مامی هه زه ته ی عومه ره (ﷺ). نه و یه کیک بوو له هه نیفه کان (أحناف). واته نیمانی به خوا هه بووه و له سه رده می نه فامیشدا پشتی له به ته کان هه لکردووه و وتیه ته ی که لک و زیانیان به ده ست نییه. به لئ، نه مه یش یه کیک بوو له وانه ی که به ماویه کی کورت به ره له هه لته اتنی خۆری نبووه، ماله ناوایی کرد و ناوا بوو. مژده ی زۆری داوه، گرنگترینیان نه وه یه که وتویه تی: ”من ده زانم که ناینیکی نوئ سه ره هه لده دات، به لām دلنیا نیم فریای ده که وم یان نا.“

۱ - ابن حجر، الاصابه ۱/۳۵۳، ۵۰۶/۶.

شنه يهك وهك خه لاتتيكي خوايي بهر دلي زهيد كهوتبوو. دهروازه كانى دل و
 ويژدانى خستبوونه سهرېشت بو نهوهى به تهواوى پيشوازي له حق و راستى
 بكات. نيمانى به خوايهكى تاك و تهنها ههبوو و خوئى تهسليمى نهو زاته
 كردبوو. به لام نهو خوايهى نيمانى پيى بوو، به باشى نهيدهناسى و نهيدهزانى
 چون بيهپرستى.

يه كيك له هاوه له بهر پژه كان كه عامرى كورى ره بيهيه (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْه) بۆمان
 ده گيرتتهوه و، ده لي:

” جاريكيان له زهيدى كورپى عامرى كورپى نوفه يله وه بيستم كه ده يوت:
 ’من چاوهروانى پيغه مبهريك ده كه م له نهوهى نيسماعيل، دوايش له نهوهى
 عهبدولموته ليب. نه گهر تا نهو كاته بمينم، نيمانى پي ده يينم و پشگيري
 ده كه م و شايه تى ده ده م كه پيغه مبهري خوايه. به لام نه گهر تو به ديدارى
 گه يشتى، سهلامى منى پي بگه يه نه. ناونيشانه كه يت پي ده ليم بو نهوهى لات
 پوون بيت: نه زور دريژه و نه زور كورته. قزى به تهواوى خا و نيه و زوريش
 لوول نيه. ههرده م روومه تى سوور هه لگه پراوه. نيشانهى پيغه مبهرايه تى له
 نيوان ههردوو شانيدايه و، ناوى نه حمده. له م شارهدا له دايك ده بي و ده بيت
 به پيغه مبهري. نينجا گه له كهى دهري ده كه ن، قينيان له وهيه كه بوي هيناون،
 به ناچارى كوچ ده كات بو يه شرب و لهوي سهرده كه وي. ناگادار به، ليى
 دوانه كه وي. من هه موو ولات گه پراوم به دواى ناينى نيراهيم دا. پرسيارم له
 جووله كه و فله و مه جوسى كردوو، هه موويان وتويانه خهريكه نهو زاته
 سهره لده دات. نهو ناونيشانانه ش كه ده ياندا، بهو جوژه بوو كه پيم وتى.
 نه لين هيچ پيغه مبهريكيش له دوايه وه نايه ت.“

عامرى كورپى ره بيهيه ده لي: ” كه موسلمان سووم، نه م وتانهى زهيدى

كۆپى غەمىرم بۆ پېغەمبەرى خوا گىرپايەو و سەلامەكەيم پېگەياندى.
 پېغەمبەرىش(ﷺ) وەلامى سەلامەكەي دايەو و سۆزى بۆى خروشا و
 فەرمووى: "لە بەهەشتدا بىنىم لىواری دامىنى كراسەكەي بە زەويدا
 دەخشا،" ۱

"وەرەقەي كۆپى نەوفەل" یش زانايەكى مەسىحى بوو و، نامۆزاي دايكى
 ئىمانداران ھەزەرەتى خەدىجە بوو. كاتىك بۆ يەكەم جار وەجى دابەزىيە سەر
 پېغەمبەرى خوا، ھەزەرەتى خەدىجە بردى بۆ لاي وەرەقەي كۆپى نەوفەل تا
 بزائىت چى پرويداو. رسول اللہ ئەوۋى كە دىيووى بۆى گىرپايەو. ئەوجا
 وەرەقە پېى وت: "ئەمە ئەو ياسايە كە بۆ موسا نازل بوو. خۆزگە زىندوو
 بوومايە كاتىك گەلەكەت دەرەت دەكەن." لەبەرەمبەر ئەمەدا پېغەمبەر(ﷺ)
 فەرمووى: "بۆ ئەوان دەرەم دەكەن؟! " وەرەقە وتى: "بەلى، ھەر پېغەمبەرىك
 بەم پەيامەو ھاتىي، دژايەتى كراو. ئەگەر بەو پۆزە بگەم، دەبە پالېشت و
 پىشتىوانىي تەواوت لى دەكەم." ۲

"غەبدوللاي كۆپى سەلام" یش زانايەكى جوولەكە بوو. با گوئى لى بگرين
 تا خۆى سەرگوزشتەي موسولمانبونى خۆى بگىرپتەو: "كاتىك پېغەمبەرى
 خوا گەيشتە مەدينە، مەيش وەك خەلكى چوم بۆ دىتنى. ئاپۆراي خەلكى
 دەورەيان لى دابوو. ھەر كە دەموچاويم دى، يەكسەر زانىم كە ئەو دەموچاوى
 درۆزن نىيە.

يەكەم شتىك كە لىم بىست ئەوۋبوو فەرمووى: أَفْشُوا السَّلَامَ وَأَطْعِمُوا
 الطَّعَامَ... "ئاسايش و ئاشتىى بلاۋىكەنەو و خواردن بەدن بەوانەي كە

۱- ابن كثير، البداية والنهاية، ۲/ ۲۹۸ - ابن حجر، الإصابة ۲/ ۶۱۵.

۲- البخارى، بدء الوحى ۳

پیوستیانه...“تیر منیش دلم هۆگری و ته ناوازه کانی و پوخساره پر و اتاکه ی بوو. هر بۆیه له وێدا شایه توماخم هینا و موسلمان بووم. چونکه ئهو سیمایه ی له ودا به دیم کرد، ته نها سیمای پیغه مبه ران بوو.”^۱

عه بدوللای کوری سه لام که سایه تییه کی دیار بوو. “ئیه ن حه جه ر” له کتیبی “الإصابة” دا ده فرموی: عه بدوللا که سیکی ناو دار بووه و له نه وه ی یوسف پیغه مبه ر (عَلَيْهِ السَّلَام) بووه.^۲

قورئانی پیرۆز ستایشی شایه تییه که ی عه بدوللای کوری سه لامی کردوه و، وه که به لگه یه کیش دژی کافره کان ده به ینیته وه. ئه وه تا ده فرموی:

﴿قُلْ أَرَأَيْتُمْ إِنْ كَانَ مِنَ عِنْدِ اللَّهِ وَكَفَرْتُمْ بِهِ وَشَهِدَ شَاهِدٌ مِّنْ بَنِي إِسْرَءِيلَ عَلَىٰ مِثْلِهِ فَقَامَ فَا مَنَ وَاسْتَكْبَرْتُمْ ۚ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الظَّالِمِينَ﴾

(الأحقاف: ۱۰) ” پێیان بڵێ: هه وائم به نه ی، باشه، ئه ی ئه وه چۆنه و حال تان چۆن ده بی ت ئه گه ر ئه م قورئانه له لایه ن خوا وه بی ت و، ئیوه ئاوا به وای پێنه که ن؟! هاوکات له گه ل ئه وه دا که شایه تییک له نه وه ی ئیسراییل شایه تی داوه که چ ته ورات و، چ قورئان له یه ک سه رچاوه وه ن، ئه و با وه پری هینا به محم د (صلی الله علیه وسلم) و قورئان که چی ئیوه خۆتان به گه و ره زانی و، با وه پتان نه هینا... بێگومان خوا هیدایه ت و پێنمووی ده سته ی سته مکاران ناکات.”

ئه و شاهیده ی نه وه ی ئیسراییل که لی ره دا ئاماژه ی پێدراوه، عه بدوللای کوری سه لامه. هه رچه ند هه ندی له ته فسیر نو سان پێیان وایه ئه و شاهیده

۱ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/ ۴۵۱.

۲ - ابن حجر، الإصابة ۴/ ۱۱۸.

حه زره تی موسایه (ع). بهو پییه ی نهم سورته - سورته تی نه حقاف - له مه ککه نازل بووه.^۱ بهلام بۆچوونی په سهند نهوه یه که نه گهرچی سورته تی نه حقاف مه ککیه، بهلام نهم نایه ته مه دهنیه - واته له مه دینه نازل بووه - و ناماژه بۆ عه بدوللای کوری سه لام ده کات.^۲

۴ - بۆچی ئیمانیا ن نه هیئا؟

له گمڵ نه وه شدا که هه موو گاور و جووله که کان زۆر باش ده یان زانی که نهو پیغه مبهری خوایه، که چی رق و کین و نیره یی ده بوونه رێگر له بهرده میان و نه یانده هیشت باوه ر به یتن. نهم زانینه شیان نه وه ندە روون و ناشکرا بوو، به جورێک که ته نه ا سهرنج دانێکی پیغه مبهر (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهس بوو بۆ نه وه ی ئیمانی پێ به یتن، چونکه نه وان ناشنا بوون به وه سف و ناکاره کانی پیغه مبهری خوا. قورئانی پرۆز تیشک ده خاته سهر نهم راستیییه و ده فهرموی: ﴿الَّذِينَ ءَاتَيْنَهُمُ الْكِتَابَ يَعْرِفُونَهُ كَمَا يَعْرِفُونَ أَبْنَاءَهُمْ وَإِنَّ فَرِيقًا مِّنْهُمْ لَيَكْتُمُونَ الْحَقَّ وَهُمْ يَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۱۴۶) "نه وانه ی کتیبمان پێ به خشیوون پیغه مبهر (صلی الله علیه وسلم) ده ناسن ههروهک چۆن نه وه کانی خۆیان ده ناسن، بێگومان دهسته یهک له وان نهو راستیییه ده شارنه وه، له کاتی که ده شزانن محمد (صلی الله علیه وسلم) فرستاده ی خوایه."

له م نایه ته دا خوی گه وره ناوی پیغه مبهره که ی نا هیئت، به لکو به "نهو" ناوی ده بات. ته مه ش ناماژه یه به وه ی که هه موو نه هلی کیتاب دوایه مین

۱ - الطبری، جامع البیان ۹/۲۶.

۲ - الطبری، جامع البیان ۱۲/۲۶.

پیغهمبیریان باش ناسیووہ. واتہ نہوان دہزانن کہ نہمہ نہو پیغهمبیرہیہ کہ
لہ تہورات و تینجیل دا باسی ہاتووہ. نہویش سہرداری مروّفاہیتی ہزرتی
نہحمد یان موحممدہ (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَامُ)، چونکہ نہوان لہ منالہکانی خویان
باشتر دہیانناسی.

جاریکیان ہزرتی عومہر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لہ عہدوللای کوری سہلام
دہپرسی:

- تایا ہزرتی رسول اللہ ت وہک کوری خوّت دہناسی؟

نہویش لہ وہلامدا دہلّی:

- بہلّی لہویش چاکتر دہمناسی.

جا کاتیک ہزرتی عومہر لیّی دہپرسیّت ”چؤن؟“ نہم وہلامی دہداتوہ:
”لہوانہیہ سہبارہت بہ کورہکہم بکہومہ گومانہوہ. چونکہ دہگونجیت
ہاوسہرکہم فریوی دایم. بہلام ہیئندہی تّوسقالیک گومانم نییہ لہوہی کہ
ہزرتی موحممد دواہمین پیغهمبیری خواہ.“

نہم وہلامہ ہیئندہ دلّی ہزرتی عومہر خوّش دہکات، ہلدہستی سہری
عہدوللا ماچ دہکات.^۱

۱- غیرہ و ہسوودی

بہلّی، نہوان بہ چاکی پیغهمبیری خویان دہناسی. بہلام تیمان شتیکہ و
ناسین شتیکی تر. نہوان دہیانناسی، بہلام نہیان دہتوانی تیمانی پیّ بہینن،
چونکہ غیرہ و ئیرہیی ببوونہ بہرہست لہبہردہم تیمان ہیئانیاندا:

۱ - ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم ۱/۱۹۵ - سیوطی، الدر المنثور ۱/۳۵۷.

﴿وَلَمَّا جَاءَهُمْ كِتَابٌ مِّنْ عِندِ اللَّهِ مُصَدِّقٌ لِّمَا مَعَهُمْ وَكَانُوا مِن قَبْلُ
يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذِينَ كَفَرُوا فَلَمَّا جَاءَهُمْ مَا عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ
اللَّهِ عَلَى الْكَافِرِينَ﴾ (البقرة: ۸۹)

”کاتیک له لایهن خواوه کتیییک (قورئان) هات بۆیان که: ئەو کتیبانهی
ئەوانیش پەسەند دەکات و بەراستی دەزانیت، ئەوان پێشتر داوای سەرکەوتن و
زال بوونیان بەسەر ئەوانەیی بۆ باوەڕ بوون له خوا دەکرد بە هۆی
شوێنکەوتنیان بۆ پێغەمبەر(صلی الله علیه وسلم)، کهچی کاتیک ئەو
پێغەمبەرەیان بۆ هات که دەیانناسی، برۆیان پێ نه کرد. کهواته با نهفرین و
لهعنهتی خوا لهسەر کافران بێت.“

خوای گهواره لهم نایهتەدا هۆی راستەقینەیی ئیمان نههێنانیان به
پێغەمبەر(ﷺ) باس دهکات. ههموو گرفتهکهش لهوهدا خۆی دهبینیتەوه، که
خاتهمی پێغەمبهران جووله که نهبووه. نهگەر پێغەمبەری خوا له جووله که کان
بوايه، بۆ گومان ههلسوکهوتیان زۆر جیاواز دهبوو.

بهلگهش لهسەر ئەمه، عهبدوڵلای کورپی سهلامه. پاش موسلمان بوونی
هاته خزمەت پێغەمبەری خوا و ئەم پێشنیازهی کرد: ”ئەم پێغەمبەری خوا،
له جیگهیه کدا من بشارهوه و، هەرچی زانای جووله که هیه له مه دینهدا
بانگیان بکه. نهوجا پرسبیری من و باوکمیان لی بکه. به دنیاییهوه
وه لایمه کهیان نهڕینی ده بێت. دواتر من خۆم ناشکرا ده کهم و موسلمان
بوونه کهم راده گهیه نم.“ پێغەمبەری خواش ئەم پێشنیازهی پەسەند کرد. ئیتر
عهبدوڵلای کورپی سهلام له جییه کدا خۆی هه شار دا و، زانا جووله که کانیش
ناماده بوون. پێغەمبەری خوا لی پرسین: ”عهبدوڵلای کورپی سهلام چۆن
پیاویکه له ناوتاندا؟“ وه لایمان دایهوه: ”خۆشی و باوکیشی زاناترین و

به پرتزرتینی ئیمهن. " پاشان پیغه مبهه (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) فهرمووی: " باشه نه لَین چی نه گهر ئیمانم پی بهیئی؟ " وتیان: " مه حاله، هرگیز شتی وا نابیت. " ریک له و کاته دا عه بدوللای کوری سه لام (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) هاته ده ره وه بو ناویان و، شایه تمانی هیئا و ته سدیقی پیغه مبهه ری خوی کرد. جووله که کان سهریان سوورما بوو. له بهرام بهر ئهم هه لویسته وه، ده سته جی و ته ستایش ئامیژه کانی پیشوویان گه رانده وه و، که و تنه بوختان هه لبه ستن: " نه و خراپی کوری خراپانه. " له پاش ئهمه پیغه مبهه ری خوا پیی نه دا چی تر نه و دوو پروانه له جزوریدا دابنیشن.^۱

ئهم پرووداوه به پروونی دهیسه لمینیت که جووله که پیغه مبهه ری خویان ده ناسی. به لام بریاری پیش وه خت و چهق به ستوویان بوو بووه به ربه ست له وه ی باوه ربه یتن.

"سه لمانی فارسی" یش خوی بو خوی به لگه یه کی هه میشه ییه له م بابه ته دا. یه که م جار ئاگر به رست بوو. به لام بو دۆزینه وه و گه یشتن به دینی حق به تاسه وه ده سووتا. دواتر چوه ناو ئایینی مه سیحیه وه. ئیتر له کلێسادا ده مایه وه و خوی ته رخان کرد بوو بو خوا به رستی. نه و راهیبه ی شوینی که و تبوو زۆر به سالآچوو بوو و، واده ی مه رگی نزیک بوو بووه وه. بۆیه سه لمان داوای لی کرد وه سیه تی بو بکات تا وه کو بچیت بو لای راهیبه یکی دیکه. نه و یش ناو نیشانی پێدا. به م شیوه یه لای زۆر ریک له راهیبه کان مایه وه. تا له کۆتایدا کاتی که هه مان داوای له راهیبه یکی به ختیار کرد که له دواسته کانی ژیا نیدا بوو، ئهم زانا مه سیحیه ئهم ئامۆژگاریه ی کرد:

۱ - البخاری، الانبیاء ۱ - مناقب الأنصار ۴۵.

”كۆرى خۆم، كەسنىك شك نابەم لەسەر نەم پىيازەى ئىمە مايبىت و بتىنەرم بۆلای. بەلام كاتى ھاتنى پىغەمبەرىك نىزىكە. ئەو بە ئايىنى ئىبراھىم پەوانە دەكرىت. لەو جىيە سەر ھەلەدەدات كە ئىبراھىم كۆچى بۆ كرە. ئىنجا كۆچ دەكات بۆ جىگايەك كە كەوتوۋەتە نىۋان دوو چىاۋە كە بەردەكانى پەشن. لەوئى نىشتەجى دەبىت. ھەندىك نىشانەى ھەيە ناشاررىتەۋە. دىارى ۋەردەگرىت، بەلام خىر و سەدەقە ۋەرنەگرى. نىۋان دوو دەفەى شانى نىشانە و مۆرى پىغەمبەرايەتى پىۋەيە. ئەگەر توانىت بگەيتە ئەو ۋلاتە، ئەوا بىرۆ بۆلای.“

با پاشاۋەى بەسەرھاتەكە لە خۇيەۋە بىيىستىن: ”ماۋەيەك لە عامورىيە مامەۋە بەدۋاى كارۋانىكدا دەگەپام تا بىگەيەنىتە ئەو جىگايەى كە پەھىبەكە ناۋىشانى بۆ ھەلداۋوم. لە كۆتايدا كارۋانىكەم دىتەۋە و، پىككەوتىن لەسەر ئەۋەى بەرامبەر بە كرىيەك منىش لەگەل خۇياندا بەرن. بەلام كاتىك گەيشتىنە ئەو ناۋچەيەى كە بە ”ۋادى القرى“ ناسراۋە، سىتەمىيان لىكردم و ھەك ئەۋەى كۆيلە بىم، فرۆشتىنام بە كابرايەكى جوۋلەكە. جا كاتىك بىستانى خورمام دى، وتم پىندەچى ئىرە ئەو جىگەيە بىن كە پەھىبەكە بۆى باسكردبوم. ئىتر لەوئى مامەۋە ھەتا يەككىن لە جوۋلەكەكانى ”بەنو قورەيزە“ منى لەو كابرايە كرىيەۋە و بردمى بۆ مەدىنە. لەوئى لە باخە خورماكاندا ئىشم دەكرە. بوارىشم نەبوو ھىچ ھەۋالىك دەربارەى پىغەمبەرى خوا بەدەست بەيىنم. جارنىكيان ھەروەك پۆژانى ئاسايى، سەرگەوتىبومە سەر دارىك و خەرىكى لىكردنەۋەى خورما بوم. كابراى جوۋلەكەش لە ژىر دارەكەدا دانىشتىبوو. لەۋكاتەدا يەككىن لە ئامۇزاكانى ھات و، بە توۋرەيىيەۋە وتى: ”خۇ لەناۋايان بەرى، خەلكى ھەموو بەرەو ”قۇيا“ دەپۆن. لە مەككەۋە پىاۋىك ھاتوۋە و بانگەشەى پىغەمبەرايەتى دەكات، خەلگەكەش ۋادەزانن پىغەمبەرە.“

هەر که ئەو قسە یەم بیست، لەرزێکم لێ نیشیت و خەریک بوو بکەومە
 خوارەو بەسەر خاوەنە کەمدا. بە پەلە لە دارخورماکە دابەزیم و بە کابراکەم
 وت: ئەو دەلێی چی؟ ئەو دەلێی چی؟ ئەمە چ هەوالێکە؟ کاتێک
 خاوەنە کەم ئەم پەرۆشیە می بینێ، بە پشتی دەستی زلەلیەکی توندی لێدام و
 وتی: 'بە تۆ چی؟ پرۆ بەلای کاری خۆتەو. منیش وتم: 'هیچ.. تەنھا ویستم
 بزاتم چی پرویداوه؟' دووبارە چوومەو سەر درەختە کە. هەر کە ئێوارە هات،
 چیم هەبوو کۆمکردهو و بە ئاراستە ی قوبای ملی پێم گرتە بەر. پێغەمبەری
 خوا (ﷺ) لە گەڵ هاوێلانیدا دانیشتبوو. چوومە پێشەو و وتم: 'ئێو کەسانێکی
 هەژارن، منیش بەدوای شوێنێکدا دەگەڕام سەدەقە ی بەدەم. فەرموون بچۆن.'
 پێغەمبەری خواش پروی کردە ئەوانە ی دەوورسەری و فەرمووی: 'ئێو
 فەرموون.' بەلام خۆی دەستی بۆ نەبرد. ئێتر منیش لە دلی خۆمدا وتم:
 'ئەمە یە کەم نیشانە کە راهیبە کە باسی کرد.' پۆژی دواتر دیسانەو
 چوومەو. بەلام ئەجارەیان وتم: 'ئەمە سەدەقە نییە، بەلکو دیارییە، فەرموون
 بچۆن.' ئەجار پێغەمبەری خوا فەرمووی لە هاوێلان کرد و خوشی خواردی.
 وتم: 'نیشانە ی دوو هەمیش هاتەدی.'

ئەجا چووم بۆلای پێغەمبەری خوا لە "بقیع الغرقد" - کە گۆرستانی
 مەدینە یە - شوێن جەنازی یە کێک لە ئەصحابەکانی کەوتبوو. چوومە لایەو
 و سەلام لێکرد. دواتر چوومە پشتیەو و هەولمدا مۆری
 پێغەمبەرایەتیە کە ی ئێو شانی بیستم. زانی کە نییە تم چییە.. جا خۆ
 سەر شانەکانیشی بەدەرەو بوو.. ئێتر مۆری پێغەمبەرایەتیشم بینی. نیشانە ی
 سییە هەروە ئەو بوو کە چەندین سال پێشتر راهیبە کە بۆی باس
 کردبووم. خۆم پێنەگیرا و باوەشم پیاکرد و دەستم کرد بە ماچکردنی مۆرە کە.
 ئنجا پێغەمبەری خوا فەرمووی: 'ئارامبەو' منیش لە حزووریدا دانیشتم و

بە دريژى بەسەرھاتە كەمەم بۆ گىرپايەو. پىغەمبەر (ﷺ) بەمە زۆر خۆشحال بوو و ويستى ھاوەلانىش گويىيىستى بەسەرھاتە كەمەم بن...^۱

بەلى، ئەوانەى دەستبەردارى ھەسوودى و كەللەپەقىي بوون و تەماشاي ئەويان كرد، ئەويان دۆزىيەو و مەفتوونى بوون. لەپرووى چۆنيەتيشەو لە نيوان ئەمپۆ و دوئينىدا تۆسقالىك جياوازى نىيە. وا ئەمپۆش ھەزاران كەس راستىي پىغەمبەرايەتتە كەى بە چاوى خويان دەبينن و، تەسدىقى دەكەن و بە ھەموو جىھانىشدا چار دەدەن كە ئەو دواھەمىن پىغەمبەرى خوايە. ئەمە لەلەيك، لەلەيكى تەريشەو ديسان لە نيوان دوئى و ئەمپۆدا جياوازيەكى ئەوتۆ نىيە سەبارەت بەوانەى كە واز لە عىنادى و سەر كەشى ناھينن و، پىداگري دەكەن لەسەر نكوولى كردنيان، وىراي ئەوئى كە دەشرانن ئەو زاتە نىرراوى پەروەردگارە...

ب. ھەستى كىنەركى

موغىرەى كورپى شوعبە (رَحْمَةُ اللَّهِ عَلَيْهِ) دەگىرپتەو: "مَنْ وَتَبَوَّ جَهْلَ پىكەو دانىشتبووين. پىغەمبەرى خوا ھات بۆ لامان و، چەند شتىكى پى راگەياندين. ئەبوو جەھل بە بى رىزيەو و تى: 'ئەى موھەمەد، ئەگەر بۆ ئەو وا دەكەيت كە يەكئىك بدۆزىتەو لە دواپۆژدا شاھەتت بۆ بدات لەسەر ئەوئى كە تەبلىغ كەردووە و ئەركى خۆت ئەنجام داو، ئەوا ھىچ پىويست ناكات خۆت ماندوو بكەيت، مەن شاھەتت بۆ دەدەم. بەلام ئىستا وازىتە و بىزارم مەكە.' لەپاش ئەوئى پىغەمبەرى خوا جىي ھىشتىن، پروم كەردە ئەبوو جەھل و لىم پرسى: "ئەرى بەراستى باوەرى پىناكەيت؟" وەلامى دامەو:

۱- ابن هشام، السيرة النبوية ۴۱/۲-۴۷.

” له راستیدا ده زانم که ئمو پيښه مېره. به لآم هر له کونه وه له نيوان نيمه و هاشميه کاند کيږکي ههيه. ئهوان شانازی به وه وه ده کمڼ که ريفاده و سيقايه له ده ستي نه واندايه. جا نه گهر بشلښن پيښه مېره له نيمه يه، ئيدى نه مه شتي که بهرگه ي ناگرم.“^۱

پياوانى قورپه يش کويونه وه و بريارياندا ”عوتبه ي کورې ره بيهه“ بنځرن تاكو له گهل پيښه مېره ي خوا دا گفتوگو بکات و قه ناعه تي پي بکات تا ده ست له بانگه وازه کمي هه لگري. عوتبه يه کيک بوو له بيرمه ندانى نه و سرده مه و، شاره زاييه کي ته و او ي له نه ده بياتي عه ره بيدا هه بوو و خاوه ن سهروه ت و سامانيکي زور بوو. عوتبه چو و بو لاي سهروه ري هه ردوو جيهان و، وای دانابوو ژيربازي پيچاوييچي لوژيکي بکات. بويه پرسى: ”نه ي موحه مه د، تو باشتري يان عه بدوللاي باوکت؟“ پيښه مېره ي خوا وه لامى پرسيا ره کمي نه دايه وه. نا، به لکو به ي نه نگبون وه لامى دايه وه، که جواترين وه لامه بو گيژ و گه و جه کان. عوتبه بهر ده و ام بوو: جا نه گهر پيټ وايه نه و له تو باشته، نه و به دلنځاييه وه نه و، نه و خوايانه ي ده په رست که نيسا تو سوکايه تيبان پي ده که ديت. نا، نه گهر خوټت له وان پي باشته، نه و نه وکات قسه بکه و با منيش گويت لى بگرم.

پيښه مېره ي خوا (ﷺ) پرسى: ”نایا قسه کانت ته و او بوون؟“ عوتبه و تى به لى و بيده نگ بوو. نه و جا پيښه مېره ي خوا له سه ر چوک دانيسشت و ده ستي کرد به خوښنده و ي سوره تي ”فصلت“ له سه ره تا وه، تا ثايه تي سيانزه:

﴿فَإِنْ أَعْرَضُوا فَقُلْ أَنْذَرْتُكُمْ صَاعِقَةً مِثْلَ صَاعِقَةِ عَادٍ وَثَمُودَ﴾

۱ - ابن إسحاق، السيرة ۴/ ۱۹۱ - ابن أبي شيبة، المصنف ۷/ ۲۵۵-۲۵۶.

”جا ئەگەر لەگەڵ ئەم ھەموو باسی دەسەلات و توانایی و زانایی خواى گەورەدا پشتیان ھەڵکرد و گوويان نەگرت، پييان بلي: من ئاگادارتان دەکەم لەوھى کە شریخە و بروسکە و کارەساتيکتان بەسەر بيټ، وەک ئەوھى کە بەسەر عاد و سەموود ھات ...“

کاتيک پيغەمبەرى خوا گەيشتە ئەم ئايەتە، عوتبە خۆى پي نەگيرا و وەک يەکيک تووشى گەشکە بوويټ ئاوا دەلەرزى. لەتاوا دەستى خستە سەر دەمى پيغەمبەر و بە پارانەو پيى وت: ”بۆ خاترى ئەو خوايەى باوەرټ پيئەتى، بيئەنگ بە.“

لەم نيوەندەشدا گەورە پياوانى مەککە چاوەرپوانى دەرەنجامى سەردانەکەى عوتبەيان دەکرد. ئەبوو جەھل گەرانەوھى عوتبەى بەدل نەبوو. بۆيە پرووى کردە ئەوانەى دەورووبەرى و، وتى: ”چۆن پۆشتبوو، ئاوەھاش گەرايەو.“ عوتبە دەستبەجى پۆشتەو مالهو. ئەو ئايەتانەى کە بيستبوونى، وەک بروسکەى ئاسمان لەسەرى دابوون. زۆرى نەخاياند کە ئەو کەسەى دەرسى شەيتانەکانى دەدا - ئەبوو جەھل - خۆى گەياندى. چونکە دەترسا عوتبە باوەرپى ھينايټ. وای بە باش دەزانى دەستبەجى گوييىستى دريژەى پرووداوەکە بيټ.. خالى لاوازی عوتبەى زۆر چاک دەزانى. دەمارى فيز و لوتبەرزی عوتبەى دەگەست. کەوتە خۆى و، وتى:

”ئەى عوتبە، بيستومە موحەمەد زۆر پرووى پيداويت. ميواندارى کردوويت و، خوانى بۆ ساز کردوويت. تۆش بەرامبەر بەو پيشوازيەى خۆت پينەگيراوە و باوەرټ پي ھيناوە. بەلى، لەناو خەلکدا ئەمە بلاوہ..“ عوتبە

بەم قسانە توورە بوو، وتى: ” ھەمووتان زۆر باش دەزانن من پىيوستىم بە نان و ئاۋى ئەو نىيە و، لە ھەمووشتان دەولەمەندىترم. بەلام وتەكانى موحەممەد منيان ھەژاندووھ. چونكە ئەوھى خويندىھوھ شىعر نەبوو، لە قسەى قەشە و كاهىن و جادووگەرەكانىش نەدەچوو. نازانم چى بلىنم؟! ئەو كەسىكى راستگۆيە. كاتىك گۆيىم لىگرتبوو، ترسام لەوھى ئەوھى بەسەر ھۆزى عاد و سەموددا ھاتووھ، بەسەر ئىمەشدا بقمەمى... “^۱

ج - چەند ھۆكارىكى تر

لە راستىدا ئەم دان پىدانانە تايبەت نەبوون بە يەك دووانىكەوھ، بەلكو ئەوھ قەناعەتتىكى گشتى بوو لايان. بەلام ھۆكارە نەرتىيەكانى ھاوشىوھى ترس و تەماع و ھەلپە و كەللەپەقى، رىئى باوھپەينانى لىدەگرتن. بەئى، سەرەراى ئەوھى دەشيانزانى، كەچى نەياندەتوانى باوھرى پى بھىنن.

جا بۆيە دەبينن قورئانى پىرۆز بە مەبەستى باسكردنى پەوشى ئەوان و، دلنەوايى كردنى پىغەمبەرى سەرورەمان (ﷺ) دەفەرموى:

﴿ قَدْ نَعْلَمُ إِنَّهُ لَيَحْزَنُكَ الَّذِي يَقُولُونَ فَإِنَّهُمْ لَا يُكَذِّبُونَكَ وَلَٰكِنَّ

الظَّالِمِينَ بَأْيَسَ آيَةٍ آلَافٍ تَجْحَدُونَ ﴾ (الأنعام: ۳۳)

” بەراستى چاك دەزانن كە گوڤتارى نادروستى خوانەناسان غەم و پەژارەت بۆ پىش دەھىنەت، چونكە بەراستى ئەوانە وەنەبەت تۆ بەدروژن بزائن، بەلكو ستەمكاران ھەر دانائىن و ئىنكارى ئايەت و فەرمانەكانى خوا دەكەن.“

۱ - ابن كثير، البداية والنهاية ۳/ ۶۱-۶۴ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲/ ۱۳۰-۱۳۲

ئەوان چەندىن تۆمەتت بۆ ھەلەدەبەستىن، تۆش بەو تۆمەتە نارەوايانە دلتەنگ دەيىت. بەلام نەكەى بە قسە و گوڧتارى ئەو بەدەختانە دلتەنگ بىيىت كە وا لە ژيىر داخوازىيەكانى جەستەياندا پليشاۋنەتەو ە و بۈۋنەتە دىل و زەبوۋنى نەفسىيان و، ناتۋانن دەسبەردارى نەريىتەكانىيان بىن. لەپاستيدا ئەوان تۆ بەدرۆ ناخەنەو، چونكە ناتۋانن درۆ بدەنە پال تۆ، چونكە تۆ زۆر دوۋرى لە درۆ. ئەو ەتا پيىشتەر خۇيان پيىيان دەۋتى "ئەمىن". كەۋاتە بېروانە ئاستى گەۋجى و نەفامى ئەوانە، تانەنەت خۇشيان باۋەپيان بەو ە نىيە كە دەيدەنە پالت. كەچى ھەر بەردەۋامىشنى. كەۋابى چ پيىۋىست بە دل تەنگىي دەكات!

بەلئى، ئەگەر كەسەك ھەيىت شايانى دل تەنگى و خەمبارى بىت، ئەوا دەيىت ئەوانە بىن كە دەروازەكانى دل و ويژدانىيان بە پروى ئەو زاتەدا داخستۋە كە جەلەۋى دنيا و ئاخىرەتى بەدەستە. بەلئى، دەبى خەم و پەژارە بەشى ئەو كەسانە بىت كە بېرياريان داۋە لە تاريكستاندا بىژىن، لەكاتيىكدا دنيايەكى چراخان وا لەپالئاندا...

هـ - پیغەمبەری چاوەروانکراو و مژدەدراو

۱ - دوای ئیبراھیم (ﷺ) و مژدەى عیسا (ﷺ)

پروژیکیان یەکیەک لە هاوێلە بەرزەکان عەرزى پیغەمبەرى خواى کرد: "یا رسول الله، هەندیک باسى خۆت دەکەیت؟" ئەویش لە وەلامدا فرموی: "من دوای حەزەرتى ئیبراھیم و مژدەى حەزەرتى عیساى کورێ مەریەمم." ^۱ قورئانى پیرۆزیش ئەم بابەتەى لەدوو ئایەتى سەریەخۆ و جیاوازدا باس کردووە:

یەكەم: حەزەرتى ئیبراھیم (ﷺ):

﴿رَبَّنَا وَابْعَثْ فِيهِمْ رَسُولًا مِّنْهُمْ يَتْلُو عَلَيْهِمْ آيَاتِكَ وَيُعَلِّمُهُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُزَكِّيهِمْ إِنَّكَ أَنْتَ الْعَزِيزُ الْحَكِيمُ﴾ (البقرة: ۱۲۹)

"پەروەردگارا، بۆ ئەو خەڵکەى کە لە ئاینەدا دین پیغەمبەرێک لە خۆیان ڕەوانە بکە، تا ئایەتەکانى تۆیان بەسەردا بخوێنێتەو و فێرى کتیبە پیرۆزەکەى تۆ (واتە قورئان) و داناییان بکات، تا دڵ و دەروونیان لە ژەنگ و، کردەوبان لە ڕەوشتى ناپەسەند پاک بکاتەو، بەراستى ھەر تۆ خواى بالادەست و دانایت."

دووەم: مژدەکەى حەزەرتى عیسا (ﷺ): ﴿وَإِذْ قَالَ عِيسَى ابْنُ مَرْيَمَ يَنْبَغِي لِإِسْرَائِيلَ إِنِّي رَسُولُ اللَّهِ إِلَيْكُمْ مُّصَدِّقًا لِّمَا بَيْنَ يَدَيَّ مِنَ التَّوْرَةِ وَمُبَشِّرًا

۱ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/۲۶۲ - الطبراني، المعجم الكبير ۸/۱۷۵ - حاكم، المستدرک ۶۵۶/۲.

بِرَسُولٍ يَأْتِي مِنْ بَعْدِي اسْمُهُ أَحْمَدُ فَلَمَّا جَاءَهُمْ بِالْبَيِّنَاتِ قَالُوا هَذَا سِحْرٌ مُبِينٌ ﴿٦﴾ (الصف: ٦)

”بیریان بخهرهوه، کاتیک عیسای کوری مه‌ریه‌م به‌نه‌وه‌ی ئیسرائیلی: وت: منیش به‌راستی پیغه‌مبه‌ری خوام بۆ ئیوه، راستیی ته‌وراتیش ده‌سه‌لمینم که له پیش مندا هاتووه، هه‌روه‌ها مژده‌ده‌ریشم به پیغه‌مبه‌ریک که دوا‌ی من دیت و ناوی ”أحمد“ ه، که‌چی کاتیک به به‌لگه و نیشانه‌ی تیر و ته‌واو و موعجیزه‌ی ئاشکراوه پیی راگه‌یاندن، وتیان: ئه‌مه جادوویه‌کی ئاشکرایه.“

به‌لێ، پیغه‌مبه‌ری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) هه‌روا له‌پری‌کدا ده‌رنه‌که‌وت. به‌لکو پیغه‌مبه‌ریک بوو مژده‌ی هاتنی، پیش چه‌نده‌ها سه‌ده درابوو و هه‌موو جیهان له چاوه‌روانیی هاتنیدا بوون.

گه‌وره‌ترین به‌لگه له‌سه‌ر پیغه‌مبه‌رایه‌تییه‌که‌ی بریتیی‌ه له‌م قورئانه پرۆزه‌ی که هه‌تا هه‌تا یه موعجیزه‌یه‌کی نه‌مر و جاویدانه. سه‌دان ئایه‌تی قورئانی خاوه‌ن ”ثی‌ع‌جازی به‌یان“ به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ری پیغه‌مبه‌رایه‌تی فخری عاله‌من. هه‌رک‌س نه‌توانی نکوولێ هه‌موو قورئان بکات، هه‌رگیز ناشتوانی‌ت نکوولێ له پیغه‌مبه‌رایه‌تی حه‌ز‌ره‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) بکات. ئه‌مه باب‌ه‌تیکی سه‌ربه‌خۆیه و لی‌ره‌دا با‌سی نا‌که‌ین. به‌لام له‌و شو‌تانه‌دا که ئایه‌ته‌کانی قورئانی پرۆز وه‌ک به‌لگه ده‌ه‌یینینه‌وه، که‌م تا زۆر تیشک ده‌خه‌ینه سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته‌ش.

٢ - مژده‌گانی ته‌ورات

لی‌ره‌دا با‌سی هه‌ندیک له‌و مژدانه ده‌که‌ین که تاوه‌کو ئیستاش له‌باره‌ی پیغه‌مبه‌ری خواوه له‌ناو ته‌ورات و ئینجیل و زه‌بوردا ماون. ئه‌مه سه‌رباری

ئەوئى ئىم كىتئابىنە دووچارى سەدان دەستكارى كىردن بوونەتەو. وورده كارى و دريؤهى ئىم بابەتەش دەسپيىرەن بەو سەرچاوانەى كە بە شيؤهەكى راستەوخؤ پەيوەندىدارن بە بابەتەكەو. بەتاييەت كىتئابى "الرسالة الحميدية"ى زانائى گەورە "حسين الجسر". ئىمە ليژەدا بە ئامازە كىردن بە چەند بەلگەيەك — كە بەگىرنگيان دەزانين — واز دىنين.

أ - چىاكانى فاران

لە تەرجمەى عەرەبى نوسخەيەكى تەوراتدا كە سالى ۱۹۴۴ لە ئىنگىلتەرا چاپ كراو هاتوو: (جَاءَ اللَّهُ مِنْ سَيْنَاءَ، وَأَشْرَقَ مِنْ سَاعِيرَ، وَاسْتَعْلَنَ مِنْ جِبَالِ فَارَانَ.)^۱

واتە: "خوای گەورە لە سینادا پرووى پەجمەتى كرده گىزى ئادەمىي. لە ساعىرىشدا تەجەللى كىرد. لە چىاكانى فارانىشدا بەتەواوى دەرکەوت."

پەجمەت و چاكەى پەرورەدگار بۆ سەر مەرفاىەتى لە "سینا"دا دەرکەوت. ئەمەش ئەو شۆئەيە كە خوای گەورە لەگەڵ حەزەرەتى موسادا دوا. ئىم پەجمەتەش ئەو پێغەمبەرەيەتيە بوو كە بە حەزەرەتى موسا درا. بەلام لە "ساعىر"دا — كە فەلەستىنە — پەجمەتى خوای مېهرەبان لە پێگەى وەحيیەو هات و، حەزەرەتى عیسا و ئەوانەى دەورەبەريشى داپۆشى. لە هەمان كاتدا حەزەرەتى مەسیح لە پێغەمبەرە پاىە بەرزەكانە و، جیگەى درەوشانەو و بەخششە زۆرەكانى خوای گەورەيە. بەلام لەبەرئەوئى زۆرىك لە خەلكى هەردوو چەمكى درەوشانەو (تَجَلَّى) و دەرکەوتن (ظهور)يان تىكەڵ

۱- التثنیه، الباب ۳۳ پستەى: ۲.

(التباس) کردووه، ئەوا دووچاری سەرلێشیوان بوون.

بەلێ، تەجەللی لە حەزەرەتی عیسا دا بریتیه لە نەفخەیی ئیلاهی. بەلام لە شاخەکانی "فاران" دا خۆی بالادەست بە نەیتنی ئەحەدییهت و مەقامی فەردییهت دەرکەوت.

"فاران" یش واتە مەککە. ئەوەتا لە شوێنێکی تری تەوراتدا هاتووێ کە حەزەرەتی ئیبراھیم، ئیسماعیلی کۆری لە فاران بەجێ هێشت. کەواتە مەبەست لە فاران مەککەیه. شایانی باسە ئەم سێ مژدەیه پەيوەندیان هەیه بە پێغەمبەران: حەزەرەتی موسا، حەزەرەتی عیسا و حەزەرەتی فەخری کائینات موحەممەد (عَلَيْهِمُ السَّلَام) کە دوایە مینی پێغەمبەرانە.

درێژە ئایەتە کە بەم جۆرەیه: (وَمَعَهُ أَلْفُ الْأَطْهَارِ، فِي يَمِينِهِ سِنَةٌ النَّارِ) واتە: "هەزاران یاوهری پاک و گەوهر ئاسای لە گەڵدايه. لە دەستی راستیشیدا تەوڕێکی دووسەرە ئاگرینی پێیه." ئەمەش بەلگەیه لەسەر ئەوێ ئەو زاتە فەرمانی جیهادی پێدراوه.

ناشکرایه کە پێغەمبەر (ﷺ) پێش دا بە زینی وەحی لە ئەشکەوتی حیرادا دەچوو خەڵوێتەو و سەرگەرمی پەرستش و بیرکردنەو دەبوو. یەكە عجاریش لەم ئەشکەوتەدا وەحی بو نازل بوو. ^۱ ئەگەر فاران مەککە نەبێ، ئەو دەبێ کۆئ بێ؟ لە چ شوێنێکی تری دنیا دا نوورێکی وەك دینی ئیسلام پەرشنگی داوه و بە خۆرەللات و خۆرناوادا بلابوو تەو؟

بەو پێیهی لە دنیا دا شوێنێکی تر نیه ئەم وەسفانە بەسەردا بچەسپیت، ئەوا ئەو وشە "فاران" ه جگە لە مەککە، هیچ شوێنێکی تر نییه. هەر وەکو

۱ - البخاري، بدء الوحي ۳.

پیشتریش وتمان، نایه‌تی ژماره ۲۱ ی "تکوین" که باس له جیگه‌ی نیشته‌جی بوونی حه‌زهرتی ئیسماعیل ده‌کات: (وَسَكَنَ بَرِيَّةَ فَارَانَ) واته: "له چۆله‌وانی فاران نیشته‌جی بوو." گه‌وره‌ترین و پروونترین به‌لگه‌ی سه‌لمینه‌ری قسه‌که‌مانه. که‌سیش ناتوانیت پیچه‌وانه‌ی نه‌مه‌سه‌لمینیت. نه‌و ره‌خانه‌ش که له‌م باره‌یه‌وه ده‌گیرین، ته‌نها ره‌خنه‌ی پروکه‌ش و نازانستین. ئینجا کوتایی نایه‌ته‌که، که ناماژه به‌هاوه‌له به‌پژده‌کانی ده‌کات و به‌وه‌ش که پاسپیژراون به‌جیه‌اد کردن له پیناوی خوا‌دا، هیچ که‌لینیک بو گومان و دوودلی ناهیلینه‌وه که مه‌به‌ستی حه‌زهرتی موحه‌مه‌ده (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

ب. له نه‌وه‌ی حه‌زهرتی ئیسماعیل

نایه‌تی دووهم له ته‌ورات ده‌لی: (وَسَوْفَ أَقِيمُ لَهُمْ نَبِيًّا مِثْلَكَ مِنْ بَيْنِ إِخْوَتِهِمْ، وَأَجْعَلُ كَلَامِي فِي فَمِهِ، وَيُكَلِّمُهُمْ بِكُلِّ شَيْءٍ أَمْرُ بِهِ.)^۱ خوی گه‌وره له‌م نایه‌ته‌ی ته‌وراتدا، به‌م شیوه‌یه له‌گه‌ل حه‌زهرتی موسادا ده‌دویت: "له‌مه‌ولا له‌نیو براکانیاندا (نه‌وه‌کانی ئیسرائیل) پیغه‌مبه‌ریکی وه‌ک تۆیان بو ده‌نیرم. قسه‌ی خۆم ده‌خه‌مه‌ سه‌ر زمانی نه‌و و، فه‌رمانی هه‌رشتیکی پی بدهم، به‌وانی ده‌لیت."

نایه‌تی ۱۹ ش ته‌واوکاری نه‌مه‌یه: (وَمَنْ لَمْ يُطِعْ كَلَامَهُ الَّذِي يَتَكَلَّمُ بِهِ بِاسْمِي فَأَنَا أَكُونُ الْمُنْتَقِمَ مِنْ ذَلِكَ.) واته: "هه‌ر که‌سی‌که‌ش گوپرایه‌لی نه‌و قسانه‌ی نه‌کات که به‌ناوی منه‌وه ده‌یانکات، نه‌وا هه‌ر خۆم تۆله‌ی لی

۱- التثنیه، باب ۱۸ رسته‌ی: ۱۸.

دهسته واژه ی "براکانی بهنی ئیسرائیل" که له نایه ته که دا هاتوه، ناماژه بو پیغه مبه ریگ ده کات که له نه وهی حه زره تی ئیسماعیله . تاکه پیغه مبه ریگی زانراویش که له نه وهی حه زره تی ئیسماعیله وه هاتییت، حه زره تی موحه مده (ﷺ). ههروه ها وهک حه زره تی موسا (ﷺ) به شه ریعه تی که وه دیت. له لایه کی تره وه، نایه ته که ناماژه به وه ده کات نه وه پیغه مبه ره مژده دراوهی دیت، نه خوینده واره.

بابه تی تۆله کردنه وه له یاخیبووانیش که له نایه ته که دا باس کراوه، ناماژه بو سنور و سزاکان (العقوبات) ده کات، که نه مهش ته نها له ئاینی ئیسلامدا بوونی هیه. ناگو نجی حه زره تی عیسا یان حه زره تی یوشه ع (ﷺ) نه وه پیغه مبه ره بیت که له ته وراتدا مژده ی له باره وه دراوه. چونکه نه م دوو پیغه مبه ره له نه وهی ئیسرائیلن. سه ره پای نه وهش حه زره تی عیسا له زۆریک له بابه ته کاندایا سا و شه ریعه تیکی تازه ی نه هیناوه. به لکو په یره ی یاسا و شه ریعه تی حه زره تی موسا بووه.

نه وهش که حه زره تی یوشه ع له حه زره تی موسا ناچیت، ههروهک رۆژی پرووناک ناشکرایه. چونکه حه زره تی یوشه ع خاوه نی شه ریعه تیکی نوێ نه بووه. سه ره پای نه وهی که نه م نایه ته ی قورئانی پیرۆز: ﴿إِنَّا أَرْسَلْنَا إِلَيْكُمْ رَسُولًا شَهِدًا عَلَيْكُمْ كَمَا أَرْسَلْنَا إِلَىٰ فِرْعَوْنَ رَسُولًا﴾ (المزمل: ۱۵) "خۆ به راستی ئیمه پیغه مبه ریگمان بو پوهانه کردوون که بووه ته شایهت به سه رتانه وه، ههروه کو چون بو لای فیرعه ونیش پیغه مبه ریگمان پوهانه کرد." ناماژه بو لیکچوونی حه زره تی موسا و پیغه مبه ری پیشه وامان ده کات. له راستیدا دوا ی به لگه ی نه م نایه ته، پیویست به هیچ به لگه یه کی تر ناکات.

ج - تائبہ تمہندیہ گانی تری

عہدوللای کوری عہد مری کوری عاص و عہدوللای کوری سہلام و کہعبی نہ حبار (ﷺ) ناوبانگیان بہوہ دہر کردہو کہ شارہ زاترین و زاناترینی نہو سہردہ مہ ہون لہ کتیبہ کونہ کاندہ۔ لہوانہوہ پیوایت کراوہ کہ تہورات پیش نہوہی نہم دہسکاریہی نیستای بکری، نہم نایہ تہی تیدا بسوہ: (يَا أَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَاهِدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا وَحَرِّزًا لِلْأُمِّيِّينَ أَنْتَ عَبْدِي وَرَسُولِي سَمِيتُكَ الْمُتَوَكَّلَ لَيْسَ بِقَظٍّ وَلَا غَلِيظٍ وَلَا سَخَابٍ فِي الْأَسْوَاقِ وَلَا يَذْفَعُ بِالسَّيِّئَةِ السَّيِّئَةَ وَلَكِنْ يَغْفِرُ وَيَغْفِرُ وَلَنْ يَقْبِضَهُ اللَّهُ حَتَّى يَقِيمَ بِهِ الْمِلَّةَ الْعَوْجَاءَ بِأَنْ يَقُولُوا لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ) واتہ: ”نہی پیغہ مہر! وا تۆمان نارد و کردمانیت بہ شایہت و مزگینیدہر و ترسینہر و دالدهی نہ خویندہ وارآن۔ تۆ بہندہ و نیروای منی، ناوم ناوی (الْمُتَوَكَّلُ) (پشت بہ خوا نہستور)۔ زۆر بلی و دلرہق نییہ و لہناو بازاردا ہات و ہاوار ناکات۔ پاداشی خراپہ بہ خراپہ ناداتہوہ، بہلکو لیبورده و لیخوشبوہ۔ خوا نایاتہوہ بۆ لای خو، تا نہوکاتہی رپیازی لار و لہویری پی راست دہکاتہوہ و خہلکی دہلین: (لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ)۔“

نیستا با بیرکہینہوہ: نایہ تہکہی تہورات مہبہستی کینیہ؟ پیویست بہ تۆزینہوہیہ کی قول ناکات تاوہ کو تیبگہین کہ مانای پروالہتی نایہ تہ کہ پہیہندی بہ پیغہ مہر تہکہوہ ہدیہ کہ ہیشتا نہ ہاتوہ۔ لہ نایہ تہکہوہ لہوہش دہگہین کہ جگہ لہ پیشہوای مرقایہتی حہزہتی موحدہ مہد موسستہفا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ہیچ کہ سیکی تر نییہ بۆ ہموو خہلک و سہرانسہری جیہان نیروابی۔ ہہروہ نایہ تہ کہ پی بفہرموت:

۱- البخاری، البیوع: ۵۰ - تفسیر (سورۃ الفتح) ۳ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۷۴/۲

ئەي پىغەمبەر، ئىمە تۆمان بە رېبازى راست و دروست و مژدە بەخشەو
 بۆ ھەموو جىھانيان پەوانە کردووە. بە ترسىنەرىش بۆ ئەوانەي رېچکەي
 خواروخچيان گرتووە و لە پاشەپوژى خراپ ئاگاداريان دەكەيتەووە. لەبەردەم
 ھەموو خراپەكارى و پەوشتە نزمەکاندا دەوہەستى تاكو خەلگان نەكەونە ناو
 ئاگرى بلتسەدار. ھەروەھا بىتە مەشخەل و پووناكى بۆ سەرلېشىئاوانى ناو
 تاريكايى. دەستى ئەوانەش بگريت بەرەو بەھەشت و پەزەمەندى خوا
 بيانبەيت. ئىمە ناردومانى تاوہكو لە سەرۋىەندى نەفاميدا بىتە پالېشت و
 قەلأ بۆ نەخويندەواران. ھەركاتىك ئەوان شوپنت كەوتن و تۆيان كرده پالېشت
 و پەناگەي خويان، ئەوسا پارىزراو دەبن و، مېھر و بەزەيى پەروەردگار
 دەيانگريتەووە. تۆ بەندە و پەوانەكراوى منى. (بەلئى، ئەو تا ئىمەش ھەمىشە
 لە نوژدەكاندا كاتى تەحيات دەخوينن شايبەتى دەدەين كە ئەو بەندە و
 پىغەمبەرى خودايە). بەراستى سىفەتى "المُتَوَكَّل" م بۆ داناوى. ئەگەر ھەر
 ھەموو جىھانىش دژايەتت بکەن و بەرامبەرت بوەستن و لەگەلت بەشەر بېن،
 ناتوانن تالە موويەكت بژاكيئنن. بەلئى ھەموو پىغەمبەرىك لە پشت بەستن
 بەخوادا ئاسۆيەكى تايبەتى ھەيە. بەلام تۆ لەم بوارەدا تايبەتمەنديەكى تەرت
 ھەيە، ھەر لەبەر ئەمەيە كە ناوم ناويت "المُتَوَكَّل".

ئىنجا وتارەكە پروو دەكاتە جىناوى ناديار (ضَمير الغائب) - كە ئەمەش
 جۆرىكە لە ستايش - و دەلئى؛ ئەو ھەرگىز كەسىكى توورە و دل پەنجين و
 نەفرين خواز نىيە. بەلكو داراي ئەدەب و پەوشتىكى سەنگين و بەسام و
 ويقارە. ئەو كەسىك نىيە لە بازەرەكاندا ھاوار بكات و وتەي نەشياو بەزارىدا
 بىت. چونكە بەكارھيئەتى ئەو شىوازە بۆ پاكىشەنى سەرنج و بايەخى خەلگى،
 بەلگەي لاوازی و نىشانەي لەخۆبايى بوونە، كە بە دلتيايەسە "ئەو" لەم
 ئاكارە نەخوازوانە پاك و بەريە.

ئەو ھەرگىز ۋەلامى خراپە بە خراپە ناداتەۋە. ئەۋەتا غەربىكى دەشتەكى دىت بۆلەك ۋە كراسەكەي لە مىلى جەم دەدا، ۋە پىنى دەلى حەقى خۆم بەرەي! ئەم ۋەتەرە زېرە كە دەمارى توۋرەيى لە دەروونى ھاۋەلەندا دەۋرۋىتى، زەرەدە خەنە دەخاتە سەر لىۋى پىغەمبەرى خوا - كە غەۋنەي بەرجەستە بوۋى سۆز ۋە مېھرىبانىيە - ۋە بە ھاۋەلەكانى دەفەرمۇي: "ماڧى خۆي بەدەنى".^۱

بەلى، ئاكارى بەرزى ئەۋ بە جۆرىك بوۋ كە تەنەت لەۋ تاۋانانەش خۆش دەبوۋ كە ھەرگىز شايانى لى خۆشبوۋن نەبوۋن، بە مەرجىك بەزاندىنى سەۋرەكانى شەرى تىدا نەبوۋى. ئەۋەتا سەرنج بەدەن چۆن پاش فەتى مەككە لىبۋوردنى نواند لەگەل خەلكى مەككەدا كە چەندىن سال نازار ۋە ئەشكەنجەيان دابوۋ. سەربارى ئەۋەي ھەر چىيەكى بوستايە دەيكر بەرامبەريان، كەچى پىنى ۋەتن: إِذْهَبُوا فَأَنْتُمْ الطُّلُقَاءُ.^۲ "بۆۋن، ئىۋە نازادىن."

تەقدىرى ئىلاھى ۋەھى بىرپار دابوۋ تا ئەۋ كاتەي مەۋقائىك كە لەنىۋ گومپايدان ۋە غەۋى ژىنى جەھالەتن، بەۋ نۇرەي كە پىغەمبەر ھىناۋىيەتى، ئىستىقامەت ۋەردەگرن، خۋاى بالادەست خۆشەۋىستەكەي بۆلەك خۆي نەباتەۋە. نەشپەردەۋە...

ۋاتە، بلىندبوۋنەۋەي بەرەۋ "الرَّفِيقُ الْأَعْلَى" لەپاش كامىل بوۋنى دىن ۋە كۆتايى ھاتنى ۋەزىفەكەي دەبوۋ. ئەۋ كاتەش كە ھاۋەلەكانى -دەرچۋانى مەدرەسەي نىۋەت- مەقامى غەيىندەيى ئەۋيان بەدەست دەھىنا، لە خەلكى دادەپرا ۋە دەچوۋە خەۋەرى دۆستى حەقىقى. ئەمەش لەبەر ئەۋەيە ئەۋ

۱- البخاري، فرض الخمس ۱۹ - ابروداد، الادب ۶۸ - مسلم، الزكاة ۴۴.

۲- ابن هشام، السيرة النبوية ۷۴/۵ - الطبري، تاريخ الامم و الملوك ۱۶۱/۲ - البيهقي، السنن الكبرى ۱۱۸/۹.

فرمانبریهی که پرووی له ژیانی دنیایه، نهو دهم دهگه‌یشته پایان.

به‌ئێ، ته‌ورات به‌م خه‌سه‌له‌تانه وه‌سفی ده‌کرد. نه‌وکاتیش که ته‌شریفی هینا، سیره‌ی پرۆزی بووه نمونه‌یه‌کی به‌رجه‌سته‌ی نه‌و وه‌سف و ناو‌نیشانانه. له‌پاستیدا نه‌وه‌ی له ته‌وراتدا هاتبوو، ته‌رزی ژیانی پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) بوو. که‌واته ده‌بی نه‌و پیغه‌مبه‌ره کئێ بی که ته‌ورات باسی ده‌کات؟ ئایا له می‌ژوودا که‌سیکی تر هه‌بووه ژیانی به‌و شیوه‌یه بووبیت که له سه‌ره‌وه باس کراوه؟ به‌بی هیچ گومانێک نه‌خێر، که‌واته نه‌و که‌سایه‌تیه‌ی باس کراوه جگه له پیغه‌مبه‌ری سه‌روه‌رمان هیچ که‌سیکی تر نییه.

۳ - مژده‌کانی ئینجیل

۱ - فارقلیط

له ئینجیلی یوحه‌ننادا هاتوه: (قال المسیح: إني ذاهب الى ربي و ربکم لکي يرسل لکم فارقلیط، الذي سیأتی الیکم بالتأویل.) واته: "مه‌سیح وتی: من ده‌رۆم بۆ لای په‌روه‌رگاری منیش و ئیوه‌ش، بۆ نه‌وه‌ی "فارقلیط" تان بۆ بنی‌ریت، که نه‌و ته‌ئویل و پروونکردنه‌وه‌تان بۆ دینیت." ^۱

وشه‌ی "فارقلیط" به‌ مانای گیانی حق دیت که حق و ناحق له یه‌کتر جیا ده‌کاته‌وه. به‌‌ئێ، به‌‌دلنیا‌یه‌وه پیغه‌مبه‌ری خۆشه‌ویستمانه که گیانی حه‌قه. چونکه دلّه مردووه‌کان به‌و حه‌قه نه‌بی‌ت که نه‌و هیناویه‌تی، زیندوو نابنه‌وه. نه‌و پیغه‌مبه‌ره نازداره هه‌موو شتیکی به‌خت کرد و هه‌ول و کۆششیکی زۆری دا تا هیدایه‌ت و حه‌قی گه‌یانده خه‌لک. نه‌گه‌ر نه‌و

تیکۆشانه بى وچانهى ئهو نه بوايه، حق له ناحق جيا نه ده بووه وه. كه واته فارقليط ئهو كه سهيه كه مەسیح (ﷺ) مژدهى پى داوه. ئه وىش دوايين پيغه مبه ر و نيردراوه كه فه خرى كا ئينات، حه زه رتهى مو حه مـهـدى ئه مينه (صلى الله عليه وسلم).

له ئينجىلى يوحه ننا، بابى ١٤، ئايه تى ١٥ و ١٦ دا هاتوه:

(إِنْ كُنْتُمْ تُحِبُّونِي أَطَعْتُمْ أَوْامِرِي، أَمَّا أَنَا، فَسَأَبْتَهِلُ إِلَى الرَّبِّ لِإِرْسِلَ لَكُمْ مُعِينًا آخَرَ، وَرُوحُ الْحَقِيقَةِ (فارقليط) لَكِي يَبْقَى مَعَكُمْ عَلَى الدَّوَامِ.) واته: " نه گه ر ئيوه منتان خو ش بو ئ، ئه وا به گو ئيم ده كهن. منيش له لاي خو مه وه له په روه ر دگار ده پار ئيمه وه تاكو هاوكار و يار يده ده ريكي ترتان بو بنير ئ كه رو حى حه قيقه ت و "فارقليط" ه. بو ئه وهى هه ميشه له گه ئتاندا بى نى ئته وه."

ئىستا با به ريز سه رنج له م ئايه تانه بده ين:

(فارقليط هو روح القدس الذي سِيرْسِلُهُ الرَّبُّ بِاسْمِي أَيْ نَبِيًّا مِثْلِي. سَيَعْلَمُكُمْ كُلَّ شَيْءٍ وَ سَيُذَكِّرُكُمْ بِمَا قُلْتُهُ لَكُمْ.)^١ واته: " فارقليط برى تيه له و رو حه پيرو زه ي كه خدا به ناوى منه وه ده ينير ئ و وه ك منيش پيغه مبه ره. نه وسا ئه وه موو شتيكتان فير ده كات و، ئه وه شتان به بير ده هين ئته وه كه من پيشتر پيم وتبون."

(عندما يَأْتِي فارقليط سَيَشْهَدُ لِي وَ سَتَشْهَدُونَ أَنْتُمْ لِي.)^٢ واته: " كا تيك فارقليط ديت، شايه تيم بو ده دات، ئيوه ش شايه تى بو من ده دن."

(وَلَكِنْ أَقُولُ لَكُمْ الْحَقُّ: مَنْ الْاَفْضَلُ لَكُمْ أَنْ أَذْهَبَ، لِأَنِّي إِنْ كُنْتُ لَا أَذْهَبُ

١- يوحنا، باب: ١٤، رستهى: ٢٦

٢- يوحنا، باب: ١٥، رستهى: ٢٦-٢٧

لَا يَأْتِي فَارْقَلِيطُ إِلَيْكُمْ، وَلَكِنِّي إِن دَهَبْتُ، أَرْسَلُهُ إِلَيْكُمْ).^۱ واته: "به لām من پاستی و حقیقه تان پی ده لیم: بۆ ئیوه وا چاکتره من پرۆم. چونکه تا من نپرۆم فارقلیط نایدت بۆ لاتان. به لām که من پرۆیشتم نهوسا خوا بۆتان ده نیژی".

(و عندما يأتي فارقليط يبيكك العالم على الخطيئة).^۲ واته: "کاتیك فارقلیط دیت، هه موو دنیا له سهر گوناح و تاوان سهرزه نشت ده کات".

له سهره تادا ئینجیل به زمانی عیبرانی بووه. دوایی ته رجهمه کراوه بۆ زمانی یۆنانی. جا نهو ته رجهمه عهره بیانهی له بهرده ستماندان، نهوانه من که له زمانی یۆنانیه وه ره گیراوان. وشه ی "فارقلیط" له ته رجهمه یۆنانیه که ی یه که مجاردا هاتوه، به لām ئیمه نهو وشه ره سه نه نازانین که له زمانی عیبریدا له بهرام به ریه وه هاتوه.

وشه ی فارقلیط له یۆنانیه وه ته رجهمه کراوه بۆ زمانی عهره بی. واته چوه ته ناو زمانی عهره بییه وه، له شیوه ی به عهره بی کردن. به لām ئیمه بابه ته که مان له سهر ئهم وشه یه بنیات نانیین. به لکو هه ول ده ده یین هاتنه دی هه موو تایه ته ندیه کانی پیغه مبه ری چاوه روا نکراو - که له ئینجیلدا مژده ی هاتنی دراوه - له سهر وه رماندا بیینین.

با وشه کانی شه یدایه کی پیغه مبه ر بکه یینه سهر دیپر.. به لئی، مه ولانا جه لاله ددینی پرۆمی چه ند جوان گوتیه تی:

۱- یوحنا، باب: ۱۶، رسته ی: ۷

۲- یوحنا، باب: ۱۶، رسته ی: ۸

بود در انجیل نعت مصطفی آن سر پیغمبر آن بحر صفا
 بود ذکر حلیها و شکل او بود ذکر غز و صوم اکل او
 واته:

”وهسفی موسته فا له ئینجیلدا بوونی هه بوو

هه ر خۆی نهیئنی پیغه مبه ران و به حری سه فا بوو

ئاکار و په فتار و غه زا و پوژوو و خواردنی

بوونی هه بوو له ئینجیلدا یه ک به یه کی.”

ب - سه روکی جیهان

له ئینجیلی یوحه ننا، بابی ۱۴، نایه تی ۳۰ دا هاتوو:

(لَنْ أَكْلَمُكُمْ كَثِيراً بَعْدَ، فَاَنْ سَيِّدَ هَذَا الْعَالَمِ قَادِمٌ عَلَيَّ، وَلَا شَيْءٌ لِي فِيْ)
 واته: ”حه زه ته مه سیح وتی: له مه ولا زۆر قسه تان له گه لا نا که م، چونکه
 سه ردارای جیهان له سه روبه دی هاتنیدایه. هیچ شتیکی نمو له مندا نییه...”

له بابی ۷۲، نایه تی ۸ و دواتری زه بوردا هاتوو که:

(سَتَمْتَدُ مَمْلَكَتُهُ مِنَ الْبَحْرِ إِلَى الْبَحْرِ، مِنَ النِّهْرِ إِلَى أَقْصَا الْأَرْضِ...
 أمامه یرکع أهل البادية -ملوك ترشيش و الجزر يحملون اليه الهدايا، ملوك
 الشُّبَا و سبا يقدمون العطايا.. ینحنی أمامه جميع الملوك، و تتعبد له كل
 الامم، لأنه ينقذ المسكين المستغيث البائس الذي لا معونة له... يعطف على
 الفقير و المحتاج، و يخلص نفوس المساكين اذ يفتدى نفوسهم من الظلم و العنف،
 و يحفظ حياتهم، لانها ثمينة في عينيه ليحيي الملك، ليعط له ذهب سبا، و

ليصلوا من أجله دائما، و يطلبوا له بركة الله كل نهار. و تتكاثر الغلال فى الارض، و على رؤوس الجبال، و تتماوج مثل أرز لبنان، و يزهر أهل المدينة كعشبا الارض- يخلد اسمه الى الدهر و يدوم اسمه كديمومة الشمس، و يتبارك الناس به، و تطوّر به كل الامم.)

واته: ” رويبه رى مەملەكەتەكەى لە دەریاوە درێژ دەبیتهوه بۆ دەریا، لە روبارەوه بۆ ئەویەری زهوی. خەڵکی بیابان لەبەردەمیدا چۆك دەدەن. پاشایانی تەرشیش و دورگەکان دیاری و خەڵاتی بۆ دینن، پاشایانی شەببا و سەبا شاباشی پیشکەش دەکەن، هەموو پاشایان لە ناستیدا چۆك دادەدەن، سەرجهەم نەتەوهەکان دەبنە گوێزپایەلی. چونکە هەژار و بێدار و داماو و بێکەسەکان پزگار دەکات. سۆز و میهری خوێ دەپێژێ بەسەر هەژاراندا. دل و دەروونی بێ ئەوا و داماوێان لە سەتەم و چەوسانەوه پزگار دەکات و ژیاڵیان دەپاریزێت. چونکە گیانی ئەوانی بەلاوه بەنرخە. زێری شەبا پیشکەش دەکات، بۆئەوهی هەمیشە دوعای بۆ بکەن و، سەلاواتی لیّ بەدەن و پۆژانە داواى بەرەكەتى خۆای بۆ بکەن. هەروەها دانەوێڵە زۆر دەبیّت لە دەشتەکاندا و بەسەر چیاکانەوه دەپوێت و وەك چەلتوکی لوپنان قەف و گولّ دەکات.. خەڵکی شارەکان وەك گۆگیاى زهوی زۆر و جەنجالّ دەبن. ناوی ئەو تا هەتایە نەمر دەبیّت و وەك خۆر بەردەوام دەمیّنێت. خەڵک بەهۆی ئەوهوه تووشی فەرو بەرەكەت دەبن.“

هەروەكو لە پێشتر وتمان، هەلۆیستەکردنمان لەسەر ئەم بڕگانە، بە مەبەستی دەست خستنی بێژكەیهكی گشتی بسو لەمەر بابەتەكە. گەرنا نیازی قوڵبونەوهەمان نییه. بەلام لیڤەدا خوێمان ناگرین ئەلێن: لەگەڵ هەموو ئەو هەولە بەردەوام و كۆششە سەرومپەى كە لەمپۆ و دوینییدا لە لایەن هەندێك لەو مەسیحی و جوولەكانەوه كە حەسادەت و ئێرەیی لە ناخیاندا

بنجی داکوتاهه، ده درین بۆ شیواندن و ته حریفکردنی کتیبه کانیان، که چی نه و تهورات و نینجیلانهی که نیستا له بهرده ستدان، چه ندین مزگیننی و ناماژه یان له باره ته به پیغه مبه رمان تیدایه. پشت به خوا له داهاتودا، له سایه ی کوششی میژوونوسه وردبین و دلسۆزه کالمانه وه، گهر نه و نوسخانه ی تهورات و نینجیل و زه بوورمان ده ست بکه ون که که متر ده ستیان تی وهر دراوه، نه و کاته هه مووان بگره گشتینه ی خه لکیش نه و ناماژه ناشکرا و دیارانه ده بینن که له باره ی پیغه مبه رایه تی هه زره تی موحه مده وه (ﷺ) هاتوون و، پیویست به هه یچ روونکردنه وه و لیکن دانه وه یه ک ناکهن. له وانه یه نه و فه رمایشتانه ی هه وائی پالغته بوونی مه سیحیه ت ده دن له ناخر زه ماندا، دیسان ناماژه یه کی تر بیت بۆ نه م بۆچوونه.^۱

نه مه سه رباری نه وه ی له قورشان و سوننه تدا چه سپاوه که تهورات و نینجیل ناماژه به پیغه مبه ر و یارانی ده کهن. جا بۆیه نکوولی کردن له م باسه به لادان و کوفر داده نریت.^۲

۱ - بۆ نمونه بپروانه: البخاری، الانبیاء ۴۹ - مسلم، الايمان ۲۴۴-۲۴۷.

۲ - ﴿الَّذِينَ يَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِيَّ الْأُمِّيَّ الَّذِي يَجِدُونَهُ مَكْنُونًا عِنْدَهُمْ فِي الْتَوْرَةِ وَالْإِنْجِيلِ﴾ (الاعراف: ۱۵۷) ”نه وانه ی که شوینی نه م (محمد صلی الله علیه وسلم) پیغه مبه ره هه واده ره نه خوینده واره ده کهن نه وه ی که (کلورو جوو، ناو و نیشانیان) ده ستیان ده که ویت نووسراوه لای نه وان له تهورات و نینجیلدا.“

﴿يُحْمَدُ رَسُولُ اللَّهِ وَالَّذِينَ مَعَهُ أَشِدَّاءُ عَلَى الْكُفَّارِ رُحَمَاءَ بَيْنَهُمْ تَرَاهُمْ رُكَّعًا سُجَّدًا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللَّهِ وَرِضْوَانًا سِيمَاهُمْ فِي وُجُوهِهِمْ مِنْ أَثَرِ السُّجُودِ ذَلِكَ مَثَلُهُمْ فِي التَّوْرَةِ وَمَثَلُهُمْ فِي الْإِنْجِيلِ كَرَنَ أَخْرَجَ شَطْلُهُ فَفَازَرَهُ فَاسْتَفَلَّتْ فَاسْتَوَى عَلَى سَوْقِهِ يُعْجَبُ الزَّرَّاعُ لِيَغِظَ يَوْمَ الْكُفَّارِ وَعَدَّ اللَّهُ الَّذِينَ ءَامَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَأَجْرًا عَظِيمًا﴾.

و. نهو مروفي په هه ننه جياوازه کان بوو

مروفي سرگرداني هم سرده مه هرههك چو زوريك له پيوهری بهها بالاكانی بزرگدووه، ناوهاش روانی و پهفتاری بهرامبر به پیغمبران و به تایبه تی تریش سرداری پیغمبران(ﷺ) سرغخون بووه تهوه. دیاره هه لیه کی گه ورهیه نه گهر شه و زاته به پيوهر و تهراره کانی مروژده لسه نگیتری، تنانته مه حالیشه. چونکه به روح و توانایه کی ناوازه و بی وینه ی تهو تهو نیراوه، که هم دنیا به سرله نوی ریك بختاوه و چندی ناسوی پرشنگدار له بردهم مروقایه تیدا والا بکات. له بره شه و نر خاندنی له توانست و هه لسه نگانندی نیمه به دهره. بویه هر چو نیک شاعران وه سفی بکن هیشتا مافی خوی ناده نی. نا له م سونگه یه وه بووه که "حه سسانی کوری ثابت" - که له هه مو کهس باشتی ناسیوه - وتویه تی:

وَمَا مَدَحْتُ مُحَمَّدًا بِمَقَالَتِي وَلَكِنْ مَدَحْتُ مَقَالَتِي بِمُحَمَّدٍ.

(الفتح: ۲۹) "محمد(ﷺ) په وانه کراوی خوايه، ته وانهش که له خزمه تیدان و شولنی که وتوون توند و تیزن بهرامبر بی باوه ران و به بهزه یی و میهره بان له نیوان خویاندا، ده یانینیت سرگهرمی نویژ و خوا به رستین، کرنووش و سوژده ده بن، هه ردهم ناواتیان به ده ست هیئانی په زامه ندی و پایه به رزیه له لای خوا، نیشانه ی چاکي و پاکیان له ناوچه وانیاندا دیار به و دهره و شپته وه له نه نجامی سوژده بردن و خوا په رستیاندا، جا ته و به رزانه ته وه نمونه و پیناسه یانه له تهراند، نمونه و پیناسه شیان له نینجیلیشدا وه ک په کیک وایه که له سهره تاوه چه کهره بکات، جا چه کهره کی به هیژ کردیت، یاشان ته ستور بییت و رابو ه ستیت له سر قهده که ی، ته و نه زو پی بکات کشتیاره کان سر سام بکات و پینان سهر بیت: چو وایه کی؟ چو ناوا خوی گرت؟ هم پیناسه یه بژ ته ویه خوا کافران داخ له دل بکات، جا خوی به ده سلات به لینی به وانه داوه که باوه ران هیئاوه و کرده و چاکه کانیان ته نجام داوه له وان: که لیخو شوبون و پاداشتی گه وره و بی سنوریان پیبه خشییت."

هه روه ها پروانه: البخاری، البیوع ۵۰ - تفسیر (سورة الفتح) ۳ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۷۴/۲. بژ درتیه ی هم باسه پروانه: سیوطی، الحصائص الکبری ۱/۲۶-۴۴.

”من مهدح و ستایشی هزره‌تی موحه‌مهدم به وته‌کاتم نه‌کردووه..

به‌لکو وته‌کاتم به ستایشی هزره‌تی موحه‌مهد مهدح و سه‌نا کردووه “

باس و خواسی پیروزو بۆغۆشی شه، که جوانی و پازوه‌یی ده‌به‌خشی به
گوفتار و وشه‌کان. نه‌گینا هیچ کام له ده‌برینه‌کانی نی‌مه ناتوانن هیچی پی
بیه‌خشن. ”شه‌بوو ته‌مام”^۱ یش هه‌مان واتا و ناوه‌پۆک به‌لام به که‌می
ده‌سکاریه‌وه دووباره ده‌کاته‌وه. بیرمه‌ندی گه‌وره‌ی سه‌رده‌میش،
به‌دیعووزه‌مان سه‌عیدی نوورسیش له وه‌سفی قورئانی پیروژدا هه‌مان واتا
دووباره ده‌کاته‌وه و ده‌لی:

وَمَا مَدَحْتُ الْقُرْآنَ بِكَلِمَاتِي وَلَكِنْ مَدَحْتُ كَلِمَاتِ الْقُرْآنِ^۲

هه‌موو نه‌مانه، ده‌ره‌نجامی هاویه‌شی کردنی هه‌مان هه‌ست و هزره و،
سه‌راوه‌ی ئیلهامی هه‌مووشیان هه‌ر یه‌که. به چهند گوزارشت و پرگه‌یه‌کی
جیاواز ئاماژه‌یان بۆ هه‌مان راستی کردووه. شه‌وی هه‌ندیکیان به‌کورتی لی
دواون، شه‌وانی تر درژیه‌یان پی داوه، که‌چی یه‌کیکی تر به‌چهند کۆپله شیعرێک
ده‌ری برپیه. به‌لام هه‌موویان به ده‌وری هه‌مان مه‌به‌ست و ته‌وه‌رده‌دا
ده‌خولینه‌وه.

بۆ نی‌مه‌ش هه‌مان شته. شه‌وه‌تا ده‌مانه‌وی گوزارشت له‌و نی‌عه‌ته هه‌ره

۱ - ضیاء‌الدین الموصلي، المثل السائر ۳۵۷/۲ - القلقشندي، صبح‌الاعشى ۳۲۱/۲

۲ - ”من مهدح و ستایشی قورئانم به وته‌کاتم نه‌کردووه.. به‌لکو وته‌کاتم به ستایشی قورئان
مهدح و سه‌نا کردووه.“ به‌دیعووزه‌مان، مه‌کتوبات، مه‌کتوبی. ۲۸، مه‌سه‌له‌ی هه‌وتم، هۆکاری
چواره‌م. وه‌پگێڕانی فاروق په‌سوول یه‌حیا.

مهزنه بکهین که خهلاتمان کراوه. له ناخی دلمانهوه شوکر و ستایشی خوا بکهین که نيمه کردوه به نومهتی حذرتهی موحه ممد (ﷺ). نهمه فزلیکی نیلاهییه. خوای گهوره فزلی خوی ده به خشیت بهو که سهی دهیه ویت و، بهو نه اندازیهش که تهقدیری فرمووه. بهلئی، قهدر و بههای نهم نیعمه ته لهودیوی همموو کیخانه و مهزنده کردنی که وهیه. نهو نیعمه تهی له چاو نومه ته کانی ترده به نيمه به خشراوه، ده ریایه کی بی که ناره له فزلی و چاکه.

بهلام نهم بابه ته پرویه کی تری هیه که ناتوانم فراموشی بکم و نه پرسم: نایا نيمه دلکی و امان هیه شایستهی نهو زاته بیت که سولتانی دلانه؟ نایا نهو سولتانه ناسودهیه بهو سهلته نه تهی له دل کاندای هیه تهی؟ نایا ده روزه کانی ناخان همیشه بوی له سهر پشتن؟ نایا له ههلسان و دانیشن و خواردن و خواردنه و گشت چالاکیه کافاندا ههست به جزووری نهو ده کهین؟ نایا په پوهوی ژیاغان له سهر نهو راسته شه قامیه که نهو بوی کیشاوین؟ جا نه گهر وه لآمان نه رینی بی، نهوا زور به خته وه رین. چونکه نهمه نهوه ده گه یه نی که ئیدی سیمای دره خشان و نووری جه مائی، خهون و خولیا کافان ده پازینیتته وه و بوینه ته کومه لیک موحه ممدی. جا نهو کومه لهش که کالای په وشتی نهو ده پوشتی و، ژیا نی به نه ده ب و پهویه موحه ممدی ده پازینیتته وه، ده بیتته پایه هه هه سهنگی له جیهاندا. پیم وایه تاکه هوکاری نه گه یشتنیشمان بهم هه سهنگیه، نهوهیه که هیشتا نه گه یشتووین به ناستی پیوست له ناوخته بووغان به پوچی موحه ممدی.

نهو مرؤفیککی هه لبرآرده بوو و، به چاودیری تاییه تهی خوا بی به دیهینرا بوو. خو ته نیا ته شریف هیئانی وه مرؤفیک بو نیومان به گه ورهترین به خته وه ری داده نری. چونکه خودی به ههشت و فیرده و سیش

سهره فمهند دهن به تهریفی. گه وره ترین تهرکیکش بکه ویتته نه ستوی نیسه، ناساندن و باسکردنیه تی به شیوهیه که شایسته تی قه و قامه تی نه و زاته مدزنه بیت. دیاره مروّقایه تی هه رگیز ناگاته پله ی راسته قینه ی خو ی، تا به ته وای له و زاته تی نه گات و هه نگاوه کانی هه نه گریّت. له راستیدا منیش نیه تی نه و هه هیناوه. به لام هه روه که له سهره تاوه وتم، من سوار چاکی نه و مهیدانه و وتاریژی نه و تاره نیم. له گه لا نه و هه شدا تاکه ناوات و خولیای ژیا م بریتیه له ناساندنی نه و زاته.. تاقه هونه ر و سه رمایه شم، دل سو زیه..

بو ماوهیه کی زور دلی خو م به وه ده دایه وه که "قطمیر" یکی بهر ده رگا که یم. به لام به تیپه ر بوونی رۆزگار خه ریک بو نه و هیوایه شم له ده ست بده م. پاشان به خو مم وت: خو زگه له بری نه وه ی وه که مروّقه به دیه ی تراوم، تاله موویه که بوومایه له شوینیکی جهسته ی موباره کی نه و سه روه رده ا. به لئ، کاشکی تا نه و نه ندازه یه نزیک ده بوومه وه له و زاته ی که بووه ته مه زه ری لوتف و میهری په روه ردگار. رۆزگاریکی تریش به سه رمدا گوزه را و هه ر به و ناواته وه ده ژیا م. به لام تا زیاتر ناسیم، باشتر دلیا بووم له وه ی که من شایان و له بارنیم بو هاتنه دی نه و ناوات و خو زگانه. نیتر نیستا هه موو هیوا و ناوام بریتیه له وه ی بیه تاکیک له ئومه ته که ی. چونکه ئومیدم وایه خوای میهره بان هیچ یه کیک له ئومه ته که ی بی به ش ناکات له شه فاعه تی پیغه مبه ره که ی، بویه منیش ده خاته ناویانه وه و، ده فهرمو ی: هُمُ الْقَوْمُ لَا یَشْقَى بِهِمْ جَلِیسُهُمْ^۱.

سه ره رای هه موو نه مانه، له قوولایی دل مه وه نییه تی باسکردن و ناساندنی نه و زاته م هینا. سه رجه می کو شش و ته قه لاشم، هاویشتنی پزیسکیکه که

۱- مسلم، الذکر ۲۵ - الترمذی، الدعوات ۱۲۹ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲/۳۸۲، ۳۵۸، ۲۵۱.

گرې نهوینی موحه ممدی له دلی نهو هی نیستادا بلنسه پی بسینیت. بهلام چی بکه م؟! له کاره دا وهک میرووله کم نیازی حه جی هیئابی. خو ده زانی که قاچه کورته کانی ناتوانن نهو هه موو ریگا دووره بېرن. بهلام له گهل نهو هشد دلوخشه، چونکه نه گهر بشمریت لهو ریگه یه دا ده مرئ که به رهو حه ج ده روات. خو هه موو ناواتی منیش نهو هیه له م ریگه یه دا بمرم...

بهلئ، پیغه مبه ری. خوا خاوه ن ماهیه تیکی تایبه تییه و په یوه ندی و مامه لئ له ته ک په هه نده جیاوازه کانداهیه. نهو هه که ده که ویتنه ستوی نیمه وه، نهو هیه که خو مان به گویره ی له ره له ری شه پو لی دنیا که ی نهو ریك بجهین. هه رکاتیکیش نه مده سه ته بهر بوو، نیتر لهو نیوه نده دا ناخاوتنی ناشکرا و، گفتوگو ی هیما تا میتر ده ست پی ده کات. جا نهو کات رسول الله خو ی فرمان ده دات و به ریوه بردن ده گریته ده ست. نهو کومه لئ نهو سه رکرایه تی ده کات و نهو کومه لگه یه ش که نهو به ریوه ی ده بات، کومه لگه یه کی په گ داکوتا و به رزی نهو تویه، ته نانه ت فریشته کانیش خو زگی پی ده خوازن. هه موو ستایش و گوزار شتیکیش له ناست وه سفکردنیدا کوله واره.

له وانه یه نهو هی ده یلئین به لای هه ندیکه وه بابه تی نه بی، چ خه م! له کاتی که دا هه موو روژنیک چه ندین لای نوورانی، چه نده ها مزگیننی مه عنه وییان له پیغه مبه ره وه پیده گات؟ چ خه م! له دوا ی نهو هی هه ندیک که س راسته وخو و بی په رده و له عالمی شه هاده تدا په یوه ندی له گهل پیغه مبه ری خوا دا (ﷺ) ده به ستن؟

نهو هه میشه به رو حیانه ت و، به لای هه ندیکه شه وه، به جه سته ی نوورانیه وه له ناواماندا یه. نیمامی "سیوطی" ده گپریته وه که زیاتر له هفتا جار به ناشکرا به خزمه ت پیغه مبه ری خوا گه یشتوه و قسه ی له گهلدا

کردووه.^۱ به‌لێ، پیغه‌مبه‌ری خوا - به‌و شیوه‌یه‌ی که ئیمه ده‌یزانی - نه‌مردووه. به‌لکو ته‌نها په‌هه‌ندی گو‌پویه. ده‌که‌وینه هه‌له‌وه ته‌گه‌ر وه‌فاتێ ته‌و، وه‌کو وه‌فاتێ هه‌ر که‌سیکی تری ئاسایی وه‌ریگرین. ته‌وه‌تا قورئان بۆمان باس ده‌کات که ناییت به‌ شه‌هیدان - که دوو پله له‌ خوار مه‌قامی پیغه‌مبه‌رانه‌وه‌ن - بو‌تری مردوون.^۲ ده‌ی که‌وابێ چۆن ده‌کری بلێین پیغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) مردووه - به‌و جو‌ره‌ی که ئیمه له‌ مردن حاڵی بو‌وین - ؟ به‌لێ، هه‌ر ته‌وه‌نده ته‌توانین بلێن که: ته‌و گوازاوه‌ته‌وه بۆ مه‌ودایه‌ک و په‌هه‌ندیکی تر.

هه‌ربۆیه ته‌و که‌سانه‌ی روانینه‌کانیان ده‌گاته ته‌و په‌هه‌ندانه، به‌ دل‌نیاییه‌وه له‌ویدا ته‌و ده‌بینن و به‌رده‌وام بۆی ده‌روان.

ته‌وانه‌ی توانیویانه له‌ زیندانی جه‌سته‌ پرگار ببن و گه‌یشتون به‌ پله‌ی ژیا‌نی دل و رو‌ح، ده‌توانن له‌ یه‌ک کاتدا له‌ رابردوو و داها‌تووشدا بژین. ته‌وه‌تا ده‌بینی مرۆفی ته‌و په‌هه‌نده له‌ هه‌مان ساتدا، هه‌م له‌ ته‌نیش‌ت تو‌دا دانیش‌تووه و هه‌م له‌ چاخ‌ی به‌خته‌وه‌ریش‌دا (عصر الس‌عاده) له‌ حزووری فه‌خری کائینا‌تدا‌یه. ته‌نا‌ه‌ت له‌ نیو زاته وه‌لییه‌کاندا که‌سانیک هه‌ن به‌ "ته‌بدال" ناسراون و، خ‌وای گه‌وره‌ توانایه‌کی وه‌های پێ به‌خشیون که له‌ یه‌ک کاتدا له‌

۱ - النبهانی، الفتح الکبیر ۷/۱ - جامع الکرامات الأولیاء، ۱۵۸/۲.

۲- ﴿وَلَا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتَ بَلْ أَحْيَاءٌ وَلَكِنْ لَا تَشْعُرُونَ﴾ (البقرة: ۱۵۴) "جا هه‌رگیز به‌و که‌سانه‌ی له‌ پێکه‌ی خ‌وادا ده‌کو‌ژرین و شه‌هید ده‌بن، مه‌لێن: مردوون، نه‌خێر ته‌وانه‌ زیندوون و به‌لام ئێوه هه‌سته به‌ زیندووبه‌تی ته‌وان ناکه‌ن." ﴿وَلَا تَحْسَبَنَّ الَّذِينَ قُتِلُوا فِي سَبِيلِ اللَّهِ أَمُوتًا بَلْ أَحْيَاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ يُرْزَقُونَ﴾ (ال‌عمران: ۱۶۹) "هه‌رگیز وا مه‌زانن و وا دامه‌تێن ته‌وانه‌ی له‌بێناوی خ‌وادا کو‌ژران (شه‌هید بو‌ون)، مردوون، نه‌خێر وا نییه، به‌لکو ته‌وانه‌ زیندوون، لای په‌روه‌ردگاریان له‌ ه‌زق و ه‌وزی به‌هه‌وه‌رن."

چەندىن شوپن بوونيان دەبيت. دەسا ئەى بۆ سولتانی پيغەمبەران ھەم لە
ئاخىرەت و ھەم لە دنیا، ھەم لە نيتوان ئيمەدا و ھەم لە پيش چاوى فرىشتەکان
و پيغەمبەراند(عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە ھەمان کات و ساتدا بوونی نەبيت؟ بەئى،
بوونی ھەيە و بوونيشى دەبيت.

دەمەويت ھەموو ئەو شتانەى باس کران، بکەم بە بناغەيەك بۆ ئەو
بابەتانەى لەمەودوا باسيان دەکەين. چونکە کاتيک دەروانيە
پيغەمبەران(عَلَيْهِمُ السَّلَام) بە گشتى و پيغەمبەرى سەرورەمان(ﷺ) بەتايبەتى،
گۆشەنيگای روانين و نييت زۆر گرنگە. داخۆ ئەگەر تيگەيشتن و ھالى بوون
لە ئەوليا و ئەصفيا و ئەبرار و موقەررەين - چ جاي ئەنيائى عيزام -
داخوازی پالڤتەيى رۆح و پاکزىي دل بيت، دەبيت دەرکى پيغەمبەران لە
کەشى تەماوى و دووکەلاويى جيسمانیەتدا چۆن مەيسەر بيت؟..

جا بۆ ئەوێ لايان ھالى بين، دەبى بە جزوورى دل و ھەموو لايەنە ناسک
(لەطيفە)کاغانەو پوويان تى بکەين. جا ئەگەر ئەو کەسە خودى پيغەمبەرى
خوا(ﷺ) بيت، ئەوا پيوستە ئەو وردەکارى و تەركيزە چەندەھا قاتى تريش
زياد بکريت. با ئەو ھەش لەولاولە بوەستى کە ئاستى تيگەيشتنى ھەر يەك لە
ئيمە، شوينکەوتەى ھىزى بينينى چاوى دلپەتى. سەرەراى ھەموو ئەمانەش،
ھىچ کەس ناتوانى بەتەواوى مانا دەرکى بکات و لىي تيبيگات. بەئى:

وَكَيْفَ يُدْرِكُ حَقِيقَتَهُ قَوْمٌ نِيَامٌ تَسْلُوا عَنْهُ بِالْحُلُمِ

” دەى چۆن کەسانىكى نووستوو دەرکى حەقيقەتى پيغەمبەر(ﷺ) دەکەن،
کە بيانەوى بەخەو بينين دلئى خويانى پى خوش بکەن؟! “ (بوصەيرى)

بهشی یه کهم

تایبه تمه ندیی پیّغه مبه ران

و

پیّغه مبه ری سه روه رمان

أ - ئامانج له ناردنی پیغه مبه‌ران

هه‌رچهنده پیغه مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَامُ) له پله و پایه‌یاندا جیاوازن،^۱ به‌لام هه‌موویان له‌وه‌دا هاویه‌شن که که‌سانیکه هه‌لبێزراون و مه‌زه‌ری ته‌جه‌للی زاتی په‌روه‌ردگارن. خوی گه‌وره کردوونییه‌ته به‌نده نزیك و تاییه‌تییه‌کانی خۆی و له ژێر چاودێری خۆیدا په‌روه‌رده‌ی کردوون. پێی نه‌داوه جگه له زاتی خۆی، هیچ شتیکی تر له دلایندا ته‌خت دا‌بنیت.

وه‌ك سه‌رحه‌می پیغه مبه‌ران - بگه‌ره له‌وانیش زیاتر - هه‌زه‌رتی موحه‌ممهد (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) جگه له خوی گه‌وره، چای هیچی تری نه‌دیوه و هه‌میشه‌ی رووی له‌و بووه. به‌لێ، جگه له‌و خوايه (وَعَلَيْهِ السَّلَامُ) هیچ شتیك نه‌یتوانیوه دیدیه‌ی پیغه مبه‌ر بۆ لای خۆی لار بکاته‌وه و رووی پێی وه‌رگێڕی. هه‌ر له‌وساته‌وه که چای به دنیا هه‌له‌یناوه، خوی خۆی دیوه. کاتیکیش بۆ دوا‌جار چاوه‌کانی لی‌کنا، ده‌یفه‌رموو: "اَللّٰهُمَّ الرَّفِیقَ الْاَعْلٰی". با نه‌وه له دایکی ئیمانداران هه‌زه‌رتی عایشه‌وه (رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهَا) بیستین:

"هه‌رکاتیک پیغه مبه‌ری خوا نه‌خۆش بکه‌وتایه، ده‌هات بۆ لام و ده‌یفه‌رموو: 'دوعام بۆ بکه'. منیش به‌و نیازهی به‌ره‌که‌تی ده‌ستی بیته‌ مایه‌ی شیفای، ده‌ستی موباره‌کیم ده‌گرت و ده‌ستم ده‌خسته سه‌ر سه‌ری - نه‌و سه‌ره‌ی که له سه‌روو کات و شوینه‌وه‌یه - و ده‌که‌وتمه دوعا کردن.^۲ که‌چی له دوا‌ین نه‌خۆش که‌وتنیدا، کاتیک ویستم ده‌ستی بگرم، به توندی ده‌ستی

۱ - پ‌روانه سورته‌ی: البقرة: ۲۵۳، الاسراء: ۵۵

۲ - البخاری، فضائل القرآن ۱۴ - المغازی، ۸۳ - مسلم، السلام ۵۱

کیشایه دواوه و فەرمووی: ' اَللّٰهُمَّ الرَّفِیقَ الْاَعْلٰی ' .^۱

دیاریبو ئیتر پیڤه مبه‌ری خوا ده‌یویست دۆسته دنیا‌یه‌کانی به‌جی به‌یئیت و، له‌ ره‌ه‌ندیکی تردا بگات به‌ حزووری په‌روه‌ردگاری، که‌ دۆستی راسته‌قینه‌یه. که‌واته‌ هۆکاری هاتنی ئه‌و هه‌موو پیڤه مبه‌ره - به‌تایبه‌تی پیڤه مبه‌ری پیڤه‌وامان - بۆ دنیا چی بووه، که‌ هه‌ر له‌ ساتی یه‌که‌می هاتنیانه‌وه بۆ دنیا، هه‌تا مائتاوایی و جیا بوونه‌ویان، هه‌ر له‌و چه‌شنه ژيانه‌دا ژیاون؟ بۆ به‌ده‌ست هینانی چ مه‌به‌ستیڤ هاتوون؟

توێینه‌وه له‌م بابته‌ گرنگه‌، له‌ دوو پرووه‌و گرنگی و بایه‌خی زیاتر به‌ده‌ست ده‌هینیت:

یه‌که‌م: خستنه‌ پرووی کۆمه‌له‌ به‌لگه‌یه‌کی گومان بر بۆ ئه‌وانه‌ی که‌ مه‌قامی بلندی پیڤه مبه‌رایه‌تی (نبوه‌ت) نابینن و هه‌روه‌ک که‌سانی ئاسایی ته‌ماشای پیڤه مبه‌ران ده‌که‌ن.

دووه‌م: تیشک خستنه‌ سه‌ر ئه‌و پێباز و شیوازه‌ی که‌ میراتگرانی ده‌عوای نبوه‌ت پێویسته‌ له‌م‌رۆدا په‌چاوی بکه‌ن.

لێکۆلینه‌وه له‌م بابته‌ - له‌ هه‌ر پروویه‌ک له‌ پرووه‌کانیه‌وه بی‌ت - پانتایی و فراوانی بابته‌که‌ ناگۆریت. بۆیه ئیمه‌ش به‌بی گۆی دانه‌ هیچ پزیه‌ندییه‌ک ، هه‌ول ده‌ده‌ین بیرو بۆچوونه‌کاغان له‌ شیوه‌ی چه‌ند بره‌گه‌یه‌کدا بجه‌ینه‌ پێش چاو.

۱ - به‌ندایه‌تی

نامانجی ناردنی پیڤه مبه‌ران له‌گه‌ڵ نامانجی به‌دییه‌نانی مرۆڤ، له‌ هه‌مان

۱- مسلم، السلام ۴۶ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۲۰/۶

خالدایه ده گرنهوه، شهویش هیلی بهندایه تییه. قورئانی پیروز ئامازه بهم لایه نه ده کات و، ده فهرموی: ﴿وَمَا خَلَقْتُ الْجِنَّ وَالْإِنْسَ إِلَّا لِيَعْبُدُونِ﴾ (الذاریات: ۵۶) ”بیگومان من جین و ئاده میزادم دروست نه کردوه تهنها بۆ ئه وه نه بیئت که من بیهستن.“

کهواته مه بهستی سه ره کی و ئامانجی هه ره مه زن له به دیه ئێنانان، بریتییه له ناسینی خوای گه وه و ئه نجامدانی نه رکێ به ندایه تی به و جوړه ی که شایانیه تی. نه گه ر نا پیکه وه نانی سامان و کۆشک و ته لار، یان نه و سنی و رابواردن و بوونه خاوه ن مال و منالیک که ته نها پرووی له دنیا بیئت، نابنه ئامانج. به لێ راسته ئه مانه پێداویستی سروشتیی ئاده میزادن، به لام هه رگیز نابنه ته وه ره و ئامانجی به دیه ئێنانان. جا ئیتر پیغه مبه ران بۆ پێشان دانی ئه م پیکه راز ئامیزه هاتوون.

قورئانی پیروز تیشک ده خاته سه ر ئه م راستیی به و ده فهرموی: ﴿وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ قَبْلِكَ مِنْ رَسُولٍ إِلَّا نُوحِي إِلَيْهِ أَنَّهُ لَا إِلَهَ إِلَّا أَنَا فَاعْبُدُونِ﴾ (الانبیاء: ۲۵) ”ئیمه پێش تۆ هیه یغه مبه ریگمان په وانه نه کردوه، که وه حیمان بۆ نه ناریدیئت به وه ی که: بیگومان هیه خوایه ک نییه جگه له من و ده بیئت هه ر من بیهستن.“

له نایه تیکی تریشیدا ده فهرموی:

﴿وَلَقَدْ بَعَثْنَا فِي كُلِّ أُمَّةٍ رَسُولًا أَنِ اعْبُدُوا اللَّهَ وَاجْتَنِبُوا الصُّلُوعَاتِ فَمِنْهُمْ مَّنْ هَدَى اللَّهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ حَقَّتْ عَلَيْهِ الضَّلَالَةُ فسيروا في الأرضِ

فَانْظُرُوا كَيْفَ كَانَتْ عِقَبَةُ الْمُكَذِّبِينَ ﴿٣٦﴾ (النحل: ٣٦)

”سوڻند به خوا، بيگومان ٿيڻ لاءِ ناو ههه گهل و نه ته وهه ڪدا پيڻه مبهريگمان رهوانه ڪردوهه و پيمان راگه ياندوهه ڪه پيان بلييت: تنههها خوا بهرستن، خوتان دووره بهريز بگرن له ههموو بهرستراويكي تر. جا ههه بوو لهو خهله ڪه (ڪه بير و هوڻ و زيري خوي خسته ڪار و به شوين راستيدا دهه گهرا) خواهش هيدايه تي دهه. ههشيان بوو خوي شايسته ي گومرايي دهه ڪرد و به سهريدا دهه چه سپا، ڪه واپوو بگهريڻ به سهه زهويدا و سهه رنج بدهن، بزائن چون بوو سهه رهنجامي ٿهو ڪه سانه ي بروايان به بهرنامه ي ٿيڻه نه بوو.“

ٽهه نايه ته به ناشڪرا ٺاهاڙه به هيگمه تي نيراني پيڻه مبهه ران (عليه السلام) دهه ڪات، ڪه دور ڪه وتنه وهه له بهرستني بت و پهه ڪه ره ڪان و، رابه رايه تي ڪرني مرڙهه بؤ بهرستني خوي بالا دهه ست.

جياوازي سهه روهه رمان

رهه وشي پيڻه مبهه رمان (عليه الصلاة والسلام) جياواز تره. لهه پال نه وهه ڪه بهه همت نيراره بؤ سهه رانهه ري جيهانيان، لهه هه مان ڪاتدا راسپيراره ڪه بانگه وازي جين و ٺادهه مي بڪات بؤ ريگه ي عيبادهه. نه وهه هاوهه لي بهه ريز ”عهه دولائي ڪوري مهه سهود“ دهه گيريتيه وهه:

”لهه گهل پيڻه مبهه ري خوادا چووين بؤ شويتنيڪ. بهه چوار دهه ورمداهه شتيڪي ڪيشا و پئي فره مووم ليئي نهه مهه دهه وهه، نهه وجاهه خوشي دور ڪه وهه وهه. پاش ڪه ميڪ گوڻم لهه دهه نگه دهه نگ و ڙاوه ڙاويڪ بسو. نهه مهه نيگهه راني ڪردم، چون ڪه دهه ترسام پيڻه مبهه ري خواهه شتيڪي بهه سهه ردا هاتبييت. لهه گهل نه وهه شدا نهه دهه تواني لهه جيگه ي خوم بجهو ٿيڻ چون ڪه پئي فره موويوم ڪه نهه جهو ٿيڻم. لهه پاشان رسول الله (ﷺ) گهه رايه وهه و منيش هوڪاري ٿهو دهه نگانهه لي پرسه ي. پيڻه مبهه ري خواهه فره مووي: ”بهه ري جينني ٿيمانيان هيئا و بهه عهه تيان

پیدام. بدم هۆیهوه مشت و مړ له نیوانیاندا سهری هه‌لدا. ئینجا ئیماندار و بڼ ئیمانەکانیان کهوتنه گیانی یه‌کتری. هۆکاری ئهو ده‌نگانه‌ش نه‌مه بوو. هه‌روه‌ها هه‌والی مردنیشم پڼی راگه‌یه‌ندرا.^۱

وهك بلیتی ناوه‌پۆکی کۆتا وشه‌کانی پی‌غه‌مبه‌ری خوا ئهم په‌یامی له‌خۆ گرتبوو:

نهرکی من، کردنه‌وه‌ی ئهو شارپ‌نگه‌یه‌یه‌ که ئینس و جین ده‌گه‌یه‌نیته هیدایه‌ت. جا به‌و پی‌یه‌ی نه‌م‌پۆ گرو‌ی جینیش باوه‌ریان هینا و گو‌پ‌رایه‌لیان کردم، ئه‌وا نهرکم له‌ دنیا‌دا ته‌واو بووه و مانه‌وه‌م هیچ مانایه‌کی نییه‌. ئیتر له‌مه‌ودوا مالتا‌وا‌یش بکه‌م ده‌بڼ...

به‌لێ، بیرکردنه‌وه‌ی پی‌غه‌مبه‌ری خوا به‌م جو‌ره‌ بوو. له‌ دوو‌تو‌یی وته‌کانیشیدا، ناما‌زه‌ی به‌ نه‌پن‌ی و حیکمه‌تی ریساله‌ت ده‌کرد. ئی خۆ هه‌ر خۆی له‌ باب‌ه‌تی هه‌ل‌پ‌ژاردن له‌ نیوان دنیا و قیامه‌ت‌دا فیری ئهم دو‌عا‌یه‌ی کردو‌وین:

اَللّٰهُمَّ اَحْيِنِيْ مَا كَانَتْ الْحَيٰةُ خَيْرًا لِّيْ وَتَوَفَّنِيْ اِذَا كَانَتْ الْوَفَاةُ خَيْرًا لِّيْ.^۲
”خوايه گیان بم‌یینه‌ تا ئهو کاته‌ی ژيان خیره‌ بۆم، بشم‌رینه‌ نه‌گه‌ر مردن چاک‌تره‌ بۆم.“

۲ - ته‌ب‌لیغ

مه‌به‌ستی‌کی تر له‌ ناردنی پی‌غه‌مبه‌ران بریتیه‌ له‌راگه‌یاندن (ته‌ب‌لیغ)ی دین. خۆ نه‌گه‌ر ئه‌ه‌وان نه‌ن‌یر‌رانا‌یه‌، ئه‌وا هیچ شت‌یک‌مان له‌بار‌ه‌ی عیبا‌ده‌ته‌وه‌

۱ - الطبري، جامع البيان ۳۳/۲۴ - أحمد ابن حنبل، المسند ۴۴۹/۱

۲ - البخاري، الرضاة ۱۹ - مسلم، الذكر ۱۰

نده‌زانی. هیچ‌نهمر و نه‌هییه‌کمان پی نده‌ده‌گه‌یشت و نهرک و به‌پر‌سیاری‌تی
خۆمان نده‌زانی. واته بئی ناگا ده‌بووین له‌ نوێژ و پۆژوو و زه‌کات و حه‌ج.
هه‌روه‌ها هه‌رگیز هه‌لوێستی خۆمان له‌ مه‌ر قه‌ده‌غه‌کراوه‌کانی وه‌ک ئاره‌ق و
قوما‌ر و زینا و جه‌رده‌یی و سوو خواردن نده‌زانی. به‌لێ، ئیمه‌ نه‌مانه‌ و
چه‌ندین مه‌سه‌له‌ی هاوشیوه‌ی نه‌مانه‌، ته‌نها له‌ پێگه‌ی پێغه‌مبه‌رانه‌وه
فی‌ربووین. به‌م فه‌رمانبه‌رییه‌ مه‌زنه‌ش ده‌وتریت: "وه‌زیفه‌ی ریساله‌ت" چونکه
سه‌رجه‌م پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) به‌ هه‌مان په‌یامه‌وه‌ ها‌تون. ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر
جیاوازی له‌ هه‌ندێ ل‌ق و ورده‌کاریی په‌یامه‌کانیشیاندا بوو‌یت، به‌لام له‌
بابه‌ته‌ سه‌ره‌کیه‌کانیاندا هه‌مان شتیان را‌گه‌یانده‌وه.^۱

نهم مه‌به‌ست و نهرکه‌ گشتیه‌ له‌ قورئانی پیرۆژدا به‌م شیوه‌یه‌ با‌س
ده‌کریت: ﴿الَّذِينَ يُبَلِّغُونَ رِسَالَاتِ اللَّهِ وَيَخْشَوْنَهُ وَلَا يَخْشَوْنَ أَحَدًا إِلَّا اللَّهَ ۖ
وَكَفَىٰ بِاللَّهِ حَسِيبًا﴾ (الاحزاب: ۳۹) "ئه‌وانه‌ی که په‌یامه‌کانی خوا ده‌گه‌یه‌نن، وه‌
له‌و ده‌ترسن و جگه‌ له‌و، له‌ هیچ که‌سی تر نا‌ترسن، خوا خۆی به‌سه‌ که
پاداشتی (چاکه‌کاران بداته‌وه‌و له‌ بئی باوه‌رانی‌ش بپرسێته‌وه‌)." ^۲

به‌لێ، پێغه‌مبه‌ران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) بو‌ به‌ده‌یه‌نانی مه‌به‌ستیکی وا نێ‌ر‌رابوون.
هه‌ریزه‌ سه‌رجه‌م نه‌و کو‌سپ و ته‌گه‌رانه‌ی له‌به‌رده‌میاندا قوت کرانه‌وه‌ و، نه‌و
که‌سانه‌ش که‌ له‌ روویاندا وه‌ستان، کاری لێ نه‌کردن و به‌لایانه‌وه‌ هیچ
باهه‌ختکی نه‌بوو. نه‌یانده‌زانی ترس چیه‌، چونکه‌ هه‌میشه‌ له‌ ترسی خ‌وای
گه‌وره‌دا بوون.

۱- الانبياء إخوة لِعَالَتٍ، أُمَّهُائَهُمْ شَتَّى وَ دِينُهُمْ وَاحِدٌ. واته: "پێغه‌مبه‌ران کۆمه‌له‌ براهه‌کن، که
باوکیان یه‌کیکه‌ و دایکیان جیا‌یه. په‌یام و دینه‌که‌یان یه‌که‌." واته‌ پێغه‌مبه‌ران ده‌ریاره‌ی بناغه‌ی
دین (توحید) یه‌که‌نگ و یه‌که‌ پهیامن، به‌لام له‌ شرع و ل‌ق و پۆیدا به‌رنامه‌ی جیاوازی له‌
یه‌ک‌تریان هێناوه‌. البخاری، الانبياء ۴۸ - مسلم، الفضائل ۱۴۵.

نا لهم پروانگه یوه، وه حیی پهروه ردگار پیغه مبه رمان ده دوتیت و ده فرموی:

﴿يَتَأْتِيَ الرُّسُولُ بَلِّغْ مَا أُنْزِلَ إِلَيْكَ مِنْ رَبِّكَ وَإِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَمَا بَلَغْتَ رِسَالَتَهُ وَاللَّهُ يَعْصِمُكَ مِنَ النَّاسِ إِنَّ اللَّهَ لَا يَهْدِي الْقَوْمَ الْكَافِرِينَ﴾
(المائدة: ٦٧)

”تهی پیغه مبه ر و فرستاده، هه رچی فرمان و په یامیکت بو دابه زیووه له لایه ن پهروه ردگار ته وه (بی دوودلی، بی مایلی) پای بگه یه نه، خو نه گهر بهو کاره هه لئه سایت، ته وه مانای وایه په یامه که یت (به ته وایی) نه گه یاندووه (دلنیاش به که) خوا ده تپاریزیت له شه و خراپه ی خه لکی، چونکه به راستی خوا هیدایه ت و پښمووی قه و و هوژی بی باوه ران نادات.“

واته نه گهر تو که مته رخم بیت له کاره که تدا - که گه یاندنی په یامه که ته - نه و نه و که مته رخم میبه که مته رخم میبه که نابی که ته نها په یوه ست بیت به ژایانی که سی خوته وه، به لکو بابه تیکه ژایانی که سی و کومه لایه تی هه مووان ده گرتیه وه. چونکه کاری تو بریتیه له پرووناک کردنه وهی پښگای سهرجم مروقیایه تی. خو نه گهر که مته رخم میت کرد و مافی خویت پی نه دا - که هه رگیز شتی و نه بووه و ناشیت - نه و هه مو مروقیایه تی له تاریکیدا ده میننه وه. له راستیدا پیغه مبه ری نازیز (ﷺ) زور باش ده رکی به گرنگی په یامه که ی کرد بوو. خو نه گهر و نه بووایه، نه و هه رگیز به و نه مرکه وه نه ده نیرو و، نه و بهر پر سیاریتیه ی له چاره نه ده نو سرا.

ته بلیغ لای پیغه مبه ری خوا

پاش نه وهی نه و نه مرکه پیروژه به پیغه مبه ری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) سپیرا، سهرجم ژایانی له پتنای گه یاندنی په یامه که یدا به سمر برد. مال به مال

ده‌گه‌را و له سۆراخی دۆزینه‌وه‌ی که‌سانیکدا بوو که قبوول کردنی په‌یامه‌که‌ی لی‌را ده‌بینن.

کاردا نه‌وه‌ی به‌ره‌ی نه‌یار له‌سه‌ره‌تادا بریتی بوو له‌ بایه‌خ پینه‌دان و فه‌رامۆش کردن. پاشان گو‌را بو‌ لا‌ق‌رتی و گالته‌ پی‌ کردن. له‌ دوا قۆناغیشدا په‌نایان برده‌ به‌ر به‌کاره‌ینانی گشت جو‌ره‌کانی زه‌بر و زه‌نگ و نه‌شکه‌نجه‌دان. د‌رک و دالیان فری‌ ده‌دایه‌ سه‌ر ری‌گاکه‌ی و، کاتی‌کیش بو‌ نو‌یژ ده‌ه‌ستا، پاشه‌رۆی نا‌زه‌لانیان به‌سه‌ردا ده‌کرد و هه‌موو چه‌شنه‌ بی‌ حورمه‌تییه‌کی پی‌ ره‌وا ده‌بینرا. به‌لام پی‌غه‌مبه‌ری خوا به‌ هیچ کام له‌مانه‌، بی‌ ئومید نه‌بوو و وره‌ی نه‌روو‌خا. چونکه‌ ئه‌و له‌ پیتناو ئه‌مه‌دا نی‌ررا بوو. بو‌یه‌ ده‌بینی ته‌نانه‌ت چه‌ندین جار سه‌ردانی سه‌رسه‌خ‌ترین دو‌ژمه‌نه‌کانیشی ده‌کرد و په‌یامی خوای پی‌را ده‌گیان‌دن.

به‌لێ، ده‌بی‌ چه‌ند جار رو‌شتبی‌ بو‌ لای دو‌ژمنانی دینی هاو‌شی‌وه‌ی: ئه‌بوو جه‌هل و ئه‌بوو له‌هه‌ب و، حق و حه‌قیقه‌تی بو‌ باس کرد‌بن؟! پی‌غه‌مبه‌ر (ﷺ) له‌ناو بازا‌ره‌کاندا ده‌گه‌را و به‌ ئومیدی ئه‌وه‌ی بی‌ته‌ مایه‌ی هی‌دایه‌ت‌دانی که‌سینک، یه‌که‌ یه‌که‌ی ده‌واره‌کان ده‌گه‌را. به‌لام گشت ده‌رگا‌کانی به‌روودا داده‌خران. له‌گه‌ل ئه‌وه‌شدا له‌ ده‌رفه‌تیکی تر‌دا له‌ هه‌مان ده‌رگای ده‌دایه‌وه‌ و، هه‌مان شتی دووباره‌ ده‌کرده‌وه‌.. کاتی‌کیش ئومیدی به‌ مه‌که‌که‌ نه‌ما، به‌ره‌و "طائف" که‌وته‌رپی‌.. طائف شو‌نی‌تیکی گه‌شتیاری و باخ و با‌خات بوو. ناز و نیعه‌ته‌کانی طائف خه‌لکه‌که‌بی‌ تووشی لو‌وتبه‌رزی و پۆچوون له‌ پا‌باردن‌دا کرد‌بوو. وه‌نه‌بی‌ هه‌لو‌یستی خه‌لکی طائف له‌ هی‌ مه‌که‌که‌یه‌کان جیا‌وازتر بو‌وی‌ت، به‌لکو - له‌ مه‌که‌که‌یه‌کان خراپ‌تر - هه‌رچی کو‌ر و کال و هه‌رزه‌یان هه‌بوو، کو‌یان‌کرده‌وه‌ و ده‌ستیان کرد به‌ به‌رد باران‌کردنی په‌سوولی ئه‌که‌رم. به‌لێ، ئه‌و پی‌غه‌مبه‌ره‌ نازداره‌ی که‌ ته‌نانه‌ت فری‌شته‌کانیش تی‌ریان نه‌ده‌خوارد

له ته ماشاگردنی سیمای تابانی و روخساری شیرینی، کهوته بهر پرېژندهی بهردی
 ټو دل بهر دینانه و، له طائیف وده دریان نا. پیغه مبهري سهرور لهم گهشته دا
 "زهیدی کوری حارثه" (رَحِمَ اللّٰهُ عَنْهُ) ی له گه لدا بوو. ټو زهیده ی که به "کورم"
 بانگی ده کرد و زوری خوشده ویست. هرچنده زهید هملی ددها به جهسته ی
 خوی پیغه مبهري خوا له بارانی بهرده کان بیاریزی و بیته قه لغان بوی، به لام
 لاشه ی پروزی پیغه مبهري (ﷺ) چندين بهردی بهر کهوت و خویناوی کرا.

پیغه مبهري نازدار له تاو ټو هه لمه ته بی به زیانه یده دا، په نای برده بهر
 باخیک و له ژیر سیبهري داریکدا ووچانی دا. دهست به جی جویره یلی ټه مین
 له بهرده میدا دهر کهوت و پتی راگه یاند که نه گهر نیزن بهر مووی، ټا نیستا
 ټو شاخه بهرز ده کاته وه و به سر ټو درندانده قولی ده کاته وه. به لام
 پیغه مبهري خوا نه گهرچی زویش نازاری پیگه یشتبوو، وه ټو بیړی
 نه ده کرده وه، بویه فرمووی: "نا، نه خیر"

به لټی، نه گهر له نیو ټه مانده دا - با له داهاتویه کی زور دووړی شدا
 بووایه - که سانیك ټیمانان هیتابایه، ټووا بهرووی به لا و سزاکاندا "نه خیر" ی
 هه لده بژارد...

دوای ټه مه دهستی نرای بو لای په روه ردگاری بهرز کرده وه و فرمووی:

اَللّٰهُمَّ اِلَيْكَ اَشْكُو ضَعْفَ قُوَّتِي وَهَوَانِي عَلَى النَّاسِ، يَا اَرْحَمَ الرَّاحِمِينَ اَنْتَ
 رَبُّ الْمُسْتَضْعِفِينَ وَاَنْتَ رَبِّيْ اِلَى مَنْ تَكْلِفُنِيْ؟ اِلَى بَعِيْدٍ يَّتَجَهَّمُنِيْ اَمْ اِلَى عَدُوِّ
 مَلِكْتَهُ اَمْرِيْ. اِنْ لَمْ يَكُنْ بِكَ غَضَبٌ عَلَيَّ فَلَا اُبَالِيْ، وَلَكِنْ عَافَيْتُكَ هِيَ اَوْسَعُ
 لِيْ. اَعُوْذُ بِنُورِ وَجْهِكَ الَّذِي اَشْرَقَتْ لَهُ الظُّلُمَاتُ وَصَلَحَ عَلَيْهِ اَمْرُ الدُّنْيَا
 وَالْآخِرَةِ مِنْ اَنْ تُنَزِّلَ بِيْ غَضَبِكَ اَوْ يُحِلَّ عَلَيَّ سَخَطُكَ. لَكَ الْعُتْبَى حَتَّى
 تَرْضَى وَلَا حَوْلَ وَلَا قُوَّةَ اِلَّا بِكَ

”پەروەردگارا، سكالای لاوازی هیز و توانام و، سووکیم لەلای خەلک تەنھا بو
 لای تۆ دینم. یا أرحم الراحمین، تۆ پەروەردگاری چەوساوە و دامەوانی،
 پەروەردگاری منیشی.. بە کۆم دەسپێری؟ بە کەسیکی دوور پروم لای گەر
 بکا، یان بە دوژمنیک کە کاروباری منت داوەتە دەستی؟ ئەگەر خۆت لێم
 توورە نەبی، ئەوا گوێ نادەمە ئەو بەلا و ئازارنە دەبێتێم. بەلام بێسەویی و
 لێبووردنت بۆ من گوشاد ترە. پەنا دەگرم بە نووری دیدەت، کە هەموو
 تاریکییەکانی پروناک کردووەتەو و سەرچەم کاروباری دنیا و قیامەتی لەسەر
 پاوەستاو، لەوێ کە توورەویی و قین و خەشت بەسەرماندا بباری و گرفتارم
 بکات. هەموو ملکەچیەک هەر بۆ تۆیە تاوەکو پازی دەبیت. هیچ هەول و
 هیزیکیش بەبێ تۆ نابێ.”

لەو کاتەدا کە پێغەمبەری خوا سەرگەرمی دوعا کردن بوو، بە ئەسپایی
 یەکیک هاتە پالیان و هیشوویەک تری خستە بەردەمیان. کاتیکی پێغەمبەری
 خوا دەستی برد بۆ تریکە، ”بسم الله“ی کرد، پاشان خواردی. ئەمە
 پروداویکی چاوەروان نەکراو بوو بۆ ”عەدداس“ی کۆیلە. بۆیە عەدداس بە
 سەرسۆرمانەووە وتی: ”ئەمە قسەێ خەلکی ئەم ناوچەیە نییە!“ لەبەرمانبەردا
 پێغەمبەری خوا فەرمووی: ”تۆ خەلکی چ ولاتیکی و لەسەر چ دینیکی؟“
 وتی: ”من مەسیحیم و خەلکی شاری نەینەوام.“ پێغەمبەر(ﷺ) فەرمووی: ”
 واتە خەلکی شارەکەێ ”یونس کورپی مەتتا“ پێغەمبەری.“ عەدداس بە
 سەرسۆرمانەووە وتی: ”تۆ لەکوێ یونس کورپی مەتتا دەناسی؟“ پێغەمبەری
 خوا لە وەلامدا فەرمووی: ”ئەو بڕامە، ئەو پێغەمبەر بوو و منیش
 پێغەمبەرم.“ عەدداس لە تاو بیستنی ئەم قسانەدا خۆی پێ نەگێرا و خۆی دا
 بەسەر و قاچی پێغەمبەری خوا و کەوتە ماچکردنی... بەلێ، ئەوێ چەندان
 سالە بەدوایدا وێڵە، ئێستاکێ و بە چەشنیک کە هەرگیز بە (خەیاڵیدا

نەدەھات، لە بەرامبەردا دانیشتووہ... عەدداس ئەم ھەلە ی لەدەست نەدا و
ئیمانی ھێنا.^۱

خۆ ئەگەر ئەم پروداوہی دوایی نەبوایە، ئەوا پێغەمبەری خوا بە دلتەنگی
و پەژارەوہ لە طائیف دەگەراییەوہ. ئەک لەبەر ئەو ئازارانە ی کە چەشتی،
بەلکو لەبەر ئەوہی ھەلیکی بۆ نەپەخسا تاکو بانگەوازەکە ی بە ھیچ
کەسیکیان بگە یەنیت. بەلام ئیستا لە خۆشیاندا بایی گرتووہ، ئەوہ تا
عەدداس لەسەر دەستی ھیدایەتی وەرگرتووہ. بەراستی سەرداری پێغەمبەران
ھەرگیز خاوەنەدەبووہ لە گەران بەدوای ئەو دڵ و سیمای پاکانە ی کە بۆ
حەقیقەت کراوہ بوون. ھەر کە دەشیدۆزینەوہ یەکسەر دەچووہ ناو ناخیانەوہ و
ئیلھامەکانی پۆحی بەسەردا پەخش دەکردن. بەم شیوہیە تریفە
پرسنگدارەکە ی دەوری، پۆژ دوای پۆژ فراوان دەبوو و، ھەر فراوان بوونیکیش
رق و کینە ی کوفری ئەستوورتر دەکرد و بەرەو شیتیی دەبێردن. ھەرەک چۆن
ئەمرۆ کوفر لەبەردەم بیداریوونەوہ ی موسوڵماناندا لەخۆرھەلات و خۆرئاوای
جیھاندا، وەک شیتیی لی ھاتووہ و خەریکی وریئە کردنە.

ئەم شیتییە، باوەریکی وای لا دروستکردن، پۆژ ھات وەک ئەوہی بیانەویت
بە فووی دەم خۆری ئاسمان بکوژیننەوہ، ئاوا بەیەکجار ویستیان ئەم
مەشخەلە ئیلاھیە بکوژیننەوہ. بەلام ھەبھات..! خۆر لیرەدا تەنھا
ئامرازیک ی لیکچواندنە.. ئەگەرنا ئەو نوورە ی پێغەمبەری خوا(ﷺ)
ھیناویەتی بەجۆریکە، پروناکی خۆر خامۆش دەکات. چونکە ئەو نوورە،

۱ - ابن سعد، الطبقات الکبری ۲۱۱/۱-۲۱۲ - ابن ھشام، السیرة النبویة ۲۶۶/۲-۲۶۹ - ابن
کثیر، البدایة و النہایة ۱۳۶/۳... چەند بەشیک ی پروداوہکە لە: البخاری، بدء الخلق ۷ - مسلم،
الجهاد ۱۱۱ یشدا ھاتووہ.

نووری خوی گه ورهیه. قورئانی پیروژ نهم حاله پیکه نیناوییه یان بهم
شیوهیه وینا ده کات:

﴿يُرِيدُونَ أَن يُطْفِئُوا نَوْرَ اللَّهِ بِأَفْوَاهِهِمْ وَيَأْبَى اللَّهُ إِلَّا أَن يُتِمَّ نُورُهُ
وَلَوْ كَرِهَ الْكَافِرُونَ﴾ (التوبة: ۳۲)

” (ئهوانه بهو بیروباوه ره پووچانه یانه وه) ده یانه ویئت نوور و ئاینی خوا به ده میان
بکوژیننه وه و خاموشی بکه ن. (به لام خه یالیان خاوه)، خوا ناهیلئیت ئاواتیان بیته
دی و هیچ شتیکی تری ناویئت جگه له وه نه بیئت نووری خوی تهواو بکات و
ئاینه که ی سه ربخات، هه رچه نده کافر و بی باوه ران پیی سه غلته و دلته نگ
بن.“

لهم سرده مه ی خو شماندا چند پزیسکیک لهو مه شخه له ی پیغه مبهری خوا
دایگیرساندووه، دهروونی ئیمه ی تاوداوه و، سهدان هه زار کهس وه ک پهروانه
بوونه ته رییواری نهم رینگه یه و، گیان له سر دهست له پیناوی بهر زکرنه وه ی
بانگه وازه کهیدا سرگه رمی خزمه تن. که وابی خوی گه وره ویستی وا بووه
ئهو ره هیله موحه مه دیه سر له نووی بباریته وه و، ئه و زنجیره زیپینه ش هه ر
به رده وام بی. له بهرام بهر نه مه شدا نه رق و توندوتیژی کوفر و، نه شالاوی
سوپاکانی شهیتان نه توان بهری لی بگرن و کاروانه که ی پابگرن. به لی، ئه و
توانه ی به ئیخلاسه وه چیندراون، زوو بی یان دره نگ، هه ر سه وز ده بن و، ئه و
نووره ی پیغه مبهری خوا په خشی کردووه هه رگیز خاموش نابیت.

کاتیک مه که که چی تر نه ی توانی پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) له ئامیز
بگری، کوچی کرد بۆ مه دینه تاکو له وی به رده وام بی له بلاو کردنه وه ی نوور و
هیدایه تدا. به لام له وی ده بویه خه ریک بی له گه ل جووله که و
مونا فیه کانه شدا، سه رکر دایه تی جهنگ بکات دژی کافران و، ددانی پیروزی

بشکئی و پروومەتی خویناوی ببیت و دوو چاری برسیتی و تینوویتی ببیتەوه. تەنانت زۆر جار برسیتی تەنگی پێ هەلەهچنی و لەتاوا بەردی بە سکیەوه دەبەست. بەلام لەگەڵ هەموو ئەمانەشدا، بۆ ساتیکیش ئەرکی تەبلیغی فەراغۆش نەکرد. سەرچەم لایەنەکانی دین، تا دەگاتە بچووکتەین مەسەلە، هەمووی پروون کردەوه و گەیانندی. بە درێژایی مانەوهی لە مەدینەیی مۆنەووەرەدا و، وێرای دەستەویەخە بوونی لەگەڵ دەولەتانی تردا، کەچی هەرگیز نیرشادی تاکەکانی پشتگوێ نەخست. جاری وا هەبوو عەرەبیکی دەشتەکی دەهاتە خزمەتی و پرسیاریکی لێ دەکرد، کە پیشتر سەدان جار وەلامی داووەوه، لەگەڵ نەوهشدا بە شەوق و تاسەوه وەلامی دەداوەوه و هەرگیز بێزاریی دەرەدەپری.

تەبلیغ واتە رێنمایی کردنی خەلکی بۆ سەر رێگەی راست - کە ئەمەش مەبەست و حیکمەتی ناردنی پیغەمبەرەکان و پەروانەکردنی سولتانی پیغەمبەرەکان - ئەو رێگە راستەیی کە تیکرای ئیمانداران ناشان پێی و پێویستیشە باش شارەزای بن. پۆژانە زیاتر لە چل جار داوا لە خوا دەکەین کە هیدایەتمان بدات بۆ ئەو راستەرییە کە پیغەمبەرەکان و راستگۆیان و شەهیدان گرتوویانەتە بەر و، وەک ئەوان بمانگەیهێت بە مەبەست و نیازی خۆمان. رێگەی راست، رێگەیەکی پان و بەرینه و هەموو کەسێک بەشی خۆی تێدا هەیە، چونکە خاتەمی پیغەمبەرەکان (ﷺ) پەڕمەتە بۆ سەرچەم جیهانیان.^۱

ئینجا پیغەمبەر (ﷺ) شایەت و مژدەدەر و ناگادار کەرەوهشە. هەر وەک ئەم شایەتە پێرۆزە باسی کردووه: ﴿يَأَيُّهَا النَّبِيُّ إِنَّا أَرْسَلْنَاكَ شَهِيدًا وَمُبَشِّرًا وَنَذِيرًا﴾ (الأحزاب: ۴۵) "ئەي پیغەمبەر (صلی اللہ علیہ و سلم) بە راستی

ئىمە تۆمان پەوانە كىردۈۋە ۋەك شايەت و مژدە بەخش و ئاگادار كەرەۋە.

پىغەمبەرى خوا (ﷺ) بىست و سى سالى پەبەق بەرپر سيارىتتەكى سەنگىنى ۋەك پىغەمبەرايەتى ھەلگرت و بە سەر كەوتوۋىيەكى بىۋىتە كە بۆ ھىچ خاۋەن بانگەۋازىكى تر نەپەخساۋە، فەرمانبەرى سەر شانى بە پاين گەياند. بەم جۆرەش، ئاۋىتە لەگەل ئەم ھەست و پۇچىيەتەدا، پۇژ لەدۋاى پۇژ لە " كۆتايىيە پىرۋزەكە " نىزىك دەبوۋە.

پىغەمبەرى خوا حەجى مائاۋايى (حجۃ الوداع) ئەنجام دەدا - خۆ لە تەمەنى موبارەكىشىدا تەنھا يەك حەجى كىردۈۋە - ئىمە لە ھەمان كاتدا بەم حەجە دەلىين "الحج الاكبر"، چونكە پىغەمبەرى ئازىزمان تايىدا حەج و عومرى ھەردوۋ پىكەۋە ئەنجام دان.^۱ جا ئىتر لەو كۆتا حەجەدا پىغەمبەرى خوا (ﷺ) سواری و شترەكەى بوو و ئەۋەى پىۋىست بوو رايىگەيەنى جارىكى تر تەبلىغى كىردەۋە. بەلى، ھەر لە ھوكمى كوشتن، خوين و مافى ئافرەتەۋە، تا دەگاتە باسكردنى سوو، پەيۋەندى نىۋان تىرە و ھۆزەكان، ھەموو شتىكى باسكرد. جارىكى تر ھەموو ئەمانەى پى گەياندنەۋە و، لە ھەر جارىكىشىاندا پروى دەكرە كۆمەلى ئيمانداران و، پى دەۋتن: أَلَا هَلْ بَلَّغْتُ؟ " ئايا گەياندەم؟ " ئەۋانىش ۋەلاميان دەدايەۋە: " بەلى شايەتى دەدەين كە گەياندەت و، ئەنجامت دا و ئامۇژگاريت كىرد. " ئەۋىش بە پەنجەى موبارەكى ئامازەى دەكرە بۆ ئاسمان و شۆرى دەكرەۋە بۆ سەر خەلگەكە و سى جار

۱ - الحج الاكبر: ھەندىك لە زانايان ئەم ئاۋەيان لە حەج ئاۋە، بە گۆرەى ھەندىكى ترىشان برىتتە لە ئەنجامدانى حەج و عومرى پىكەۋە. بە ھەل لەننر خەلكىدا بەو حەجە دەۋرتت كە تايىدا عەرەفات بەر پۇژى ھەينى دەكەۋىت.

دهیوت: اَللّٰهُمَّ اشْهَدْ. "خوايه به شايهت به." ۱

لهراستيدا فهخري كانينات نهرکه کهي به کاملی و تیروته سهلی به نه نجام گهياند و به باشتري شيوه ته بليغي کرد. بويه ويژدانی ناسووده و، دهروونی گوشاد و، دلی بيخه م بو و ههنگاو به ههنگاو خوی بو دیداری پهروهردگاری ناماده ده کرد. نهو مهردی موراقه به (چاودیری کردنی ورد و لیپیچینه وهی توندی نه فسه له ورد و درشتی کاروباره کانیدا) بو و، سه رتاپای ژيانی له چوارچیوهی نهو چاودیری به ههستیاره دا به سه ر برد. له خوی ده پرسی: "نهری ده بی توانی بیتم نهو نامانجه به دیبهيتم که خوی گه و ره له پیناويدا منی بو خه لکی ره وانه کردوه؟"

۲. سه ر مه شق و نموونه ی چاک

لایه نیکی تر که ده کری سهارهت به حکمه تی ناردنی پیغه مبه ران باسی بکهین، نهو به که ببه غوونه و پیشهنگ تا نومه ته کانیان چاویان لی بکهن.

خوی گه و ره له قورثانی پیروژدا باسیان ده کات: ﴿أُولَٰئِكَ الَّذِينَ هَدَىٰ اللَّهُ فَبِهِدْنَهُمْ أَقْتَدِ﴾ (الانعام: ۹۰) "نه وانه نهو که سانهن که خوا (به تايهت) هیدایهت و پینمووی کردوون. توش (نهی محمد (صلی الله علیه وسلم)، شوینی هیدایهت و پینمووی نه وانه بکه وه."

جا بیر بکه نه وه! نه م تايه ته پاش ناوهی تانی پیغه مبه رانی پیش خوی، پرو ده کاته پیغه مبه رمان و ناموژگاری ده کات، که شوین پیغه مبه رانی پیش

۱ - مسلم، الحج ۱۴۷ - أبو داود، المناسک ۵۶ - ابن ماجه، المناسک ۷۶، ۸۴.

خزى بکهویت.

له لایهکی ترهه قورئانی پیرۆز پرو دهکاته ئیمه و پیمان پادهگهیهنیت که: ﴿لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوْمَ
الْآخِرَ وَذَكَرَ اللَّهَ كَثِيرًا﴾ (الأحزاب: ۲۱) ”سویند به خوا بهپاستی له پیغهمبهری
خوادا چاکترین نمونهی تهواو و پیک و پیک ههیه تا چاوی لی بکهن و
شوینی بکهون، به تایهت بو ئه و کهسانه ی رهزامهندی خویان مه بهسته،
سهر فرازی قیامت ئاواتیانه، هه میسه و بهردهوام یادی خوا به زوری ئه نجام
دهدهن.“

پیغه مبهراڤ (ﷺ) نیمام و رابهری کاملن بۆمان. ههروهک چۆن له نوێژدا
شوین نیمام دهکهوین، ئاوهاش له گشت بوارهکانی ژیاغاندا ناکاری
پیغه مبهراڤ دهکهینه سهرمهشق و شوین پیمان ههله دهگرین. چونکه بهش
بهحالی خۆمان ژیاڤی راسته قینه له سایه ی پیغه مبهری پیشهوا و
پیغه مبهراڤی ترهه بهدی دهکهین. ئه و هاوه لانهش که له سهردهمی
پیغه مبهراڤدا ژیاون، ملیم به ملیم شوینی کهوتن و جی پیمان هه لگرت.
هه ربۆیه هاوه لان و شوینکه وتووانیشیان گه یشتنه ئه و مه نزله ی که
فه رموده که باسی دهکات:

”رۆژگارێک به سهر خه لکدا دیت، کۆمه لێک له خه لکی غهزا ده کهن و
پیمان دهوتری:

- ئه رێ له ناوتاندا کهس ههیه شه ره فمهندی دیداری پیغه مبهری خوا
بوو بیت؟

- جا که ده لێن: ”به لێ” بهوه فته ی ئه و ناوچه یه یان بۆ ئاسان ده کړی.
پاشان کۆمه لێکی تر له خه لک غهزا ده کهن و پیمان دهوتری:

- ئایا کهستان تێدایه هاوه لێکی پیغه مبهری خوی دیبی؟

- ئەوانىش دەلەين: " بەلئى " بەو ئەو ناوچەيەيان بۆ فەتەح دەبى. پاشتر كۆمەلئىك لە خەلك غەزا دەكەن و پىيان دەوترى:
- ئايا كەستان تىدايە هاوہلئىتى ئەوانەى كەوا ئەصحابەى پىغەمبەريان دىوہ؟
- دەلەين: " بەلئى " نىتر ددروازەى قەلاكان بۆ ئەوانىش دەكرىنەوہ و ئەو ناوچەيەش فەتەح دەكەن.^۱

پىغەمبەرى خوا(ﷺ) لەفەرمايشتىكى تردا دەفەرموى:

خَيْرُ النَّاسِ قَرْنِي ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ ثُمَّ الَّذِينَ يَلُونَهُمْ.^۲

"باشترىن خەلك ئەوانەى سەردەمى منن، پاشان ئەوانەى دواى ئەمان دىن، پاشان ئەوانەى دواى ئەوان دىن."

ئەم فەرمودەيە ناماژە بە فەزىلەتى ئەو سەردەمانە دەكات كە لە پىغەمبەرى خواوە نزىكن. ئەمەش لەبەر ئەوہە كە ئەوان ھەستىارىيەكى بى وىنەيان دەنۆند تا ئەوہى لە ھەموو پرووہ كەوہ ژيانيان ھاوشىوہى ژيانى پىغەمبەرى خوا(ﷺ) بىت. لە راستىدا خۆچوواندن بە مەرفئىك كە پەرورەدگارى زەمىن و ئاسمان بە نمونە و پىشەنگ ھەلئى بژاردووە، شايانى ئەوہ بوو بكرىتە خوليا و ئامانجى ژيان. ھەرەك بە راستىش وا بوو...

ئەصحاب و تابىعين و شۆينكەوتوانى تابىعين لەم بابەتەدا زۆر وردەكار و ھەستىار بوون. ھەر بۆيە ئەوان لەم پرووہە لە مەرفئى سەردەمەكانى تر بە باشتر دادەنرىن. بەلئى، ھەزرەتى موسا(عَلَيْهِ السَّلَام) مەبەستى ئومەتى ھەزرەتى

۱- البخاري، فضائل الأصحاب ۱ - مسلم، فضائل الصحابة ۲۰۸-۲۰۹.

۲- البخاري، فضائل الأصحاب ۱ - مسلم، فضائل الصحابة ۲۱۰-۲۱۶.

موحه ممد بوو کاتې دهیفرموو: "ئالای قودسییه کانیان له دهستدایه." ^۱
 نه مه ش خوی له خویدا ریزلینایتیکی گه وره بوو. پیغه مبه ر(ﷺ) له
 فرموده یه کدا، هر چنده لاوازش بیت، ده فرموی: عُلَمَاءُ أُمَّتِي كَأَنْبِيَاءِ
 بَنِي إِسْرَائِيلَ. ^۲ "زانایانی ئومه ته که م وه ک پیغه مبه رانی به نی ئیسرائیلن."
 نه مه ش ده بیت به لگه یه ک له سر پله و پایه ی ئومه تی موحه ممد
 موسته فا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام).

ئوان به پابه ندبوونیان به پیغه مبه ری خواوه، گیشتن به پله یه ک که
 تۆزیک له ولاتره وه سنووری پیغه مبه رایه تی دهستی پی ده کرد. حه زره تی
 عومهر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) غونه یه کی پرشنگداری ئو جوړه پیاوانیه که پیغه مبه ری
 خویان کردبووه سهرمه شق و، ژانیان به شوینکه وته یی ئو پیشه و مه زنه
 پازاندبووه وه. ئوه تا ببینه له پاش ئوه ش که ده ولتانه که وتنه ژیر دهستی و،
 نیمپراتوریه ته که له سر دهستی فته کران، که چی ئه م تاله موویه که له
 تهرزی ژیان خوی نه گوژی. "قودس" ی خه مبار و دیلی ئه مړۆ - که په لیه کی
 ره شه به نیو چاوانی جیهانی ئیسلامیه وه - له سهرده می ئه ودا فته کران.
 نه گهر چی موسولمانان شاره که یان فته کردبوو، که چی قه شه و راهیبه که
 پیداگریان ده کرد و، ناماده نه بوون کیلی شاره که ته سلیم بکه ن و ده یانوت:
 "وه سف و تایبه تمه ندیه کانی ئو که سه نابین له ناوتاندا که کیلی شاره که
 وهرده گریت." ...

جا کاتیک هه واله که گیشته وه حه زره تی عومهر، خیرا و شتریک له "بیت

۱- العهد القديم، التثنیه، الباب: ۳۳، رسته ی ۳.

۲- العجلونی، کشف الحفاء ۸۳/۲.

المال" قەرز دەكات و لەگەڵ خزمەتكارەكەیدا كە بە نۆره سواری دەبوون، كەوتنە پێ تا گەيشتنە قودس. جیلوهی قەدەر وا بوو كاتێك دەچوونە ناو شارەكەوه، نۆرهی خزمەتكارەكەى بیست سواری وشترەكە بیست. خەلیفە سەرەپای هەموو تەكا و پێداگریی خزمەتكارەكەى، لە وشترەكە دادەبەزێ و جەلەوی وشترەكە دەگریته دەست و بەم حالەوه دەچیتە ناو شارەكەوه...

كاتێك خەلێكى شارەكە ئەم دیمەنە دەبینن، مۆم ئاسا دەتۆنەوه و بەیەك دەنگ دەلێن: "بەلێ، ئەمە ئەو كەسەیه لە كۆتیبەكانماندا باسی هاتووه."

ئینجا سەرنج بدە لە حالێ پاش ئەوهی كە كەرابرێ مەجوسى خەنجەرەكەى لێدەدات و بەبێ هۆشى لە جێگادا دەكەوێت. زامەكەى هێندە سەخت بوو، هەرچیپێكی دەخوارد لە برینەكەیهوه دەهاتە دەرەوه. نە هیچ دەنگێكى لێوه دەهات، نە بە دەنگەكانى دەروربەریشى بە ناگا دەهات. كاتێك خزمەتكارەكەى دەهات تا بزانی هیچ دەخوات یان نا، هیچ وەلامێكى نەدەدایهوه، یان بە چاوى ناماژەى "نەخێر"ى دەکرد. بەلام هەر كات پێیان دەوت: "ئەمى ئەمیری ئیمانداران، نوێژ" یەكسەر بەناگا دەهاتەوه و دەیفەرموو: "ها ئەوه هەستام. هەر كەس واز لە نوێژ بهێنێت، لە ئیسلامدا بەشى نییه." ئیتر بەو حالەوه و بە جەستەى بریندار و خۆیناوییهوه نوێژەكەى دەکرد.^۱

بەلێ حەزەرەتى عومەر بەو جورە بوو... چونكە لە سەرور و خوشەویستەكەیهوه وا فێر ببوو. بۆیه شۆین پێی رسول الله ی هەڵدەگرت و، بەم جورەش دەبووه سەرمەشق و نمونە بۆ ئەوانەى لە دوایهوه دەهاتن. بەلێ، یەكێك لە حێكمەتەكانى ناردنی پێغەمبەرەن ئەوهیه ببە پێشپەرە و راپەڕی چاك بۆ ئومەتەكانیان.

۱- عبدالرزاق، المصنف ۱/ ۱۵۰ - ابن سعد، الطبقات الكبرى ۳/ ۳۵۰

۴ - دابینکردنی هاوسهنگی له نیوان دنیا و قیامهتدا

هه موو پیغه مبه ران بۆ ئه وه هاتوون هاوسهنگی له نیوان دنیا و قیامهتدا دابین بکهن. له سایه ی ئه وه هاوسهنگیه شدا، مرۆفایه تی له زیاده پره ی و کورت بپری (الأفراط و التفریط) رزگاری ده بی و ئیستیقامهت به دهست ده هیئت.

به لێ، دروست نییه مرۆڤ وهك راهیبه كان به تهواری واز له دنیا بهیئت و خۆی بخزینیته كوچی په رستگاكانه وه. ههروهك ناشیئت پڕیجیئت به دنیادا و بیته كۆیله ی دهستی ماده. به لكو هاوسهنگی له پهیره و كردنی ناوهنده پڕ دایه. ئه مهش تایبه ته ندیه كه، تهنها و تهنها له دنیا پروناكه كه ی "وه حی" دا به دهست دێ. ئه گه رنا عه قڵ و ویژدان دهسته وسانن له بونیاتنانی وهها هاوسهنگیه كدا. ناشكرایه كه زانستی پرووتیش ناتوانی مرۆڤ بهرز بكاته وه بۆ ئه و ناسته.

قورنانی پیرۆز بهم جوژه باس لهم هاوسهنگیه دهكات:

﴿وَاتَّبِعْ فِيْمَا ءَاْتَاكَ اللّٰهُ اَلْاٰرَ الْاٰخِرَةَ وَلَا تَسْرِ نَصِيْبَكَ مِنْ الدُّنْيَا وَاَحْسِنْ كَمَا اَحْسَنَ اللّٰهُ اِلَيْكَ وَلَا تَبْغِ الْفَسَادَ فِي الْاَرْضِ اِنَّ اللّٰهَ لَا يُحِبُّ الْمُفْسِدِيْنَ﴾ (القصص: ۷۷)

"هه ولبده بهو شتانه ی خوا پێی به خشیووی مالی قیامهت و بهههشتی بهرین بکړه و بهشی خۆشت له دنیادا به هه لالی فهرامۆش مه که. چاکه له گه ل بهنده کانی خوادا بکه ههروهک خوا چاکه ی هیناوه ته پێت. نه کهیت هه ولی فساد و گوناخ و تاوان بده ی له زه ویدا، چونکه به پراستی خوا ئه وه که سانه ی خۆشناویت که تۆوی خراپه ده چێن."

جا نه گهر تايه کی نهم تهرارزوه نيلاهييه، حقيقيه تي نايه تي پيرؤزي:
﴿وَأَمَّا بِنِعْمَةِ رَبِّكَ فَحَدِّثْ﴾ (الصحي: ١١) ”دهرباره ی ناز و نيعمه ته کانی
پهروه ردگارت همه ميشه بدوئ و، له جيئ خویندا به کاريان بهينه. “بيت، نهوا
تاکه ی تری، ناوهړوکی نهو ټاگادار کردنه ويه که نايه تي پيرؤزي ﴿لَسْتَ لَنَا
لُتَسْأَلُنَّ يَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعِيمِ﴾ (التكاثر: ٨) ”سویند به خوا، لهو پړؤدها پرسيارتان
لی ده کړیت دهرباره ی همهوو ناز و نيعمه ته کان. “گوزارشتی لی ده کات.

حه زره تي نه بوويه کړی صيدديق (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) چهند غونه يه کی پرسنگداره لهم
بواره دا! حه زره ت همهوو مال و سامانه کی له پیناوی خوادا به خه رجی دا و
هيچی لی نه هيسته وه. ټاخر مه قامی ”صيدديق ته “نهمی ده خواست.
جاريکیان له سه رده می خه لافه تيدا په رداخيک ناوی ساردیان بؤ هینا، نهویش
خوارديه وه و به دویدا دايه پر مه ی گریان. هینده گریا تا نهوانی ده ورپه ریشی
خسته گریان. ته نانه ت کاتيک گریانه که شی بری، نهوان هدر ده گریان- لهوانه يه
تاوټکیش بؤ گریانه کی نهوان گریا بیت - پاشان که روخساری سړی و هاته وه
سر خوی، ټاماده بوانی مه جلیسه که پرسیان: ”نه ی جینشینی پیغه مبهری
خوا چی بوو تو ی ناوا هینا يه گریان؟ “نهویش له وه لامدا فهرمووی: ”
جاريکیان له خزمه ت پیغه مبهری خوادا بسوم، وهک نهوه ی به ده سستی
مو باره کی شتيک له خوی دوور بخاته وه، هدر ده یووت: ’دوور که وه وه لیتم..
دوور که وه وه لیتم. ‘ منیش هيچم نه ده دی. بؤ يه پرسیم: نه ی پیغه مبهری خوا،
ده بینم شتيک له خوت دوور ده خه يته وه و منیش هيچ شتي به دی ناکهم.
پیغه مبهری خواش فهرمووی: ’نهوه دنیا بوو، به همهوو که یف و
خوشيه کانی ناويه وه خوی بؤ نواندم، ده یو یست خؤیم لا په سهند بکات.
منیش پیتم وت: (دوور که وه وه لیتم) ټیتر به دهم دوور که وتنه ويه وه
ده یوت: ’سویند به خوا، نه گهر توش رزگارت بی له ده ستم، نهوانی دوا ی تو

ناتوانن له دهستم ده چن.‘ جا له ترسی تهو هی دنیا بهم پەرداخه ئاوه خو ی لا په سه ند کردبیتم، گریام.‘^۱

به لئی، تهو و تهوانهش که وهك تهو بوون، سه ره پای تهو هی دهروازه کانی خوش گوزهرانیان بو خرابووه سه ربشت و دنیا به پرویاندا بهی ده کرد، که چی هه می شه ژیانیان له نیتو هاوسه نگیدا به سه ربرد. جا خو سه رمه شقی هه مووان، پابه ری هه ره کامل، هه زه تهی حبیب الله ش هه روا ژیا بوو.^۲

۵. داخستنی ده رگای پرو بیانوو

پیغه مبه ران(عَلَيْهِمُ السَّلَام) بو تهو نهیراون تاوه کو له ئاخیره تا مرو فیه کان له حزووری په روهر دگادا هیچ په لپ و بیانوویه کیان بو نه می نیتیه وه.

خوای گه و ره ته م مبه سه ته پروون ده کاته وه و، ده فه رموی:

﴿رُسُلًا مُّبَشِّرِينَ وَمُنْذِرِينَ لَعَلَّأ يَكُونَ لِلنَّاسِ عَلَى اللَّهِ حُجَّةٌ بَعْدَ الرُّسُلِ

وَكَانَ اللَّهُ عَزِيزًا حَكِيمًا﴾ (النساء: ۱۶۵)

” پیغه مبه رانمان (پهوانه کردووه) که مژده ده رن (به ئیمانداران) و ترسی نه رن بو (یا خیه کان)، تا خه لکی هیچ به لگه یه کیان به ده سه ته وه نه می نیت (له سه ر بی دینی و یاخی بوونیان) دوای تهو هی خوا پیغه مبه رانی بو پهوانه کردوون، بیگومان هه می شه و به ردهوام خوا بالاده ست و دانا یه.“

سه ر کرده و پی شه روانی مرو فایه تی، له ده ره وهی پیغه مبه ران، هه رگیز

۱- البزار، المسند ۱/۱۰۶، ۱۹۶- الحاکم، المستدرک ۴/۳۴۴- البیهقی، شعب الايمان ۷/۳۴۳، ۳۴۵.

۲- بۆ نمونه پروانه: مسلم، الأشربة ۱۴۰-۱۴۲.

نەيانتوانىيە تا سەر بەردەوام بن لەسەر قەناعەت پێ کردن و ئاراستە کردنى کۆمەلگەکانیان. ئەگەر بۆ ماوەیەکی کەم کارىگەرييان هەبوو، ئەوا کاتىي بوو و لەگەڵ هاتنى خەزاندەگەلەکانیان بەمەلاویدا پەرش و بۆلەبوونەتەوه. هۆکاری ئەمەش دەگەرێتەوه بۆ ئەو بەشە بونی بەنگەوازەکانیان لە ئاسانی بسوون و کۆمەکی خۆی. هەربۆیە لە هیچ کام لە بێکردنەوه و هەنگاوەکانیاندا، نەيانتوانىيە چوارچێوەی سروشتی ئادەمییانە تێپەڕ بکەن، کە لە بنەڕەتدا ئاوێتەیی بە نەزانی و کورت بینی و هەوەسبازی.

بەلام پێغەمبەرانی پێچەوانەى ئەمەن. ئەوان کەسانىکەن هەر لە سکی دایکیانەوه هەلبژێران و ئامادەکران بۆ ئەو کە پێغەمبەرایەتى. ژيانان چەشنی کۆپەلەییەکی مۆسیقی، و قەشیان هاوشتۆی پارچەییەکی شیعری لە پێکەوه گونجان و هاوئاھەنگیدا. کاتێک ئەوان دینە گۆ، گەردوون سەرتاپا دەبێتە گۆ و گۆییبیستی ئەوان دەبێ. بەئێ، بە تەشریف هێنانی ئەوان چەندەها ڕووداو ڕێگەى کاروانیان دەگۆڕن و چەندین دلیش جەلەوی خۆیان ڕادەستى ئەوان دەکەن. یاسا گەردوونیەکان هەندێک جار لەبەر خاتری ئەوان لەکار دەکەون، و هەندێ جارى دیش، لەسەر داواى ئەوان ڕێپەوی خۆیان دەگۆڕن...

جا با تەماشایەکی ئەو سۆلتانی ئەنبیایە بکەین. ئەو تەخاک و خۆل، دارو بەرد، و زیندەوەرە جۆرەجۆرەکان وەک ئەو هەریەکیان نایندەى "جۆر"ەکی خۆی بێت، دەهاتنە خزمەتى و تەصدیقی نەبووەتەکیان دەکرد. هەر وەک "بوصیری"یش دەئێ:

جَاءَتْ لِدَعْوَتِهِ الْأَشْجَارُ سَاجِدَةً^١

چونکە هەرچی شتە بە تەشریف هێنانی ئەو زاتە واتای بۆ گەراپەوه و

١- البصري، ديوان البصري ٢٤٤.

ګەردوونیش له بیهودەیی و شپېزەیی پزگاری بوو. بەدەم خویندنی نایەتی: ﴿وَإِنْ مِنْ شَيْءٍ إِلَّا يُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَلَكِنْ لَا تَفْقَهُونَ تَسْبِيحَهُمْ﴾ (الإسراء: ٤٤) "هیچ شتێک نییه لەم بوونەوهردا تەسبیحات و ستایش و سوپاسی ئەو زاتە نەکات، بەلام ئیوه لە تەسبیحات و ستایشی ئەو شتانە تێناگەن." وەك بلیتی فووی ژیاڵەوهی بە بەری بوونەوه راندا دەکرد. بەلێ، هەرشتێک ئێمە بیزانین، سەرچاوەکە ی ئێوه و لەوهوه فیرووین. هەموو شتانبش لە سایە ی ئێودا لەسەر تەختی حیکمەت گیرسانەوه.^١ بیگومان لەم نێوەندەشدا مەژۆ دەرکی بەوه کرد کە بە خۆزایی و بۆ خۆزایی دروست نەکراوه.^٢

لەراستیدا هەریەک لە پیغەمبەرەکان (ﷺ) بە کۆمەڵێک موعجیزەوه هاتوون، تاوهکو خەلکی باوەریان پێ بهێنن و، برویانیوی ئەوانەش بپێن کە ئیمان ناھێنن. بەلام ئەوه سەرداری پیغەمبەرەکان (ﷺ) کە بە موعجیزە ی سەرچەم

١- ﴿كَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِنْكُمْ يَتْلُو عَلَيْكُمْ آيَاتِنَا وَيُزَكِّيكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْكِتَابَ وَالْحِكْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَكُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ١٥١) "هەر وەكو (بۆ تەواو کردنی نازو نێعمەتم) لە نێوتاندا پیغەمبەرێک لە خۆتان بۆ پەوانە کردوون کە نایەتەکانی مستان بەسەردا دەخوێنێتەوه، دڵ و دەروون و ڕوالت و ناشکراتان خاوەین دەکاتەوه، فێری قورتان و حیکمەت و دانایتان دەکات، ئەو شتانبەتە فێر دەکات کە هەرگیز خۆتان نەتانبەزانێ." هەر وەها بپروانن: (البقرة: ١٢٩)، (ال-عمران: ١٦٤)، (الجمعة: ٢)، أحمد بن حنبل، المسند ٢٠٢/١ (ئەو وتووێژە ی لە نێوان حەزەرەتی جەغفەر و نەجاشیدا پوویدا).

٢- ئەم نایەتانبە چەند بە جوانی ئەم بابەتە پوون دەکەنەوه: ﴿أَتَحْسَبُ الْإِنْسَانُ أَنْ يُتْرَكَ سُدًى﴾ (القيامة: ٣٦) "نایا ئادەمیزاد وادەزانیت هەروا وازی لێدەهێنیت بەخۆزایی (لێپرسینەوه ی ناییت؟)" ﴿أَفَحَسِبْتُمْ أَنْمَّا خَلَقْنَاكُمْ عَبَثًا وَأَنْكُمْ عَلَيْنَا لَا تُرْجَعُونَ﴾ (المؤمنون: ١١٥) "نایا گومانتان وادەبرد کە بە راستی ئێمە نێوەمان بە بێ مەبەست دروست کردووه و ئیوه بۆ لای ئێمە ناھێنرێتەوه؟!"

پیغمبرانی پیش خویه هاتوو و سملاندوویه تی که پیشه‌نگی هم‌موانه. هم‌موو ئومەتیک موعجیزه‌ی پیغمبره‌ی خویان دیوو یان بیستوو. دیاره ئیمه‌ش هه‌زاران موعجیزه‌ی پیغمبره‌ی سه‌ره‌رمان بیستوو. موعجیزه‌یه‌کی ئه‌به‌دی وه‌ک قورئانی پرۆزیش هه‌میشه له‌ پیش چاوماندایه. که‌واته‌ که‌س بیانووی بۆ نه‌ماوه‌ته‌وه، هیچ که‌سیش مافی په‌خنه‌ی نه‌ماوه. ئه‌و راستیان‌ه‌ش که‌ خوای گه‌وره‌ فەرمانی باوه‌ر‌ه‌ینانی پیکردوین، به‌ پرووت‌ترین شیوه‌ له‌ لایه‌ن پیغمبره‌که‌یه‌وه - که‌ خوای گه‌وره‌ هه‌مووکات پشتیوانیه‌تی - بۆمان پروونکراوه‌ته‌وه. ئه‌مه‌ش یه‌کیکه‌ له‌ مه‌به‌سته‌کانی نیرانی ئه‌وان. ئه‌وه‌تا خوای گه‌وره‌ ده‌فه‌رموی: ﴿وَمَا كُنَّا مُعَذِّبِينَ حَتَّىٰ نَبْعَثَ رَسُولًا﴾ (الإسراء: ۱۵) "سزای که‌سمان نه‌داوه‌ هه‌تاوه‌کو پیغمبره‌ی‌کی بۆ نه‌نیرین."

ئه‌مه‌ ئه‌وه‌ ده‌گه‌یه‌نیت که‌ دانانی ته‌رازووی حیساب و، لێپرسینه‌وه‌ی مرۆفه‌کان به‌بێ گۆیدانه‌ هیچ بیانوویه‌ک، ده‌گه‌رێته‌وه‌ بۆ نه‌وه‌ی خوای گه‌وره‌ پیغمبره‌انی ناردوو.

ب. تایبه‌تمه‌ندی پیغمبره‌ران

۱. ره‌هبانییه‌ت

هیچ پیغمبره‌یک له‌ ئاکامی بیرکردنه‌وه‌ و خه‌باتی هه‌زری خویه‌وه‌ ده‌ستی نه‌کردوو به‌م کاره‌ و، پلانسازیی ئه‌وه‌ی نه‌کردوو به‌ سیسته‌میکی له‌م جو‌ره‌ داب‌پێژم، وه‌ ناشیکات. به‌ل‌کو راسته‌وخۆ خوای گه‌وره‌ خۆی که‌سیکی دیاریکراو له‌ناو مرۆفه‌کاندا هه‌ل‌ده‌بژێری تا بیکاته‌ پیغمبره‌. جا که‌ وه‌ختی هات، ئه‌رک و به‌رپرسیاریتی نبوه‌ت به‌م مرۆفه‌ بژاردیه‌ - که‌ ته‌نها بۆ ئه‌م

مەبەستە بەدى ھىنراو - رادەگەيەنرەت. ئەويش پىغەمبەرايەتتە كەي رادەگەيەنرەت. بەللى، ھەموو پىغەمبەرىك - ھەريەكەو بە گۆيرەي ئاستى خۆى - بە وەحييەو دىت و بە وەحييش دەژى. جا كاتىك وەحى كۆتايى پىدەت، كۆتايى بە ژيانى ئەويش دىت. ئاو و ھەوا و توخە بىنەرەتتە كەي تىرچى بىن بۆ بەردەوام بوونى زىندەگى ئىمەي مەژۇ، "وەحى" يىش بۆ پىغەمبەران ئەوئە. دەللى سەوئى "ئىس بائىلە" (دۆستايەتتى و ھۆگىرىي لەگەل خودا) خۆراكى گيانى ئەوانە. ھەردەم لە فەيزى ئەقدەس و موقەددەسەو، شتاتىك بەويئەي شەمال بەسەرياندا ھەلدەكا و، چەندىكىش ئەو شەمال بەرەو ئەوان شەئىيىت، ئەوئەندە لەناو خەلكىدا دەمىننەو. جا ھەركات ئەو شەمال بەرەو، ئەوانىش بەتاسەي لىقاي پەرەردگارەو بەلەفرى دەكەن و دەكەونە چاوەرۋانىي ئەو ساتەي كە بەرەو "ئەودىو" كەن دەفرىن. پىغەمبەران كەسانىك ھەموو بوونىكى خۆيان سەپاردەو بە خوا (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى). ھەرگىز لەخۆيانەو قەسە ناكەن، بەلكو تەنھا ئەو دەركىنن كە خواستى پەرەردگارە و، ھەر بەو شىۋاز و چۆنەتتەش كە خۆي گەورە ويستى لەسەرە. جا لەبەر ئەوئەي ئەو دىنەي ھىناوئانە، بە تەواوئەتتى لە لاين خۆي گەورەو دانراو، ئەوا ئەوان لە ئەركەكەياندا رەببەين و، بەجى گەياندى ئەركىكى رەببەينى لەم جۆرەشيان لە ئەستۋ نراو.

لەسەروئەندى جى بەجىكردنى ئەركەكەشياندا، ھەلۋىستى بەرامبەرەكەيان، قەبۇل كەردن بىت يان بەرەپەچدانەو، كار لەوان ناكات و لە ئاراستەي خۆيان لايان نادات. بەللى، ئەركى ئەوان تەنھا بىرەتتە لە تەبلىغ و رەونكردنەو. ھەرچى كەردە و گوتەي نەيارەكانىشيانە، لە دەرەوئەي بازەئى گىرگى پىدانى ئەواندايە. سازش كەردىش لە پەيامەكانيان، مەھاللىكە بە خەيالىشدا نايەت. ناوەرۋكى ئەم ھەلۋىستەش: "ئەگەر خۆر بىخەنە دەستى لاي رەستەم و مانگىش

لای چه‌پم، بۆ شه‌وی واز له‌م کاره به‌ی‌نم، سو‌نند به‌خوا واز ناه‌ینم.^۱
ده‌ستووری هه‌میشه‌یی هه‌موویانه.

۲- بۆ خوا ئی بران

پ‌یغه‌مبه‌ران له‌ کاتی نه‌نجامدانی ئه‌رکی سه‌رشانیاندا، چاو ناب‌رنه‌ هیچ
پاداشت و به‌رامبه‌رێک، چ ماددی بی‌ت یان مه‌عنه‌وی. قورثانی پ‌یرو‌زیش له‌
چه‌ندین ئایه‌ت و بۆنه‌ی جیاوازا تیشک ده‌خاته سه‌ر ئه‌م باب‌ه‌ته. بۆیه
ده‌بینیت دروشمی یه‌ک‌گرتووی هه‌موو پ‌یغه‌مبه‌ران بریتیه‌یه‌ له‌: ﴿إِنْ أَجْرِيَ إِلَّا
عَلَى اللَّهِ﴾ (یونس: ۷۲) ”پاداشتی من له‌سه‌ر خودایه.“^۲

ئیمه‌ی مرۆفگه‌لی ئاسایی، نه‌گه‌ر له‌ چاوه‌پوانیی پاداشتیکی ماددیشدا
نه‌بین، به‌ جو‌رێک له‌ جو‌ره‌کان چاو ده‌ب‌رنه‌ پاداشتیکی مه‌عنه‌وی. به‌لام
پ‌یغه‌مبه‌ران چاوه‌پ‌رتی ئه‌وه‌ش ناکه‌ن. چونکه‌ تاکه‌ پالنه‌ر و بزو‌ینه‌ری سه‌رجه‌م
کرداره‌کانیان، فه‌رمانی خوا ی گه‌وره‌یه‌. واته‌ به‌ب‌ی چاوه‌پوانی کردنی هیچ
نه‌نجام و پاداشتی‌ک و ته‌نها له‌ پوانگه‌ی پاپه‌راندنی ئه‌مری نیلاهییه‌وه
ئه‌ره‌که‌کانیان به‌ج‌ی ده‌ه‌ینن. گریمان - که‌ گریمانیه‌کی مه‌حالیشه‌ - سه‌ره‌نجام
له‌نیو ئاگری ب‌ل‌یسه‌داری دۆزه‌خدا ده‌سوتان، که‌چی ه‌یشتا نه‌وان هه‌ر له‌ خه‌می
نه‌نجامدانی کارمه‌ندیه‌که‌یاندا ده‌بن و، تۆسقالێک سارد ناب‌نه‌وه.

پ‌یغه‌مبه‌ران مرۆفانی‌کن له‌ لوتکه‌ی قوربانیداندا به‌ ده‌سکه‌وته ماددی و
مه‌عنه‌وییه‌کانیان. نه‌ هه‌ز و ئاره‌زووی به‌هه‌شت و نیعه‌ته‌کانی، نه‌ ترسی

۱- ابن هشام، الس‌مة النبویه ۱/۲ - الطبری، تاریخ الامم و الملوك ۱/۵۴۵.

۲- هه‌روه‌ها ب‌روانه‌: سورة التوبة: ۷۲، سورة هود: ۲۹، سورة سبأ: ۴۷.

ناگری دۆزهخ و تازاره‌کانی، نه‌بوونه‌ته پالنه‌ر بۆ ته‌نجامدانی نه‌و نه‌رکه‌ قورس و گرانه. تاکه‌ ئاوات و نامانجیشیان به‌ده‌ست هه‌تنانی په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره‌یه.

به‌ئێ، سه‌رجه‌م پیغه‌مبه‌ران "حه‌سبی"ن. واته‌، خۆیان یه‌کلایی کردووه‌تموه‌ بۆ خوا و هه‌موو خواستیکیان پازی کردنی نه‌وه. نه‌م ئاکاره‌ش له‌ پیغه‌مبه‌ری خۆماندا (عَلَيْهِ السَّلَام) له‌ چله‌پۆیه‌دایه. نه‌وه‌تا هه‌ر له‌ دنیا‌دا فه‌رمویه‌تی: "أمتي" و، له‌ پۆژی قیامه‌ت و مه‌حه‌شهریشدا هه‌ر ده‌ئێ: "أمتي.. أمتي."^۱

نه‌مه‌ چۆن حه‌سبی بوونیکه‌! نه‌وه‌تا به‌هه‌شت ده‌رگا‌کانی ده‌خاته‌ سه‌رپشت و چاوه‌ڕێی ته‌شرف هه‌تنانی ده‌کات، که‌چی نه‌و له‌ پیناو نه‌وه‌ی ئومه‌ته‌که‌شی به‌ریت به‌هه‌شته‌وه، ناخۆشترین ساته‌کانی مه‌حه‌شهر به‌سه‌ر به‌هه‌شتا په‌سه‌ند ده‌کات! دووباره‌ نه‌مه‌ چ حه‌سبی بوونیکه‌، که‌ ته‌نها به‌ ته‌نگ خزم و که‌س و کاری خۆیه‌وه‌ نییه‌، به‌لکو‌ په‌رۆشی تێکه‌ڕای ئومه‌ته‌که‌یه‌تی، به‌ گونا‌ه‌باره‌کانیشه‌وه‌...!

به‌ئێ، ده‌لاقه‌ی رۆحی پیغه‌مبه‌ران ته‌نها به‌سه‌ر یه‌ک خا‌لدا ده‌روانی‌ت: په‌زامه‌ندی خوای گه‌وره. له‌ غه‌یری نه‌ویش ده‌رگایان به‌ پ‌رووی هه‌موو شتیکی تر‌دا قفل‌ کردووه.

هه‌ر بۆیه‌ نه‌و که‌سانه‌ی له‌ پۆژگاری ته‌م‌پ‌روماندا شانیان داوه‌ته‌ به‌ر به‌رپر‌سیاری‌تی ئیرشاد و ته‌ب‌لیغ و، بوونه‌ته‌ میرات‌گری ده‌عوای نب‌وه‌ت، پی‌ویسته‌ زۆر و‌ریا بن و به‌هه‌ستیارییه‌وه‌ مامه‌له‌ بکه‌ن. چونکه‌ کاریگه‌ریی قسه‌، له‌ به‌لاغه‌ت و پیتۆل‌ زانی‌دا نییه‌، به‌لکو‌ له‌ ئیخلا‌س و نییه‌ت

۱- البخاری، تفسیر (سورة البقرة) ۱، التوحید ۳۶ - مسلم، الإیمان ۳۲۲، ۳۲۶، ۳۲۷.

سافیدایه. هه‌لبه‌ت نه‌مه‌ش داخو‌زی حه‌سبی بوونه.

قورئانی پیرۆز ناما‌زه بو‌ نهم واتایه ده‌کات و، ده‌فه‌رموی: ﴿اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ﴾ (یس: ۲۱) ”شوینی ئهو که‌سانه بکه‌ون که پاداشت و کریتان لی‌ داوا ناکهن، ئه‌وانه هیدایه‌ت درا‌ون و له‌سه‌ر به‌رنامه‌یه‌کی راست و دروستن.“ به‌ئی، شوین پی‌غه‌مبه‌ران بکه‌ون که له‌ ئاسمانی هیدایه‌ت و ئیخلا‌سدا به‌رزه‌ فرن و، دا‌وای هیچ شتی‌کی دنیا‌یتان لی‌ ناکهن.

ئهو که‌سانه‌ی ده‌یانکه‌نه‌ رابه‌ر و شوینیان ده‌که‌ون، پتویسته‌ زۆر به‌ چاکی هه‌لیان بسه‌نگینن و له‌ کێشانه‌یان به‌دن. شوین پتی که‌سانێک هه‌لبگرن، که‌ شه‌و و رۆژیان ته‌ژییه‌ به‌ عه‌شقی خزمه‌ت. به‌ئی، ئهو پێشه‌وا‌یه‌ی به‌‌دا‌یدا ده‌رۆن، ده‌بی‌ت ماندویتی و زه‌حمه‌تی ئاماده‌کردنی ئهو شه‌قامانه‌ی که‌ نه‌وه‌ی سه‌ره‌ره‌زی دا‌هاتو‌وی پێ‌دا گو‌زه‌ر ده‌کات، په‌سه‌ند بکات به‌سه‌ر که‌یشتن به‌و رۆ‌ژه‌ زرق و بریقانه‌ی که‌ به‌ری ماندویتی تێ‌دا ده‌خوری‌ت. ده‌سا ئی‌وه‌ش به‌‌دا‌وی که‌سی‌کی وه‌‌ها‌دا بگه‌رێن و بیکه‌نه‌ رابه‌ر و پێشه‌نگی خۆ‌تان.

ئیدی به‌م جو‌ره، رێ‌گه‌ نادات ته‌نانه‌ت تارما‌یی بچ‌وو‌کت‌رین سی‌به‌ریش بکه‌وی‌ته‌ سه‌ر دنیا‌ی نا‌خی، که‌ له‌ حه‌سبی بو‌ون چ‌نرا‌وه‌.

پی‌غه‌مبه‌ری پێشه‌وامان حه‌سبی بو‌و. به‌ درێ‌ژایی ژیا‌نی ته‌نانه‌ت له‌ نانی جو‌ش سکی تی‌ر نه‌بو‌وه.^۱ جا‌ری وا ده‌بو‌و چه‌ندین رۆ‌ژ و هه‌فته‌، بگه‌ مانگی‌ش تی‌په‌رده‌بو‌و و، له‌ ما‌له‌ پ‌ر به‌خته‌وه‌رییه‌که‌یدا بو‌ لی‌تانی چی‌شتی‌ک یا‌ن شو‌ریابه‌ک ئاگر نه‌ده‌ه‌کرایه‌وه.^۲

۱ - البخاری، فرض الخمس ۳، الرقاق ۱۶ - مسلم، الزهد ۲۷.

۲ - البخاری، الهبة ۱، الرقاق ۱۷ - مسلم، الزهد ۲۶، ۲۸.

ئەبوو ھورەيرە (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) دەگىرپتەو: ”چومە خزمەت پىغەمبەرى خوا دەيىنم بەدانىشتنەو نوڭى دەکرد. وتم: ئەي پىغەمبەرى خوا، دەيىنم بەدانىشتنەو نوڭى دەكەي، تووشى چى بووى؟ فەرمووى: ’برسىتتى’ منىش دەستم كرده گريان، لە دلى خۇمدا وتم: وا بوونەوران لەبەر حورمەتى ئەو ئافرىنراون، خۆشەويستىرەن بەندەي خوايە، كەچى لەبەر برسىتتى ھىزى ئەوئى نىيە بە پىئو راوەستىت و بەدانىشتنەو نوڭى دەكات. كاتىك بىنى من دەگريم، دلنەوايى كردم و، فەرمووى: ’ئەبوو ھورەيرە مەگري، چونكە ھەركەس لە دنيادا برسىتتى بچىڭىت و دان بەخۇيدا بگري، دووچارى سەختىي لىپرسىنەوئى رۆڭى قىامەت نابى‘.”^۱

جاريكيان ژنىكى ئەنسارى شتىكى وەك دۆشەكى بۆ پىغەمبەرى خوا ھىنا و، دايكى نىمانداران ھەزرىتى عائىشە (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهَا) ش بەسەر ئەو ھەسەرەدا داىخست كە پىغەمبەر (ﷺ) بەردەوام لەسەرى پشووى دەدا. كاتىك گەرايەو و ئەم ديمەنەي دى، پرسىارى لە ھەزرىتى عائىشە كرد. لەبەرامبەر ئەو وەلامەي كە وەريگرت، فەرمووى: ”عائىشە، ھەر ئىستا بىبەرەو بۆ شوئىنى خۆي. سوئند بە خوا ئەگەر بمويستايە، خۆي گەورە لە لاي راست و چەمەو، شاخى ئالتوون و زىوى لەگەلدا دەخستە پى.“^۲

بەلئى، ئەگەر پىغەمبەرى خوا بىويستايە، ئەوا لە خۆشگوزەرانيدا دەڭيا، بەلام نەيدەويست. رۆژىكيان فريشتەيەك ھاتە خزمەتى و سەلامى لە خۆي گەورەو بۆ ھىنا و، پرسى: ”يا رسول الله، پەرورەدگار سەلامت لىدەكات و،

۱- أبو نعيم، حلية الأولياء ۱۰۹/۷، ۴۲/۸-۴۳.

۲- ابن أبي عاصم، كتاب الزهد ۱۴ - الطبراني، المعجم الأوسط ۱۴۱/۶ - البيهقي، شعب الايمان ۱۷۳/۲.

ده پرسیت: ده تهویت پیغه مبه ریکی پاشا بیت، یاخود پیغه مبه ریکی بنده؟“

هزره تی جویره نیل یه کسر هات به هاناوه: تَوَاضَعْ يَا رَسُولَ اللَّهِ. ”نه ی پیغه مبه ری خوا (له بهرام بهر پهروه دگارت هوه) خاکیتی بنوینه.“
پیغه مبه ریش (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه لباردنی خوئی ده کات و، ده فهرموئ: ”
ده مهوئت ببه پیغه مبه ریکی بنده (که رُوژیک برسی بیت و نارامیی له سر
بگریت، رُوژیکی تریش تیبری و شوکری له سر بکات.“^۱

نه وه تا له گه ل خزمه تکار و هه ژاراندا داده نیشته و نانی ده خوارد.
جاریکیان نافره تیک هم دیمه ده بینیت و ده لیت: ”ته ماشاکه، وه کویله
دانیشتووه و نان ده خوا!“ فه خری کائیناتیش وه لامی ده داته وه و، ده فهرموئ:
”جا کوا کویله ی له من باشت! من کویله و بنده ی پهروه دگارم.“^۲

سیره ی بوخوشی گیانی دلان (ﷺ)، پراوپره له تابلوی حسبی بوون. دریژی
نهو نمونانه ده سپیرینه نهو هزاره ها په رتوک و سه رچاوانه ی که تایبه تن
به سیره ی هزره تی موسته فاوه. به لئ، هه موو پیغه مبه ران له پیش
هه مووشیان هوه هزره تی موحه ممد (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ)، خویشان یه کلایی
کردووه ته وه و ژیانان تهرخان کردووه بو خوا. له بهرام بهر نهو خزمه ته شیاندا
که نه نجامیان داوه، داوای هیچ پاداشتیکی دنیایی یان قیامه تیان نه کردووه.
نه پنی کاریگر بوونی قسه کانیشیان نا لیره دایه. جا بویه نهوانه ی ده خوازن
گوفتاره کانیان وه ک ناوی ژیان کاریگر بی و، له ناخی بهرام بهر دا شوینه وار
به جی بهیلئت، ده بی سهره تا فیری نهوه بن که له بهرام بهر نهو خزمه تانه ی

۱- ابن المبارک، الزهد ۲۶۴-۲۶۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲/۲۳۱ - النسائي، السنن الکبری ۴/۱۷۱ - الطبرانی، المعجم الکبیر ۱۰/۲۸۸، ۱۲/۳۴۸ - البيهقي، السنن الکبری ۷/۴۸-۴۹ -
شعب الايمان، ۱/۱۷۷، ۲/۱۶۷، ۵/۱۰۷ - الهیثمی، مجمع الزوائد ۹/۱۹-۲۰.
۲- الطبرانی، المعجم الکبیر ۸/۲۰۰.

دەیکەن، هیچ شتیک، له هیچ کەسیک داوا نەکەن...

۲. ئیخلاص

ئىخلاص واتە ھەركارىك كە دەیکەیت یان وازی لى دىنى، له پیناو خوادا بىت. پىڭەمبەران كەسانىكن ھەر لەسەرەتای كارەكەیانەو ە گەيەنراونەتە لوتكەى ئاوەھا ئىخلاستىك. دەگونجى مرۆڤەكان بە ھەول و كۆششى خۆیان بگەنە پلەيەكى دیاریكراوى مەقامى ئىخلاص، ئەوئەندە ھەيە كۆتا خال كە پىی دەگەن، جگە لە خالى دەسپىك بۆ پىڭەمبەران چى تر نییە. ھەروەك بلىی ئەوان كراونەتە كاكلەى ئىخلاص و بە پایەى "مُخْلِصِينَ" خەلات كراون. قورئانى پىروژ ئەم تايەتمەندییەى پىڭەمبەران، لە ھەندىكیاندا بەرجەستە دەكات و بەم شىوہیە باسیان دەكات: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَىٰ إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَّبِيًّا﴾ (مریم: ۵۱) "یادی موساش باس بكە لە قورئاندا، بەراستی ئەویش كەسیكى ھەلبژاردە و دلسۆز و پىڭەمبەر فرستادە بوو."

لەبارەى ھەزرەتى یوسف(عَلَيْهِ السَّلَام)یشەو دەفەرموى: ﴿إِنَّهُ مِنْ عِبَادِنَا الْمُخْلَصِينَ﴾ (یوسف: ۲۴) "بەراستی یوسف لە بەندە ھەلبژاردە و پاكەكانى ئیمەيە."

ھەروەھا لە كەسایەتى پىڭەمبەرى خوادا(ﷺ) پىروى گوفتار دەكاتە ئومەتەكەى و، دەفەرمویت: ﴿إِنَّا أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ بِالْحَقِّ فَاغْبُغْ أَلَّا تُخْلَصَ لَهُ الْآلِدِينَ﴾ (الزمر: ۲) "بیگومان ئیمە ئەم قورئانەمان پەوانە كردووە بۆ تۆ (ئەى پىڭەمبەر صلى الله عليه وسلم) تا ھەق و راستى پوون بكاتەو، كەواتە ھەر خوا بپەرستە و ھەر ملکەچ و دلسۆزبە بۆ ئاین و بەرنامەكەى."

ديسان خواي گه وره (عَزَّوَجَلَّ) خوشه ويسته كه ي ده دوينيت و، ده فهرموي:
﴿قُلِ اللَّهُ أَعْبُدُ مُخْلِصًا لَهُ دِينِي﴾ (الزمر: ١٤) "بَلَى: مَنْ تَعْبُدُ هَهُنَا
ده پرستم و ملکه چ و فهرمانبه رداری تاین و بهرنامه كه ي تهو ده بم."

هوکاری عیبادهت، نه مری خواي گه وره يه. نه نجامه كه شي به ده سه تهنانی
په زامه ندي تهو، بهر و بوومه كه شي تهو شتانه يه كه له ناخيره تدا لوتفيان
ده كات. نه م پرستشه هه موو ژيان ده گريته وه و کاریگه ری و شوينه واريشي له
هه موو په فتار و هه لسو كه و تيكي نيمانداردا له شي وه ي شعور و اذعاندا په رنگ
ده داته وه. كاتيكيش بيرمه ندي گه وره ي سهرده م "به دي عوززه مان" ده ليت: "له
پيناو خوادا كار بكهن، له بهر خوا ده ست پي بكهن، له بو خوا هه ول بدن و، له
بازنه ي په زامه ندي تهودا بچو و لينه وه." ^١ تهوا پينا سه ي شي خلاس ده كات و،
جه ختیش له سهر پتيويستيه كه ي ده كاته وه.

شي خلاس ناو نيشانی مرؤفي راسته وه. له ژيانی مرؤفي موخليصدا نه ملاو
تهولا كردن بوونی نييه. چونكه گه شتي پړوحانی (السير الروحاني) ي تهو،
ههرده م له گه شه و بهر زبونونه واده يه بهر و بلندي. نيتر بويه تهوا زوع و ساده يي
يه كه م پړؤي چؤن بووه، كاتيكي گه يشته وه ته لوتكهش هه روا ماوه ته وه و
پاراسته ويه تي. به لام چهنده كه من تهو جوړه مرؤفانه!

له ميژووي مرؤفاه يه تيدا ته نيا يه كه س هه يه گه يشته لوتكه ي نه م
ناسويه، تهو يش رسول الله يه. تهو تا هينده ي گه رديله يه كه جياوازي نييه
له نيوان شي خلاس و تهوا زوع ي يه كه م پړؤي بانگه وازه كه ي، له گه ل شي خلاس و
تهوا زوع ي تهو پړؤه ي فه تي مه كه كه ي كرد.

مه كه كه به ري كه كه وتن فه تي كزا - به ده ر له چهنه روداويكي تاك و تهرا كه

١ - به دي عوززه مان سه عيدي نوورسي، وته كان، وته ي يه كه م. وهر گي پاني فاروق په سوول يه حيا.

دروست نیهه گشتگیر بکریّت - کاتیک فەخری کائینات (ﷺ) چووە ناو ئەو
شارە پیرۆزەیی کە پێش چەند سالتیک لێی دەرکراو، بە شیوەی سەرکردەییەکی
فاتیحی سەرکەوتوو نەچووە ناوشارەکە، بەلکە بەسەر ئیستەرەکیەووە سەری
ئەوێندە دانەواندبوو، وەخت بوو بدات لە پشتی ئیستەرەکی.^۱

لە مەدینەشدا هەرگیز پەفتاری نەگۆرا. ئەوێتا کە ئەپۆشیشت بۆ لای
هاوێلەکانی، ئەوانیش لەبەری هەلەستان - دەشبوو هەتسانایە - تەنانت کە
ئەو تەشریفی دەهینا دەبوو مردووی گۆرستانەکانیش لە گۆرەکانیان
پایەپرنایە و پێزی خۆیان بنواندایە - بەلێ، ئەو شایانی زۆر لەمانە زیاتریش
بوو. کەچی بە لەبەر هەستانەوێ ئەصحاب زۆر نارەحەت دەبوو و هەموو
جاریک دەیفەرموو: لَا تَقُومُوا كَمَا تَقُومُ الْأَعَاجِمُ.^۲ "لەبەرم هەلەسن، وەک
چۆن عەجەمەکان لەبەر گەورەکانیان هەلەسنەو."

بەلێ، چۆن دەستی کردبوو بە ئەرکە پیرۆزەکی، ناوہاش کۆتایی پێ
هینا. ژيانی لەسەر هەمان ناواز و لە نێو هەماهەنگیدا دەگوزەراند. بە چ
پەردەییەکی دەنگی دەستی پێ کردبوو، هەر بەو پەردەییەش گەیانیدیە پایان.
تەنانت لە پرویەکەووە دەتوانین بڵێین: پێغەمبەری خوا لە سەرەتادا بە
نەوایەکی کز دەستی بە چرینی ئەم بەستە ئیلاهییە کرد و، لە کۆتاییشدا
چریکەکی گەیشتە ناستیک، ناسمان و زەمینێ دەهینایە لەرزە. ئەمەش خۆی
لەخۆیدا سەرکەوتنێکی بێ وێنە بوو. بەراستی هەموو ژيانی لێبران بوو لە
پێناو پەرستشێکی خالیصانەیی پەروردگاریدا و دەروونی لە مەعریفەتی
ئیلاهی سەرپێژ بووبوو. پوانینەکانی بەردەوام بەدووی شوێنەواری مەزنیی

۱ - ابن هشام، السيرة النبوية ۶۳/۵ - أبو يعلى، المسند ۱۲۰/۶.

۲ - أبو داود، الأدب ۱۵۲ - ابن ماجه، الدعاء ۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۵۳/۵.

ئەودا بوون و سەر جەم ھەستە کانیشی بەو چۆۋە مەنە و یانەى لەو ھەو ھەتەن، کەوتبوونە جۆش و خرۆش. چارۆکەکانى بەرووى ھەقىقەتدا ھەلکەردبون و، بە نىشتىھايەك کە تىرىبوونى نەدەزانى، لە پەرستشى مەعبۇودە کەيدا بوو، ناخر ئەو مەردى مەيدانى ئىخلاىاس بوو...

شعوورى "ئىحسان" یش لەودا، پەھەندىكى تىرى دەھایشتە سەر ئەمە. چونکە ئەو ھەتە لە چوارچۆۋە پىئاسە کەى خۆیدا، ئىحسان برىتى بوو لەو ھەى خوا بپەرستى ھەروەك ئەو ھەى دەيىيىنى.^۱ جا ئەگەر ئەمە بە نمونەيەك روونبکەينەو، دەلێن: لە کاتىکدا کەسانى تر بۆ نوێژکردن پرويان لە قىبلە دەکرد، ئەو نوێژە کەى لەناو خودى کەعبەدا دەکرد.

۴. ئامۆزگارىی چاک (الموعظة الحسنة)

ھەرگىز پىغەمبەران لەکاتى بەجىھىنانى کارى تەبلىغ و بانگەوازدا، خۆيان دووچارى مەرايى ناکەن. بەلکە بە "ھىکمەت" و "ئامۆزگارى چاک" لە خەلکى نزىک دەبنەو. قورئانى پىرۆز روو لە پىغەمبەرى خوا دەکات و، دەفەر موى:

﴿ادْعُ إِلَى سَبِيلِ رَبِّكَ بِالْحُكْمَةِ وَالْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَجِدِلْهُمْ بِالَّتِي هِيَ أَحْسَنُ﴾ (النحل: ۱۲۵)

"(ئەى پىغەمبەر صلى الله عليه وسلم، ئەى ئىماندار) بانگەواز بکە بۆ لای بەرنامە و رېيازى پەرورەدگارت بە ھىکمەت و دانايى و ئامۆزگارى جوان و

۱- البخارى، الايمان ۳۷ - مسلم، الايمان ۵، ۷.

به‌جی. هه‌روه‌ها به جوانترین و چاکترین شیوه گفتوگو و موحاده‌له‌یان له‌گه‌لدا بکه.

حیکمه‌تی شتان و نه‌ینیه‌کانی به‌دیته‌نایان به شیوازیکی نهرم و دل‌نیایی به‌خش بۆ پرونبکه‌روه. واته، به‌بی نه‌وه‌ی هه‌ستیان بریندار بکه‌یت، هه‌رده‌م له هه‌ولتی تیرکردنی دل و عه‌قلاندا به!

پێغه‌مبه‌ران پێگه‌ی ده‌مه‌ده‌می و مشتومر ناگره‌به‌ر و، هیچ بایه‌خیکیش به شیوازی فله‌سه‌فی ناده‌ن. چونکه نه له رابردوو و، نه له ئیستاشدا، به په‌یره‌وکردنی ئهم پێگایه نه‌توانراوه - به‌ده‌ر له چه‌ند کالفامیک که پیشه‌یان نه‌وه‌یه - هیچ شتیک به هیچ که‌سیک بگه‌یه‌نریت. خوای گه‌وره‌ش ویستی له‌سه‌ر نه‌بووه سه‌رقالیان بکات به کاریک وای بی هوده‌وه. هه‌ر بۆیه ئه‌رکه‌که‌یان خۆی له‌وه‌دا ده‌بینیت‌ه‌وه که به "حیکمه‌ت" و "نامۆزگاری چاک" بانگه‌واز بکه‌ن.

مرۆڤه‌ ته‌نها "عه‌قل" و "زیه‌ن" نییه، به‌لکو "دل" و، "روح" و، "سر" و، "خه‌فی" و "آخفی" شی هه‌یه، و هه‌ر یه‌کی‌کیش له‌مانه‌ پێویستی به تیرکردنه. ئیدی پێغه‌مبه‌ران به په‌چاوکردنی کۆی ئهم لایه‌نانه، په‌یامه‌کانیان ده‌گه‌یه‌نن و دل‌نیایی و قه‌ناعه‌ت ده‌به‌خشنه سه‌رحه‌م هه‌ست و نه‌سته‌کانی مرۆڤ. جا سه‌ره‌نجامی وه‌ها ته‌بلیغیک، که هیچ لایه‌ن و تایبه‌تمه‌ندییه‌کی مرۆفی تیدا فه‌رامۆش نا‌کریت، توانه‌وه‌ی شه‌خته‌سه‌هۆلی گومانه‌کانی به‌رامبه‌ر و، گه‌یشته‌ به‌ پله‌ی یه‌ک‌بوون (وحده) له ئیماندا، که ئه‌مه‌ش چه‌قی بوونی مرۆڤه.

ئه‌وانه‌ی له بازه‌ی ده‌رسی پێغه‌مبه‌راندا پێده‌گه‌ن، ده‌بنه خاوه‌ن یه‌قینیکی ته‌واو جیاواز. له‌پال ئه‌و چاوه‌یاندا که ته‌ماشای ئهم جیهانه‌ی پێده‌که‌ن، پێلوی چاوه‌کانی دل‌شیان ده‌کرته‌وه و، شتانیک که به لای که‌سانی ته‌روه

نه‌زانراون، بۆ ئەمان ناشکرا دەبن. ئەگەر سەرانسەری دنیاش پەڕ بێت لە گومان و ختوهر، لەوانەیه ئەمان تەنها بە بزەیه‌کی گالتە‌نامیزه‌وه بە‌لایدا گوزەر بکەن. بە‌لێ، هیچ مێش و مە‌گە‌زێکی گومان ناتوانێت بە‌سەر شانه‌ی مە‌عریفه‌تی ئەوانه‌وه بنیشێته‌وه. پە‌روه‌ردگاری خاوه‌ن توانست و زانستی پە‌هاش هەر مە‌عریفه‌تێکیان ده‌کات بە‌هە‌زار و، بە‌ره‌کە‌ت ده‌خاته زانیاریه‌کانیان‌وه و، ئەو شتانه‌شیان فێرده‌کات که پێشتر نه‌یان‌زانیه‌وه.^۱

سروە‌ی ئەو ئیلهامانه‌ی له‌ ئاسمانه‌وه شنه‌یان دێ، وه‌ک بلیسی دلی ئەوان ده‌کاته ئاسمان و، کاتی‌کیش کار به‌وه ده‌کەن که ده‌یزانن، خۆیان له‌سەر پشته‌ی "الکلمة الطيبة" وه‌ ده‌بیننه‌وه و به‌ره‌و ئاسۆ به‌رزە‌کانی ئاسمان به‌رز ده‌بنه‌وه.^۲

تەنانەت له‌ نیتواندا که‌سانێکی وه‌ک ئیمامی عه‌لی (رَحِمَہُ اللہُ عَنہُ) هه‌ڵ‌ده‌که‌وێت، که‌ فەرموویه‌تی: "ئە‌گەر پە‌رده‌ش لابدریت، من یه‌قینم هیچ زیاد ناکات."^۳ واته‌ ئە‌گەر پە‌رده‌ی غه‌یبیش لابدریت و هه‌موو ئە‌و شتانه‌ بیه‌نم که له‌ دوا قۆناغدا ده‌یه‌ینم، وانا‌زانم بگه‌مه‌ ئاسۆیه‌کی مە‌عریفی بال‌تر له‌وه‌ی که ئیستا ئیمانم پێیه‌تی. چونکه‌ دانیام که له‌ تروپکی ئیمان به‌ غه‌یب‌دام.

۱- ناما‌وه به‌ فەرمووده‌یه‌کی له‌م جۆره‌ ده‌کرێ: (من عمل بما علم ورثه‌ الله علم ما لم یعلم) أبی نعیم، حلیه‌ الاولیاء ۱۵/۱۰ واته‌: "هەر‌کە‌س کار بکات به‌وه‌ی که ده‌یزانی، خودا زانستی ئە‌وه‌شی پە‌ن ده‌بخشی که‌ نایانی."

۲- ﴿إِنَّهُ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَالْعَمَلُ الصَّالِحُ يَرْفَعُهُ﴾ (فاطر: ۱۰) واته‌: "گوفتاری چاک و جوان و به‌جێ بۆ لای ئە‌و زاته (خوای گه‌وره‌) سه‌رده‌که‌وێ، کار و کرده‌وه‌ی چاکیش به‌رزی ده‌کاته‌وه."

۳- أبو نعیم، حلیه‌ الاولیاء ۲۰۳/۱۰ - علی القاری، الأسرار المرفوعة ۱۹۳.

نەم قەسەدە لە لای کەسێکی وەک حەزەرەتی عەلی، قەسەدە کە لە مەقامی باسکردنی نەعمەت (تحديث النعمة) دا وتراوە. ئەوەتا پێغەمبەری خوا (ﷺ) رایگەیاندووە کە بە تەقدیری خۆی گەورە، حەزەرەتی عەلی دەبێتە باوکی هەموو ئەو ئەولیایانەی کە تا پوژی قیامەت دێن. چونکە لە پەنای خۆیدا پەرورەدەي کرد و باشترین و جوانترین و شۆخترین ئافرەت و گۆلی باخچەي پێغەمبەرایەتی، حەزەرەتی فاتیمەي دایکمانی لی ماره کرد، کە لە حۆریەکانی بەهەشت جوانتر بوو. لەو هاوسەرگیرییە پێرژەشەو هەردوو پێچانەکەي بەهەشت حەزەرەتی "حەسەن و حوسەین" هاتنە دنیاو، سەرچەم قوطب و ئەولیاکانیش هەر لەم وەچەیدەو هاتوون.

جا هەروەک ئەوەي حەزەرەتی عەلی بەم شێوەیە بوو، نزیکەي دانە دانەي ئەلقەکانی ئەو زنجیرە زیرینەش کە لەووە بەردەوام بوو، هەریەکەیان بۆ خۆي پالەوانێک بوو لە نوێنەرایەتی کردن و پەیکەر کردنی ئەم شعورەدا.

بەلێ، ئەم شعورە لەو کەسانەدا شکۆفە دەکات کە لە دەرهنجامی ئیمان و ئیسلامەو گەیشتونەتە پازی ئیحسان. ئەوانە هەر لە دنیادا مەزھەري گوفتاری ئەم نایەتە دەبن: ﴿فَكَشَفْنَا عَنْكَ غِطَاءَكَ فَبَصَرُكَ الْيَوْمَ حَدِيدٌ﴾ (ق: ٢٢) "ئێستا ئێمە پەردەمان لەسەر چاوەکانت لاداوە و هەموو شتێک وەکو خۆي دەبینیت و ئەمرۆ چاوەکانت تیزە..."

جا هەرکات ئەو حالەتەي کە خۆرئاواییەکان ناوی "Intuition" یان لێناوە، لە وێژدانی مرۆڤدا کارا بوو، نیتەر جیهانی دەروە بێ دەنگ دەبێ و زیاترەي هەستەکانی ناووە سەر تاپا کیانی مرۆڤ دەتەن و پوچ دەبووژێتەو. چونکە ئەو کات سولتانی مەعریفەت لەسەر تەختی دەروون گیرساووەتەو. نیتەر دواي ئەمە چ پێویست دەکات لە دەروە بۆی بگەرێت..؟

به‌لښ، نو پيغه مېره نازيزه‌ی که قوتابی و شاگرده‌کانی بڼه ناسته به‌رز کرده‌وه، هم‌میشه و هردهم "ناموژگاری چاک"ی - به فراوانترین و اتاکانیه‌وه - کردبووه بنه‌ما و، ته‌لاری ښر شادیشی له‌سهر نه‌م بڼا غیه بونیات نابوو.

نهم نایه‌ته پیروزه به کورترین و پوهانترین شیوه نو لایه‌نانه درده‌پریت که نیمه ده‌مانه‌ویت لیره‌دا باسیان بکه‌ین: ﴿کَمَا أَرْسَلْنَا فِيكُمْ رَسُولًا مِّنْكُمْ يَتْلُوا عَلَیْكُمْ ءَايَاتِنَا وَيُزَكِّیْكُمْ وَيُعَلِّمُكُمُ الْکِتَابَ وَالْحِکْمَةَ وَيُعَلِّمُكُم مَّا لَمْ تَکُونُوا تَعْلَمُونَ﴾ (البقرة: ۱۲۹) "هر وه‌کو (بو ته‌واو کردنی نازو نیعمه‌تم) له نیوتاندا پیغه مېره‌یکم له خوتان بو پوهانه کردوون که نایه‌ته‌کانی متان به‌سهر‌دا ده‌خوینته‌وه، دل و دروون و پوهالت و ناشکراتان خاوپن ده‌کاته‌وه، فی‌ری قورئان و حکمت و داناییتان ده‌کات، نو شتانه‌تان فی‌ر ده‌کات که هرگیز خوتان نه‌تاند زانی."

لام وایه لیره‌دا پیوست به دري‌وه‌ی زیاتر نه‌کات، چونکه چمد نمونه‌یه‌کمان هی‌نایه‌وه له‌باره‌ی مه‌ودای بایه‌خی پیغه مېره‌ی نازیزمان و هستیاری له لایه‌نه‌وه. به‌لام نه‌گهر بانه‌وی بابه‌ته‌که له دوو سی‌رسته‌دا کورت بکه‌ینه‌وه، نو ده‌لین: به‌راستی پیغه مېره (ﷺ) هم‌مو که‌سی‌کی به گویره‌ی حال و ناستی و به له‌به‌رچاو گرنتی عقل و دل و ویزدانی، بی‌زیاد و کم ده‌دواند. هم‌مو نه‌مانه‌شی به شیوازیکی دانایانه‌ی نو تو‌په‌یره‌وه ده‌کرد، که نه‌گهر نو که‌سه کو‌په‌که‌ی به‌جی به‌یشتایه، به دل‌یک‌ی ناسووده‌وه ده‌پوشت و نیمانی ده‌ینا. ته‌نانه‌ت که‌سان‌یک‌ی هاوشی‌وه‌ی وه‌لیدی کو‌پی موغ‌ه‌یره و عوتبه‌ی کو‌پی په‌بیعه، و‌پرای دانانیان به‌وه‌ی قسه‌کانی پیغه مېره‌ی خوا حقه، که‌چی غروور و خو‌به‌زل زانیان بوونه پ‌تگر و، مه‌حکومی زیندانی بی‌نیمانی کردن. هندی‌کیشیان بوونه قوریانی ده‌ستی

ترس و، له ئینکاریدا مانهوه. له راستیدا، هۆکاری هه‌موو نه‌مانه‌ش ده‌گه‌رپێته‌وه بۆ که‌موکورتی و ناته‌واویی نه‌وانه‌ی له‌ دۆخی وه‌رگه‌ردا بوون. جاری واش ده‌بوو که‌سانێکی وه‌ک "ئه‌عشای شاعیر" سه‌ره‌پای قبوول‌کردنی هه‌موو شتی‌ک، که‌چی نه‌یانده‌توانی ده‌سه‌رداری نه‌ریته‌ خووپه‌نگرتووه‌کانیان ببن و لێی دوور بکه‌ونه‌وه، بۆیه‌ داوا‌ی مۆله‌تیان ده‌کرد. جا نه‌گه‌ر ئه‌م که‌سانه‌ به‌ر له‌وه‌ی هه‌یدایه‌تیان وه‌رگرتبێت، مرده‌بێتن، ئه‌وا ئه‌و کات ده‌بێت له‌ روانگه‌ی سه‌به‌قه‌تی قه‌زا و قه‌ده‌ره‌وه‌ بۆ ئه‌م مه‌سه‌له‌یه‌ به‌روانین. له‌ کۆی هه‌موو نه‌مانه‌شدا که‌موکورتیه‌ک نییه‌ - حاشا - بگه‌رپێته‌وه بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا و ناشی‌ت.

٥ - بانگه‌واز بۆ ته‌وحید

سه‌رحه‌م پی‌غه‌مبه‌ران هه‌لسا‌ون به‌ بانگ کردنی گه‌له‌کانیان بۆ یه‌کتاپه‌رستی خ‌وای تاک و ته‌نیا. ئه‌وه‌تا قورئانی په‌یرو‌ز کاتی‌ک باسی بانگه‌وازی پی‌غه‌مبه‌ران ده‌کات، جه‌خت له‌سه‌ر ئه‌م خاله‌ ده‌کاته‌وه و، ده‌فه‌رموی: ﴿يَقَوْمِ اعْبُدُوا اللَّهَ مَا لَكُمْ مِنْ إِلَهٍ غَيْرُهُ﴾ (هود: ٨٤) "ئه‌ی قه‌ومه‌که‌م به‌ندایه‌تی خوا بکه‌ن، هه‌یج خ‌وایه‌کی ته‌رتان نیه‌ جگه‌ له‌و."^١

به‌لێ، بانگه‌وازی هه‌موو پی‌غه‌مبه‌ری‌ک به‌م حه‌قیقه‌ته‌ مه‌زنه‌ ده‌ست پێ‌ده‌کات و هه‌ر به‌مه‌ش کۆتایی دێت.

کۆده‌نگی ئه‌م که‌سایه‌تییه‌ نا‌وازانه‌ - که‌ له‌ کات و شوێنی جیا‌واز له‌ یه‌کته‌ردا هاتوون - له‌سه‌ر هه‌مان خال و، بانگه‌واز کردنیان بۆ هه‌مان

١- سورة الأعراف: ٥٩، ٦٥، ٧٣، ٨٥ - سورة هود: ٥٠، ٦١، ٨٤ - سورة المؤمنون: ٢٣، ٣٢

حەقیقەت، هیچ بوارێک بۆ گومان و دوودۆلی ناهێڵیتەوه کە ئەوانە بانگەشە بۆ فکریک یان هزرێکی تایبەت بە خۆیان ناکەن، بەڵکو بانگخواز و گەیهنەری ئەو پەیامانەن کە لە لایەن پەرەردەگاریانەوه پێیان گەیشتووه. چونکە ناچێتە عەقڵەوه کەسانێک توانا و لێهاتنی جیاوازیان هەبێت و لە سەردەمی جیاواز و جێگەی جیاوازا ژیاين، کەچی ئا بەم چەشنە لە بابەتێکدا کۆک و یەکرا بن! خۆ ئەگەر تەماشای هەر قوتابخانەیەکە فەلسەفی یاخود پێچکەییەکی فکری بکەین، دەبینین تەنانت لە مەسەلە زۆر بچووک و لاوەکییەکانیشدا، ناکۆکی زۆر لە نێوان لایەنگرانی هەمان پێیازدا بوونی هەیە، ئەگەر چی لە هەمان سەردەمیشدا بن.

بوونی جیاوازیی لە بزافە فکریەکانی مەزھەبدا و، یەکدەنگیش لەو کۆرپسا نیلاهییهی کە پێغەمبەران هێناویانە، بەلگەیە لەسەر ئەوەی کە یەکەمیان لە هەوێس و ئارەزووی مەزھەبە سەرچاوەی گرتووه و، دووھەمیشیان هەلقولادی کانگای وەحی و ھیدایەتە.

بەئێ، کۆدەنگیی پێغەمبەران (ﷺ) لەسەر حەقیقەتی تەوحید، یەکیەکە لە تایبەتمەندییەکانی مەقامی پێغەمبەرایەتی. ھەربۆیە پێغەمبەری خوا دەفەرمووی: "أَفْضَلُ مَا قُلْتُ أَنَا وَالنَّبِيُّونَ مِنْ قَبْلِي: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ." "باشترین شتێک کە من و پێغەمبەرانێ پێش منیش وتومانە بریتییە لە: لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ وَحْدَهُ لَا شَرِيكَ لَهُ."^۱

۱- الموطأ، القرآن ۳۲، الحج ۲۴۶ - عبدالرزاق، المصنف ۴/۳۷۸. بۆ چەند دەربڕینیکی تری نزیک لەمانەوه، بڕواننە: الترمذی، الدعوات ۱۲۲.

ج - ئاكارى پىغەمبەران

۱ - راستگۆيى (الصدق)

راستگۆيى تەۋرەي پىغەمبەرايەتتە. بەلئى، نبوۋەت بە دەۋرى خولگەي راستگۆيىدا دەسۋورپەتتەۋە و ھەر شتېك لە زارى پىغەمبەرانەۋە دەرچىت، مۆرى تەصدىقى پىۋە. چونكە ئەوان ھەرگىز شتېك نالېن پىچەۋانەي راستى بىت. قورئانى پىرۋىش كاتىك راقەي ئاكار و پايدەبەرزى ھەندىك لە پىغەمبەران دەكات، ئەم سىفەتەيان دەخاتە پىش چاۋ و، دەفەر موۋى: ﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِبْرَاهِيمَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ (مریم: ۴۱)

”ھەرۋەھا لە قورئاندا باسى (گۆشەيەك لە بەسەرھاتى) ئىبراھىم بۇ ئەو خەلکە بگېرەۋە، بەراستى ئەو كەسايەتتەيەكى راستگۆ بوو، لە پىغەمبەرانىش بوو. واتە، لە "لەۋحى مەحفۇز" يان لە قورئاندا - كە حەقىقەتتەيەكى جىنگىر و نوسخەي لەۋحى مەحفۇزە- يادى ئىبراھىم بکە. ئەو پىغەمبەرىك بوو لە کردار و گوشتارىدا لەۋپەرى راستگۆيىدا بوو.

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ مُوسَى إِنَّهُ كَانَ مُخْلَصًا وَكَانَ رَسُولًا نَبِيًّا﴾ (مریم: ۵۴)
 ”موساش باس بکە لە قورئاندا، بە راستى ئەو لە بەلئى و پەیمانەکانیدا راستگۆ بوو، ئەو پىغەمبەر و پەۋانە كرەۋى خوا بوو.“

﴿وَأَذْكُرْ فِي الْكِتَابِ إِدْرِيسَ إِنَّهُ كَانَ صَدِيقًا نَبِيًّا﴾ وَرَفَعْنَاهُ مَكَانًا عَلِيًّا ﴿
 (مریم: ۵۶-۵۷) ”ھەرۋەھا لە قورئاندا باسى ئىدرىس بکە، چونكە ئەۋىش

پېغه مبهريكى زور راستكار و راستگو بوو.. بويه پړى زورمان ليگرت و پايه دار و بهرز و بلندمان كرد.

نو دهمهش كه قورئانى پيروز وتوويژى هاوه لى زيندانييه كى حمزه رتى يوسف (عليه السلام) مان بډ ده گيرېته وه، هه لوتېسته له سهر هه مان په سن ده كات و ده فرموي: ﴿يُوسُفُ أَيُّهَا الصَّادِقُ﴾ (يوسف: ٤٦) ” يوسف ئه ي هاوه لى راستگو م!“

ناخر چن ده كريت پېغه مبهران راستگو ي له خوياندا بهرجهسته نه كهن، له كاتيكدا خواي ته عالا فرمانى راستگو ي به كه سانى ئاسايى ددهات و، به ستايشه وه گروى راستبيژان ناوده بات: ﴿يَتَأْتِيهِمُ الَّذِينَ ءَامَنُوا اتَّقُوا اللَّهَ وَكُونُوا مَعَ الصَّادِقِينَ﴾ (التوبه: ١١٩) ” ئه ي ئه وان ه ي ئيمان و باوه پتان هيناوه، له خوا بترسن و پاريزكار بن، هه ول بدن هه ميشه له گه ل راستگو يان و راستاندا بن.“

همروه ها نه وه پروون ده كاته وه كه ته نيا ئيمانداره خباتكاره كان له پيناوى خوادا راستگون:

﴿إِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذِينَ ءَامَنُوا بِاللَّهِ وَرَسُولِهِ ثُمَّ لَمْ يَرْتَابُوا وَجَاهَدُوا بِأَمْوَالِهِمْ وَأَنْفُسِهِمْ فِي سَبِيلِ اللَّهِ ۚ أُولَٰئِكَ هُمُ الصَّادِقُونَ﴾ (الحجرات: ١٥)
” بيگومان ئيماندارانى راست ئه وان ه كه باوه پريان به خوا و پېغه مبهري خوا هيناوه و پاشان نه كه وتوونه ته هيچ گومان و دوود ليه كه وه، به خويان و سهر و ماليشيانه وه تيكوشاون له پيناوى ئاينى خوادا، ته نها ئا ئه وان ه راستن.“

ا - راستگويان شايانى ستايشن

قورئانى پيروز ستايشى نەو راستگويانە دەكات كە پاستيان كرد لەگەڵ نەو پەيمانەى بە خويان دابوو: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَىٰ نَحْبَهُ وَمِنْهُمْ مَّنْ يَنْتَظِرُ وَمَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا﴾ (الأحزاب: ۲۳) "مەردانىكى زۆر هەن لە ئيمانداران نەو پەيمانەى داويانە بە خوا، پاستيان كرد لەسەرى ژيان و پابەند بوون پيوەى و لايان نەدا لى، جا هەيانە پەيمانەكەى جيبەجى كرد و مرد لەسەرى، هەشيانە چاوەڕوانە، بەهيج شيوەيهك گۆران و لارى پرووى تى نەكردوون."

ليزەدا دەمەويت هەلوستەيهك لەسەر نەو نايەتەى سەرەو بەكم:

نەنەسى كورپى مالىك (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) خزمەتكارى پيغەمبەرى خوا بوو. كاتيك پيغەمبەر (ﷺ) تەشريفى هينا بۆ مەدينە، نەوكات نەنەس تەمەنى دە سالان بوو. داىكى دەستى گرت و بردى بۆ حزوورى پيغەمبەرى خوا و وتى: "نەى پيغەمبەرى خوا! با نەنەسى كورپم بە دريژاى تەمەنى لە خزمەتتەدا بىت." داىكى نەمەى وت و، كورەكەى بەجى هيشت و روشت.^۱

جا ئەم نەنەسە دەلى: "ئەم نايەتە: ﴿مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ...﴾" لەبارەى "نەنەسى كورپى نەضر"ى مامم و هاوشيوەكانى ئەووە دابەزىو.^۲

كاتيك نەنەسى كورپى نەضر (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) لە پەيمانى عەقەبەدا پيغەمبەرى خواى يىنى، كەمەندكيش و شەيداي بوو. بەلام لەبەر هەر هۆيكە بىت، نەيتوانى لە جەنگى بەدردا بەشدارى بكا. بىنگومان بەدر پيگەيهكى تايەتى

۱ - أبو يعلى، المسند ۳۰۶/۶ - الطبراني، المعجم الصغير ۱۰۱/۲.

۲ - مسلم، الأمانة ۱۴۸ - الترمذى، تفسير (سورة الاحزاب) ۳-۲.

و دیاری هه‌بوو. جا هه‌روه‌ک چۆن به‌شداربووانی به‌در له‌نیو هاوه‌لاندایار و ناسرابوون، ئاواش نه‌و فریشتانه‌ی له‌به‌دردا به‌شداربیان کردبوو، له‌نیو ته‌هلی ناسماندا ناسراو و بژارده‌بوون. نه‌مه‌وته‌ی جه‌زهرته‌ی جوهره‌نیله‌که‌خۆشی له‌به‌شداربووانی به‌دره‌و سه‌رکردایه‌تی سوپای فریشته‌کانی کردووه.^۱ به‌لام وه‌ره‌بینه‌وا نه‌نه‌سی کوپی نه‌ضر ته‌م هه‌له‌ی له‌ده‌ست ده‌رچووه. ئیتر له‌تاوا ئۆقره‌ی لی بربابوو و خه‌و نه‌ده‌چووه‌چاوانی. بۆیه‌هاته‌هزوری فه‌خری کائینات و ده‌رده‌دلی خۆی عه‌رز کرد: ”یا رسول الله، ته‌گه‌ر جارێکی تر پروبه‌پروو بوونه‌وه‌ی بی‌باوه‌پاغان به‌نسیب بێ، مه‌گه‌ر خوا خۆی بزانیته‌چییان به‌سه‌ردا دینم.“ خوای ئاگادار به‌په‌نه‌هاترین پاژه‌کانی دلی مرۆڤ، ته‌م نیازه‌پاک و بی‌گه‌ره‌ده‌ی نه‌نه‌سی قبول کرد و، سالی دواتر له‌ئو‌حوددا پروبه‌پرووی بێ باوه‌پان بووه‌وه.

ئو‌حود.. هه‌ر کاتێک ناوی ئو‌حود ده‌بریت، ده‌رووفان ده‌گوشریت و دله‌نگی ناخمان ده‌ته‌نی. چونکه‌له‌ویدا هه‌فتا سه‌حابی شه‌هید بوون. کێ ده‌زانێ، له‌وانه‌یه‌له‌پروانگه‌ی ده‌رپرینی هه‌قیقه‌تیه‌که‌وه، هه‌روه‌ها ری‌گه‌رش له‌وه‌ی نه‌بادا به‌هۆی ته‌م یاده‌وه‌رییه‌تاله‌وه، شتیکی نه‌خوازاو به‌دینه‌پالی، پڕۆژیکیان که‌په‌غه‌مبه‌ری خوا به‌لای ئو‌حوددا تی ده‌په‌ری، ته‌م وشانه‌ی له‌زار هاته‌نه‌ده‌ر: أَحَدٌ جَبَلٌ يُحِبُّنَا وَنُحِبُّهُ. ”ئو‌حود چیا‌یه‌که‌ئیمه‌ی خۆش ده‌وێت و ئیمه‌ش ئه‌ومان خۆش ده‌وێت.“^۲

ئو‌حود چیا‌یه‌که‌هه‌لگه‌پان و سه‌رکه‌وته‌ن به‌سه‌ریدا سه‌خته‌. به‌لام جه‌نگی ئو‌حود له‌ویش سه‌خته‌ربوو. جا هه‌رچۆنێک بیت، به‌شیوه‌یه‌کی کاتی هه‌ندێک له‌هاوه‌لان نه‌یانتوانی وه‌ک پتویست شوینی ئیشک‌گری خۆیان به‌پارێژن.

۱- البخاري، المغازي ۱۱ - ابن ماجة، المقدمة ۱۱.

۲- البخاري، الزكاة ۵۴ - مسلم، الحج ۵۰۳-۵۰۴.

تەنەت سەنگەریشیان گۆڭى و چۈنە دەرەۋى ئەو شۈنەي پىغەمبەرى خوا
بۆي ديارى كىرەبۈن. بەلام ئەمە تەنە ستراتىژ و سەنگەر گۆڭىنىك بوو، بۆيە
دروست نىيە بەمە بوترىت "شكىست". بەلئى، ئەدەب و جورمەت زانىنى نىيە
بەرامبەر بە ئەصحاب(ﷺ) لەم چوارچىۋەدايە.

لەم جەنگەدا پىغەمبەر(ﷺ) بىرىندار بىو و ددانى موبارەكى
شكا. دوو ئەلقە لە خوددەكەي سەرىشى چەقى بە پرومەتى پىرۆزىدا و
خويناوييان كرد. كەچى سەرەپاي ھەموو ئەمانە، پىغەمبەرى پەھمەت و
لەيپوردەيى، دەستەكانى ھەلپى بۆ بارەگاي خىواي بالادەست و، فەرموى:
اَللّٰهُمَّ اغْفِرْ لِقَوْمِيْ فَاِنَّهُمْ لَا يَعْلَمُوْنَ.^۱ "خاۋىە لە گەلەكەم بېورە چونكە ئەوان
نازانن." ھەر لەو جەنگەدا ئەنەسى كۆپى نەضر ئەمسەر و ئەوسەر ھەلەدەسورا
و، لىرە و لەوى ھەولئ دەدا پەيمانەكەي بەيئىتەجى كە سالتىك پىشتەر دابوى
بە پىغەمبەر(ﷺ). نىتر وا ئەويش ەك زۆرىكى دى بەرەو خالى كۆتايى
ھەنگاۋى دەنا. جەستەي شەكەتى لەتاو پىكانى پىم و گورزى شمشىردا كون
كون بىو. كاتىك لە دوا ساتەكانى ژيانىدا بىو، سەعدى كۆپى
موعاذ(رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) ھاتە لاي و، ئەنەس بەدەم زەرەدەخەنەيەكەو دوا قسەي خۆي
بۆ كرد: "سلاوم بگەيەنە بە پىغەمبەرى خوا. ۋەللاھى ئىستە لە دامىنى
ئوحدەۋە ھەست بە بۆنى بەھەشت دەكەم."^۲

لەو پۆژەدا ناسىنەۋەي زۆرىك لە شەھىدەكانى ەك حەزەرەتى حەمزە و
موصەب، كارتىكى ئاسان نەبۈو. عەبدوللاي كۆپى جەحش(رَضِيَ اللّٰهُ عَنْهُ) مەگەر
پارچەكانى جەستەي بەيئىرايەتەۋە لاي يەك، ئىنجا دەتوانرا بناسرىتەۋە و بىرپار

۱ - البخاري، الانبياء ۵۴ - مسلم، الجهاد ۱۰۵ - القرطبي، الجامع لأحكام القرآن ۱۹۹/۴.

۲ - البخاري، المغازي ۱۷ - مسلم، الأمانة ۱۴۸.

بدریټ: "ئەمە خۆیەتی" ئەنەس بن نەضریش لەمان جیاوازتر نەبوو، تا خوشکەکە ی نەهات نەناسرایەوه. خوشکەکە ی سەیری ئەو دەستە ی کرد کە شمشیری پێ هەلگرتبوو - لەوانە یە تەنها شوێن بوو یټ لێدانی بەرنەکەوتبټت - ئەوجا ناسییەوه و بە چاوی پڕ نەسرینەوه وتی: "یا رسول الله، ئەمە خۆیەتی."^۱

ئیتەر ئەم نایەتە باسی ئەو نازایەتی و جوامیژییە دەکات. ئەنەسی کور ی نەضر بەلێنەکە ی برده سەر و، تا دوا هەناسە جەنگا و تەننەت مردنیش بەدرۆ ی نەخستەوه.

بەلێ، پتووستە هەموو کە سټک دوا ی وتنی "لا إله إلا الله" تا ئەو رادە یە لە گەڵ ناوەرپۆکی ئەو وتە پیرۆزە دا راستگۆ یټت، تاوه کۆ شکۆمەندی دین و ئیمان پارێزراو یټت. هەر بۆ یە کاتێک قورئانی پیرۆز ستایشی ئەو جۆرە شەهیدانە دەکات، لەو روانگە یەوه یە کە ببنە نموونە و سەر مەشق بۆ ئیمانداران.

بەراستی ئەنەسی کور ی نەضر و ئەنەسی کور ی نەضرەکان راستگۆ یوون بەرامبەر بەلێنەکانیان و، سەلماندیان کە مەردی مەیدانی راستی و دروستین. ناخر چۆن وا نەبن، لە کاتێکدا ئەم وانە یەیان لە فەخری عالەم، حەزرەتی موحەممەدی ئەمینەوه وەرگرتووه؟! جا هەروە ک ئەو سەرۆکە راستگۆ و ئەمین بوو، ئەصحابەکانیشی ئاوا راستگۆ و ئەمین بوون...

۱ - البخاري، المغازي ۱۷ - مسلم، الامارة ۱۴۸.

ب. له سه رده می نه فامیدا به "نهمین" ناسرابوو

خه لکی مه ککه هر گیز به ناوی خۆیه وه بانگیان نه ده کرد، به لکو سیفه تی "نهمین" یان ده دایه پالێ و به "موحه ممدی نهمین" بانگیان ده کرد... به لێ، به و نازناوه وه ناوی ده رکردبوو. ئیمهش چهنده به خته وه رین کاتێک به یانیان و ئیواران به م ویرده ی که خۆیندنی "مُسْتَحْسَن" ه، یادی ده کهینه وه و، ده لێین:

لَا إِلَهَ إِلَّا اللَّهُ الْمَلِكُ الْحَقُّ الْمُبِينُ، مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللَّهِ صَادِقُ الْوَعْدِ الْأَمِينُ.

مالێ خوا (که عبه) به هۆی لافاوه وه درزی بردبوو. خه لکی مه ککهش ده یانویست نۆژه نی بکه نه وه. له و کاته دا به هۆی گێرانه وه ی به رده ره شه که (الحجر الأسود) - با بلێن به رده به ختیاره که (الحجر الأسود) - بۆ جیگه ی پێشووی خۆی، کێشه یه کی گه وره له نیوان هۆز و تیره کاندایه دروست بوو بوو. چونکه هر هۆزه و ده یویست نه و شکۆیه بهر خۆی بکه ویت. خه ریک بوو جهنگ و به لایه کی مه زن به ریا بێ، تا له کۆتایدا گه یشتنه پێککه و تنێک: هه موو لایه ک ناو بژێوانی و دادوهری نه و که سه یان قبول ده کرد که یه که م کهس ده هاته ناو که عبه وه. نیت هه مووان به جارێ چاویان برپێوه ده روازه ی بهیت و به مهراقه وه چاوه رێیان ده کرد یه کێک بێته ژووره وه. له م نیوه نده شدا پێغه مبه ری خوا ئاگای له هێچ شتێک له مانه نییه. جا هر که سیمای هه زه ته ی موحه ممد - که دنیایی ده به خشی به دۆست و دوژمن - لێیان به ده رکه وت، گشتیان به جارێ هاواریان کرد: "وا نهمین هات" و رایانگه یاند که رازین به هر هوکمه ی نه و بیدات...^۱

۱- أحمد ابن حنبل، المسند ۳/ ۴۲۵ - حاکم، المستدرک ۱/ ۶۲۸ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲۰۹/۱.

به لئی رازی ده بوون، ناخر چونکه متمانه ی ته وایان پیی بوو. نه گهر چی رسول الله (ﷺ) تا نهو کاته به نهرکی پیغه مبه رایه تی رانه سپیرا بوو، به لام که سیک بوو جیی متمانه ی هه مووان بوو و خاوه نی هه موو نهو سیف هت و ناکارانه بوو که ده بوو له پیغه مبه ری کدا هه بن.

به لئی، الفضل ما شهدت به الأعداء. "فهزل و گه وره یی نه و هیه، دوژمن شایه تی بدات." نه و هتا نه بوو سوفیان - که تا نهو کاته - سه رسه خترین دوژمنی پیغه مبه ری خوا بوو، تصدیقی راست و دروستی سه روه رمان ده کات:

پیغه مبه ری خوا له ریگه ی نیرده کانیه وه، نامه ی بۆ پاشا و ده سه لاتدارانی ناوچه که ده نارد. "هیردقل" نیمپراتوری رۆمه کانیش، نامه یه کی له پیغه مبه ری خوا وه به ده ست گه یشتبوو. هیردقل نامه کی له سه ره تا وه تا کۆتایی خوینده وه. نه و جا ناردی به شوین نه بوو سوفیاند، که له و کاته دا به مه به ستی بازرگانی چوبووه شام. له نیوانیاند، هم وتووێژه ی خواره وه پرویدا:

- نه وانه ی شوینی ده که ون، زیاتر هه ژاره کانن یان ده وله مه نده کان؟
- هه ژاره کان.
- هیچ پاشگه زبون نه وه یه ک پرویدا وه له نیو نه وانه ی باوه ریان پیی هینا وه؟
- تا ئیستا، نه خیر.
- له زیاد بووندان یان کم بوون؟
- پۆژ به پۆژ له زیاد بووندان.
- له ژانیاندا هیچ درۆیه کتان لی بیستوه؟
- نه خیر، که سمان درۆمان لی نه بیستوه.

نيتير هيره قل له تاو کاريگه ربي نامه که و نهو وه لامانه ی له نه بوو سوفيانه وه
بيستنی، که تا نهو کاته دوژمنایه تی پیغه مبهری خوی ده کرد، خوی
پینه گرا و نهو وتانه ی له زار هاتنه دهر: 'که سیك به دريژایي ژيانی دروی
له گهل هيچ که سیكدا نه کرد بیئت، مه حاله نیستا به دهم خواوه درو
بکات'.^۱

نهو به سه رهاته - که تنهها نهو لایه نه یان باسکرد که په یوه ندی به
باسه که وه هیه - دوو به لگهی تیدایه له سه ر پاست و دروستی پیغه مبهری
خوا. یه که میان هیره قلی نیم پراتوری پومه کانه، که له سه ره وه قسه کانیمان
تۆمار کرد. دوو هه میشیان وه لامه کانی نه بوو سوفیان، که ته سیدی
پیغه مبهری خویان ده کرد، هه رچهنده تا نهو کاته ش شهره فمهند نه بوو بوو به
نیسلام.

نهو نهنده هیه هیره قل نه یوانی زال بیئت به سه ر عه شقی مولک و
ده سه لات که یدا و، مولکیکی حقیقی و نه به دی له کیس خوی دا که تا
به رده ستی هاتبوو. به لئ، هیره قل موسولمان نه بوو و نه هاته ریزی گروی
به اختیارانه وه. به لام له گهل نه مه شدا قبول کردنی ریساله تی پیغه مبهری خوا
و، په فتار نواندنی به ریز و حورمه ته وه، ناماژیه بو به سیره تی هیره قل و، له
پوانگهی نیمه شهوه دان پیدانانیکی دلخوشکهره.. دانپیانان به صیدق و
صه داقه تی رسول الله دا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ).

له پاستیدا ناوهرپوکی قسه کانی هیره قل واتا و ناماژیه قوولیان تیدایه.
ناخر نه گهر که سیك تا ته مهنی چل سالی ته نانه ت به گالته ش، ته نهها

۱ - البخاري، بدء الوحي ۶ - مسلم، الجهاد: ۷۴.

درۆیه کی له گهڵ کەسانی ناسیدا نەکردبێ، چۆن دەکرێ له دەمی نزیک بوونەوهی له مەرگدا، درۆ به دەم خواوه بکات!

"ياسر" بهر له موسولمان بوونی، پرسباری له "عهمار"ی کۆپی کرد که بۆ کۆی دهچێ. عهماریش له وهلامدا وتی: "بۆ لای موحه مه د."

ئهم وهلامه بهس بوو بۆ عهمار: "ئهو ئه مینه. خه لکی مه ککه وا دهیناسن. ئه گهر وتبێتی پیغه مبهرم ئه وه پیغه مبه ره. چونکه هیچ کەس درۆی لی نه بیستوه."

ئهمه قسه و قه ناعه تی چەند کەسیک نەبووه، به لکو بۆچوونی هاوبه شی هه موو ئه وانە بووه که له کاتی پیغه مبه رایه تی و پیش بوون به پیغه مبه ریشدا ناسیوانه.

ج. هه میشه ئامۆژگاریی راست په ویی ده کرد

پیغه مبه ری خوا هه روه ک چۆن پێک و راست ده ژیا، ئاوهاش ئامۆژگاریی به رده وامی ئوممه ته که ی ده کرد تا سه رراست و راستبێژ بن. جا لی ره دا به مه به ستی به هره مه ند بوون له فه رو به ره که تی ئه و فه رموودانه، هه ندیکیان به نمونه ده هی نینه وه:

اضْمُنُوا لِي سِتًّا مِنْ أَنْفُسِكُمْ أَضْمَنْ لَكُمْ الْجَنَّةَ: اُصْدُقُوا إِذَا حَدَّثْتُمْ،
وَأَوْفُوا إِذَا وَعَدْتُمْ، وَأَدُّوا إِذَا أُؤْتِمِنْتُمْ، وَاحْفَظُوا فُرُوجَكُمْ، وَغَضُّوا أَبْصَارَكُمْ،
وَكُفُّوا أَيْدِيَكُمْ.^١

١- أحمد ابن حنبل، المسند ٣٢٣/٥ - الطبراني، المعجم الكبير ٢٦٢/٨ - المعجم الأوسط ٧٧/٣ - البيهقي، السنن ٢٨٨/٦.

”شەش شتم لە خۆتاندا بۆ مسۆگەر بکەن، منیش چوونە بەهەشتان بۆ
مسۆگەر دەکەم:

- کە قسەتان کرد، راستگۆ بن.
- کە پەیمانان دا، بیبەنە سەر.
- ئەمین و دەستپاک بن.
- داوینتان بپارێزن.
- چاوتان لەناست حەرامدا بپۆشن.
- دەستان لە حەرام بەدوور بگرن.

بەلێ، پێغەمبەری خوا تیرئاسا هەمیشە پێک و راست ژیاوە. داوای دەکرد
هەمووانیش هەر بەو شێوەیە بژین. تەنانت بەو "صەداقەت"ە تایبەتییهی
خۆی، گەیشتە خاڵێک کە لە نیوان "ئیمکان" و "جوب"دا بوو. نێر ئەمە
خاڵێک بوو کە لەودیویەوه تەنها و تەنها "صیدقی ئیلاهی" هەبوو. بە
دەرپرینیکی تر، رسول الله (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لە راستی و دروستیشدا، بە نێو
ئاسۆی ﴿قَابَ قَوْسَيْنِ أَوْ أَدْنَى﴾ (النجم: ٩) دا سەیر و سلوکی دەکرد. بەلێ،
راستە ئەو لە ڕوویەکەوه لە بازەنی "ئیمکان"دا بوو، بەلام لە ڕوویەکی ترەوه
جیهانی ئیمکانی تێ پەڕاندبوو. هەرۆک "قازی عەیاض" لە باسی میعراج دا
دەلێ: "حەزەرەتی موحەممەد گەیشتە شوینێک نەیدەزانی پێی لە کوێدا دابنێ.
پێی وترا: 'پێهەکت لەسەر پێهەکی تەرت دابنێ'." بەلێ ئەو لە هەموو
ڕوویەکەوه مۆڤ بوو، بەلام راستیی و دروستییەکی بۆ وەها پلەیهک بەرزیان
کردبوووه. نامۆزگاری ئێمەش دەکات لەسەر هەمان خەسەلت و دەفەرمویی:

”به‌لینى راستبوییم بدهنى و دروژ ناویتهی ژیاانتان مه‌که‌ن، منیش به‌لینى به‌هه‌شتان ده‌ده‌مى.“

له‌ فرموده‌یه‌کى تردا ده‌فرموى:

دَعْ مَا يَرِيْبُكَ إِلَى مَا لَا يَرِيْبُكَ، فَإِنَّ الصِّدْقَ طُمَأْنِينَةٌ، وَإِنَّ الْكَذِبَ رِيْبَةٌ.^۱
 ”واز بیینه له شتیك كه گومانى لی‌ده‌كه‌ی، بۆ شتیك كه گومان‌ت لی‌ی نییه.
 چونكه راستگویی دل‌نیا‌یه و دروژ گومان و دل‌ه‌راو‌کی‌یه.“

هه‌روه‌ها ده‌فرموى:

تَحَرَّوْا الصِّدْقَ وَإِنْ رَأَيْتُمْ أَنَّ فِيهِ الْهَلَكَةَ فَإِنَّ فِيهِ النِّجَاةَ.^۲ ”هه‌رده‌م به‌شوی‌ن
 راستیدا برۆن، ته‌نانه‌ت نه‌گه‌ر لاشتان وا بوو به‌هۆیه‌وه تیا ده‌چن، بزانه‌ن كه
 رزگار بوونی تیدا‌یه.“

له‌ فرموده‌یه‌کى تردا ده‌فرموى:

عَلَيْكُمْ بِالصِّدْقِ، فَإِنَّ الصِّدْقَ يَهْدِي إِلَى الْبِرِّ، وَإِنَّ الْبِرَّ يَهْدِي إِلَى الْجَنَّةِ.
 وَمَا يَزَالُ الرَّجُلُ يَصْدُقُ وَيَتَحَرَّى الصِّدْقَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ صَدِيقًا. وَإِيَّاكُمْ
 وَالْكَذِبَ، فَإِنَّ الْكَذِبَ يَهْدِي إِلَى الْفُجُورِ، وَإِنَّ الْفُجُورَ يَهْدِي إِلَى النَّارِ، وَمَا
 يَزَالُ الرَّجُلُ يَكْذِبُ وَيَتَحَرَّى الْكَذِبَ حَتَّى يُكْتَبَ عِنْدَ اللَّهِ كَذَابًا.^۳

”پێ‌ویسته‌ راستگو بن، چونكه راستگویی پێ‌ی پێ‌شاندهره به‌ره‌و چاكه،
 چاكه‌یش پێ‌ی نێ‌شاندهره به‌ره‌و به‌هه‌شت. كه‌سى وا هه‌یه به‌رده‌وام راست ده‌لێ‌

۱ - الترمذي، القيامة ٦٠ - النسائي، الأشربة ٥٠ - الدارمي، البيوع ٢.

۲ - ابن أبي الدنيا، الصمت ٢٢٧ - مكارم الأخلاق ٥١ - هناد، الزهد ٦٣٥/٢.

۳ - البخاري، اللباس ٦٩، الادب ٦٩ - مسلم، البر ١٠٣-١٠٥.

و به دواى پاستى و پاستگوييدا ده گهړئ هه تاوه كو له لاي خوا به پاستگو
(صديق) دهنوسرى. نه كهن هرگيز درؤ بكن. چونكه درؤ كردن سهرده كيښى
بؤ خراپه و به دره فتارى، خراپه كارېش پئى دؤزه خ پيشان ددها. كه سى وا هديه
همه ميشه درؤ ده كات و، به دواى گوشتار و كردارى درؤدا و تله، تا نهوى له لاي
خوا به درؤزن (كذاب) تومار ده كړئ.

پزگار بوون و سهر فرازى له پاستگويديا. مرؤډ نه گهر بشمريت له پيناو
پاستيدا، نهوا تنه يه ك جار ده مرئت. كه چى هر درؤيه ك بؤ خوى مردنيكه.
كه عبي كورى ماليك (عليه السلام) ده فرموي: ”من به هوى پاستگوييموه پزگارم
بوو.“ به ئى، هر كات باس له پاستگويى ده كريت، مه حاله نهومان به بيردا
نهيته.

كه عبي كورى ماليك (عليه السلام) بليمه تيكي نهوتو بوو، و ته كانى هيندهى
شمشير كهى و، شمشير كه شى هيندهى و ته كانى تيژ و برنده بوو. شاعير و
قسه زانكي به توانا بوو. به شيعره كانى ورهى كافرانى سهره و ژير ده كرد.
يه كيكيش بوو له وانهى له عهقه بهدا به يعه تيان به پيغه مبهري خوا (عليه السلام) دابوو.
بويه به يه كيكي له پيشه ننگه كانى نه نصار داده نرا. به لام هم هاوه له بهر پوزه
نهي توانى به شدارى غه زاي ته بوك بكات. ته بوك جهنگيكي سهخت و تاقت
پرووكين بوو. لهم جهنگه دا مشتيك مرؤډ له گهڼ سويى بى شومارى پرمدا،
هم له جهرگى بيابانى وشك و هه لقرچينه ردا دهسته ويه خه ده هات. بهم نياز
و خه ياله وه كه و تنه پئ و نهو قاره مانيتييه يان نواند. نهوان پاداشتي نه مه يان
بؤ نووسرا، به لام پيكدادان پرووى نه دا و نهو جهنگه ترسناكش ته نها له
يادگه كاندا مايه وه.

پيغەمبەرى خوا (ﷺ) له هەموو غەزاكانى تردا، جوولە سەربازىيەكانى به نەيتى دەهيشتهوه، كەچى نەم جارەيان به ناشكرا كەوتە پڕ و هەمووانى بانگهيشت كرد بۆ جيهاد. كەچى كەعب سەرەپاي نەم بانگه‌وازه ناشكرايه‌ش، هەر به‌شدار نەبوو. ئيستبا با له زارى خۆيه‌وه كورت‌يه‌ك له به‌سەر‌هاته‌كه‌ى ببيستين:

”هەمووان بۆ نەم جەنگە بانگه‌يشت کران. دياربوو جەنگيكي دژوار له پيشدا بوو. بە‌لام خواي گەوره ته‌قديري نه‌کردبوو پي‌كدادان ڤوو بدات، بۆيه نەم جوولە سەربازىيە ته‌نها له چوارچيويه‌ى نەزمونيكي پراكتيكي‌دا مايه‌وه. جا نازانم پيغەمبەرى خوا له سەر‌نجامى جەنگه‌كه‌ ناگادار کرابووه‌وه يان نا، بە‌لام بايه‌خيكي جياوازي به‌م غەزايه‌ ده‌دا.

منيش وه‌ك هەر‌كه‌سيكي تر، ئاماده‌كاريه‌كانم ته‌واو‌کرد. ته‌نانه‌ت تا نەو ڤۆژه بۆ هيچ غەزايه‌كى تر ناوا خۆم به‌ چاكي ئاماده‌ نه‌کردبوو. زۆرى نه‌برد سەر‌وه‌رى هەردوو دنيا (عَلَيْهِ السَّلَامُ) فەرمانى جوولە‌ى دا و سوپا كەوتە پڕ. منيش هەر به‌خۆم ده‌وت: ”هەر‌چۆنيك يي‌ت پي‌يان ده‌گه‌مه‌وه.“ له‌م ڤوه‌وه‌ متمانه‌م به‌خۆم هەبوو. هيچ سەر‌قالييه‌كيشم نه‌بوو، كەچى هەر ده‌موت: ”نەم‌ڤۆ نا سبه‌ى..“ هەتا ڤۆژان تيپه‌رپن و، گەيشته‌نوه‌م به‌ رسول الله‌ بوو به‌ كاريكي مه‌حال. ئيت‌ر ده‌بووايه‌ به‌ ناچارى چاو‌ه‌ڤيتم ب‌كرديايه‌.. كرديشم. به‌لام چ چاو‌ه‌ڤوانييه‌ك! هەر سه‌عاتيكي به‌ چه‌ندان ڤۆژ لي‌م ده‌ڤۆيشت.

سەر‌نجام هەوايي گه‌رانه‌وه‌ى پيغەمبەرى خوا له هەموو لايه‌كه‌وه‌ ببيسترا. جاخۆ هەموو جارێك هەر و‌ابوو، هەر كه‌ ده‌نگوياسى نزىكيى هاتنه‌وه‌ى بلا‌وده‌بووه‌وه، مه‌دينه‌ سەر‌له‌نوێ ده‌بووژايه‌وه. ئيستاش خەنده‌ و شادى له‌سەر روخسارى هەمووانه، چونكه‌ پيغەمبەرى خوا (ﷺ) ده‌گه‌رايه‌وه...

له كۆتايدا ساتى چاوهړانكراو هات. سويای موسولمانان گه‌يشت‌وه مه‌دينه. پيغهمبهرى خواش (ﷺ) وهك نهرىتى خوځى، سهره‌تا سهردانى مزگوتى كرد. و دواى دوو ركات نوښت، ده‌ستى كرد به پيشوازي كردنى موسولمانان. خه‌لكى په‌يتا په‌يتا ده‌هاتنه خزمه‌تى. نه‌وانه‌ش كه به‌شداربيان نه‌كردبوو، بيانويان ده‌هينايه‌وه. ته‌نانه‌ت زوړيك له‌وانه‌ى حاليان وهك من بوو، بيانويان ده‌هينايه‌وه و پيغهمبهرى خواش بيان‌ووه‌كه‌ى قبول ده‌كردن. جا خو منيش ده‌متوانى هه‌مان شت بكهم، چونكه له‌ پرووى تواناى قه‌ناعت پيښان و قسه‌سازيه‌وه له‌ هه‌مويان شاره‌زاتر بووم. به‌لام به‌بى بوونى هيچ عوزريك، چن ده‌كرا له‌گه‌ل پيغهمبهرى خوادا درو بكهم. درؤم نه‌كرد... نه‌متوانى درو بكهم. كه چوومه حزوورى، به‌ بزه‌يه‌كى سهرزه‌نشت ناميزه‌وه كه دلى كوناوهر كردم، پرووى تيكردم و فهرمووى: 'له‌ كوځ بوويت؟' منيش به‌ بى كه‌م و زيار، حاله‌ته‌كه‌م چن بوو ناوا بؤم گيږايه‌وه. له‌پاش قسه‌كانم، پرووى لى وه‌رگيږام و له‌ژير ليوه‌وه فهرمووى: 'هه‌سته برؤ' نيتر منيش به‌م حاله‌وه چوومه دهره‌وه. كه هؤزه‌كه‌م منيان به‌م حاله‌وه دى، ده‌وريان ليدام و هانيان ده‌دام منيش بيانويه‌ك بدؤزمه‌وه تا خو مى پى دهرياز بكهم. ته‌نانه‌ت وهك بلنى قسه‌كانيان تاوړيك له‌ دلما جيتى خوځيان كرده‌وه. به‌لام يه‌كسهر هاتمه‌وه خوّم و، پرسيم: 'هيچ كه‌سيكى تر هديه وهك من بيت؟' له‌ وه‌لامدا ناوى دوو كه‌سى ترين پى وتم: "موراره‌ى كوپى ره‌بيع" و "هيلالى كوپى ثومه‌يه". هه‌ردووكيان دوو صه‌حابى ناسراوېش بوون و له‌ به‌شداربوانى به‌در بوون. به‌لئى، نه‌وانيش هيچ بيانويه‌كيان نه‌هينابووه‌وه و كه‌وتبوونه حالى منه‌وه - اُستغفر الله، چووبوونه هؤلى چاوه‌ړانيه‌وه - هه‌ردووكيان كه‌سانيك بوون شايانى چالنيكردن بوون. بؤيه منيش برپارمدا وهك نه‌وان بم و هيچ عوزريك نه‌هينمه‌وه.

لهو ماوهیه‌دا فەرمانتیک سەبارەت بە ھەرسێکمان دەرچوو. نیتەر لەوێ دوا
 هیچ مۆسولمانتیک قەسە لەگەڵدا نەدەکردین. ھەردوو ھاوێژەکانم خۆیان
 خزانە مائەکانیانەو و شەو و پۆژ بەبێ وەستان دەگریان. جا لەبەر ئەوەی من
 گەنجترینیان بووم، دەچوومە دەرەوێ و لە کاتی نوێژەکانیشدا لە مزگەوت
 نامادە دەبووم. بەلام هیچ کەس نەیدەواندم. زۆریەکی کاتەکانم لە مزگەوت
 بەسەر دەبرد. جاری وا دەبوو، بۆ بینینی خەندەییەکی پیغەمبەری خوا بە
 پروومدا، چەندین ماوەی دوور و درێژ چاوەڕوانیم دەکرد... بەلام ھەیات،
 ھەموو جارەکان بە دلشکاوێی دەگەرمامەو. ئەو زاتەی کە ھەرگیز خەندە لە
 روخساری نەدەبرا، بۆ جارێکیش بێ، تەماشای نەکردم و بزیەکی بە پروومدا
 نەواند. زۆرجار کە سەلامم دەکرد، چاوم دەبرییە لێوێکانی تا بزانم هیچ
 جوولەییەکی دەکا یا نا. بەلام وەرە ببینە، بچووکترین جوولەشی نەدەکرد. زۆر
 جار کە نوێژم دەکرد، بە لاچاوێک تەماشام دەکرد. کاتێک دەستم دەکرد بە
 نوێژ تەماشای دەکردم، بەلام ھەر کە لە نوێژ تەواو دەبووم، بەکسەر نیگاگانی
 لێ بزر دەکردم. پەنجار پۆژی رەبەق ناوا تێدەپەری. نیدی کەسەکان، جینگەکان
 ھێندە نامۆ بووبوون لە بەرچاوم، وامدەزانی لە ولاتێکی بێگەندەدام.

پۆژتێکیان چووم بۆ بینینی "ئەبوو قەتادە"ی ئامۆزام، کە زۆر
 خۆشەویست و ئەویش منی وەک گیانی خۆی خۆشەویست. لە دیواری
 باخەکەییەو خۆم ھەڵدایە ژوورەوێ و چووم بۆ لای. سەلامم لێکرد، بەلام
 وەلامی سەلامەکەمی نەدایەو. لێم پرسى: 'بۆ خوا بلی، باوەر ناکەى کە خوا
 و پیغەمبەرەکەم خۆشەوێت؟' ئەمجاریش هیچ وەلامێکی نەدامەو. سێ جار
 ئەم پرسیارەم لێ دووبارە کردەو، تا لە جاری سێھەمدا وتی: 'خوا و
 پیغەمبەرەکەى باشتەر دەزانن.' ئەمەى وت و بەجێی ھێشتم. دەتوت دنیا
 بەسەردا پروخواو، ناخەر ھەرگیز چاوەڕوانی ھەلوێستی وام لە ئەبوو قەتادە
 نەدەکرد. دڵم پر بوو و دامە پر مەى گریان.

جاریکیشیان که له کۆلانه کانی مه دینه دا ده سوپامه وه، گویم لیبوو
 پیاویک سۆراغی منی ده کرد. خه لکه کهش منیان پیشاندا. پیاوه که هاته لام و
 نامهیه کیشی به دهسته وه بوو. نامه که له لایه ن "پاشای غه سسان" وه بۆ من
 نیررابوو. پاشا له نامه کهیدا بانگه یشتی ده کردم بۆ مه مله که ته که ی و
 نووسیبووی: 'بیستوومه هاوه له کهت ده سته ردارت بووه و دایپرپویت. جا بۆیه
 وه ره لای ئیمه، چونکه کهسانی وه ک تۆ لای ئیمه قه درو قیمه تیان به رزه...'
 دوا ی خویندنه وه ی نامه که، له دلی خویدا وتم: "ئه مه ش تاقی کردنه وه یه کی
 تره." بۆیه نامه کهم دراند و خسته ناو ئاگره وه.

چله مین پۆژ بوو. پیغه مبه ری خوا که سیکی نارد تا پیمان پابگه یه نیت که
 پیویسته له خیزانه کاغان دوور بکه وینه وه. منیش به نیراوه کهم ووت: 'چی
 بکه م، ته لاتی بده م؟' - ئای به قوریانی وه فای بم - فهرموویوی که ته نها
 لییان به دوور بین. نیت به خیزانه کهم وت که به چیته وه مالی باوکی. له م
 نیه ونده شدا خیزانه که ی هیلال به مهرجی خزمه تکردنی هاوسه ره که ی، داوا ی
 مۆله تی کردبوو. چونکه هیلال که سیکی به ته مه ن بوو و نهیده توانی ئیشه کانی
 خۆی رابهرپنیت. پیغه مبه ری خواش مۆله تی دابوو. هه ندیک که شیش
 پیشنیاری ئه وه یان بۆ کردم منیش هه مان شت بکه م. به لام قبولم نه کرد.
 راستیه که ی نه مده زانی هه لویستی پیغه مبه ری خوا له به رامبه ر ته کلیفیک
 وادا چۆن ده بیت.

پۆژان هات و پۆژان رۆیشت. په نجا پۆژی ته واومان به م شتیه یه برده سه ر.
 نه مده توانی چیت به رگه بگرم. دنیام لی هاتبوو وه یه ک و هینده ی گۆر ته نگ
 و تاریک بوویو. پۆژتیکیان هه ره ک پۆژانی تر، نوژی به یانیم کردبوو و له
 بانیزه ی خانوه که مدا دانیشتبوم. گویم لیبوو یه کیک به ده نگه به رز ناوی
 منی ده هینا. ده نگه که ده یوت: 'مۆده ت لیبی که عب' نیت هه ر که ئه مه م

بیست، یه کسر زانیم مهسه له چیه. بۆیه راستهوخۆ چوومه سوجهوه. ئەو پرۆه له دواى نوێژى بهیانی، پیغه مبهرى خوا لیخو شېبو وغانى راگهیاندبوو. به پهله بهر وه مزگهوت را مکرد. هه موویان به پیوه وه ستابوون و پیرۆزبایان لى دهکردم. "ته لحه" باوهشی پیاکردم و ماچی دهکردم. وام ههست دهکرد سهرله نوێ له عهقه به دام. ئەو جا چوومه حزوورى فهخرى کائینات و دهستی موباره کیم گرت، ئەویش دهستی منى گرت - وا ده زانم ئەگەر له و کاته دا مزگینى به ههشتیشى پى بدرایه، به و ئەندازه یه دلخۆش نه ده بوو - ئینجا فرموى: 'خوای گه وره لیتان خوشبوو.' به دویدا ئەو نایه تهی خوینده وه که سه بارهت به ئیمه دابه زیبوو:

﴿وَعَلَى الثَّلَاثَةِ الَّذِينَ خَلَفُوا حَتَّىٰ إِذَا ضَاقَتْ عَلَيْهِمُ الْأَرْضُ بِمَا رَحُبَتْ
وَضَاقَتْ عَلَيْهِمْ أَنْفُسُهُمْ وَظَنُّوا أَن لَّا مَلْجَأَ مِنَ اللَّهِ إِلَّا إِلَيْهِ ثُمَّ تَابَ عَلَيْهِمْ
لِيتُوبُوا ۚ إِنَّ اللَّهَ هُوَ التَّوَّابُ الرَّحِيمُ﴾ (التوبة: ١١٨)

"ههروه ها تهوبه ی ئەو سى که سهشی وه رگرت که (له غه زای ته بووک) دواخران دواى نهوه ی که زهوی چهنده فراوانه لیان تهنگ بووه وه، خویشیان له خوایان بیزار بوون، دلنپاش بوون که هیچ په نایه ک نییه (له خه شم و قینی خوا بیانپارێژیت) جگه له وه ی خوایان بدهنه په نای ئەو زاته، پاشان تهوبه ی لى وه رگرتن، تا تهوبه بکهن، به راستی هه ر خوا تهوبه وه رگر و میهره بانه."

له پاش نهوه ی رسول الله (ﷺ) نایه ته که ی تهواو کرد، عه رزم کرد: "یا رسول الله، من به راستگویی پرگارم بوو. په یانیش دهدهم تا له ژياندا بم، جگه له راستی چی تر نه لیم."

بەلئى، حەقىقەتى نبووت لەسەر بنچىنەى "صدق" واتە راستگۆيى و راستپەرەوى دارپۇزراوە. ھەموو پىغەمبەرەن راستگۆن، پىتويستىشە راستگۆ بن. چونكە ئەگەر بچووكترىن ھەلە يان لارى لە ھەر يەككە لەم زاتانەدا ھەبىت، كە لە جىھانى غەيبەو ھەرمانەكان دىنن و بە مەروفايەتى دەگەيەنن، ئەوا ھەموو شتىك سەرغوخوون دەبىتتەو. ئەو تا سەرچەم ئەو راستيانەى كە دەبىت دەبارەى مەروفايەتى بىزانىن، لە پىگەى ئەم مەروفا بۆاردانەو پىمان دەگات. ئەمەش بابەتتىكى ھىندە ھەستيارە، بچووكترىن ھەلە ھەلناگرىت. بۆيە خواى گەورە لەم بارەيەو دەفەرموى:

﴿وَلَوْ تَقَوَّلَ عَلَيْنَا بَعْضَ الْأَقَاوِيلِ ﴿٤٤﴾ لَأَخَذْنَا مِنْهُ بِالْيَمِينِ ﴿٤٥﴾ ثُمَّ لَقَطَعْنَا مِنْهُ الْوَتِينَ ﴿٤٦﴾ فَمَا مِنْكُمْ مِنْ أَحَدٍ عَنْهُ حَنِيزِينَ ﴿٤٧﴾﴾ (الحاقة: ٤٤-٤٧)

"خۆ ئەگەر (محمەد صلى الله عليه وسلم) ھەندىك قسە و گوفتارى بەدەم ئىمەو ھەلبەستايە، ئەوا بە ھىز و دەسەلاتى خۆمان دەمانگرت. ئەوسا ھىچ كەسىك نىيە لە ئۆو بەربەست و بەرگرى بكات لە ئىمە."

بەرپاستى پىغەمبەرى خوا لە بەرامبەر ئەمر و نەھىيەكانى خواى گەورەدا، وەك مردوويەك وا بوو لە دەستى مردوو شۆردا. وەحى بەرەو چ ئاراستەيەك بىويستايە وەرى دەگىرا، ئىتر ئەويش ھەتاهەتايە لەسەر ئەو ئاراستەيە دەمايەو. تەنانت ئەو كاتەش كە "قورىەت"ى بەدەست ھىنا و گەيشە خالى كۆتايى، تۆسقالىك لەم ھەستيارىيەى لەدەست نەدابوو. لەدەستدان با لە لاىكەو ھەستىت، بگرە قوولتر بووبووەو و گەيشتەبوو ئاستىك كە لە تواناى كەسدا نەبىت پىي بگات.

د - خاوه نى قسه ی خو ی بوو

تا تمه نى چل سالی نه كه س دیو به تی و نه كه سیش بیستویه تی
حه زره تی موحه مده (ﷺ) قسه یه کی دوور له راستی بکات. زاتیک که له دوایدا
به شهره فی صحابی بوون ده گه یشت، ده گپ یتته وه: ” له سرده می نه فامیدا
له گه ل پیغه مبه ری خوادا پیکه وتین که له فلانه جیدا یه کتر ببینین - ههروه ک
پیشتریش ناماژم پيدا، جاهیلیه ت ناوی ئه و سرده مه بوو که ئه وی تیا دا
ده ویا. ده نا ئه و مرو فیه دل و ویزدان پو شنه، هه رگیز له جهاله تدا نه ویا وه.
به لکو هه می شه له چوارچیه ی زیانیکی پیغه مبه رانه دا ویا وه - به لام من
به لینه کم له یاد کرد بوو. له پاش سی پو ژ که به بیرم هاته وه، به په له به ره و
شوتنی دیاریکرا و پو یشتیم. ده بینم و پیغه مبه ری خوا له وی له چاوه پروانیدایه.
نه روخساری به پرومدا گر ژ کرد، نه لی شم زویر بوو. ته نها ئه وه نده ی پی و تم:
” ئه ی گه نج، ماندووت کردم. سی پو ژه لی ره چاوه پروانیت ده کم “. ^۱

ه - فه رمایشته گانی ته صدیقی ده کهن

ئه و هه ر له له دایک بوونییه وه هه زره تی موحه مده موسته فا بوو. هه ر
بۆیه له پاش پیغه مبه رایه تیش چیی بووتایه، خه لکی به دل و به گیان باوه ریان
پئ ده هی نا و پشتراستیان ده کرده وه. به لئ، سه رانه سی گه ردوون ته صدیقی
ده کرد و له به رامبه ریدا ده یوت: صَدَقْتَ يَا رَسُولَ اللَّهِ. ” راستت فه رموو ئه ی
پیغه مبه ری خوا “ له مه شدا مرو فیه کان ته نها نه بوون، به لکو به زمانی
موعجیزه کان، هه ر ” جو ر “ ه و نوینه ری خو ی ده نارد و، وه ک بلئی به یعه تیان
پئ ده دا.

۱ - أبو داود، الأدب ۸۲ - ابن سعد، الطبقات الکبری ۵۹/۷.

لیره دا ده مه ویت که وانه یه که بکه مه وه و تیشک بجه مه سهر بابه تیک که به
 گرنگی ده زانم: دهر پرنه نورانییه کانی قورئانی پیروژ و فرمایشته
 به نرخه کانی سهروه رمان (ﷺ) له پروی ره چاوکردنی په یوه ندیی نیوان زات و
 سیفات و نه سمائه وه، دارای پله یه کی هیئده بهرزن، که نه فیهله سووفه کان له
 ریڅگه ی عه قله وه و، نه نه ولیا کانیش به ههنگاهه کانی دل و، نه نه صفیاش به
 په هه ندی روچ، نه یان توانیوه - و ناشتوان - بگه نه ئاستیکی وه ها له دهرک و
 دهر پرن.

به لئ، هم روچه بهر زانه له ده می سهر که و تنیان به پله کانی که مالدا،
 هه میسه پیشانیانداوه و پیشانیشی ده دن که ئه وان ههر دهر و دهر و، له
 کوژتایی ههر مه نزل کی شدا که پیی ده گهن، راستی و دروستی
 فرمایشته کانی قورئان و سونه تیان بو دهر ده که ویت و، به که شف و
 مو شاهه ده وه چیژی فرموده کانی پیغه مبهری خوا ده کمن.

به لئ، هه موو نه و فرمودانه ی پیغه مبهری خوا سه باره ت به ئولو هییه ت
 (خوایه تی) فرمونی، وا ئه مپو له لایهن شاره زایانی ئه و بواره وه دانه دانه
 ته صدیق ده کرین و، ده کرینه بناغه و بنچینه ی لی کوژلینه وه کانیان. ته نانه ت له
 باسی خوایه تی و حشر و زیندو و بونه وه و قه ده ردا، له کوژه له مه سه له یه کی
 هیئده هه ستیار و ورد دواوه - له گه ل پاراستنی هاوسه نگی نیوانیان - که
 پیشینه کان و پاشینه کانیش نهک ههر دهسته و سائن له په ی پی بردنیدا، به لکو
 ئه گهر گریمانه ی "نه بوون" ی ئه و فرموده نوورینانه بکه مین، ئه و هیچیان
 نه یانده توانی له م بواره دا تاکه وشه یه کیش بلین.

له هه زره تی عومهر و عه مری کوپی ئه ختاب (ﷺ) ده گپرنه وه: "
 پوژیکیان پیغه مبهری خوا دوا ی نویژی به یانی سهر که و ته سهر مینبه ر و هه تا
 نیوه رو و تاری بو داین. ئینجا نویژی نیوه رو ی بو کردین و دووباره چوه وه سهر

مینبەر و تا عەسر بەردەوام بوو. لەپاش نوێژی عەسریش، سەرلەنوێ چوووەوە سەر مینبەر و تا کاتی خۆرئاوابوون وتاری بۆ داین. باسی چیی کرد و دەربارە ی چی دوا؟ تیگەیشتن لە ھەمووی زۆر زەحمەتە. بەلام دەتوانیشت بوتریشت باسی ھەموو ئەو شتانەی کرد کە تا ئەو کاتە باس نەکرا بوون. بەلێ، لە بەدیھێنانی یەکەمەووە دەستی پێکرد. ھەر لە یەکەم تۆووە کە لە ڕەحیمی بووندا چێنرا، تا خەلقى گەردوون و، بەدیھێنانی مەرۆ و، قۆناغە یەک لەدوای یەکەکانی خەلق. دواتر دانە دانە ئەو ڕووداوانەی باسکرد، کە تا ڕۆژی قیامت بەسەر مەرۆفایەتیدا دین.^۱

بەلێ، ئەو پیغەمبەرە نازدارە (ﷺ) قولایسەکانی ڕابردووی تەبی کرد و، باسی تایبەتمەندی و سیفەتی ھەموو پیغەمبەران - تا دەگاتە حەزەرەتی ئادەم- ی کرد. ئەوجا ڕوانینی ئاراستەیی داھاتوو کرد و، ھەموو دیمەنەکانی تا مەحشەر و بەھەشت و جەھەننەمی خستەڕوو. ئەمە لە کاتی کدا کە ئەو هیچ کتییەکێکی نەخوێندبوووەوە و زانیاریشی لە کەس وەر نەگرتبوو. دەی کەوابێ ھەموو ئەم شتانەی چۆن دەزانی؟ بەلێ، یەکیەک ھەبوو کە ھەموو ئەم شتانەی فێر دەکرد، بێ گومان ئەویش زاتی اللہ (جَلَّ جَلَالُهُ) بوو کە بە ھەموو شتێک زانا بوو...

ئەو بابەتانەی باسی لێوە دەکردن، ھەر لە عەرشەو تا فەرش، لەوێشەو تا قولایسەکانی زەوی، ھەر ھەمووی لە لایەن "گوتاریبۆی ئەزەلی" یەوہ فێردەکرا. تەنانت مەرۆفی ئەم سەردەمەش باوەری وایە کە مومکین نییە ئەو زانیاریانە بە ڕێگەیەکی تر بەدەست بێن. ئەمەش خۆی لە خۆیدا بەلگەیەکی ترە لەسەر راستبۆیی ڕەسوولی ئەکرەم (ﷺ).

۱ - البخاري، بدء الخلق ۱ - مسلم، الفت ۲۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۳۴۱/۵.

سهره رمان باس له پیغه مبه رانی پیش خوی ده کات و، نه دگاره کانیاں ده ناسینیت و ههروه کو تابلویهک - به هیله کانی روو خسار یشیانه وه - ده یاغخته پیش چاوان.^۱ نه هلی کیتابی نهو سهرده مهش بی هیچ ره خنیهک هه موو نه مانه یان قبول ده کرد و ده یانوت: ”به لئ وایه، وه سفی پیغه مبه ران له کتیه کانی نیمه شدا هه ر وا هاتووه.“^۲ جا نایا که سیک که تهورات و نینجیل یان کتیه کی تری نه خویند بیتته وه و، پیغه مبه رانی پیش خوی هه م به وردترین شیوه و به و چو نیتییه ی که له کتیه کانی پیشوودا باسکراوه - ته نانهت نهو شتانهش که له واند باس نه کراوه - وه سف بکات و، له م کاره شیدا له لایه ن شاره زایانی نه م بواره وه ته صدیق بکریت، نایا نه مه نابیتته شاهید و به لگه له سهر صیدقی رسول الله و راستی ده عواکه ی؟!

روونکردنه وه ی نهو چه ند لایه نه ی که هه ولماندا له نیو که وانه یه کدا عه رزیان بکه ین، سنووری توانستی من تیه ره ده کات. وا نازام خوینه ریش - که حالی وهک حالی منه - زور له مه جیاواز تر بیت. به لئ، بو نه وه ی مروژ بگاته ناستیک که له م جو ره بابته تانه تی بگات و که سانی تریش تی بگه یه نیّت، سهرته پیویسته خودی خوی بگاته پله ی ته صدیقی نهو بابته تانه. به لام نیمه پالپشت به وته ی نهو که سانه ی که باوه رمان وایه نه م پایه یه یان به ده دست هیناوه، ده لئین: شایه تی دانی سه دان هه زار نهولیا و نه صفیا که پله پله له بهرز بوونه وه دان و، نهو فیهله سوف و دانایانهش که هه زیان به زانست روژن بووته وه له سهر نه وه ی که پیغه مبه ری خوا له هه ر بابته تی ک دوا بیّت،

۱ - بۆ نمونه بڕواننه: البخاری، الانبیاء ۲۴ - مسلم، الايمان ۲۶۶ - ۲۷۸.

۲ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲/۲۷ - البیهقی، دلائل النبوة ۲/۷۴ - ۱۰۰ - الحلی، السيرة الحلبیة ۱/۲۹۸.

فرمايشته کانی له لوتکه‌ی نه‌و بابته‌دان، مه‌ودایه‌کی تری صیدق و راست‌ه‌ویی نه‌و پێک ده‌هێنیت.

به‌لێ، دان پێانانی نهم که‌سه بژاردانه‌ش پێشانی ده‌دات که پێغه‌مبه‌ری سه‌روه‌ر(ﷺ) له هه‌یج گوشتاریکیدا پێچه‌وانه‌ی واقع نه‌دواوه. جاخۆ قسه‌کانی له خۆیه‌وه نه‌بوون، تا نادروستی توخنی بکه‌ویت! نه‌و هه‌رده‌م ده‌می به پهیامه ناسمانیه‌کان پشکوتبوو و، وته‌کانی ببوونه ئاوینه‌ی بێگه‌ردی وه‌حی. هه‌ر له‌به‌ر ئه‌مه‌یه که بووه‌ته "سولتانی وته"ی هه‌موو زه‌مان و مه‌کانیک^۱.

نه‌و لایه‌نه‌ی لی‌ره‌دا ده‌مانه‌ویت زیاتر له‌سه‌ری بوه‌ستین، نه‌و هه‌واله غه‌یبیانه‌یه که تایبه‌ته به چهند رووداوێکی داهاتوووه و پێش چوارده سه‌ده، پێغه‌مبه‌ری خوا ئاماره‌ی پێداون و، که کاتیشی هاتوو، وه‌ك خۆی روویانداوه. بێگومان هه‌ریه‌ك له‌م رووداوانه‌ش راست و دروستیی حه‌زهره‌تی موحه‌مه‌د(عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده‌رده‌خه‌ن. به‌لام به‌ر له‌وه‌ی بچینه ناو بابته‌که‌وه، مه‌سه‌له‌یه‌ك هه‌یه پێم باشه که‌می‌ك هه‌لوێسته‌ی له‌سه‌ر بکه‌ین، نه‌ویش لێکدانه‌وه جیاوازه‌کانه سه‌باره‌ت به مه‌سه‌له‌ی "غه‌یب" به‌لێ، ئه‌مه‌ش له‌و بابته هه‌ستیارانه‌یه که پێویسته به وردی و سه‌رنجه‌وه توێژینه‌وه‌ی له‌مه‌ر بکری‌ت.

۱ - ﴿وَمَا يَنْطِقُ عَنِ الْهَوَىٰ ۖ إِنْ هُوَ إِلَّا وَحْيٌ يُوحَىٰ﴾ (النجم: ۳-۴) "قسه و گوشتاری له ئاره‌زوو و هه‌وسه‌وه نییه. به‌لكو ته‌نها نیگا و وه‌حیی خوایه."

غەیب لە روانگەى سیدقەوہ

وشەى "غەیب" لە قورئانى پیرۆزدا، لە چەندین ئایەتدا و بە شیوہ جیاوازی کانییەوہ باسکراوہ:

﴿وَعِنْدَهُ مَفَاتِحُ الْغَيْبِ لَا يَعْلَمُهَا إِلَّا هُوَ وَيَعْلَمُ مَا فِي الْبَرِّ وَالْبَحْرِ ۚ وَمَا تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا حَبَّةٌ فِي ظُلْمَةٍ إِلَّا يَعْلَمُهَا وَلَا رَطْبٌ وَلَا يَابِسٌ إِلَّا فِي كِتَابٍ مُبِينٍ﴾ (الانعام: ۵۹)

"کلیلی ھەموو شاراوہکان و زانیی ھەموو نھینیەکان بەدەست خوایە و ھەر لای ئەو، کەس نایانزانیێت جگە لەو زاتە ھەرچی لەسەر و شکانییە (لە گیاندار و بێ گیان و گیا و دار و زیندەوہرانی ورد و درشت لەسەر زەوی و لە تۆبێ خاکدا) خوا پێی دەزانێت، ھەر وەھا ھەرچی لە دەریاکانیشتا ھەبە (لە زیندەوہری ھەمەجۆر و ماسی سەیر و سەمەرە) ئاگای لێبەتی و ھیچ گەلایەک ناکەوێتە خواروہ خوا پێی نەزانێت، ھەر وەھا دەنکیک یان تۆوێک لە تاریکایەکانی زەویدا نییە، ئەو دەنکە چ شێدار بێت یان وشک بێت، ھیچ شتیکی نیە لە خوا پەنھان بێت و لە (لوح المحفوظ) دا، یاخود لە دۆسیە و دەزگای تاییەتیدا تۆمار نەکرایت."

لەم ئایەتەدا باس لەوہ کراوہ کە "غەیب" بە تەواوی لەلای خواى گەورەبە و غەیری ئەو - بە ھەزەرتی موحمەدیشەوہ - کەسی تر نایزانیت. مەگەر خواى گەورە خۆی سەرورمان بەم شیوہیە ناھێتیتە ئاخوتن؟

﴿قُلْ لَا أَقُولُ لَكُمْ عِنْدِي خَزَائِنُ اللَّهِ وَلَا أَعْلَمُ الْغَيْبَ وَلَا أَقُولُ لَكُمْ إِنِّي مَلَكٌ إِنَّا أَتَعْبُ إِلَّا مَا يُوْحَىٰ إِلَيَّ ۚ قُلْ هَلْ يَسْتَوِي الْأَعْمَىٰ وَالْبَصِيرُ أَفَلَا تَتَفَكَّرُونَ﴾ (الانعام: ۵۰)

” ئەى محمد (صلى الله عليه وسلم) پېيان بلى: من پېتان نالېم گەنجىنەكانى خوا لاي مەنە، ھەرھەلا لە نەيىنى و شاراوەكانىش ھىچ نازانم و ئاگادار نىم و پېتان نالېم بەپراستى من فرىشتەم، بەلكو تەنھا شوئىنى ئەو دەكەوم كە بە وەحى و نىگا پىم دەگات، (ھەرۇھە) پېيان بلى: ئايا كوئىر و چاوساغ وەك يەكن؟ ئايا بۇ بىرناكەنەو و تىئافكرن (لەو پراستىيانە).“

﴿قُلْ لَا أَمْلِكُ لِنَفْسِي نَفْعًا وَلَا ضَرًّا إِلَّا مَا شَاءَ اللَّهُ وَلَوْ كُنْتُ أَعْلَمُ الْغَيْبِ لَا سَتَكُنَّ رِثَةٌ مِّنَ الْآخِرِ وَمَا مَسْنِيَ السُّوءُ إِنَّ أَنَا إِلَّا نَذِيرٌ وَبَشِيرٌ لِّقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ﴾ (الاعراف: ۱۸۸)

” ئەى محمد (صلى الله عليه وسلم) پېيان بلى: كە من ناتوانم ھىچ قازانج يان زەرەرېك بەخۆم بگەيەنم مەگەر وىستى خواى لەسەر بىت، خۆ ئەگەر غەيىم بزانايە ئەو چاكەى زۆرم كۆدەكردەو بۇ خۆم و ھىچ ناخۆشەكىشم تووش نەدەبوو، من ھىچ شتېك نىم تەنھا ترسێنەرېك (بۇ ياخيەكان) و مزەدەريشم بۇ كەسانېك كە باوەر دەھيىن.“

لە سورەتى ”الجن“ يشدا بەم شىوہە ھاتووە:

﴿عَلِمُ الْغَيْبِ فَلَا يُظْهِرُ عَلَىٰ غَيْبِهِ أَحَدًا ۖ إِلَّا مَن أَرَادَ مِن رَّسُولٍ فَإِنَّهُ يَسْلُكُ مِن بَيْنِ يَدَيْهِ وَمِنْ خَلْفِهِ رَصَدًا ۖ لَّيَعْلَمَ أَن قَدِ ابْتَغُوا رِسَالَتِ رَبِّهِمْ وَأَحَاطَ بِمَا لَدَيْهِمْ وَأَحْصَىٰ كُلَّ شَيْءٍ عَدَدًا﴾ (الجن: ۲۶-۲۸)

” ئەو زاتە زانای نەيىنى و شاراوەكانە، كەسېش لە نەيىنى و شاراوەكانى ئاگادار ناكات. مەگەر بۇ پېئەمبەرېك خوا خۆى پازى بىت، ئەو كاتە فرىشتە دەكاتە پاسەوانى لە بەرو پشتهو، تا خوا چاك بزانىت و ئاگادار بىت لەوہى بەركوويىكى پەيام و پېنمووى پەرورەدگار يان گەياندوو، ھەرچەندە خوا

نیستاش له ژیر پوښنایی نهم نایه تدها، ده توانین شیکارنکی له م جوړه بکهین: بانگه شه کردنی نه وی که ”پیغه مبهری خوا به په های غه یی ده زانی.“ زیاده په ویسه. هه روه ک چو ن نه وی بووتریت ”هیچ غه یی نه ده زانی.“ کورته ویسه. به لئ، پیغه مبهری خوا (ﷺ) له خویه وه غه یی نه ده زانی، به لام له ریڼگی ناگادار کردنه وه و هه وال پیدانی په روه ردگاریسه وه، به شیوه یکه ده یزانی - هه روه زانیسی - هر ده توت له به رده م شاشه یه کدا دانیشتوه و سرجه م نه و پرودواونه ی که تا پژی قیامت پروده ده ن، به هیله گشتی و بنه ماکانیانه وه راته ده کات و ده باغخته پیش چاوی مرو فایه تی.

خۆ ئەو بابەتەش کە ئێمە دەمانەوێت بە وردی هەلۆیستەیی لەسەر بکەین، هەر ئەمەیه. ئەو لە خۆیەوه هیچی نەدەوت، بەلکو گشت قسە و ناخاوتنێکی، وەحیی پەرورەدگار بوو. جا کە هەوالدەر و ئاگادارکەر خوای گەرە بوو، ئەوا ئەک تەنها سەرداری هەردوو جیهان، بەلکو تەنانەت کۆمەڵە کەسانیکی پێگەیشتووش لە نێو ئومەتدا، لە شێوی کەرامەتدا ئاگاداری غەیب دەکەرنەوه. ئەوەتا پەسەولی سەرور (ﷺ) لە فەرموودەیدا کە دەفەرموێت: "لە نێو ئومەتە کەمدا کۆمەڵێک "مُلْهُمُون" هەن." ^۱ "مُلْهُمُون"یش ئەو کەسانەن کە مەزھەر و بەهرەمەندی ئیلاھامی خواین.

حەزەرەتی عومەریش (رَضِيَ اللهُ عَنْهُ) یەکیکە لەوانە. ئەوەتا کاتێک لە مزگەوت وتاری هەینی دەدا، بێنی وای سوپای موسوڵمانان کە لە دووری چەندین رۆژە

١ - القرطبي، الجامع لأحكام القرآن ١٣/١٧٤ - ابن حجر، مقدمة الفتح الباري ١٠٣ - الفتح الباري ٦/٥١٦ - الغزالي، إحياء علوم الدين ٣/٢٤ - ههروهـا بروائنه: البخاري، الأنبياء ٥٤ - مسلم، فضائل الصحابة ٢٣.

پښ دده چنگان، خمریکه له لایین سوپای دوژمنه وه له بهری شاخه کموه گه مارو دهرتین. بویه له بهرامبر نم دیمه ندا وتاره کوی پری و له سمر مینبهروه سڼ جار هاواری کرده "سارییه" که سمر کردهی سوپاکه بوو: "نهی سارییه، بڼ لای شاخه که." حه زره تی سارییه ش به بیستنی نم دهنکه، ناگاداری بڼسه که بوویه وه و گه مارو کهی پوچه ل کرده وه. له لایه کی تره وه چهن دین زاتی وه لی وهک "موحیه ددینی عهره بی" و "مه ولانا جه لاله دینی پڼوسی" و "نیمامی ره بانی" و "موشتاق نه فندی" و سدان نه ولیای تریش، چهن دین هه والیان له داهاتوو داوه و، پڼوگاریش راستیی هه واله کانایانی دهر خستوه. هه موو نه مانه ش راوهی دل په یوه سستی نهو زاتانه به ره سوولی نازداره وه دوپات ده که نه وه و، راپده گیهنن هه موو نهو واریداتانهی به هره مهندی بوون له "میشکاتی موحه ممدی" یوه سهرچاوهی گرتوه. نیر دواي نه مه، تیگه یشتن له وهی که نهو زاته - به نینزی خوا - تا چ نه ندازه یهک کراوه بووه به پړوی غه پیدا، حه والهی نیدراک و هزری خویندیری نازیز ده که یین.

جا نه گهر نهو که سانهی پیغه مبهری خوا پڼی گه یاندوون، نا بهم جوړه مه زهری نیلها م بن و دلیان والا بیت به پړوی سروه نیلاهییه کاندا و، تا نهو را دده یه ش له غمیب ناگادار بکړینه وه، بڼ دهبی ناگادار کردنه وهی سمر داری هه ردوو جیهان - که نه گهر هه خوی به تنها بخړیته تایه کی ته رازووه وه و سهرجه م نوممه ته که شی له تاکه ی تر دا، نهوا تاکه ی پیغه مبهری خوا سه نگیتر ده بیت^۲ - له غمیب - وهک یه کیلک له موعجیزه کانی - به دوور بزانریت؟..

کتیبه به ناوبانگه کانی فهرمووده، نزیکه ی سڼ سهد موعجیزه ی لدم جوړه ی پیغه مبهری خوا (ﷺ) باس ده که نن. به شیکی زوری نهو هه واله

۱ - أبو نعیم، دلائل النبوة ۵۷۹ - البیهقی، الاعتقاد ۳۱۴.

۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۷۶/۲ - الدارمی، المقدمة ۳.

غەیبییانەش، وەك خۆی ھاتوونەتە دی و، ئەوانی تریش چاوەروانی کاتی
سەرھەڵدانیان دەکەن. ئێمە لێرەدا ھەموو ئەو ھەوالانە ناھێنین، بەلکو تەنھا
چەند نمونەیک دەھێنینەو، تاوەکو بیرۆکەیە کمان لەمەر بابەتە کە بدات. ئەو
نمونانەش پۆلێن دەکەین بۆ سێ کۆمەڵەی سەرەکی:

یەكەم: ئەو ھەوالە غەیبییانە تایبەتن بە سەردەمی خۆیەو.

دووھەم: ئەو فەرماشتانە سەبارەت بە داھاتووی دوور و نزیکەو
فەرموونی.

سێھەم: ئەو دەرپرینە پەر موعجیزاتانە کە بە شیوازی "سەھلی
مومتەنع" (السهل الممتنع)^۱ فەرموونی و، لەپاش پێشکەوتنی زانستەکان
حەقیقەتەکانیان ڕوون بووئەو.

۱- بۆ زانیاری زیاتر تکایە ڕواننە: کتێبی وتەکان، وتە بیست و پێنجەم، ل ۵۷۱ - ۵۷۲.

هه‌واله غه‌یبیه‌کان

یه‌که‌م

ئه‌و هه‌واله غه‌یبیه‌کانی تایبه‌تن به سه‌رده‌می خۆیه‌وه

١. کتیه‌کانی فهرمووده، له پێشی هه‌مووشیانه‌وه سه‌حیحی بوخاری و موسلیم ئه‌م رووداوه‌ی خواره‌وه ده‌گیرنه‌وه:

رۆژێکیان پێغه‌مبه‌ری خوا چووه سه‌ر مینه‌ر... روانینی ئاراسته‌ی جیهانه غه‌یبیه‌کان کرد و له‌نیوه‌ندی ته‌جه‌للیاته جه‌لالیه‌کانیدا - که له‌ شیوه‌ی توورپیدا خۆیان ده‌نواند - ده‌سته ده‌سته واریداتی به‌سه‌ر ئاماده‌بوواندا په‌خش ده‌کرد. له‌و نیوه‌نده‌دا فه‌رمووی: "ئه‌م‌رۆ چیتان ده‌وێت به‌رسن." ئیتر ئاماده‌بووانی کۆرپه‌که‌ پرسیاریان ده‌کرد و نه‌ویش وه‌لامی ده‌دانه‌وه. له‌و کاته‌دا گه‌نجێک هه‌ستایه سه‌ره‌یی و، وتی: "ئه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوا باوکی من کییه؟" پێده‌چێت ناوه‌ناوه قسه‌وقسه‌لۆک له‌باره‌ی باوکییه‌وه کرابێت و، ئه‌و گه‌نجه‌ش پێیان ئاره‌حه‌ت بووێت. جا ئه‌و رۆژه هه‌لیکی ده‌ست که‌وتبوو و، له‌باره‌ی باوکییه‌وه پرسیاری له‌ پێغه‌مبه‌ری خوا ده‌کرد که - به‌ ئیزنی خوا - چاوانی به‌ رووی غه‌یبیدا کراوه‌ بوون. سه‌ره‌رمان وه‌لامی دایه‌وه و، فه‌رمووی: "باوکی تۆ "حوزافیه". " ئیدی گه‌نجه‌که ئاسووده بوو، چونکه ئه‌و وه‌لامه‌ی وه‌ریگرته‌بوو، وه‌لامیکی دله‌خۆشکه‌ر بوو. ئیتر له‌مه‌ودوا نه‌ویش - به‌ شیوه‌یه‌ک که هه‌یج گومان و دوودلییه‌ک توخنی نه‌که‌وێت - ده‌درایه پالێ باوکیک و به‌ "عبدالله ی کورپی حوزافه‌ی سه‌همی" بانگ ده‌کرا.

ئا لەو کاتەدا کە هەرکەسە و پرسیاری شتێکی دەکرد، یەکیەک لە ئامادەبووان کە زۆر چاک لەو حالەتە پەنجییهی پێغه مەبری خوا تیگەشتبوو، بەلێ، کەلە عومەر (رضی اللہ عنہ) یە کراست لەجێی خۆی راپەڕی و، فەرمووی: رَضِينَا بِاللّٰهِ رَبًّا وَبِالْإِسْلَامِ دِينًا وَبِمُحَمَّدٍ نَبِيًّا. ”پازی بووین اللہ پەروەردگارمان و، ئیسلام دینمان و، حەزرەتی موحەممەدیش پێغه مەبرمان بێت.“ ئەم وتە ناسک و پەر واتیانە لە حەزرەتی عومەر، دەروازە بەرووی ئەو سەر وە دانیایی بەخشاندە ئاوەلا کرد، کە لە ناخی پێغه مەبری خوادا شەیان دەهات. نێر تەجەللیاتە جەلالییەکان، شوێنیان بۆ شەمالەکانی ئونس بەجێهێشت.^۱

ئەم پر ووداوە، لە حەزوری ئەو سەحابیانەدا پر ویدا کە مەزگەوتیان پر کردبوو. هەر هەموویان تەصدیقی فەرماشتەکانی پێغه مەبریان دەکرد و، وەك بَلَّتِي بِهِ بَدَنُكَ بُونِيَان دَهْيَانُوت: ”پاست دەفەر مووت“

۲ - نێمامی موسلیم دەگێڕتەو: پراویسی حەدیسە کەش حەزرەتی عومەر (رضی اللہ عنہ) .. دەفەر مویت: ”لە غەزای بەدردا بووین. پێغه مەبر (ﷺ) ستراتیژی جەنگە کە بە تەواوەتی دارشتبوو و مەیدانی جەنگە کە دەگەرا. لە پرێکدا روانینەکانی بریبه ئەودو پەر دەکانی غەیب و، نیگا کانیشی پر و لە ئاسۆکانی داها توو، بە دەستی موبارەکی ئامارە لە بۆ چەند شوێنیەک کرد و، فەر مووی: ”سەینێ، نێرە جێگە کە کوژرانی ئەبوو جەهلە، نێرەش هی عوتبە و، ئەمەش جێی شەبییه و وەلیدیش لێرەدا دەگەوزیت...“ وە چەندە ها ناوی تریشی ژمارد.“ لە پاش کۆتایی هاتنی جەنگە کە، حەزرەتی عومەر سوێند

۱ - البخاري، العلم ۲۹، الدعوات ۳۵، الفت ۱۵، الاعتصام ۳، مسلم، الصيام ۱۹۷، الفضائل ۱۳۶، ۱۳۷.

ده خوات و، ده لیت: ” پیغه مبهری خوا ناماژهی بۆ چ شویتیک کردبوو، ناوها هه موویانان لهو شویتانه دا به مردوویی دیته وه.“^۱

به لئی، نهو مرۆفانهی که تا له ژياندا بوون، به زمانیان ته صدیقی پیغه مبهریان نه ده کرد، وا ئیستا به جهستهی مردوویان، شایه تی ده دن له سه ر صیدق و راستگۆیی نهو پیغه مبهره نازیزه. به لئی، پیغه مبهری خوا هه وائی نه دا و، هه وائه کانیشی بئ نهو هی سانتیمیک بترازین، وه ک خۆیان ده هاتنه دی.

۳ - ئیمام نه جمه دی کوپی هه ن به له موسنه ده کهیدا نه م پرودا وه ده گێرپێته وه:

جارێکیان پیغه مبهری خوا (ﷺ) له مرگه وت له نیو هاوه لاندان دانیشتبوو، له ده رفه تی کهدا فه رمووی: ” پاش که میکی تر مرۆفیککی نوورانی لهو ده رگایه وه دیته ژووره وه. نهو کابرایه له چاکترین مرۆفه کانی یه مه نه و ناوچه وانی جێده ستهی فریشته ی پێویه. “ پاش ماوه یه ک کابرایه ک هه ر بهوشپوه ی که پیغه مبهری خوا وه سفی کردبوو هاته ژووره وه. له حزووریدا چۆکی دادا و، موسولمان بوونی خۆی راگه یانند. نهو مرۆفه سیما پاک و روخسار دره وشاویه ش، که نمونه ی نه ده ب و و یقار بوو، جگه له ” جه ریری کوپی عه بدیللای به جله ی “ که سی تر نه بوو.^۲

۴ - ئیمامی به یه هه قی له ” دلائل النبوة “ کهیدا نه م پرودا وه ی خواره وه ده گێرپێته وه: نه بوو سو فیان له کاتی فه قی مه که کهدا موسولمان بووبوو، به لام هیشتا به ته وای ئیمان له دلیدا جیگیر نه بووبوو. جارێکیان که پیغه مبهری خوا ته وافی که عبه دی ده کرد، نهویش لهو ناوه دا ده سوو رایه وه. لهو کاته دا

۱ - مسلم، الجنة ۷۶ - النساء، الجنائز ۱۱۷.

۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۳۵۹/۴ - ۳۶۰، ۳۶۴.

ئەو ھى بەخەيالدا ھات كە: " داخۇ دەبىت چۆن بىت گەر سەرلەنۇي سۇپا رېك بىخەمەو و بەرەنگارى ئا ئەمە بىمەو؟ " رېك لەو كاتەدا پىغەمبەرى خوا(ﷺ) ھاتە لاي و، بە ئەسپاسى ئەم قسانەى دا بەگويدا: " ديسانەو شىكست خوار دوومان دەكردىت. " ئىدى ئەبوو سۇفیان لە مەسەلەكە ھالى بوو. ئەو ئىمانە لەرزۆكەى تا ئەو ساتەو ھەختە ھەببوو، لە پرىكدا جىگىر بوو. ئىتر لە شوتىنى خۇي ئۆقرەى نەدەگرت و، ھەر دەبوت: " داواى تۆبە و لىخوشبوون دەكەم لە خواى گەرە. " ^۱

باشە دەبى كى ھەوالى ئەم خورپە ئانىيەى دلى ئەبوو سۇفیانى بە پىغەمبەرى خوا گەياندىت؟ ئەبوو سۇفیان بەم ھەلۆستەى دەرىدەخست كە ھەزەرەتى موحەممەد(ﷺ) پەرۋانە كراوى پەرۋەردگارە و راستىزە لە گوشتارە كانىدا...

۵ - كىتەبە بەناوبانگە كانى فەرموودە ئەم پروداۋەى خوارەو ھەمان بو دەگىرنەو: عومەيرى كورى ۋەھەب - كە بە " پىاۋە شەيتانەكە " ى سەردەمى جاھىلىي ناسرابوو - ^۲ لەگەل " صەفوانى كورى ئومەيە " دا رىككەوتن. بەگوئىرەى ئەم رىككەوتنە، عومەيرى كورى ۋەھەب بەبىيانوى كورەكەيەو كە لەنىۋ دىلەكانى بەدردا بوو، دەچوۋە مەدىنە و بە شمشىرە ژەھراۋىيەكەى پىغەمبەرى خواى دەكوشت. لە بەرامبەر ئەمەشدا، صەفوان قەرەزەكانى عومەيرى دەبۇارد و ھەر شىتەكىشى بەسەردا بەھاتايە، سەرپەرشتى كردنى خىزانەكەيى دەگرتە ئەستۆ.

۱ - البيهقي، دلائل النبوة ۱۰۲/۵ - ابن كثير، البداية و النهاية ۳۴۸/۴.

۲ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲۱۲/۳ - ابن الاثير، أسود الغابة ۳۰۰/۴.

عومەیر شمشیرەکی تیژ کرد و بەرەو نامانجەکەیی کەوتەری. کاتێک گەیشتە مەدینە، بردیان بۆ مزگەوتەکەیی رسول اللہ (ﷺ). عومەیر کە سێک نەبوو متمانەیی پێ بکری، هەربۆیە ئەصحاب نەیان دەویست بە تەنھا لە گەڵ پیغەمبەری خوادا بە جێی بهێلن. هەر هەموویان وەک قەلایەک لە گوشت و خوین، بە دەوری پیغەمبەری خوادا ریز بـسوون و چاودێریان دەکرد. ئینجا پیغەمبەری خوا هۆی هاتنە کەبێ پرسێ. ئەویش لە وەلامدا کۆلێک درۆی رێکخست. بەلام پیغەمبەری خوا باوەری بە هیچ کامیان نەکرد. لە کۆتاییدا سەروەری هەردوو جیهان پێی وت: ”مادام تۆ راستیی نادریکی، ئەوا با من پێت بلێم.“ ئینجا پیغەمبەری خوا (عَلَيْهِ السَّلَام) باسی ئەوەی بۆ کرد کە چۆن لە مەککە لە گەڵ صفوان رێککەوتوون لە سەر کوشتنی پیغەمبەر و، چ گفتوگۆیەکی لە نێوانیاندا رۆی داوە، بـم دوور و درێژی هەمووی بۆ گیرایەوه. عومەیر بە بیستنی ئەمانە کاس و ورمابوو. بۆیە بـئ سێ و دوو، دەستی موبارەکی پیغەمبەری گوشتی و موسولمان بوونی خۆی راگەیاندا. حەزەرەتی عومەیر دواتر لە پێناوی سەرخستنی ئیسلامدا، هێندە کۆششی کرد، تا ئەوەی لە رێگەیی ئەوەوە چەندەها کەس بە ئیسلام شادبوون.^۱

پیغەمبەری خوا لە کوێوە گوییستی ئەم گفتوگۆیەیی نێوان عومەیر و صفوان بوو؟

لە گەڵ بوونی ئەو دوورییە لە نێوانیاندا، کێ ئەم هەوالەیی بە سەرورمان گەیاندا؟

جا با باوەرداران و ئەوانەش کە باوەریان نییە، لە هەولێی حوڤە کردنی ئەم پرووداوە و هاوشتیوەکانیدا بن و، ئێمەش بچینە سەر بـرگەیی دواتر...

۱ - الطبراني، المعجم الكبير ۱۷/۵۶-۶۲ - ابن الاثير، أسد الغابة ۴/۳۰۰-۳۰۱.

دووهم

ئەو ھەوالانەى پەيوەندييان بە داھاتوو ھەيە

أ - لەسەر دەمیکی نزیکیدا

ئیمامی بوخاری و موسلیم لە ئوسامەى کورى زەیدەوہ (ﷺ) دەگێرپنەوہ:
ھەزرەتى ئوسامە، کورى "زەیدی کورى حاریشە" یە و خوشەویستی
پێغەمبەرى خوايە. ھەركات ھەزرەتى ھەسەن یان ھوسەینی لەسەر پانیکى
دابنايە، ھەزرەتى ئوسامەشى لەسەر پانەكەى تری دادەنا. جارێکیان پرووی
کردە ھەرسیکیان و، بەم جۆرە دوای کرد: "خودایە پەحم بەمانە بکە،
چونکە منیش پەھیان پێدەکەم."^۱

پێغەمبەرى خوا (ﷺ) لە دوا پۆژەکانی ژیاى موبارەکیدا ئوسامەى کردە
سەرکردەى ئەو سوپایەى کە ئامادەى کردبوو بۆ جەنگان لەگەڵ پۆمەکان و،
نەركى تەمى کردنى دوژمنانى خۆى لەو ناوچانەدا پى سپاردبوو، کە پىش
چەندین سال باوکى تیا دا شەھید کرابوو.^۲ بەلام کە ئوسامە بینى تەندروستی
پێغەمبەرى خوا (ﷺ) بەرەو خراپی دەچى، سوپاکەى راگرت و، تا وەفاتى
سەرورەمان نەبخستە جۆلە.^۳

نەم ئوسامەى دەلیت: "پۆژیکیان لە خزمەتى پێغەمبەردا بووم. چوو بوو
سەر بانیوێى یەکیك لە خانوو بەرزەکانى مەدینە و، تەماشای دەرووسەرى
دەکرد. لەو بەینەدا فرموی:

۱- البخاری، الادب ۲۲ - احمد ابن حنبل، المسند ۲۰۵/۵

۲- البخاری، المغازی ۸۷ - ابن کثیر، البداية و النهایة ۳۰۴/۶ - ۳۰۵.

۳- ابن سعد، الطبقات الکبری ۲/۲۴۹ - ابن کثیر، البداية و النهایة ۳۰۴/۶ - ۳۰۵.

إِنِّي لَأَرَى مَوَاقِعَ الْفِتَنِ خِلَالَ بُيُوتِكُمْ كَمَوَاقِعِ الْقَطْرِ. "ئىستا لهنىو ماله كاتتانداههروهك باران بارين، دابارينى فیتنهكان دهبینم." ^۱

پيغه مبهري خوا نهمى وت و ليتمان جيا بووه... له پاش شهو، كووچه و كوولانه كان له تاو تهوژمى فیتنهكان دهياننالاند. بهلئى، حهزهرتى عومهر و حهزهرتى عوسمان و حهزهرتى عدلى (ﷺ) وهك قوربانىي شهو فیتنهكانه شههيد كران. ههروهك بلئى فیتنهكانيش به زمانى بهلا و موسيبيه تهكانيان، به پيغه مبهري خويان دهوت: "صَدَقْتُ"...

۱ - فیتنهكان

حهزهرتى عومهر (ﷺ) به دريژايي ژيانى له سه رهه لدانى شه فیتنهكانه دهترسا. پوژيكيان كه له ناو كوړپكي هاوه لانداهه مزگهوت دانىشتبوو، پرسى: "كهس ههيه له ناوتاندا دهنگوياسى شهو فیتنهكانه بزانيته كه پيغه مبهري خوا ههوالئى سه رهه لدانى دابوون؟" هاوهلئى بهريز حوزه يفه هاته وهلام: "بهلئى نهى نه ميري ئيمانداران من دهيزانم." له بهرام بهر شه مه دا حهزهرتى عومهر فهرمووى: "تو كه سيكي بويز و چاونه ترسى، ئادهى بو مان باس بكه." نهوئيش فهرمووى: "فیتنه و بهلاى مروؤ له كه سوكار و سامان و نفهس و مندال و دراوسييدايه، بهلام نوئو و پوژوو و سه دهقه و فه رمان كردن به چاكه و پيگري كردن له خراپه، دهبنه كه فاره تى شهو بهلايانه و دهيان په ويئنه وه." حهزهرتى عومهر فهرمووى: "نهخير، من شه مانه ناپرسم، بهلكو مه بهستم لهو فیتنهكانيه كه وهك شه پولى دهريا شه پوول دههتن." ئينجا حهزهرتى حوزه يفه فهرمووى: "نهى نه ميري ئيمانداران، جا تو چيت داوه له وانه، له نيوان تو و

۱ - البخارى، فضائل المدينة ۸ - مسلم، الفت ۹.

ئەو فیتنانەدا دەرگایەکی داخراو ھەییە. "لە پاشان ھەزرەتی عومەر پرسى: " ئایا دەرگاھە دەکریتەو ھە یان دەشکیتەن؟ " ھەر کە ھوزەیفە وتى " دەشکیتەن، " ھەزرەتی عومەر پاجلەکی و بەدەنگینکی لەرزۆکەو ھەم چەند وشەیی لەزار ھاتەدەر: " کەوابێ ئەو دەرگایە ھەرگیز جارێکی تر داناخزیتەو. "

جا کە دواتر ھاوھەڵان لە ھەزرەتی ھوزەیفەیان پرسى: " داخۆ ھەزرەتی عومەر (ﷺ) دەیزانی ئەو دەرگایە خۆیتە؟ " لەو لāmدا پێی وتن: " ھەر وەك چۆن دەیزانی لە دواى شەو پۆژ دیت، ئاواش دەیزانی کە مەبەست لەو دەرگایە خۆیتە. " ^۱

بەلێ، باش دەیزانی کە ئەو بڕوات، ئەو دەرگا داخراوانەى تاییەتن بە یەکرێزی ئومەتی موحەممەدەو، دەکرینەو و، فیتنە و فەساد لە گەڵ خۆیدا دەیبات و، لەنیۆ ئومەتیشدا بیروپرای ھەمەچەشن و پەوتى جۆراوجۆر سەرھەلەدات...

ھەزرەتی عومەر ئەمانەى دەزانی. چونکە ھەوالدەری ئەم پڕوداوانە، زاتى صادق و مەصدق، فەخرى کائینات، ھەزرەتی موحەممەد موسستەفا بوو (ﷺ).

کە پۆژیشى ھات، ھەر وەك چۆن پێغەمبەرى خوا ھەوالی دابوو، ھەر وەك پڕویدا. ھەزرەتی عومەر لەلایەن فارسىكى خائینەو درایە بەر خەنجەر. ھەر لەو پۆژەدا کە ھەزرەتی عومەر درایە بەر خەنجەر، زامىكى قوول و برینىكى بەسۆش لە جەرگى یەکرێزى موسولماناندا دروست بوو. بەرەى نەیار زۆر بەچاکی ئامانجەكەى ھەلبژاردبوو و، تیرە بێ وێژدانەكەشى پێك و پاست

۱- البخاری، موافق الصلاة ۴ - الصوم ۳ - مسلم، الفتن ۲۶ - ۲۷

ناماڄه‌کەى پىنگابوو. بە‌ئى، بە‌وه‌فاتى ئەو، فیتنه و نازاوه‌کان وه‌ک بلیى بوونه‌ لافاو و جیهانى ئیسلامییان رامالئى. بیگومان ئەمه‌ له‌لایه‌که‌وه‌ کۆست و په‌ژاره‌یه‌کى گه‌وره‌ بوو، به‌لام له‌لایه‌کى تره‌وه‌، به‌لگه‌یه‌کى هینده‌ به‌هێز بوو، هه‌روه‌ک ئەوه‌ى به‌ زمانى ڕووداوه‌کان له‌ نه‌ستیره‌کانى ناسان: "لا اله الا الله محمد رسول الله" بنوسریت...

٢ - سه‌رکه‌وتن

له‌ سونه‌نى ئەبو داوود و سه‌حیحى بوخاریدا ئەم به‌سه‌رهاته‌مان به‌رچاو ده‌که‌ویت، که‌ خه‌بابى کورى شه‌ره‌ت (رضی‌الله‌تعالی‌عنہ) بۆمان ده‌گیریته‌وه‌. پوخته‌ى به‌سه‌رهاته‌که‌ش ئەمه‌یه‌:

"له‌ سه‌رده‌میکی پڕ نازار و ناڕه‌حه‌تیدا، پیغه‌مبه‌رى خوا (ﷺ) له‌ په‌ناى که‌عبه‌دا دانیشبوو و، سه‌رپۆشه‌کەى دا‌بوو به‌سه‌ریدا. کى ده‌زانى نه‌مجاره‌شیان تووشى چ نازار و سووکایه‌تیه‌ک بوویت؟! ئەو سه‌رده‌مه‌ بوو که‌ هه‌موو باو و نه‌رته‌کانى جاهیلی، وه‌ک چه‌ک له‌ دژى موسولمانان به‌کارده‌هێنران. هیشتا له‌ به‌ندى کۆیلايه‌تى نازاد نه‌کرا‌بووم. خاوه‌نه‌که‌م و گه‌وره‌کانى تری مه‌که‌که به‌جۆرى نازاریان ده‌دام، که‌ چیت توانای به‌رگه‌گرتم نه‌ما‌بوو. جا که‌ بینیم پیغه‌مبه‌رى خوا (عَلَيْهِ‌الصَّلَاةُ‌وَالسَّلَامُ) ته‌نهایه‌، یه‌که‌سه‌ر خۆم گه‌یاندى و عه‌رزم کرد: 'ئەى پیغه‌مبه‌رى خوا، ئایا له‌ په‌روه‌ردگار ناپارپیته‌وه‌ تا کۆمه‌کى و سه‌رکه‌وتنمان به‌هاناوه‌ بنی‌ریت؟' - وای ده‌زانى رسول الله‌ خیرا ده‌سته‌کانى به‌رز ده‌کاته‌وه‌ و ده‌که‌ویتته‌ دوعا کردن.. نه‌ک هه‌ر ئەوه‌نده‌، به‌لکو چاوه‌ڕوانى ده‌کرد دوعای خراپیشیان لی‌بکات - به‌لام پیغه‌مبه‌رى خوا دوور له‌م چاوه‌ڕوانییانه‌، ئەمانه‌ى خوا‌ره‌وه‌ى فه‌رموو:

”سۆيىند بە خوا، ئۈمىد تەكانى پېش ئىيۈ ئەشكەنجى زۆر سەختىريان چەشتۈۈ. ھەيانبۇ دەخرايە ناو چالەۋە و بە مشار دەكرا بەدوۋ كەرتەۋە، كەچى ھېشتا لە دىنەكەي پاشگەز نەدەبۇۋە. ياخود ھى وایان ھەبۇۋ گۆشت و ئىسقانى لەيەكتر جیادەكرانەۋە و، تۆسقالىك لەرزە نەدەكەۋتە ئیمانەكەيەۋە. ۋەللاھى خۇاى گەۋرە ئەم كارە تەۋاۋ دەكات و بەئەنجامى دەگەيەنئىت، بەلام ئىيۈ پەلە دەكەن. رۇژىك دادئىت سوار لە ”صەنعا“ ۋە دەروات بۇ ”حەزرەمەت“ و جگە لە ترسى ئاۋەلە درىندەكان، ترسى ھىچ شىكى تری نابئىت.“^۱

ھەروەھا حەزرەتى ”عەدىي كوپى حاتم“ كە فەرمودەيەكى ھاۋشئىۋى ئەمەى لە پىغەمبەرى خاۋە(ﷺ) رىۋايەت كىردۈۋە، باس لەۋە دەكات بە چاۋى خۇى ئەۋ رۇوداۋانەى دىۋۈە كە پىغەمبەرى خاۋەۋاللى رۇودانى دابوون.^۲

۳ - ” تۆيەكەم كەسى كە پىم دەگەيت “

پىغەمبەر(ﷺ) لە يەكەك لە رۇۋەكانى ئەۋ نەخۇشئىيەدا، كە بۈۋە ھۆى كۆچكردنى بۇ خانەى ھەمىشەى، حەزرەتى فاتىمەى - ئەۋ فاتىمەى كە بى ھاۋتابوۋ لە ناسكىدا و، لە ھەلسوكەۋت و، نىگا قوۋلەكانىدا ھەر دەتوت خۇيەتى - بانگ كىرد و چەند شىكى چىراند بە گۆيدا. حەزرەتى فاتىمە بە بىستنى ئەۋ وتانە، گرىيە و فىغانئىكى ۋاى كىرد، ھەموۋانى راجلەكاند. لەپاش كەمىك، دىسانەۋە پىغەمبەرى خاۋە(ﷺ) چەند شىكى ترى بەگۆيدا

۱ - البخاري، المناقب ۲۵ - مناقب الأنصار ۲۹ - الأكرام ۱ - أبو داود، الجهاد ۹۷.

۲ - البخاري، المناقب ۲۵ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۵۷/۴.

چرپانده وه. نه مجارهیان هیئده شادی گرتی، هه رکه سی بیبیینایه وایده زانی له هه موو ده رگاکانی به هه شته وه بانگه پشست کراوه.. له راستیدا به لای نه وه وه هه رواش بوو. به لئی، نا بهو شیوه یه دلخۆش و شادمان بوو.

ئهم پروداوه له چاوی دایکی ئیمانداران هه زه رته ی عایشه (ع) بزر نه بوو. پاش که میك هۆکاری نهو پروداوه ی لی پرسی، به لام هه زه رته ی فاتیمه پی ی وت: ” نه مه پازینکی تایبه ته به پیغه مبه ری خواوه.“ و هیچ شتیکی تری نه درکاند. به لام له دوا ی وه فاتی فه خری عالم (ع) کاتیک هه زه رته ی عایشه جاریکی تر لی پی پرسییه وه، هه زه رته ی فاتیمه بهم جو ره وه لامی دایه وه: ” له جاری یه که مدا، پیغه مبه ری خوا هه والی وه فاتی خو ی پی دام، بو یه گریام. (به لئی، وه فاتی نه بی به جو ریک خستییه گریان و، نوقمی فیغانی کرد، نه وه تا چوارینه کانی نهو پرۆزه ی به سه بو نه وه ی دنیا به نیتته گریان:

مَاذَا عَلَيَّ مِنْ شَمِّ ثَرْبَةِ أَحْمَدَا أَلَا يَشُمُّ مَدَى الزَّمَانِ غَوَالِيَا
صُبَّتْ عَلَيَّ مَصَانِبُ لَوْ أَنَّهَا صُبَّتْ عَلَى الْأَيَّامِ عُدُنَ لَيَالِيَا

” که سیك بو نی خۆلی مه زاره که ی هه زه رته ی موحه ممه دی کرد بی، چ گه ره کیه تی به دوا ی بو نی تر دا بگه ری؟ به لا و کاره ساتیکی وام به سه ردا پرژاوه، نه گه ره به سه ر پرژاواره کاند ا برژانایه، هه موویان ده بوونه شه وگار.“

له جاری دووه میشدا، مژده ی نه وه ی پی دام که من یه کهم کهس ده بم له ناو خیزانه کهیدا، که پی ی ده گهم.. نیت له بهر نه وه دلخۆش بووم.“^۲

له دوا ی شهش مانگ، شه ویش به باوکی شاد بووه وه.. ئهم وه فاته ی هه زه رته ی فاتیمه ش ته صدیقی پیغه مبه ری خوا ده کات و، ده لیت: ” صَدَقْتُ “

۱- الذهبي، سير أعلام النبلاء ۱۳۴/۲.

۲- البخاری، المغازی ۸۳ - مسلم، فضائل الصحابة ۹۸-۹۹.

۴ - صلوح و ئاشته‌وایی

له فه‌رمووده‌یه‌کی پیرۆزدا، که له لایهن زۆرینه‌ی ئه‌وانه‌ی فه‌رمووده‌یان گێراوه‌ته‌وه‌ پیاوێت کراوه، پۆژێکیان پێغه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) له‌ وتاردا ئاماژه‌ بو‌ حه‌زهره‌تی هه‌سه‌ن ده‌کات و، ده‌فه‌رموێت:

إِنَّ ابْنِي هَذَا سَيِّدٌ، وَلَعَلَّ اللَّهَ أَنْ يُصْلِحَ بِهِ بَيْنَ فِئَتَيْنِ عَظِيمَتَيْنِ مِنَ الْمُسْلِمِينَ.^۱

”ئهم کۆرهم سه‌ییده، به‌شکوم پۆژێ له‌ پۆژان خوای گه‌وره‌ به‌هۆی ئه‌مه‌وه، ناوێژی ب‌ج‌اته‌ نێوان دوو کۆمه‌لی مه‌زن له‌ موسوڵمانان.“

به‌ئێ، ئه‌و که‌ریی کۆری که‌ریه. نه‌وه‌ی پێغه‌مبه‌ری خوایه.. گه‌وره‌ و پایه‌داره. پۆژێک دێت ته‌نها له‌به‌ر ئه‌وه‌ی جو‌دایی و ناکۆکی نه‌که‌وێته‌ ناو ئوممه‌ته‌وه، ده‌ستبه‌رداری ئه‌و خیاڵه‌ت و سه‌لتنه‌ته‌ ده‌بیّت که‌ پێی سپێراوه‌ و، به‌م جو‌ره‌ش ده‌یسه‌لمێنێت که‌ چۆن سه‌ییدێکی کۆری سه‌ییده. بیست و پێنج یان سی سالی‌ک تی‌په‌ر نه‌بو‌وبو‌و به‌سه‌ر قسه‌کانی پێغه‌مبه‌ردا، که‌ یه‌ک به‌ یه‌ک هاتنه‌دی.

له‌ دوا‌ی حه‌زهره‌تی عه‌لی، ئه‌مه‌وییه‌کان حه‌زهره‌تی هه‌سه‌نیان له‌به‌رامبه‌ر خۆیاندا دیته‌وه. به‌لام حه‌زهره‌تی هه‌سه‌ن (ﷺ) پیاوی ئاشتی و ئارامی بو‌و، بۆیه‌ به‌ وازه‌ینانی له‌ سه‌رجه‌م مافه‌کانی خۆی، ئاشته‌وا‌یی خسته‌ نێوان ئه‌و دوو سو‌پایه‌ی موسوڵمانانه‌وه‌ که‌ له‌ لی‌واری به‌یه‌کدا پ‌ژاندا بو‌ون. ئیتر به‌م

۱ - البخاری، الصلح ۹ - الترمذی، المناقب ۳۰.

جوړه - نه گهر به شپوهیه کی کاتیش بیت - توانی پیشگیری له فیتنه یه کی ترسناک بکات. ^۱ شاعیر چهند جوان وتویه تی:

كَرِيمُ بْنُ كَرِيمٍ بْنِ كَرِيمٍ وَجَدَهُ خَيْرُ النَّاسِ

”نمو(حسهن) کهړمی کورۍ کهړمه. جا چوڼ وا نه بیت، له کاتیکدا که باپیری باشتړینی مروڅه کانه و مایه ی شانازی بوونه وهرانه.“

کاتیک پیغه مبهړ (ﷺ) هه والی نهم پرووداوهی دا، حه زره تی حه سهن هیشتا مندالیکۍ بچکولانه بوو. ته نانه ت له وانه یه هر تیشنه گه یشتبیت له وهی پیغه مبهړی خوا تاماژه بو چی ده کات. واته، نو له بهر نه وهی پیغه مبهړی خوا وای فهرمووه، بهم کاره هه لنه ساوه، به لکو پیغه مبهړی خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) بویه نه وهی فهرمووه، چونکه ده یزانی حه زره تی حه سهن وا ده کات. به لئ، حه زره تی حه سهنیش ته صدیقی باپیری ده کات و، چه ندین سال دواتر پنی دهوت: ”صَدَقْتَ“

۵ - سده یه کی ته واو ده زی

پیغه مبهړی خوا (ﷺ) دهستی خسته سهر سهری "عبداللای کورۍ بوسر" (رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) و، فهرمووی: "نهم منداله سده یه کی ته واو ده زی، نو بالووکانه ی روخساریشی لاده چن." ده گپړنوه نو زاته سهد سالی ریک ژیا و بالووکه کانی روخساریشی لاچوون.^۲

۱- ابن کثیر، البداية و النهاية ۴۵/۸ - ابن حجر، الإصابة ۷۲/۲.

۲- الطبرانی، مسند الشاميين ۱۷/۲ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۸۹/۴ - البزار، المسند

۴۳۱/۸ - ۴۳۲ - حاکم، المستدرک ۵۴۵/۴.

جا ههروهك چۆن پيغه مبهەر (ﷺ) به پيئي نهيني نايهتي: ﴿وَلَا خِرَۃُۤ اٰمِرٍ لَّكَ مِنْ اٰلٍ اَوْ لِي﴾ (الضحى: ٤) ههەر ساتيكي ژيانى له چاو ساته كانى پيشووتريدا، بهر زتر ده بووه و، پلهيه كى ترى كه مالى ده بپري و، ههردم حالى پيشوترى به بهرورد له گهلا حالى دواتريدا، به كه م ده بينى و، به م هزيه شهوه له پوژيكد سهد جار "استغفار"ى ده كرد،^١ بهو شيويه شه نوومه ته كه ي پوژ دواى پوژ ههنگاوئيك زياتر له ناسين و تيگه يشتنى پيغه مبههره كه ياندا بهر وه پيش ده چن و، له بهرامبهر هاتنه دىي ئهو هه والانه ي سه بارهت به داهاتوو دابوونى، ئيمانين توژيكت زياتر ده بيت و، روو له پيغه مبههره نازداره كه يان ده لئين: "بهراستى تو پيغه مبهرى خوايت."

ب. داهاتووى نزىك

ئىستاش ده مانه ويئت كه ميكت له سهر ئهو نمونانه بوهستين، كه له رووى واده ي زه مەنبيوه له سهرده مى پيغه مبهرى نازيزمانه وه (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) دوورن و، زياتر لهو سهرده مانه وه نزىكن كه ئيمه ي تيدا ده ژين. ته نانهت ههنديكي شيان روويان له م سهرده يه خۆمانه. كۆمه ليكي تري شيان چاره پوان ده كريت له سهده كانى دواتردا بينه دى. فهرموون ئيوه و چه پكيك لهو نمونانه:

١. هه واله كانى خه ندهق

زوژ به ي كتيبه كانى سهر و فهرمووده، ئهم به سهرهاته مان بو دده گيرنه وه: "موسولمانان سهرگهرمى هه لكه ندنى خه ندهق بوون به ده وري

١ - البخاري، الدعوات ٣ - مسلم، الذكر ٤١-٤٢.

مه دینه دا. لهو کاته دا تاشه بهر دیکي زه به لاج هاته ریمان، که به هیچ جور تیک له جینی خوی نه ده جو لا. له کاتی هه لکه نندنی خه نده قه که دا، پیغه مبهری خواش (ﷺ) له گه لماندا به شدار بوو. ته نانه ت جار جاره ش بو بهر زکردنه وهی هیزی مه عنه ویمان، ده یفه رموو:

اَللّٰهُمَّ لَا عَيْشَ اِلَّا عَيْشُ الْاٰخِرَةِ فَاغْفِرْ لِلْاَنْصَارِ وَالْمُهَاجِرَةِ ١

”پهروهرد گارا، جگه له ژيانی ناخیرهت، ژيانیکي تر نییه. ده سا له ته نصار و موهاجیرین خوش ببه.“

ته صحابیش بهم وتانهی رسول الله ده که وتنه جوش و، له بهرام بهر یه وه ده یانوت:

اَللّٰهُمَّ لَوْلَا اَنْتَ مَا اهْتَدَيْنَا وَلَا تَصَدَّقْنَا وَلَا صَلَّيْنَا
فَاَنْزِلْ سَكِينَةً عَلَيْنَا وَثَبِّتِ الْاَقْدَامَ اِنْ لَاقَيْنَا ٢

”پهروهرد گارا، نه گهر تو نه بوو یتایه نیمه نه ده گه یشتینه هیدایهت، نه نوژومان ده کرد و، نه زه کاتیشمان ده دا. ده که وایه سه کینهت و نارامی خو تمان به سهردا ببارینه و، له کاتی پرویه پروو بونه و ه شماندا له گه ل دوژمن راگیر و دامه زراومان بکه.“

نه وان ته نانهت بجو وکترین دهر دی خوشیان دهر ده لای پیغه مبهری خوا. بویه خالی شم تاشه بهر ده شیان عهرز کرد. به پرائی کوپی عاذیبی ته نصاری (ﷺ) ده لیت:

١- البخاری، المغازی ٢٩ - مناقب الأنصار ٩ - مسلم، الجهاد ١٢٦ - ١٢٩.

٢- البخاری، المغازی ٢٩ - مسلم، الجهاد ١٢٣ - ١٢٥.

”سکالای تاشه بمرده که مان برده لای پیغه مبهری خوا. شهویش تهریفی موباره کی هیئا و، ”بسم الله“ی لیّ کرد و چه کوشیکی لیذا. بهم پیاکیشانه سیّ یه کی بمرده که ی شکاند و، فهرمووی: ”الله اکبر، کليلة کانی شامم پیّ دران. سویند به خوا، ئیستا کۆشکه سووره کانیان ده بینم.“ پاشان چه کوشیکی تری لیّ دا و سیّ یه کی تری شکاند و، فهرمووی: ”الله اکبر، کليلة کانی فارسم پیّ به خشران. سویند به خوا، ئیستا کۆشکه سپیه کانی مه دائین ده بینم.“ پاشان چه کوشی سیّه می لیذا و، باقی بمرده که ی ورد کرد و، فهرمووی: ”الله اکبر، کليلة کانی یه مه نم پیّ به خشران. سویند به خوا، ئیستا ده رگا کانی سه نعا له بهر چاومن.“^۱

ئه وه بوو چهند سالیك تى پهرى كه خواى گه وه به شمشیری گه وه سه ركرده كانی وهك ”سه عدی كورپی نه بی وه ققاص“ و ”خالی دی كورپی وه لید“ (ﷺ) فه تخی هه موو نه و ناوچانه ی بۆ موسولمانان ئاسان کرد و، کليلة کانی شیان ته سلیم به که سایه تی مه عنه ویی پیغه مبهری خوا کران. دیاره نه مهش به لگه یه کی تر بوو له سه ر راستگویی نه و پیغه مبهره (ﷺ). جا ده بوو هه ر واشبوویه، چونکه نه و بۆ نماینده یی و په یڕه وکردنی راسته روی هاتبوو. ته نانه ت نه گهر - به فهرزی مه حال - نه و شتانه ی فهرموو بوونی ”ده بیّت“ له راستیدا نه شبوونایه، نه و خواى گه وه بهس بۆ نه وه ی خۆشه ویسته که ی به درۆ نه خاته وه، نه و شتانه ی ده هیئایه بوون.

۱- أحمد ابن حنبل، المسند ۳۰۳/۴ - النسائي، السنن الكبرى ۲۶۹/۵ - ابن كثير، البداية و النهاية ۱۱۶/۴.

جا چۆن وا نەبیت! لە کاتی کدا تەنانت دەربارەى "بەرپرائى كۆرى مالیک" که یەکیکە لە هاوێڵە ناودارەکان وتراو: "لَوْ أَقْسَمَ عَلَى اللَّهِ لِأَبْرَةٍ." "سۆتند لەسەر هەر شتێک بخوات، خۆی گەورە ئەو سۆتندەى بۆ بەجێ دێنیت." واتە ئەگەر حەزەرەتى بەرپراء سۆتندى لەسەر هاتنەدى شتێک بخواردایە، که هاتنەدیشى مەحال بووایە، خۆی گەورە بۆى دەهینایەدى. جا هەر لە راستیشدا هاوێڵە بەرپزەکان لە جەنگدا بەرپرائیان پێش دەخست و، وەك بلیتى دەیانویست سەرکەوتنى خۆیانى پێ مسۆگەر بکەن.^۱ تۆ بلیتى خۆی گەورە ئەم تاییەتمەندییە خەلاتى یەکیک لە هاوێڵان بکات و بە پێغەمبەرەکەى خۆى نەبەخشى؟ ئەوەندە هەیه پێغەمبەرى خوا رووداوەکانى دەبینى، ئینجا باسى دەکردن. بەلێ، خۆی گەورە ئەوى ناگادار دەکردهو و، ئەویش رایدەگیاندد...

۲ - مزگینى ئاسایش و دەوڵەتمەندى

عەدى كۆرى حاتەم دەگێرێتەو. (عەدى، كۆرى حاتەمى تائییە. پێشتر مەسیحى بوو. بەلام بەردەوام لە گەڕاندا بوو تا پێغەمبەرى خۆى دۆزییەو، ئەو زاتەى دۆزییەو و گەشت بە سەرفرازی) ئەم سەحاییە بەرپزە بەم شیویە دەدویت: "پۆژێکیان لە حەزورى پێغەمبەرى خوادا باسى هەژارى و نەبوونی و، تالانکاری چەتەکان دەکرا. ئەویش فەرمووی: "پۆژێک دیت، ئافەرەت بە تەنھا لە حەزەرە دەچیت بۆ کەعبە و جگە لە خۆی گەورە لە هیچ شتێکى تر ناترسى."

۱ - الترمذی، المناقب ۵۴. (ئەو هاوێڵە بەرپزەى لە فەرموودە کەدا ناوی هاتوو، "بەرپرائى كۆرى

مالیکە، که برای حەزەرەتى "ئەنەسى كۆرى مالیک"ە لە باوکەو.)

۲ - حاکم، المستدرک ۳/۳۳۱ - البیهقی، الشعب الايمان ۷/۳۳۱ - ابن حجر، الاصابة ۱/۲۸۱.

عهدى دهلئيت: كاتيكي گوييستي نهمانه بووم، سهرسام مابووم. له دلي خومدا دهموت: جا تا ريگر و چتهكاني هوزي "طاني" مابن، شتي وا چون دهبيت؟ پيغهمبر(ﷺ) بهردهوام بوو له سهر فهرمايشتهكاني: 'رؤيتك ديت گهغينهكاني كيسرا له نيوانتانددا دابهش دهكرتت.' منيش پرسيم: نهى پيغهمبرى خوا، مهبهستان له گهغينهكاني كيسراي فارسه؟ نهويش له وهلامدا فهرمووي: 'بهلي، مهبهستم گهغينهكاني كيسراي فارسه.' نيتر نهوندهي تر واقم ورمما - چونكه كاتي نهم ناخاوتنه پرووي داوه، ئيمپراتوريهتي فارس له پرفيزترين و پرشنگدارترين روزهكاني ژيانيدا بووه - پيغهمبرى خوا بهردهوام بوو: 'رؤيتك ديت، پياو كهسيك نادوزيتهوه زهكاتهمي بداتت.' عهدى دهلي: من به چاوي خوم دوانهكي يهكهمم ديت، خوا ياري سيتهميشيان دهبينم.^۱

عهدى، نهم ماوهي سيتهمهي نهدهدي. بهلام رؤيتك هات، كهسانيك نهو ماوهيهشيان دي: له سهردهمي خهلافتي عومهرى كوري عهبدولعهزيردا(رَضِيَ اللَّهُ عَنْهُ) نهو راستيهي كه پيغهمبرى خوا باسي كردبوو، ههروهك خوي هاتهدي.^۲ نهو دهولهته مهنه، كه سي دهولهتي وهك توريكيي ئيستاي لهخو گرتبوو، له پرووي دابهشكردني داهاتهوه گهيشتبوهو ناستيك كه تاكه ههزاريكي تيذا نهدهبينرا. وا نازانم موبالعههمان كردبيت تهگهر بليين: "پتوهري گوزهراني نهريكا و ههنلي له ولاتاني خورناوا بهراورد به پتوهري گوزهراني هاولاتييان لهو سهردهمهدا، بهجوريك نرمتره كه هيچ بهراوردكردنيك ههناگرئت."

۱- البخاري، المناقب ۲۵ - احمد ابن حنبل، المسند ۲۵۷/۴.

۲- عبدالله بن عبدالحكم، سيرة عمر بن عبدالعزيز ۱۱۰ - ابن كثير، البداية والنهاية ۱۹۴/۶ - ابن حجر، الفتح الباري ۸۷/۱۳.

ئەمە لەگەڵ ئەوەی لە دەولەتە دەولەمەندەکانی ئەمڕۆدا، دابەشکردنی داھات ھێندە ناھاوسەنگە، لەپاڵ ئەوانەدا کە ژيانیکی زۆر خۆشگوزەرانیان ھەیە، کەسانیکیش ھەن کە لە نێو خۆل و خاشاکدا ژيان بەسەر دەبەن. کەچی لەو سەردەمەدا ئەم ناھاوسەنگییەش بەری لێ گیرابوو.

۳ - شەھیدبوونی عەھمار

موسولمانان سەرگەرمی بونیاتنانی مزگەوتی نەبەوی بوون. ھەریەکە و ئیشیکی دەکرد. ھەیانبوو خشتی دروست دەکرد. ھەیانبوو دەیگواستەو و ھی واشیان ھەبوو دیواری دادەنا.. بەدلتیایەو ھەیانبوو پێغەمبەری خواش (ﷺ) لەنێو ئەوانەدا بوو کە کاریان دەکرد.. بەلێ، ئەویش لەسەر پشتی خشتی دەگواستەو. لە دەرفەتیکدا "عەھمار" ھاتە لای پێغەمبەر و لەسەر پشتیشی دوو خشتی ھەلگرتبوو.. وەك بیهۆت ناز بکات، وتی: "یا رسول اللہ، ئەھا دوو دانەیان خستۆتە سەر شام." پێغەمبەری خواش زەرەخەنەییەکی کرد و، بەدەم سێنێ تەپۆتۆزی پوخسارییەو، ئەو پووداوە دلتەزینەیی پێ راگیاندا کە رێک پاش سی سالت دواتر بەسەریدا دەھات: وَنَحَا! تَقْتُلُكَ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ. (یاخود: أَبْشِرْ! تَقْتُلُكَ الْفِتْنَةُ الْبَاغِيَّةُ).^۱ "مژدە بێ عەھمار، تاقمە یاخی بوو کە دەتکوژن." بەم شیوێ، ھەوالتی دایە و ئاگاداری کردەو ئەوەی کە لە لایەن ئەو پێرە یاخی بوووە دەکوژیت، کە لە حەزەرەتی عەلی ھەلەگەرینەو.^۲

بەلێ، لە جەنگی "صفین" دا حەزەرەتی عەھمار، لە ریزەکانی سوپای حەزەرەتی عەلیدا بوو، ھەر لەو جەنگەشدا شەھید کرا. تەنانت لایەنگرانی

۱ - الترمذي، المناقب ۳۳۴.

۲ - ابن هشام، السيرة النبوية ۲۵/۳ - ابن كثير، البداية و النهاية ۲۱۷/۳.

حه زره تی عه لی، نه مه یان وهك به لگه یهك بۆ ناحه قیی لایه نی به رامبه ر ده هیئایه وه و، ده یانوت: ”كهوابی تاقمه یاخی بووه كه ئیوه ن.“^۱ به لئی، نه گه رچی له صفیندا خوینی هه زره تی عه ماره رڙا، به لām هه ر دلۆیه خوینیکی وهك شه وه وابوو كه له به رامبه ر پیغه مبه ری خوادا بلیتی: ”راستت فهرموه.“

به لئی خوینه ری ئازیز، نه گه ر ئاگادار کردنه وه ی خوای گه ووه نه بیئت، مرۆڤ چۆن ده توانی ئه م شتانه بزانیئت؟ شه وه تا له فلیمه خه یالیه کانی شه مرۆڤدا ده بینین هه ندی پیشبینی و كه هانه ت سه بهاره ت به پرووداوه کانی داهاتوو ده کرین. له راستیدا ئه مه کاریکی هیئنده سه ختیش نییه، چونكه هه موو شه و پیشبینیانه، چهنده ها پیشه کی و سه ره تایان هه یه.. كه میك لیها تویی له پیکه وه نان و دارشتنی پرووداوه کان، به سه بۆ شه وه ی مرۆڤ له م جۆره بابه تانه دا خه ملاندن بکات. به لām له هیه چ کام له و مه سه لانه دا كه پیغه مبه ر (ﷺ) به غه بیی هه والی له بهاره یانه وه داوه، تۆسقالیکیش له و پیشه کی و سه ره تایانه بوونی نه بووه. به م پییه، له توانای هیه چ مرۆڤیکدا نییه — نه گه رچی زۆر بلیمه ت و ژیریش بیئت — كه ده یه کی شه وه والانه رابگه یه نیئت كه پیغه مبه ری خوا له بهاره یانه وه داوه. ئه مه ش ده گه ر پته وه بۆ شه وه ی كه شه م جۆره بابه تانه، له ده ره وه ی سنوره کانی عه قلی ئیهمی ئاده میدان.. به واتایه کی تر، مومکین نییه به بی بینایی چاوی غه یب، وه یاخود به بی کۆمه کی و پشتیوانی وه حی، شه م مه سه لانه بزانیین. كهوابی، پیغه مبه ری خوا له خۆیه وه نا، به لکو به هه وال پیدانی له لایه ن په ره ر دگاره وه شه مانه ی ده زانی. ئیتر له به رنه مه فهرمایشته کانی هه میشه راست ده ره ده چوون...

۱ - ابن کثیر، البداية و النهایة ۲/۶۷.

٤ - تاقمیکى بى دین به ناوی دینه‌وه

رۆژنیکان پیغه‌مبەر (ﷺ) غه‌نیمه‌تی دابه‌ش ده‌کرد، کابرایه‌کی چاو به‌قوولا‌چووی، ته‌ویل ده‌ریه‌پووی، ریش چری، کولم قوتی، سهر تاشراو، هاته جزووری. له‌وانه‌یه ئهم که‌سه نوینه‌رایه‌تی ئهو تاقمیه‌ی کردبیت که له دواتردا سه‌ری هه‌لده‌دا. بى نه‌ده‌بانه پووی له پیغه‌مبهری خوا کرد و، وتی: ”ئه‌ی موحه‌مه‌د، دابه‌ش کردنه‌که‌ت دادپه‌روه‌رانه نه‌بوو، دادپه‌روه‌ر به!“ به‌ئێ، له‌وانه‌یه مونا‌فیک بو‌بیت، ئاخ‌ر ته‌نها مونا‌فیک بوو که ده‌یتوانی ئاوا و به‌و شیوه‌یه قسه بکات. پیغه‌مبهری خوا له‌به‌رامبهر ئهم هه‌ل‌ئۆسته‌دا فه‌رمووی: وَمَنْ يَعْدِلْ إِذَا لَمْ أَعْدِلْ؟ لَقَدْ خَبْتُ وَخَسِرْتُ إِنْ لَمْ أَعْدِلْ. ^١ ”جا نه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌رانه مامه‌له نه‌که‌م، کێ دادپه‌روه‌رانه مامه‌له ده‌کات؟ نه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌ر نه‌م، که‌واته خه‌ساره‌مه‌ند و په‌نجه‌رۆ بووم.“ جا نه‌گه‌ر هه‌ر دوو پیتی ”ت“ ی ناو پرسته‌که به‌ شیوازی دو‌تێراو (که‌سی دووه‌می تاک) بخو‌تێنینه‌وه، ئه‌وا ئه‌وکات واتاکه‌ی به‌م شیوه‌یه ده‌بیت: ”...ئه‌وا تو خه‌ساره‌مه‌ند و په‌نجه‌رۆ بویت.“

به‌مه پیغه‌مبهری خوا (ﷺ) ئهم راستیه‌مان بو‌پوونده‌کاته‌وه: نه‌گه‌ر که‌لێک پیغه‌مبهره‌که‌ی دادگه‌ر نه‌بیت، ئه‌وا ئه‌و گه‌له له‌ کێسه‌ دادگه‌ریی فێرده‌بن؟ جی‌گه‌یه‌کیش دادپه‌روه‌ری تیا‌دا نه‌بیت، خه‌لکه‌که‌ی مایه‌پو‌وج و خه‌ساره‌مه‌ندن. که‌وابێ ئێوه‌ش مایه‌پو‌وج و خه‌ساره‌مه‌ند ده‌بن. ئێنجا نه‌گه‌ر من دادپه‌روه‌ر نه‌م، ئه‌وا من خه‌ساره‌مه‌ندم. به‌لام خو‌په‌روه‌ردگار منی وه‌ک پیغه‌مبهر نار‌دووه، که‌واته من په‌نج به‌خه‌سار نیم.. که‌وابێ من دادپه‌روه‌رم.

١- البخاری، المناقب ٢٥، الأدب ٩٥، الاستطابة ٤ - مسلم، الزکاة ١٤٨.

حەزەرەتی عومەر (رضی اللہ عنہ) بۆ تەمى کردنى ئەو نادانە کە ئەدەبى قسە کردنى لە حەزەرەتی پىغەمبەرى خوادا ئەدەزانى، داواى مۆلەتى کرد: "ئىزن بەدن تا لە گەردنى ئەو موناڤىقە بەدەم." بەلام پىغەمبەرى نازدار ئىزنى نەدا. پاشان لە زارى موبارەككەسە سەبارەت بەغەیب ئەم وتانە ھاتنەدەرەوہ:

"لە داھاتوودا قەومىكى روخسار ئەبلەقى، چاۋ بەقوۋلاچوۋى، لووت پان سەرھەلدەدەن. كاتىك قورئان دەخوینن، قورئان خویندنى خۆتانتان لەبەرچاۋ دەكەوئىت. بەلام ئەم قورئان خویندەنەيان، لە گەرۋويان ناترازىت. وەك چۆن تىر لە كەوان دەردەچىت، ئاۋەھا لە دىن دەردەچن. تەنانەت بازوۋى يەككىشىيان گۆشتە گرىيەكى گەرەى پىتوہىە."^۱

سائەكان بە خىراىى تىدەپەرىن. ھەرۋەك بلىى رۆژەكان كىرەككىيان بوو بۆ تەصدىق کردنى پىغەمبەرى خوا(صلى الله عليه وسلم). لە نەھرەواندا حەزەرەتى عەلى ھەموو خەوارىجەكانى داىە بەر شمشىر. ھەر لەوئىشدا مژدەيان پىدا كە كابرەككىيان لەبەردەستداىە رىك بەو شىۋەيەيە كە پىغەمبەرى خوا ۋەسفى كردبوو. كەواتە ئەمە ئەو كەسانە بوون كە لە دىن دەردەچوون و، لە دژى دىن جەنگيان بەرپا دەكرد.^۲

لە فەرموودەيەكى ضەيفدا ھاتوۋە كە پىغەمبەر(ﷺ) بە حەزەرەتى عەلى فەرموۋە: "مەن لەپىناۋ تەنزىلى قورئاندا جەنگام، تۆش لە پىناۋ تەئولىيدا دەجەنگىيت." واتە، ھەر كە قورئان دەستى كرد بە نازل بوون، ھەموو خەلكى لە دژم ۋەستان، جا منىش بەرەنگارىيان بوومەوہ. رۆژتىكىش دى، كەسانىك دىن بە ھەلە تەئويل و تەفسىرى قورئان دەكەن، ئىتر تۆش لە بەرامبەر

۱- البخاري، الأدب ۹۵ - المناقب ۲۵ - مسلم، الزكاة ۱۶۲ - ۱۶۸. (لە رىۋايەتەكانى موسلىمدا، ئەم رىۋادە بە درىژى باس كراۋە.)

۲- البخاري، الأدب ۹۵ - مسلم، الزكاة ۱۶۸ - ابن كثير، البداية و النهاية ۷/۲۹۰.

نموانه دا ده جەنگييت. ^۱ جا كه وه ختسى هات، شه ویش پرویدا. هه زره تی
عه لی (ﷺ) له دژی خهوارچه کان جهنگی بهرپا کرد و، بهرەنگاری ئەو کەسانە
بووه وه که وهك ده رچوونی تیر له کهوان، له دین ده رچووون.

به لێ، ئەو پیاوه لوت پانه، ده موچاو نه بله قه، ههروهك شه وهی بۆ
تەصدیق کردنی پیغه مبهری خوا دروستکراییت، وابوو. به جوریک که ئەو
حاله ته نه رێنیهی ئەو، به شیوهیهکی نه رێنی راست و دروستیی پیغه مبهری
خوای ده رده خست. جا ههروهك چۆن ئەو پاداشتهی ئیماندار دهستی ده کهویت
له نه نجامی بهرەنگار بوونه وهی شهیتاندا، هیچ سوود و پاداشتیك دهستی
شهیتان ناخات، ئاوه هاش بهو جۆره، ئەو کابرایه، سه ره پای شه وهی بوو به
هوکاریک بۆ تەصدیقی پیغه مبهری خوا (ﷺ)، به لام هیچ شتیکی دهست
ناکهویت. به لێ، هه رچه نده ئیمه له په راوی سیمای ناپه سه ندی ئەودا،
راستگویی پیغه مبهری خوا ده خوینینه وه، به لام ئەمه هیچ شتیك دهستی ئەو
ناخات. چونکه ئەو له م بابته دا جگه له هوکاریکی به دبەخت چی تر نییه...

۵. گهشت به کهشتی و "ئوم هه رام"

به گوێرهی یه کیك له رپوايه ته کان، "ئوم هه رام کچی میلحان"، پووری
شیری پیغه مبه ربووه. رپوايه تیکی تریش باس له وه ده کات که خزمی نزیک
دایکی بووه و، به م پتیه ههروهك پووری وابوو. جا بۆیه پیغه مبهری خوا وهك
بچیته مائی خوێانه وه، ئاوا ده چووه مالیان و، جار جارهش له وێ پشوی ده دا.
جارێکیان که بۆ پشودان ته شریفیان چوو بوونه شه وێ، به دهم زه رده خه نه وه
له خه وه هه لسا. ئوم هه رام هوکاری ئەم زه رده خه نه یه پرسی: "ئه ی

۱ - أحمد ابن حنبل، المسند ۸۲/۳ - أبو یعلی، المسند ۳۴۱/۲ - حاکم، المستدرک ۱۳۲/۳.

پيغەمبەرى خوا، بۆچى زەرەدە خەنە گرتىتى؟ "ئەۋىش فەرمۇى: "بىنىم كەسانىك لە ئومەتەكەم ھەروەك پاشاكان، بەسۋارى كەشتى دەچوون بۆ جىھاد. "جا كە ئوم ھەرام ئەمەى بىست، يەكسەر وتى: "دوعام بۆ ناكەيت منىش لەوان بىم؟! "پيغەمبەرىش (ﷺ) فەرمۇى: "تۆ لەوانىت. "ئىنجا پيغەمبەرى خوا كەمىكى تر پشوروى دا. ئەجارەشيان بەدەم زەرەدە خەنەۋە خەبەرى بوۋەۋە و ھەمان شتى بە ئوم ھەرام وتەۋە. ئەۋىش دووبارە داۋاى كەردەۋە: "دوعام بۆ ناكەيت منىش لەوان بىم؟! "لە بەرامبەر ئەم داۋاكارىيەدا، پيغەمبەرى خوا پىتى فەرمۇو: "تۆ لە يەكەمىنەكان دەبىت. "

سالەكان يەك لەدۋاى يەك تىدەپەرىن. ئەۋە بوو ئوم ھەرام، لەگەل "غوبادەى كورپى صامت"ى ھاۋسەرىدا، ھاۋدەم لەگەل يەكەم كارۋانى موسولماناندا، بەسۋارى كەشتى بەرەۋە فەقى "قوبرىص" بەرىكەۋتن. بەلام لەۋى ئوم ھەرام لە ولاخەكەى دەكەۋىتە خوارەۋە و گيان دەسپىرىت.

ئىتر لەو رۆژەۋە موسولمانان زيارەتى گۆرەكانيان دەكەن و بەكول بۆيان دەگرىن. بىگومان ھەر دلتۆپىكىش لەو دلتۆپە فرمىسكانە، صىدق و راستگۆى پيغەمبەرى خوا دوۋبات دەكاتەۋە. چونكە سەرۋەرمان ھەۋالىكى غەبىبى داۋە و، ئەو ھەۋالەش ملېم بە ملېم ۋەك خۆى ھاتوۋەتەدى. قوبرىص و مېژوۋەكەى، ھەرۋەھا گلگۆى ئەو ھاۋەلە بەرىزانەش كە لەۋىن، بەلگەيەكى بەدرۆنە خراۋەى ئەو راستگۆىيەن.

بەلئى، جا كە ۋادەى فەرمائىشتەكانى پيغەمبەرى خوا دىنە پىش، يەك بەيەك دەرەدەكەۋن و، ئىمەش بە تەماشاكردىيان لە ئاۋىنەى مېژوۋدا، شاىەتى خۆمان نۆى دەكەينەۋە. لەھەر جارىكىشىاندا، بەئەندازەى گەردىلەكانى جەستەمان دەلئىن: "راستت فەرمۇۋە ئەى پيغەمبەرى خوا. "

به لڼ، لهوانه يه گوزارشت و ده رپرېنه کاني نيمه بهس نه بن بـو
 پروونکړنه وهی هم بابته، به لام دلنيام نو دهنګی که هر نيمانداريک له
 ناخی ويزدانی خویدا ده بيسيتيت، هينده بلند و زولاله گوي پته دان و نکوولي
 کردنی وه که ته ستم بيت وايه...

٦ - بهنو قهنتورا

پيغه مبهري خوا (ﷺ) دهرباره یی نو گله یی که به سمر جیهانی نیسلامیدا
 زال ده بیت، فرموویته یی:

فَإِذَا كَانَ آخِرُ الزَّمَانِ جَاءَ بَنُو قَنْطُورَاءَ عِرَاضُ الْوُجُوهِ صِغَارُ الْأَعْيُنِ ذُلْفُ
 الْأَنْوْفِ. " له ناخرزه ماندا "بهنو قهنتورا" پیداده بن. نه مانه گه لیکن
 ده موچاویان پانه و چاویان بچوکه و لووتیان پانه."

هه ندیک له پدراوه کانی میژوو ده لڼن نو گله "مه غول" ه کان بووه. جا له
 میژووی جیهانی نیسلامیدا دوو ژیرده سته یی گوره و ترسناک هه ن که
 وه سفه که ی پيغه مبهري خویان به سمر دا ساغ ده بیت هوه: یه کیکیان
 داگیرکاریه که ی "فیژدیناند" ه له نه نده لوس، که نه مه له هه موو پروویه که وه
 شالوویکی به ربهری و درندانه بوو. لهو شالوه درندانه یه دا. مرؤفه کان کوشتوپر
 کران و کتیبخانه کانیش کرانه کاوله و سووتینران. نووی تریشیان کاره سات و
 نه هامه تیی مه غوله. نه وانیش هرچی ناوه ندی کلتووری و نه دگاری
 شارستانی هیه له میسر و سوريا و نه نادولدا، هر هه موویان خاپوور کرد و،
 گشت لایه کیان کرده ویرانه و پاشانیش بوی دهرچوون.

١ - البخاري، الجهاد ٩٥، ٩٦ - أبو داود، الملاحم ٩ - ١٠.

جا له بهر شهوهی پیغه مبهری خوا زۆر خه مخۆزی چاره نووسی ئوممه ته که یه تی و له نزیکه وه پهیوه ندیداره پیوهی، ئاوا بهم جوړه هه والانه سه رنجیان را ده کیشی و ناگاداریان ده کاته وه، ههروه که بهر مووی: کاتی که ئوممه تی موحه مه ده شایسته ی سزادان ده بیته، خوی گه وه وه که نامرازیکه ته می کردن، سته مکارانیان ده که به گزدا. به لای، سته مکار شمشیری خویه. له پیشدا تۆله ی پی ده سه نیته، نینجا ده گه پیتته وه و تۆله له ویش ده سه نیته وه. واته زالمیش له زولمه که یدا بهرده وام نابیت. ^۱ به لایم له سه رتادا خوی گه وه شه و زالمانه به سه ر موسولماناندا زال ده کات، له پاشاندا ده یانگریته و بیخیان هه لده ته کیته و ده یانبا به ناخی زه ویدا.

نیت بهم شتیه یه، پیغه مبهری خوا که نمونه ی بهرجه سته بووی شه فقه ته، هوشیاری ده داته ئوممه ته که ی تا دوو چاری ئاوه ها عاقیبه ت شه پیه که نه بن و وینه ی شه به لای و موسیبه تانه شیان بو ده کیشیت که به سه ریاندا دیت، تا دووره پهریز بن له و کردارانه ی که ده بنه مایه ی کیشکردنی خه شم و توو په ی خوی گه وه .. به لای، هه والدان ی شه سه روه ره له و پرووداوانه ی که شه ش حه وت سه ده دوی خوی هاتنه دی، به ناشکرا رایده گه یه نیت که شه و پیغه مبهری خویه.

۷. فه ته ی ئه سته مبهوون

ئه سته مبهوون، که تا شه و پۆژه به "قوس ته نتینییه" ناو ده برا، فه ته ده کریته و ده که ویتته ده سته موسولمانان. حاکم له "موس ته دره که" که یدا، شه هه واله ده رئاسایه ی پیغه مبهری خوا بهم جوړه ده گپرتته وه: لَتَفْتَحَنَّ

۱ - "زولم و سته م بهرده وام نابیت، به لایم کو فر بهرده وام ده بیته." پخوانه: المناوی، فیض القدیر ۱۰۷/۲. هه روه ها بۆ شه و فرمایشته ی که به واتای: "خوی گه وه که می که ده رفته ده دات به زالم، به لایم هه ر شه ونده ی گرتی و تۆله ی لیتسه ونده وه، ده ریزی نابیت." دین، پخوانه: البخاری، تفسیر (سورة هود) ۵ - مسلم، البر ۶۲ - الترمذی، تفسیر (سورة الانفال) ۱۱.

الْقُسْطَنْطِينِيَّةُ فَلْنِعْمَ الْأَمِيرُ أَمِيرُهَا وَلْنِعْمَ الْجَيْشُ ذَلِكَ الْجَيْشُ.^١ "هەلبەت
 رۆژێک دێت قوستەنتینیە فەتح دەکریت. جا سەرکردەى ئەو فەتحە چەندە
 سەرکردەیه کى چاکە، و ئەو سوپایەش کە فەتحى دەکات چەندە سوپایە کى چاک
 و پەسەندە."

خەریکە بلیین هەرچی سەرکردە مەزن و قارەمانە جیهانگیرەکانى میژووی
 ئیسلامى هەیه، هەریەکەو لە سەردهەمی خۆیدا، تەنانهت هەر لەسەردهەمی
 ئەصحابى کیرامەو(ﷺ)، لە پێناو بوونە ھۆکارى بەدیھاتنى ئەو مژدە
 پێرژەدا، چەندین جار تا ئەستەمبوول ھاتوون و گەراونەتەو. ھەزرەتى
 "ئەبوو ئەییوبى ئەنصارى"یش کە وەک گەوھەریکی گرانبەھا بە سنگى ئەو
 شارەدا ھەلواسراو، یەکیکە لەوانە. وادەزانم دووبارە کردنەوێ کۆمەلە
 باسیک کە لای ھەمووان زانراو، ببێتە مایەى وەرس بوون و بەفیڕۆدانى کات.
 بەلام دیسان پشت ئەستوور بەچاوپۆشینتان، دەمەوێت نامازە بۆ یەک دوو
 مەسەلە بکەم:

"ئولویاتلى ھەسەن"، ئەو قارەمانەى کە لە پۆزى فەتحى ئەستەمبوولدا،
 بەسەر شوراکاندا سەرکەوت و یەکەم ئالای چەقاند، سەربازێکی ھەروا ئاسایى
 نەبوو. بەلکو یەکیک بوو لەو ئەفسەرانەى کە لە "ئەندەرۇون"^٢ دا پێگەشتبوو،
 لە ھەمان کاتیشدا ھاوێزى سولتان "موحەممەدى فاتىح" بوو.

ئەوان چەند کەسیک بوون لەو سەردهەمدا. "خەز چەلەبى" یەکەم قازى
 ئەستەنبوول، "ئولویاتلى ھەسەن" و "سولتان موحەممەدى فاتىح" تەنھا سێ

١- أحمد ابن حنبل، المسند ٣٣٥/٤ - الطبراني، المعجم الكبير ٣٨/٢ - الحاكم، المستدرک
 ٤٦٨/٤.

٢- ناوی ئەو قوتابخانەیه بوو کە لە دەولەتى عوسمانیدا کاربەدەستانی دەولەتى پێدەگەیاندا.

که سایه‌تیی نهو ده‌سته‌یه بوون که خویندن و پیڅگه‌یشتنی هه‌رسیکیان پیکه‌وه بووه.

نهو پرژه‌ی شورراکان به‌زینران، نولویاتلی له‌پای به‌بیژنگ بوونی جه‌سته‌ی و نهو هه‌موو برین و پیکانه‌ی به‌ری که‌وتبوو، چووه سهر شورراکان و توانی به‌یداخه‌که‌ی هه‌لبکات. پاش که‌میڤ موحه‌مه‌دی فاتیح له‌ په‌نا سهری نه‌م پالنه‌وانه‌دا گیرسایه‌وه که دوا ساته‌کانی ته‌مه‌نی ده‌ژیا. زه‌رده‌خه‌نی سهر لیوی هه‌سه‌ن، فاتیحی سهرسام کردبوو، بۆیه لیی پرسی: ”هۆی نه‌م زه‌رده‌خه‌نیه چییه؟“ نه‌ویش وه‌لامی دایه‌وه: ”که‌میڤ به‌ر له‌ ئیستا رسول الله ته‌شریفی هینا و نه‌م ناوه‌ی ده‌پشکنی. دیدهم به‌ بینینی جه‌مالی گولینی شاد بوو، ئیتر چۆن شادمان نه‌بم..“

به‌لئی، نۆ سه‌ده پیشتەر هه‌والی دابوو، نۆ سه‌ده دواتریش له‌نیو نه‌و سوپایه‌دا بوو که نه‌ویان فه‌تح ده‌کرد. منیش پالپشت به‌مه، هه‌موو جارێک وتوومه و ههر ده‌شلیم: ”نه‌گهر سی چوار که‌س به‌ دلێکی خاوین و پر له‌ ئیخلاسه‌وه، له‌پیناو خزمه‌تکردنی دینی خوادا له‌ شوینێکدا کۆبینه‌وه، نه‌وا به‌دلنیا‌یه‌وه رۆحیا‌نه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) له‌ویدا ئاماده‌ ده‌بی و، خوشیان و شوینه‌که‌شیان شه‌ره‌فمه‌ند ده‌کات.“

جا هه‌روه‌ک چۆن فه‌تحی نه‌سته‌مبوول به‌ وینه‌ی شایه‌تییه‌کانی تری صیدقی ره‌سول، ده‌بیته به‌لگه‌یه‌کی تر له‌ به‌لگه‌کانی راستگویی پیغه‌مبه‌ری خوا، ههر به‌و جۆره، نه‌بوو نه‌ییوی ته‌نصاریش شاهیدیکی به‌لگه‌ نه‌ویستی تری نه‌م شایه‌تییه‌یه. جا خۆ هه‌زره‌تی نه‌بوو نه‌ییوب له‌ پیشه‌نگی نه‌وانه‌وه بوو که مزگیننی نه‌و فه‌حه‌یان بیستبوو.. ئیتر ئا له‌به‌ر نه‌مه‌ بوو، که له‌ مه‌دینه‌ی

مونہ و وەرہ وە کە و تېووە پێ و، وە سیه تی کردبوو کە لە ئەستەمبول
ئە سپەردە ی خاک بکریت.^۱

ج - داها تووی دوور

۱ - وە هەن (خۆشەویستی دنیا و ترس لە مردن)

پێغەمبەری خوا (ﷺ) هەوالتی ئەو پروداوانەشی پێ راگەیانددوین کە لە
پۆژگاری ئەمپۆمانە وە زۆر نزیکن. یە ک لەوانە:

يُوشِكُ الْأَمَمُ أَنْ تَدَاعَى عَلَيْكُمْ كَمَا تَدَاعَى الْأَكَلَةُ إِلَى قَصْعَتِهَا فَقَالَ قَائِلٌ:
وَمِنْ قِلَّةٍ نَحْنُ يَوْمَئِذٍ؟ قَالَ: بَلْ أَنْتُمْ يَوْمَئِذٍ كَثِيرٌ وَلَكِنَّكُمْ غُثَاءٌ كُفَّاءِ السَّيْلِ،
وَلَيَنْزِعَنَّ اللَّهُ مِنْ صُدُورِ عَدُوِّكُمْ الْمَهَابَةَ مِنْكُمْ وَلَيَقْذِفَنَّ اللَّهُ فِي قُلُوبِكُمْ
الْوَهْنَ. فَقَالَ قَائِلٌ: يَا رَسُولَ اللَّهِ وَمَا الْوَهْنُ؟ قَالَ: حُبُّ الدُّنْيَا وَكَرَاهِيَةُ الْمَوْتِ.^۲

” هەر وە ک چۆن ئومە تە کەن، گە لە کەن، مەرفە کەن یە کتری دەعوە ت دە کەن
بۆ سەر سفرە، ئاوە هاش یە کتری دەعوە ت دە کەن بۆ سەر ئێو و دە دەن
بە سەر تاندا. “ یە کێ ک پرسی: ” جا ئایا لە بەر ئەو یە کە ئێمە کە مین؟ “
پێغەمبەری خواش لە وە لامدا فەرمووی: ” نە خێر بە پێچە وانە وە، ئێو ئەو
پۆژە زۆرن، بە لام هەر وە کە ف و شە خە لێ کەن کە لافا و پایدە مالتی. . خوای
گەورە ترس و سامی ئێو لە سەنگی دوژمنانتاندا دەردە هیئێ و، ” وە هەن “ ییش
دە خاتە دلتی ئێو وە. “ دیسان یە کێ کێ تر پرسی: ” ئە ی پێغەمبەری خوا،

۱ - ابن حجر، الإصابة ۱/ ۴۰۵.

۲ - أبو داود، الملاحم ۵؛ أحمد ابن حنبل، المسند ۲/ ۳۵۹، ۵/ ۲۷۸.

وہن چیه؟“ پیغمبیری خواش فەرمووی: ”خۆشیستنی دنیا و ڕقبوونەو
لە مردن.“

لە یەکەم ڕوانیندا بۆ ئەو بڕگانی سەرەو، ئەم واتیانە حالی دەبین:
ڕۆژێک دیت، گەل و نەتەوێک بەکۆمەڵ دەدەن بەسەرماندا. وەک ئەوێ
لەسەر سفرە خواردن دابەش بکەن، ئاوها سامانە زەمینیی و ژێر
زەمینییەکانمان لە نێوان خۆیاندا دابەش دەکەن. بەلێ، دەست دەگرن بەسەر
هەموو سامان و سەرچاوەکانماندا، لەسەر زەوی یان ژێر زەوی. هەر بە
بەرچاوی خۆشمانەو وەک بەلێ سفرەکانمان دەپێچنەو و لووشی دەدەن. بەلێ،
خۆمان پارووەکەیان بۆ نامادە دەکەین و پاشان دەبەخەین بەمردەمیان، ئەوانیش
بە ئیشتیهایەکەو کە تێر بوون نازانیت، چلێسانە هەموو ئەو شتە قوت
دەدەن کە دەخرێنە بەردەمیان.

هەموو ئەمانە لەپای چی؟ ناخەر چونکە ئەوکات ئێمە چی تر درەختێکی
پەگ داکوتاون و، بووینەتە ئەو خۆڵ و خاشاکەیی کە لافاو ڕایدەمالت.
بەلێ، لە بەرامبەر ئەو یەکتەر خۆری و لە یەکتەر خۆیندەیی کە دەرەنجایی
جیاوازی میزاج و مەشرەب و حیزب و بیروپراگمانەو سەریان هەڵداو، ئەوان
لە دەوری بەرژەوێندیە نزمە دنیاویەکان کۆبوونەو و، ئێمەیان خستە ژێر
پکێفی خۆیان. لەپێشدا ئەوان لە ئێمە دەرسان. چونکە ئێمە، هیندەیی
هەلھاتنی ئەوان لە مردن، بەرەو ڕووی دەچووین و دنیامان بە کەم دەزانای.
ئەم ئیست؟ هەلبەتە ئیستا ئێمە لە مردن ڕادەکەین و، لەوانیش زیاتر
دنیامان خۆشدەوێت. ئیتر ئەوانیش ئەم لاوازییە ئێمەیان قۆستووئەو و، لە
هەستیاریترین جیگەمان دەدەن.

جا ئەگەر کەمێک چتر بڕکردنەوێمان ئاراستەیی ئەم فەرموودەیە بکەین،
کە ئەمە کەم ڕوانیندا وادیارێت بەخەیاڵی مرۆڤدا کە مەبەستی شالۆی خاچ

پەرستان بېت، ئەوا بۆمان دەرەكەوېت كە بە ناشكرا ئامازەش دەكەت بە
كۆمەلە پرووداويك كە لە مېژوويەكى زۆر نزيكتدا پرويانداوه.

بۆ نمونه: پائيف قەرەداغ كتيبيكى نووسى بەناوى "گەردەلولى نەوت".
بەلام دواتر ھەر لەلایەن ئەو دەستانەو كە گەردەلولىكەيان ھەلگىرساندبوو،
تيرۆر كرا. چونكە ئەو كتيبە، لە لایەكەو بەدبەختى و غەدر و واوہيلاكانى
مرۆفەى سەدەى نۆزدە و بىستى ئەو جوگرافيايە و، لەلایەكى تريشەو "قالە
و ھاوارى" دەستدریژيكارانى لەخۆگرتبوو.

ئەى چۆن وەك سەفرەيەك دايان بەسەر دەولەتى عوسمانيدا! ھەموو
دەردەكەشيان ئەوہوو دەست بگرن بەسەر سامانە سروشتيەكانى ئەم خاكە
بەرين و دەولەمەندەدا. تەنانت سەخترين ھيرشى ناشكرای خاچەپرستان بە
دریژايى مېژوو، لەچاو ئەم دەستدریژيە ژیرەژیر و پەنھانەى كوفردا، ھیشتا
بە بچووکی دەمايەوہ. بەلئى، وەك ئەوہى يەكترى بۆ سەر خوانيک بانگھيشت
بکەن، ئاوہا يەكتريان بانگيشت كرد و، ھەرچى سەرودت و بوونى ئەو
میللەتە ھەيە، لەنيوان خوياندا دابەشيانكرد...

ئەو زېھنيەتەى كە چەرخى خيانەتى لەو سەردەمەدا دەچەرخاند،
حەزەرتى عوسمان و حەزەرتى عەلى(ﷺ) لەپشتەوہ پيكا و عەصرى
سەعادەتى بەخوین سوور كرد. جا ھەر نەوہەكانى ئەوانيش بوون، كە لە
پشتەوہ خەنجەريان لە ئالى عوسمان دا و جيھانى ئيسلامميان بى سەر كرد.

ئيتەر بەو جۆرە، وەك ئەوہى بەرەو سەفرەيەكى پازاوہى ئامادەكراو رابكەن،
ئاوہا دابارينە سەرمان. جا ھەروەك "موحەمەد عاكيف" دەليّت: "كييان

١ - شاعىرى نەوہەيى توركيایە و، لە نيوان سالتەكانى (١٨٧٣-١٩٣٦ ز)دا ژياوہ. سەرچەم
شيەرەكانى لە ديوانيكدا كۆكراوہتەو بە ناوى: "الصفحات".

هيندى و کييان گوشت خۆر، کيشيان نازانم چ به لايهک بوو. “ ئيدى هه موو
نه مانه خړبوونه وه و دهولهتى عوسمانيان به تالان برد...

له رابردوودا هيرشبه ران به زيهنيه تيكي ديارى کراوه وه هيرشيان ده کرده
سه رمان. نه مهش له هيرشى نه وروپاي ده مارگيردا خوئى ده بينيسه وه. نه و
داماوه چه واشه کراوانه، به عه قلى خوئيان بۆ رزگار کردنى گۆږى حه زره تى
مه ريم ده هاتن. هه لبه ته نه يانده زانى که حه زره تى مه ريم (عَلَيْهَا السَّلَام) له
ديدى ئيمه دا، زۆر فه زيله تدارتر و پايه بلنדרه له وهى نه وان باوه ريان پييه تى.
ناخر ئيمه باوه رمان وابوو که نه و له به هه شتدا ده پيته خي زانى سه ووه رمان و
به و چاوه وه ته ماشامان ده کرد که دا يکى ئيماندارانه. ^۱ خو نه گهر حه زره تى
مه ريم له ژياندا بووايه، نه و له به رامبه ر يو باوه رى باطل و په ژمورده ي
نه واندا، که نه ويشى بي زار و ناره حه ت ده کرد، ده بوينه پاريزگارى
راسته قينه ي حه قيقه ته که ي...

نه وهى مه به ستمه بيليم نه وه يه که: شالاوى خاچه رستان به ره مه مى نه و
زيهنيه ته نابووته نييه که پيغه مبه رى خوا ئاماره ي پيدا بوو له و فرموده يه دا
که کرد بو مانه بنه رپه تى باسه که مان. به لکو مه به ستمى نه و رڼکه ووتنه
ترسناکه ي کوفره، که له رابردوويه کى نزیکدا به هه موو سام و بيمى کيه وه
بينيمان و تا ئيستاش هه ر ده بينين. به لئى، تا نه م ساته ش جيهانى ئيسلامى
سفره يه کى کراويه به رووياندا و نه يتوانيه له و حالته ي ده ربا زى بييت. جا
هه ووه ک بينيتان، نه و روودا وانه ي چواره ده سه ده له مه وييش هه وائيان درابوو،
نه مړۆ وشه به وشه يان هاتۆته دى و بوونه ته به شيك له واقع.

۱- الطبراني، المعجم الكبير ۵۲/۶، ۲۵۸/۸.

۲. ھیتنەى كۆمىونىزم

ئىبن عومەر (رضى الله عنہما) دەگىرىتەو: "رۆژىكىيان پىغەمبەرى خوا پرووى كرده لاي خۆرەلەت و ھەرمووى: أَلَا إِنَّ الْفِتْنَةَ هَاهُنَا مِنْ حَيْثُ يَطْلُعُ قَرْنُ الشَّيْطَانِ".^۱ "ورىا بن، ھىتنە نا لىرەو ھەلەلەدەتات، لەو شۆینەو ھە كە چاخى شەیتانى تىدا بىلەو ھەتەو."

نەگەرىكى بەھىز ھەيە كە پىغەمبەرى خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) لەم ھەرموودەيەدا نامازە بۆ ئەو ھىتنەيە بكات، كە ھەك بەدىلىك بۆ سەمكاران و كافرانى خۆرناوا، لە خۆرەلەتدا ھەلەلەدەتات.

جا وشەى "قَرْن" كە لە دەقەكەدا ھاتووە، ھەروەك چۆن بە ماناى شاخ يان قۆچى ئازەل دىت، ئاھاش بەماناى سەدە يان سەردەم دىت. بۆيە وا پەسەنترە كە زىاد لە واتاى شاخ، "سەدە" ياخود "سەردەم" بەھەند ھەرىگىرىت. ھەرجى "قَرْنُ الشَّيْطَان" يە، بەواتاى "سەردەمى شەيتان" دىت كە پىچەوانەى عەصرى سەعادەتە. سەردەمى شەيتان ئەو سىستەمە نەگىسەيە كە لەسەر بناغەى ئىنكارى كردنى ئولۇھىيەت (خاويەتى) دامەزراو ە، ئامانجىشى بىلەو كەردنەو ەى ئىلھاد و، ئىباحىيەت (بەدپەشتى) و ھەموو ئەو خراپەكارىانەيە كە لە دوینىو ە تا ئەمرو، شەيتان لە پىنگەى نەفسى ئەمارەى بەدخوازەو ە ھەولەى داو ە بىچىرىنەى بە ناخى مروڤدا. ئەگەرچى ئەم سىستەمە تۆقىنەرە، كە پۆلەى ناھەرىسى پۆتىمى سەرمایەدارىيە، ئىستەا و لە گىيانەلادايە، كەچى تا ئەم ساتەش لەسەر زەوى، پالەوانەى بى پىكەرى دوژمنايەتى كردنى دىن و ديانەت و موقەددەسات و

۱- البخارى، الفتن ۱۶ - مسلم، الفتن ۴۵-۵۰.

میژوو و تهنانت دیمو کراسیسه و، بوو ته خهونی ترسناکی مروقه کان.^۱ بویه
 واده بینم پیغه مبهری خوا شو سهرده مبهی که نهم سیسته مبهی تیدا
 بالاده سته، به شوینکه توانیشیه وه، به "سهرده می شیتان" ناوزده ده کات.
 نیت به مجوره هوشیاری دده اته نومته که می له به رامبه ر شو قهیرانه
 جیهانیانه وه که نهم سهرده مبه له گه ل خویدا ده یانه نیته.

۲. گه نجینه که ی فورات

پیغه مبهری سهره وهرمان (ﷺ) له فرموده یه کدا ده فرموی:

يُوشِكُ الْفُرَاتُ أَنْ يَحْسِرَ عَنْ كَنْزٍ مِنْ ذَهَبٍ (أَوْ جَبَلٍ مِنْ ذَهَبٍ) فَمَنْ حَضَرَهُ
 فَلَا يَأْخُذُ مِنْهُ شَيْئاً.^۲ "نزیکه رووباری فورات پوچی و چیا به کی ثالثون
 دهرجات. نه گهر همر کهستان له وی بوو با هیچی لی هه لئه گری."

تا ئیستا چهنده ها جهنگ و کوشتاری گه وره له نزیکه فوراتدا پروویاندا وه.
 جا نه گهر له میژوو به کی نزیکه وه ده ست پیبکه یه، ده بینن جهنگی کی مه زن
 له نیوان عیراق و ئیراندا له نزیکه رووباری فوراتدا پروویدا. له سالی (۱۹۵۸)
 یشدا همر له نزیکه شو رووباره دا، کوشتارگه یه ک پروویدا و چهنده ها کهس له
 نه وه کانی پیغه مبهری خوی تیادا کوژران.. له گه ل شه وهدا ناکریت شو دوو
 پروودا وهی سهره وه بینه راقه و مبه به سستی فرموده که ی پیغه مبهری خوا.
 به لکو وا گونجاوتره به دووی شو ناماژانه دا بگه رپین، که بۆ کۆمه له پروودا ویک
 کراون که له وانه یه له داهاتوودا پروویده ن. بۆ نمونه:

۱ - نهم لیکدانه وه یه له سالی ۱۹۸۹ دا کراوه.

۲ - البخاری، الفت ۲۴ - مسلم، الفت ۳۰-۳۲.

ههروهك چۆن دهكرى به شيويهكى مهجاسى ناماژه بيټ بۆ ئه
 سهردهمى كه ئاوى فورات وهك ئالتون بهنرخ دهبيت، ئاوهاش دهگونجى وشه
 "ئالتون" هيمما بيټ بۆ ئه داهاتهى له نهجماسى دروستكردنى بهنداو و
 بهربهستهكانهوه بهدهست دى. ههروهك دهشگونجى ههوالى ئهوه درابى كه ئاوى
 فورات بهتهواوى وشك دهبى و لهژيريدا چهندين پاشخان و سهراوهى ئالتون و
 نهوت دهردهكهون. ئهمه جگه لهوهى كه دهكرى له نهجماسى دارمانه
 خاكهكانهوه كان (معدن)ىكى لهو شيويه بدوزيټهوه. بهلام ههرچۆنىك بيټ،
 گومان لهوهدا نيهه فهرموودهكه باس له مهترسى ئه و ناوچهيه دهكات، كه
 وهك بۆمبىكى تهوقيتكراو وايه له جهستهى جيهانى ئيسلاميدا. ئهمانه
 شتانيك نين ئه مپۆ دهركهوتبيټن، بهلكو پروداوگهليكن له داهاتودا
 پروودهدهن.. ئيدى ئهوانهى بهو رۆژگاره دهگن، سهرلهنوئى له ناخى دليانهوه
 دهليټن: "راستت فهرمووه ئه پيغه مبهري خوا." و بهمهش ئيمانكهيان تازه
 دهكهنهوه.

٤ - پالڤتهبوونى مهسيحييهت

سهردارى ههردوو جيهان (عَلَيْهِ السَّلَام) ههوالى ئهوهمان دهداتى كه
 نايى مهسيحى پالڤته دهبى و، ئاويتهى رۆحى موحهممدهى دهبيت.^١ بهلئى، له
 كاتيكدانويتهرانى ئينكار و بباهوپى ئيمانداران دهستگير دهكهن، ئهوانهى
 كه هيزى ئاسمانيان بهدهسته، به پشتيوانى پهروهردگار جاريكى تر بهدبهختى
 موسولمانان دهگۆزن و، لووتى ئيلحاديش جاريكى تر دهشكيټهوه.. له
 جهنگه جيهانييهدا ههموو لايهك پر دهبيت له تهرم و جهستهى مردوو. ئينجا

١ - البخاري، الانبياء ٤٩ - مسلم، الايمان ٢٤٤-٢٤٧.

هەلۆكان هەلەدەستن بە گواستەنەوێ ئەو تەرمانەى كە سەرزەوىيان داپۆشیوه.^۱
ناماژەى ئەم هەلۆيانە بۆ دەزگایەكى دیارى كراو چەندە مانابەخشە!

۵ - چاكسازى لە كشتوكاڵدا

چەندین چاكسازى و پێشكهوتن لە بواری كشتوكاڵدا ئەنجام دەدرێت. لە سایەى ئەو پێشكهوتنانەوه، هەنارى وا دێتە بەرھەم كە بیست كەس ئینجا دەتوانن تەواوى بكەن و، سێبەرى توكێلەكەشى مرۆڤێك دادەپۆشێت.^۲
ھەرەھا دەنكە گەمیش بەوجۆرە گەرە دەبێت. ئەمانە شتانێك ئێمە لە پۆژگارى ئیستاماندا نایانبینین، بەلام بەدۆنیاىیەوه لە داھاتوودا دەبیینرێن. جا كە ئەو پۆژە دێت، دەوترێت: "بەراستى تۆ نیراوى پەرورەدگارێت." ئیتەر بەم شیوەیە، رایەلەكانى وابەستەبوون بە پێغەمبەرى خواوە نوێ دەكرێنەوه و پتەوى بەدەست دێنن. چونكە سەدەكان راستى و دروستى ئەو دەردەخەن و، ھەموو فرمایشتەكانى یەك بە یەك دەخەنە پێش چاوان.

ئێمە شەیدا و تامەزرۆى ئەو "سبەینى"یەین كە لە ڕەھمى زەمەنەوه چاو بە دنیا ھەلدێنێت. ئەو سبەینییەكە جگە لەو، ھیچ پۆشناىیەكى تر نییە..
خۆ ئەگەر ساتێك خامۆش ببێت، ژيان سەرتاپا دەبێتە شەوى یەلدا. دەك
پۆخت شاد بێ عاكیف!

۱- مسلم، الايمان ۱۱۰ - الترمذی، الفتى ۵۹.

۲- مسلم، الفتى ۱۱۰ - الترمذی، الفتى ۵۹.

٦ - ناهاوسه نگییه گانی سهرده م

با بگه پښتېنه وه بڼ لای نهو هه وال و نامازانه ی که په یوه نډیان به پوژگاری نه مړو مانه وه هه یه. پیغه مبهری خوا (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) ده فرموت:

إِنَّ بَيْنَ يَدَيِ السَّاعَةِ تَسْلِيمَ الْخَاصَّةِ وَفُشْرَ التَّجَارَةِ حَتَّى تُعِينَ الْمَرْأَةُ زَوْجَهَا عَلَى التَّجَارَةِ، وَقَطَعَ الْأَرْحَامَ وَشَهَادَةَ الزُّوْرِ وَكِتْمَانَ شَهَادَةِ الْحَقِّ وَظُهُورَ الْقَلَمِ.^١

” له ده می نزیك بوونه وهی قیامه تدا، سه لاکردنی تاییه تی (واته دیاری کردنی نهو که سانه ی سه لامیان لیډه کړیت) سهره لډه دات. بازرگانی به جوړتک گه شه ده سینیت، ته نانت ژن هاوکاری میړده که می ده کات له بازرگانیډا. سیله ی په حم ده پچرینریت. له کاتیکدا که شایه تی درو ده دریت، که چی شایه تیدانی حق ده شارریتته وه. قه له میش بره و ده سینیت.“

نهم فرمایشته وا به پروونی پوژگاری نیستامان وه سف ده کات، چی بڼ هیچ رافه و لیکدانه وه یه ک جیناهیلیت.

بازرگانی به جوړتک بره و ده سینیت، سه رمایه ی ملیاره ها و تریلیونه ها، مامه لای پیوه ده کړیت. ته نیا له ړیکلامه کاندا ملیونه ها و ملیاره ها خرج ده کړیت. نافره تیش لم نیوه نده دا زوړبه ی جار وه ک نامرازی ړیکلام کردن به کار ده یتریت. جاری واش ده بی نافره ت پاسته وخو ده چیتته دنیای بازرگانییه وه و، له بازار و پیشانگه کاندا خویان ده بنه ړیکلامکاری خویان. تکام وایه گومان نه بن که من دوی بازرگانی بم. به لکو ته نها ده مه ویت نامازه به پاستی و دروستی نهو هه وال به کم که پیغه مبهری مروثایه تی (ﷺ) باسی کردوه.

١ - أحمد بن حنبل، المسند ١/١٠٧-١٠٨، ٤١٩-٤٢٠ - البخاري، الأدب المفرد ٣٦٠ - حاکم، المستدرک ٩٨/٤.

سیلەى پەحم دەپچىرىتىپ، مافى دايىك و باوك و خزمە نىزىكەكان دەخىرنە ژىر پى و پىشىل دەكرىن. كاتىكىش دايىك و باوك پىر دەبن و كەلگى هيچيان نامىنىت، واتە رىك لەو كاتەدا كە ناتاجى شەفەقەت و چاودىرىن، پادەستى خانەى پەككەوتە و خەلۋەتگەى پىران دەكرىن. ئىدى ئەو مەرۋفە بەسالآچووانە ھەلۋەدەن لەوئىدا ئەو ئاسودەيىيە بەدەست بەيىنن، كە لە مائەكانى خۇياندا لەدەستيان دابوو. وئىراى ئەوہى خۇاى بالادەست لە پاش زاتى مەزنى خۇى، گەورەترىن مافى بەوان بەخشيۋە،^۱ كەچى ئەم فەرمانەى پشتگوئ دەخريت و، بەجۆرىكى نارەوا و دوور لە بەزەيى، كە تەننەت وا لە مەرۋدەكات رەھمەت بۆ دپندەترىن بەرەرييەكان بنىرتىپ، مامەلەيان لەگەلدا دەكرىت. (جا ئايا ئەو شتانەى باسكران، بەسەر پۆژگارى ئەمپۆماندا دەچەسپىن يان نا؟ وەلامى ئەمە بەجىدەھىلەم بۆ دەرک و عىرفانى خويىنەرى ھىۋا.)

قەلەم پەرەدەسەنىت و، چاپخانەكانىش بى وەستان لەكاردا دەبن و، سەرگەرمى لە چاپدانى پۆژنامە و، گۆڭار و، كىتەب دەبن. دەزگاكانى چاپ و بلاوكردەنەوش بەردەوام كىتەب و، ئىنساىكلۆپىدىا بلاودەكەنەو تە ئەوہى رەفى كىتەبخانەكان پىر دەبن لە ھەزاران جۆرى كىتەب. نووسىن دەبىتە پىشە و، نووسەريش پەرە دەسەنىت.

شاھەتەى ناھەق و درۆ، كۆمەلگە دەھەژنىت و كەسىش لە شاھەتەى ھەق نىزىك ناپىتەوہ. ژيانى كۆمەلەيەتەش وەك بلىنى دەبىتە كارگەيەك بۆ بەرھەم ھىنانى درۆ. ئىتر لە دنيايەكى وادا، درۆ و خيانەت و ساختەكارى تا پادەيەكى بەرچاۋ دەبنە تەوہەى ژيان...

۱ - (سورة البقرة: ۸۳)، (سورة النساء: ۳۶)، (سورة الأنعام: ۱۵۱)، (سورة الأسراء: ۲۳)،

(سورة لقمان: ۱۴).

جا وهك ده‌بینن، هیئنده به پوونی گوزارشت له بابه‌ته‌که‌کان کراوه، که له‌وانه‌یه ئهم گومانه به می‌شکی هه‌ندی که‌سدا بی‌ت: ”تۆ بلی‌ی به راستی ئهم فەرما‌یشتانه هی سه‌روه‌رمان بن؟“

وه‌لامی ئهم‌مه‌ش له‌وه‌په‌ری سانا‌ییدا‌یه: ئهم وتانه، له‌و کتیبی فەر‌موودانه‌دا هه‌ن، که به لایه‌نی که‌مه‌وه سیانزه سه‌ده له‌مه‌ویه‌ر تۆمار کراون. جا ته‌گه‌ر ئهم وتانه هی پی‌غه‌مبه‌ری خوا (ﷺ) نه‌بن، ئهی هی کێن؟ کێ توانای ئه‌وه‌ی هه‌یه وهك ئه‌وه‌ی به چاوی خۆی ببینی، باس له‌و پرو‌ودا‌وانه بکات که ئه‌و هه‌موو سه‌ده‌یه دوا‌ی خۆی دینه‌ گۆڕی؟ خو ته‌گه‌ر ئه‌و وتانه هی هه‌ر که‌سیکی تر بن جگه له پی‌غه‌مبه‌ری خوا، مه‌گه‌ر نای‌ت لانی که‌م هی‌نده‌ی سه‌روه‌رمان دارای پوانینیکی نورانی بی‌ت؟ جا ئایا له می‌ژو‌ودا که‌سیکی تر هه‌یه هاوشانی پی‌غه‌مبه‌ر بی‌ت، تا ئهم فەرما‌یشتانه‌ی بدرینه پال؟ نه‌خێر، ئهم فەر‌مووده غه‌یبیانه، هه‌موویان بۆ پی‌غه‌مبه‌ری خوا ده‌گه‌رینه‌وه. چونکه په‌روه‌ردگاری فیری کردووه و، ئه‌ویش ئیمه‌ی لی ئاگادار کردوونه‌ته‌وه. به‌لی، ئهم پرو‌ودا‌وانه‌ی له رۆژگاری ئه‌م‌ڕه‌ماندا پرو‌وده‌هه‌ن، زۆر به پوونی مه‌ودای راست‌گویی پی‌غه‌مبه‌ری خوا‌مان (عَلَيْهِ السَّلَام) بۆ ده‌رده‌خه‌ن.

٧ - بلا‌وبوونه‌وه‌ی زانست

له فەر‌مووده‌یه‌کی قودسیدا هاتووه، که خوا‌ی بالاده‌ست ده‌فەر‌موی:

أَبْثُ الْعِلْمَ فِي آخِرِ الزَّمَانِ حَتَّى يَعْلَمَهُ الرَّجُلُ وَالْمَرْأَةُ وَالْعَبْدُ وَالْحُرُّ وَالصَّغِيرُ وَالْكَبِيرُ.^١ ”له ئاخ‌ر زه‌ماندا، به‌جۆ‌ریک زانست و زانیاری بلا‌وده‌که‌مه‌وه، تا ئه‌وه‌ی هه‌رچی پیاو و ژن، کۆیله و ئازاد، بچووک و گه‌وره هه‌یه فیری ده‌بن.“

١- الدارمی، المقدمة ٢٧ - أبو نعيم، حایة الاولیاء ٦/١٠٠.

سەرچەم چىن و يىنكەتە جياوازەكانى كۆمەلگە، لە ناوەندەكانى فېربوندا سەرگەرمى بەدەستەينانى زانست دەبن، بە جۆرىك ھەروەك بلىتى دەكەونە پىشېركى كەرنى يەكترى لەم بوارەدا. كەرنەوى ئەو ھەموو خويندنگە و، بونياتنانى ئەو ھەموو زانكۆ و، تەرخانكەرن و بە گشتى كەرنى ھۆكارەكانى بەدەستەينانى زانىارى و پەيوەندى لەسەر ئاستى جىھانى بۆ ئەم بوارە، ئەو ھەروەخات كە پىنغەمبەرى خوا (ﷺ) لەم فەرمايشتەيدا كە لە پەرورەدگارپەيوە دەيگىرتەو، نامازە بۆ سەردەمى زانست و زانىارى دەكات. پىشكەوتنەكانىش لەم بوارەدا وتەكانى سەرورەمان پشتراست دەكەنەو. وەك بلىتى زماغالى ھەر ناوەندىكى زانستى برىتى بىت لە: ”ئەي پىنغەمبەرى خوا، تۆ گوftar دروستيت.“ جا كاتىك زانست دەخريتەو سەر پىچكە رەسەنەكەى خۆى، زانستەكان ھەر خۆيان ئەم گەواھىيە دەدەن...

۸ - ھەلھاتن لە قورئان

ھەروەھا پىنغەمبەرى ئازىزمان (ﷺ) لە فەرموودەيەكى تريدا، كە دەقاودەق بەسەر واقىعى ئەمروماندا دەچەسپىت، دەفەرموى:

لَا تَقُومُ السَّاعَةُ حَتَّى يُجْعَلَ كِتَابُ اللَّهِ عَارًا وَيَكُونَ الْإِسْلَامُ غَرِيبًا.^۱

”قيامت ھەلھاتى تا قورئان نەبىتە مايەى شەرم و نەنگى بۆ ھەلگەرانى و، ئىسلامىش غەرىب و نامۆ نەبىتەو.“

لە كاتىكدا كافر بەناشكرا كوفەرەكەى رادەگەيەنيت، كەچى موسولمان وەك ئەو ھەي موسولمانىتيەكەى مايەى شەرمەزارى بىت، بەشەرم و دلەپراوكتەو باسى لىو ھەكات. لە بەرامبەر بانگەشەى ناشكراى ئەوانىشدا

۱ - ابن أبي الدنيا، العقربات ۲۱۶.

بۆ بیروپا و بلاو کراوه کانیان له پاس و فرۆکه و جینگاکانی تردا، کهچی موسولمانان ناتوانن تهنا تهانهت قورئانه کانیشیان بکه نهوه و بیخویننهوه. ده که ونه ژیر فشارتکی دهروونی نهوتۆوه، که نه گهر له پوالتیشدا هیچ یاساغیتک نه بیت، کهچی له ژیر کاریگهری نهو پهستانه دا، ههست به شهرم و تعریقی ده کهن و، نهوه دهشارنهوه که لایهنگری قورئانن.

جا ئایا ئیستا ئیمکانی نکوولی کردنی ئهم راستیه له توانادایه؟ مه گهر نه مه یه کیتک نییه لهو نه هاهمه تیانهی که موسولمانانی نه مپۆ گیرۆدهی بوون؟ مه گهر ئیسلام به هه موو شتیکییه وه غه ریب نه بووه؟

جا با لیته دا دهست له وینا کردنی ئهم رهوشه ناسۆره مان ههلبگرین، که مایه ی بهزه یی پیداهاتنه وهیه. به ئی، پیغه مبهری خوا چه نندین سه ده بهر له پروودانیان و بهو شیوه یه ش که پرووده دن، هه وائی سه رجهم نهو پرووداوانه ی راگه یاندووه.. ئینجا که واده ی پروودانیان دیته پیتش، به وجۆره ی هه وائیان دراوه بگره به بچو وکترین ورده کارییه کانیشیانه وه ده رده که ون و ته صدیقی پیغه مبهری نازدار (ﷺ) ده کهن. جا ئیتر نازاخم، هه موو نه مانه بهس نین بۆ نه وه ی بگره پیینه وه و سه رله نوی به یعه ت بهو زاته بدهینه وه..؟

۹ - چه مکی کات

پیغه مبهری سه ره ره مان (ﷺ) له فه رمووده یه کی تردا، لهو شوینه دا که وه ک یه کیتک له نیشانه کانی قیامه ت باس له وه ده کات که قورئان ده بیته مایه ی شهرم، به رده وام ده بی و، ده فه رموی: ”قیامه ت هه لئاسی هه تا له یه کتر نزیک بوونه وه و هاتنه وه یه ک له کات و دوورییه کاندایه روونه دات.“^۱

۱ - البخاری، الاستسقاء ۲۷، الفت ۲۵ - الترمذی، الزهد ۲۴ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/۵۱۹.

وشەى " تَقَارُب " كە لە دەقەكەدا ھاتوو، بە واتاى نزیكبوونەو، دوو شت دیت لە یەكتری. جا بەم شتوازە دەربەرینە، پێغەمبەرى خوا، لە لایەكەو، ناماژە دەكات بۆ پێژەى (إضافی) بوونى كات (الزمان) و لە لایەكى تریشەو، ئەو ھەمان تێدەگەییەنیت كە دەتوانیت لە ماوێیەكى زەمەنى كورتدا، ئەو كارانە ئەنجام بدرێن كە لەو سەردەمەدا كاتىكى زۆرى خایاندوو. ئیتەر ئەو راستییەى كە گشت كایەكانى ژيان، بەھۆى شوپشى پێشەسازى و تەكنەلۆجیاو ھەنگاویان ناوێتە چاخی خێرایەو، لەو بابەتە بەدیھیانە كە تەنانتە منداڵانىش فامى دەكەن. جا ھەروەك چۆن لە فەرموودە پیرۆزەكەدا تیشك خراوێتە سەر ئەم راستییە، ھەر بەو جورەش ناماژە بە ھۆكارە خێراكانى گواستنەو و گەیاندى ئەمپۆ كراو، كە دووریەكانیان بەتەواوى كورت كردوو، ھەروەھا لە فەرموودەكەدا، پەنجە خراوێتە سەر بابەتێك كە پەسپۆرانی بواری گەردوونزانى و فیزیای گەردوونى تێدەگەن. گۆی زەوى بە تێپەربوونى كات، شتوێیەكى ھێلكەى (Elliptical shape) وەردەگرت. ئەم گۆرانكارییە، كاریگەرى لەسەر كاتیش دەیت. ئیتەر بێ ئەو ھەستى پێكەین، سەعاتەكانمان ھەروەك چۆن پەوشى جیھانىش، دەكەونە ژێر كاریگەرى ئەم گۆرانكارییەو.

بە تێگەشتنى من، ئەم فەرموودەى پرویەكى تریشى ھەى، كە ئەمەى: كات بوونىكى گۆرەى (الوجود الاعتباري) ھەى. بەلام لەگەڵ ئەو، لە ھەر جێگەى كەدا بێت كات ھەر كاتە. بۆ نمونە، ئەگەر بچین بۆ "كەلووى گاجووت" و لەوێشەو تەماشای تەمىكى گەردوونى (nebula) بكەین كە چل ملیۆن سالى پرووناكى لیمانەو دوورە و، بە خێرایى سەد و پەنجا ھەزار كیلۆمەتر لە چركەى كەدا لیمان دوور دەكەوێتەو، ئەوا چەند كاتىكى زۆر جیاواز و جوراوجۆر دەبینن. جا ئەم یەكەى، لە تەمىكى گەردوونى دیکەشدا،

که به نیوهی خیرایی پرووناکی له دوورکه و تنه و ده دا بڼ، هر به پټوهریکی کاتی داده نری. بهر په چاوکردنی پټوهره کان، بڼ نه وانهی له ناسته نرمه کانی تریشدان، هر هه مان شته ...

به لټی، خو نه گهر رږڅیک بیت و مرږڅو نه و توانایه ی هه بیت که بهیته دهره وهی کومه لټی خوړ، نه و پټده چیټ نه و تیگه یشتنه ی که نیستا هه یه تی له مېر چه مکی کات، به ته و او ی سهره و ژیر ببیته وه.

نه و هتا به دوو وشه ی رازنامیز و نه فسوناوی که "تقارب الزمان" ه، پیغه مبهری سهره و رمان (ﷺ) به یه کجار ناماژه به چه مکی کات و، چه نده ها پیوهری زه مهنی تر ددهات، که له پاشه رږڅو دا دینه ریمان.

جا نیستا دهرسین: نایا ده کری نه و وتانه، و ته ی مرږڅو بڼ؟ دا خو غه یری نه و زاته ی که زه مان و مه کان له دهستی قودره تیدا هه لده سورپنټی، کیی تر ده توانی نه م حقیقه تانه بزانی؟ تکا ده که م، نایا نه مانه شتانیکن که که سیکی نه خوینده وار، له سهرده میکی پر له نه خوینده واریدا بیانزانیټ؟ هه لټبه ته نه خیر. به لکو خوی ته باره ک ته عالا هه موو نه م شتانه ی فیړ کردوه. نیتر نه و سهره و رهش ته نها نه و شتانه ی راگه یانده وه، که په روه ردگاری فیړی کردوه.

رږڅ و مانگ و سال و سده ده کان، یه ک له دوا ی یه ک دین و دهرږن. زانست و ته کنه لو جیاش به چه ندین هه نگاوی زه به لاح له پیشره ویدایه. کاتیکیش ده گه نه دوا نامانچ، نه و راستییانه یان بڼ دهرده که ویت که پیغه مبهری خوا (ﷺ) پیش چه ندین سده بینونی و له باره یانه وه دواوه. نیدی بابای زاناش سهرسامی خوی پی ناشاریته وه و له ناخی دلپیه وه ده لټت: "نه ی پیغه مبهری خوا، تو بڼ خوټ خودی راستگزییت."

ده کەون. له کاتیکدا چینی سەرمايه دار له ڕێگه‌ی سووڤۆرییه‌وه سەرمايه‌که‌ی خۆی گه‌شه‌پێده‌دا، چینی هه‌ژاریش به‌ هه‌مان ڕێژه، بێنه‌وا و که‌ساس ده‌بی‌ت. ئیتر به‌م شێوه‌یه‌ ته‌په‌تۆز و هه‌رای مەملانی و کیشمه‌کی‌شی بۆ نه‌مانی تێوان نه‌م دوو چینه، کۆمه‌لگه‌ هه‌راسان ده‌کات و، ڕۆژیکیش دیت ده‌گاته‌ ناستیک هه‌مووان بێزار ده‌کات.

پێم وایه‌ هه‌موو نه‌مانه‌ هاتوونه‌ته‌ دی و، له‌ هاتنه‌دیشدان. شه‌وه‌تا شه‌و لایه‌نانه‌ی که‌ شه‌م فەرمووده‌ پیرۆزه‌ به‌ هه‌ردوو ڕوه‌که‌یه‌وه ئاهازی بۆ ده‌کات، ئیستا به‌ هه‌موو قێزه‌ونیه‌که‌یه‌وه له‌به‌رچاوی مرۆڤی شه‌م سه‌رده‌مه‌دايه‌. به‌ جوړیک خه‌ریکه‌ بلێن، دامه‌زراوه‌یه‌کی بازرگانی نه‌ماوه‌ که‌ - راسته‌وخۆیان ناپاسته‌وخۆ - به‌ سووخوارده‌وه‌ تێوه‌نه‌گلابی. هه‌رچی بازرگانی هه‌یه‌ له‌ جیهاندا، گشتی له‌نیوان جه‌ر و پێچه‌کانی شه‌م جوړه‌ بێکرده‌وه‌یه‌دا هه‌لده‌سوړی و، تیکرایی دنیا، مامه‌له‌کردن به‌ سووه‌وه‌ هه‌روه‌ک ئالوگۆری شه‌م و دراو به‌ کاریکێ ناسایی ده‌بینیت.

سه‌روه‌ری هه‌ردوو جیهان (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه‌ر زوو ئوممه‌ته‌که‌ی له‌و قه‌یرانه‌ ناهه‌مواوه‌ ناگادار کرده‌وه‌ که‌ له‌ ئاکامی سووه‌وه‌ به‌رۆکی مرۆڤایه‌تی ده‌گریت و، هۆشیاریی دانی که‌ زۆر وریایانه‌ هه‌لسوکه‌وت بکه‌ن و، نه‌که‌ونه‌ ناو په‌نگاوی سووه‌وه‌. به‌لام وه‌ره‌ بیه‌نه‌ که‌ وا نه‌مۆرۆ جیهانی ئیسلامی تاوه‌کو گه‌رووی له‌نیو زه‌لکاوی سووڤۆریدا تێناوه‌ و وا دیاره‌ هیچ نیازیکیشی نییه‌

لی بیته ده... ئەمە سەرباری ئەوەی کە ئیسلام، دینی کە جەنگی دژی سوو
پاگەیانندووه.^۱

خۆزگە موسولمانان، هیچ نەبوایە بەشیکی ئەو دەرپرینە ھەرەشە
نامیزانە قورئانی پیرۆز لەمەر ئەم بابەتە تێگەشتنایە و، لەو دەرەدەری و
پەڕیشانییە رزگاریان ببوایە، کە بەھۆی سوو خواردنەو دووچاریان بوو.

۱۱ - ئەو دەمەی ئیماندار خۆی دەشاریتەو

پێغەمبەری ڕەحمت (ﷺ) لە فەرموودەیەکی تردا، کە ڕەوشی
نەمرۆمان بە وینە تابلویەك دەخاتە پیش چاوە، دەفەرموی:

يَأْتِي عَلَى النَّاسِ زَمَانٌ يَسْتَخْفِي الْمُؤْمِنُ فِيهِمْ كَمَا يَسْتَخْفِي الْمُنَافِقُ فِيكُمْ
الْيَوْمَ.^۲ ”رۆژگاریك دادی بە سەر مەردوودا، ئیماندار لەناو خەلکیدا خۆی
دەشاریتەو، ھەروەك چۆن ئەمرۆ مونا فیک لەناو ئیویدا خۆی دەشاریتەو...”

لەو سەردەمەدا دووروو چۆن ھەلسووکەوتی دەکرد؟ چ ڕێگە چارەبەکی
دەگرتەبەر بۆ ئەوەی پێی نەزانن؟ ئیتر بە ھەمان شێوە، مەروشی باوەردارێش
ھەروەك ئەو ڕەفتار دەکات و، ناچار دەبێت خۆی دەرەخات و پەرسێتەکانی

۱ - ﴿يَأْتِيهَا اللَّيْلُ فَأَمَّا أَتَقَرُّو اللَّهَ وَذُرُوا مَا بَيْنَ يَدَيْهِ مِنَ الْيَوْمِ إِنَّ كَثِيرًا مِّنْهُمْ لَفَاسِقُونَ ۖ فَلَمَّا قَالُوا فَذُرُوا بَخْرًا مِّنْ آلِهِ
وَزُرُوعِهِ ۚ وَإِنْ تَبْتَغُوا فَلَئِنَّكُمْ لَتَمُوتُنَّ لَأَمْوَالِكُمْ لَا تَنْظِلُّوْنَ وَلَا تَنْظِلُّوْنَ﴾ (البقره ۲۷۸-۲۷۹) ”ئەو ئەوانەو
باوەرتان ھێناو، پارێزگاری خۆناس بن و واز لە پاشماوەی سوو بھێنن ئەگەر ئیماندارن. خۆ ئەگەر
وانەکن، ئەو جەنگ لەگەڵ خوا و پێغەمبەرە کەیدا ڕاگەيەنن (کە سەرئەنجامە کەوێ ژۆر سامناکە)، خۆ
ئەگەر تەوێبە بکەن و (لە سوو خۆری واز بھێنن) ئەوا تەنھا سەرمایە کاتتان بۆ ھەبە وەری بگرنەو، نە
ستەم دەکەن (لە قەرزەرەکان) نە ستەمتان لێ دەکەیت.“

۲ - الطبرانی، مسند الشاميين ۱/ ۱۴۸.

بەنھێنی ئەنجام بدات. تا بەشکۆم بەم شیوەیە بتوانیت پارێزگاری لەو پێگەیە بکات کە لە کۆمەڵگەدا هەیەتی.. ئەگەرنا ژيانى لى تال دەکەن. زیهنیهتی ئەم شەپخوایە زالە، جێی کەسانی باوەردار و پاک داوێنی تێدا نابێتەوە. ئیتر بەم جۆرە بواری کانی کارکردن و بەشیک لە پلە و پۆستەکانی دەوڵەت، بەتەواوی بەروویاندا دادەخزێن و، لەنێو کۆمەڵگەدا بە چاویکی سووک و بێ ئەرزشەوێ لێیان دەپوانرێت.

فەرموودەییکی تریش هەیە جەخت لەسەر هەمان لایەن دەکاتەوە: " فیتنەگەلیکی ئەوتۆ دینە پیش، وای لیدیت مەژۆ لەبەر نوێژکردن عەبیدار دەکری. هەروەک چۆن ئەمەڕۆ ئافرەتی داوین پیس عەبیدار دەکری." ^۱

جا کاتیک عەبیدارکردنی ئافرەتی داوین پیس دەشوبھێنرێت، ئەوا لەسەر بناغەی پەچاوکردنی بنەما و نۆرمە کۆمەڵایەتیەکانی ئەو سەردەمە. ئەگەرنا لە پڕۆزگاری ئەمەڕۆدا، ئەم پەوشتە قێزەوێ نەک هەر بە عەیب و ئابوو چوون دانانرێت، بەلکو بەتایبەتی لە هەندێ ناوچەدا وەک کار و پیشە تەماشای دەکری.

جا بەدەر لە ماوەیەکی زەمەنیی دیاریکراو، ئەو پڕۆژانەش دین کە تیایدا خەلکی تەنها لەبەرئەوێ نوێژ دەکەن، سووکایەتیان پێدەکری و، وەک ئەوێ کاریکی ئابرووبەریان ئەنجام دابی، دەستی تۆمەتیان بۆ درێژ دەکری و، لەژێر ستمی هیژە شەپخوایەکاندا دەنالێن. ئیتر لە هەلومەرجیکی وادا، باوەرداران بە شارەدەوێ ئیمانەکیان، ئەم بەلایانە لە خۆیان دوور دەخەنەوێ.

۱- علي المتقي، كنز العمال ۱۱/ ۱۸۰. (لە "نعیم بن حماد" و "طبرانی"یەوێ گێڕاویەتەوێ.

۱۲ - نهوت له تالهقان

پیغهمبهري خوا (ﷺ) دهفرموي:

وَيَحَا لِلطَّالِقَانِ! فَإِنَّ اللَّهَ فِيهِ كُنُوزٌ لَيْسَتْ مِنْ دَهَبٍ وَلَا فِضَّةٍ.^۱

دهستهواژه ی "وهیح" له زمانی عهره پیدا بږ شو مژدانه به کاردیت، که ناوټیه ی بزهیه کی تالڼ. شوه تا کاتیک پیغهمبهري خوا هه والی شه هید بوونی حه زه تی عه ماری راگه یاند، هه مان دهستهواژه ی به کارهیڼا و، پټی فهرموو: وَيَحَا يَا عَمَّارُ.^۲

هه رچی "تالهقان" یشه، ناوی ناوچه یه که له قه زوین، که به کیلگه نهوتیه کانی ناسراوه. که وایږ راځی فهرمووده که بهم جوړه ده بی: "مژده بی له تالهقان، خوی گه وړه له ویدا چهن دین گه غیڼه ی هیه، که نه ئالتوون نه زیو."

جا بویه له وانه یه له داهاتوودا چهنده ها کانی کانزایی تر، به وینه ی یورانپوم یا خود نه لاس بدوزینه وه. به لام هیچ کام له مانه نه نجامه که ناگوړیت، چونکه سهروه رمان (عَلَيْهِ الصَّلَاةُ وَالسَّلَام) باس له گه غیڼه یه که ده کات که له په گهزی ئالتوون و زیو نییه... نه مه وټرای شوه ی که ئیستا شو کانزایانه دوزراونه تموه. ئیتر ته نانه ت شو نهوتش که له تالهقان ده ردیت، ته صدیقی پیغهمبهري خوا ده کات و، جاری راستی و دروستیه که ی ده دات...

۱- علي المتقي، كنز العمال ۵۹۱/۱۴. (له "أبو غنم الكوفي" يوه گټراپه تموه.)

۲- البخاري، الصلاة ۶۳ - أحمد ابن حنبل، المسند ۵/۳.

۱۳ - شوینکه و تنی نه هلی کیتاب

جیهانی نیسلامی ههنگاو به ههنگاو و بست به بست شوین نه ته وه کانی پیش خزی، واته مه سیحی و جووله که کان ده که ویت و، لاسایان ده کاته وه. ته نانه ت نه گهر یه کییک له وان سهر بکات به کونی بزنی مژه یه کیشدا، نه وه موسولمانانیش چاوی لیده که ن و، سهر ده که ن به و کونه دا. نووری دیده، سهر وهرمان هه زهره تی موحه محمد موسسته فا (ﷺ) به م ده رپرینه پوخت و پری و اتایه ی خواره وه، نه م راستیه مان بۆ باس ده کات:

لَتَتَّبِعَنَّ سُنَنَ الَّذِينَ مِنْ قَبْلِكُمْ شَبْرًا بِشَبْرٍ وَذِرَاعًا بِذِرَاعٍ حَتَّىٰ لَوْ دَخَلُوا فِي جُحْرِ ضَبٍّ لَاتَّبَعْتُمُوهُمْ. قُلْنَا: يَا رَسُولَ اللَّهِ! الْيَهُودُ وَالنَّصَارَى؟ قَالَ: فَمَنْ؟

" به جۆریک شوین نه ته وه کانی پیش خۆتان ده که ون و لاسایان ده که نه وه، بست به بست و ههنگاو به ههنگاو شوینیان ده که ون. ته نانه ت نه گهر نه وان سهر یکه ن به کونی بزنی مژه یه کدا، نیوه ش هه مان شت ده که نه وه."

هاوه لانی پرسییان که نایا مه به ست له رسته ی " نه ته وه کانی پیش خۆتان " مه سیحی و جووله که کانه؟ پیغه مبه ری خواش له وه لامدا فه رمووی: " نه ی نه بی کیی تر بی؟! " ۱

حالی حازر بارودۆخی ئیمه و سهرجه م جیهانی نیسلامیش له بهر چاودایه .. نه وه تا زۆریکمان که سایه تی خۆمان بزنی کردوه و دوو چاری قهیرانی ناسنامه بووینه ته وه. حالمان - به ده رپرینی فه رمووده که - ههروه ک حالی نه و مه ره سهر لیشتیواوه وایه، که له نیوان دوو رانه مه ردا هه ر له هات و چووندایه. نه مه وپرای نه وه ی سهرجه م نه و هۆکاره نه ریئی (سلبی) یانه ی که

۱ - البخاری، الأنبياء ۵۰ - مسلم، العلم ۶.

پروژانتيك دهولت و ژياره كانى تريان پروخاند و له ناويان بردن، وا ئه مپرو ههروهك نهخته پووت، له هه چوار لاهه ژياغانى تهنوون. كه چى ئيمهش به دهه م سهرسامى و چاوليكيه ريه وه، واده زانين نهم داوى مهرگه شارپنگه نويگه رى و شارستانيه ته. به ئى، له هيچ كام له سهرده مه كاندا هيچ گهل و نه تهويهك، به نه ندازه ي چاوليكيه رى ئيمه بو خورثاوا، ئالوده و مهراقى چاوليكيه رى و لاسايى كردنه وه نه بووه. ئه مپرو له جيهانى خورثاوا دا هه تازگه ريه ك بيته مهيدان، به بى داوا كردنى په رله ي گوزه ربوون (شفرة العبور)، يه كسه ر لاي ئيمه په سه ند ده كرى و، له خيرايى نهم په سه ند كردنه شماندا پيش زورىك له ولاته خورثاوا ييه كان كه وتووين. نهمه له كاتيكا كه پيغه مبه رى خوا، ته نانه ت له وردترين بابته و ئه و باسانه شدا كه به لاهه كى ده بينران، پيچه وانى ئه وان ده جو ولايه وه.^۱

جا هه رچونتيك بيت، نامانه ويت ده رگاي نهم باسه بكه ينه وه. چونكه ته وه ره ي بابته كه مان نه وه نيه. به لام نه و پروه ي ئيمه ده مانه ويت هه لويسته ي له سه ر بكه ين، هه والدانى پيغه مبه رى خوايه (ﷺ) پيش چه ندين سه ده به رله ئيستا، له هه موو نه و پرودا وانى كه له داهاتودا پروده دن. كاتيكيش واده و وه رزى ديارى كراويان ديت، ده قاوده ق وه خويان ده رده كه ون. به ئى، هه موو پرودا وه كان له سه ر زارى موباره كى ئه ودا، له سه ر شيوه ي مزگيئى و ئاگادار كردنه وه خويان پيشان ده دن. ئنجا كه كاتى ديارى كراو (الوقت المهرهون) يان دى، ده بنه زمانى كى پاراو و شايه تى له سه ر صيدق و راستگويى نه و ده دن.

۱- أبو داود، الصلاة ۸۸ - أحمد ابن حنبل، المسند ۲۶۴/۵ - ۲۶۵.

سیھەم

ئەو ھەوالە غەیبییانەى پەيوەندیان بە لقە

ھەمەجۆرەکانى زانستەو ھەيە

لەم بەشەدا کورتەيەك لەو فەرموودانەى پيغەمبەرى ئازيز(ﷺ) باس دەکەين، کە دەربارەى لقە جياوازەکانى زانست فەرموونى و، دەبنە بەلگە لەسەر راستبەيئىي ئەو سەرورە.

پيغەمبەرى خوا(ﷺ) چوار دە - پانزە سەدە بەر لە ئیستا وتەيەكى فەرمووە، لەو پۆژەشەو تا ئیستا لقە جۆرەجۆرەکانى زانست کە سەرقالى لیکۆلینەوئى فەرمايشتەکانى ئەون، چەندین ھەنگاوى گەورەيان بەرەو پيش ناو و قوناغى سەرسورھەتيان بریو... کەچى سەرەنجام دەبينيت ئەو کەلە زانايانەى کە ھەريەکەيان بە پيشەنگ و شارەزای بواریەکانى خويان دادەنرين، لەسەر زمانى زانستەکانيان تەصديقى ئەو زاتە دەکەن و جەخت لەسەر راست و دروستيەکەى دەکەنەو. بەئى، تا ئەمڕۆ تەنانەت تاکە پرستەيەکيش لە وتەکانى پيغەمبەرى خوا(ﷺ) لەمەر ئەم بابەتە بەدرۆ نەخراوەتەو.

لە لایەكى ترەو، سەربارى ئەو ھەموو ماددەپەرستەى کە سەريان بۆ زانست و تەکنەلۆجيا نەوى کردوو و لە خزمەتيدان، کەچى ئەو (زانست و تەکنەلۆجيا) - لەگەڵ ئەو پيشکەوتنە مەزنەشيدا - پشت لە ھەموويان دەکات و، لە پيشگەدا بەجيان دەھيلى و پوو دەکاتە پيغەمبەرى خوا. ئيتەر بە نەدەب و پيژەو لە بەرامبەر ئەو زاتەدا ملکەچ دەوەستى و، تا دەنگى بىر

بكات ده لئى: ”صَدَقْتُ“ جا خۇ رى تىنە دە چو كە بە جۆرىكى تر بووايه، چونكه ئەو نىرراوى حەقى پەرۋەردگارە.

لېرەدا ھەلۋە دەين ھەلۋىستە لەسەر چەند نمونە يەكى ھەلۋىرراو بگەين. تويۇنەۋەي زانستى بابە تەكەش دەسپىرىنە ئەو كىتەب و بلاۋكراۋنەي تايبە تن بەو بوارەۋە:

۱. ھەموو نەخۇش يىيەك چارەسەرى ھەيە

لە فەرمودەيە كدا كە ئىمامى بوخارى (ر.ھ.) رىۋايەتى كىردوۋە، يىغەمبەرى يىشە واما (ر.ھ.) دە فەرمودى: مَا أُنْزِلَ اللَّهُ دَاءً إِلَّا أَنْزَلَ بِهِ شِفَاءً. ^۱ ”خوای گەۋرە نەخۇش يىيەكى نەناردوۋە، كە بەدوايدا چارەسەرىكىشى بۇ بەدى نەھىنابى.“ واتە، چەند جۆرى نەخۇشى ھەبى، بەدلىيايىەۋە خوای گەۋرە (سُبْحَانَهُ وَتَعَالَى) شىۋازى چارەسەر و تىمار كىردىشى بۇ دروست كىردوۋە. ھەمەكىترىن و گىشتگىترىن وتەيەك لە دىناي پىزىشكىدا و لە پوۋگەي ھاندانى زانستخۋازىيەۋە تا ئەمىرۆ وترايىت، دەيىت ئەم فەرمايىشتەي يىغەمبەرى خوا بىت. ئەمە ئەۋە دەگەيەننى كە ئەگەر نەخۇش يىيەك ھەبىت، بىگومان چارەسەرەكەشى ھەيە. كەۋابى، رۆژنىك لە پۇژان - بە پىشتىۋانى و كۆمەكى پەرۋەردگار - بە حەقى دەتۋانى دەرمىانى ھەموو دەرەكەن بدۆزىنەۋە.

رىۋايەتتىكى ترى فەرمودەكە بەم جۆرەيە: لِكُلِّ دَاءٍ دَوَاءٌ. ^۲ ”ھەموو دەرەكەن، دەرمىانى ھەيە.“

لە فەرمودەيەكى دىكەشدا ھاتوۋە كە:

۱- البخاري، الطب ۱ - ابن ماجه، الطب ۱.

۲- مسلم، السلام ۶۹ - احمد ابن حنبل، المسند ۳/۳۳۵.

تَدَاوُوا فَإِنَّ اللَّهَ عَزَّ وَجَلَّ لَمْ يَضَعْ دَاءً إِلَّا وَضَعَ لَهُ دَوَاءً غَيْرَ دَاءٍ وَاحِدٍ:
الْهَرَمُ^١

”تاگادار بن، که مته رخه می نه کهن له تیمارکردندا. خوی گهوره دهر دیکِ نارد بی، نهوا به دلتیاییه وه به دوایدا ریگهی چاره سهریشی پیشانداوه. تنهها یهک نه خۆشی ههیه چاره سهری نه بی، شهویش پیربوونه.“

خۆ نه گهر ریگه چاره ی درێژکردنه وه ی ژیانیش بدۆزنه وه، یاخود بۆ ماوه یهکی کاتی ته مهنی مرۆفه کان له ناستیکی دیاریکراویشدا بوه ستین، بگه نه گهر مردنیش دوا بجن، نهوا دیسان دهستهوسان ده بن له وهی که گهشتی تهقدیرکراوی قافله ی مرۆفایه تی بوه ستین. نهو ریگایه ی که له جیهانی رۆحه وه دهست پیده کات و به قوناغی مندالی و لاوی و پیریدا گوزهر دهکا و، سهره نجام به گۆردا تیپهر ده بی و لهویشه وه تا حهشر درێژ ده بیته وه... پاشان بهردهوام ده بی تاکو له بهههشت یان دۆزه خدا کۆتایی پیدیت... بهرگرتنیش بهم ریگایه ههرگیز مومکین نییه. نهو ته مرۆفه کان دینه دنیاوه و گهوره ده بن و پاشان پیر ده بن، له پاش پیربوونی شیان ده مرن. ئیتر جگه له مه، هه موو دهر د و نه خۆشییه کانی تر چاره یان ههیه، نه وهنده به سه که توژی نه وه بکری و بدۆزریته وه...

فه خری کائینات (عَلَيْهِ السَّلَام) بهم دهر پینه و هاوشیه کانی نه مه، تهواوی مرۆفایه تی بۆ توژی نه وه ی زانستی هانده دات و، بانگه یشتی سهر جهم زانایان و لیکنۆ له رهوان و، تیپکرای نهو "مُلْهُمُون" ههش ده کات که به هره مه ندی ئیلها من، بۆ گه ران به دوا ی چاره سهر دا:

١ - أبو داود، الطب ١ - الترمذی، الطب ٢ - ابن ماجه، الطب ١.

بەشىك لە بودجەكانتان تەرخان بىكەن بۇ بونياتنانى ناوەندى توۋىنەۋە زانستى. تاۋەكو ئەو مەنزىلەى دەگاتە كەنارى مردن، بېژن و ھەرچۇنىك بىو ھە گۆرەپانە فراوانەى كە تا ئەو سنوورە درىژ دەبىتەۋە، بىخەنە ژىر كۆتۈرۈلۈ خۇتەنەۋە.

جا خۇ قورئانى پىرۋىزىش ھەردەم رېنمايەكانى لەم بوارەدا چىركدوۋەتەۋە. ئەۋەتا كاتىك تاسە و خولىاي زانستخوازىي لە مرۆفەكاندا دەبزوۋىتت، موعجىزەى پىغەمبەرانىان دەخاتە پىش چاۋ. بەخستە پروى ئەو موعجىزانەش، ئەو كۆتا سنوور و دوايەمىن مەنزىلە ديارىدەكات، كە لىكۆلىنەۋە و دۆزىنەۋەكان پىي دەگەن. بەلئى، جا ھەرۋەك چۆن پىغەمبەران (عَلَيْهِمُ السَّلَام) لە رۆحىانەت و ژيانى مەعنەۋىدا بوونە رابەر و پىشەۋاى مرۆفائەتى و، لە رېنگا خوار و خىچەكانەۋە بەرەو كەنارە راست و سەلامەتەكان ئاراستەيان كردن، ھەر بەو شىۋەيەش لە زانستە ئەزمونىيەكاندا، واتە لەو زانستانەشدا كە مايەى رۆشنايى عەقلى و ژىرىن، رېبەرايەتى كردنى گروى ئادەمىزادىان گرتە ئەستۆ و، ھەر يەككىيان ۋەك شارەزا و پسپۇرى بوارىك، پىشيان كەۋتن و رېگەيان پىشاندان. ھەر بۆيە دەتوانىن بلەين مرۆفائەتى كلىلى سەرچەم پىشكەۋتنە ماددى و مەعنەۋىيەكانى لە پىغەمبەرانەۋە ۋەرگرتوۋە. بەلئى، مەبەست لە باسكردنى موعجىزەى پىغەمبەران لە قورئاندا، لەپىناۋ ھاندان و تاسە بزۋىنىي ئىمەى مرۆفە بۇ گەيشتن بەو سنوورەى موعجىزەكان كە رېگەمان دراۋە پىي بگەين.

بۇ نەمۇنە: ھەزرىتى مەسىح - بە ئىزنى خوا - مردوۋى زىندوۋ كرددوۋەتەۋە. قورئانى پىرۋىزىش ئەمەمان بۇ دەگىرپىتەۋە. بەلام دەبىت ئەۋە بزەنن كە ئەۋە كۆتا سنوورە و، پىشكەۋتنى مرۆف لەو ئاستەدا كۆتايى دىت. بۆچى؟ ئاخىر چۈنكە لەۋىدا كارە ئاسايەكان (العاديات) تەۋاۋ دەبن و، ئىتر

لهوديو ئهو سنووره وه، كاره ده رناساكان (الخوارق) دهست پيڊه كهن. توانستی ناده ميزاد و ئهو كارانهش كه به ئيرادهي مرؤف ده تواني بگريڻ، ناتوانن له چوارچيوه ياسا فيتريه كان (ئهو ياسا باوانه ي له گهردووندا به كارن) بترازيڻ. به لئ، داهينانه سهر سوپهين و ناوازه كاني زانست و ته كنه لوجيا بگه نه ههر ئاستيڤ، هيشتا كۆله وارن له وه ي سنووره كاني په رجو (المعجزة) تيپه بگه نه. ئه مهش ده گه رپته وه بۆ ئه وه ي كه ئهو سنوورانه، كايه و گۆره پاني ئه نبياي عيزامن و، تا ئه به ديش ههروا ده ميڻنه وه. به لئ، ئه وه ته نها پيغه مبه رانن كه ده توانن لهو كايانه دا بچوئيڻه وه. ئيتر له مديوي ئه مه وه و، تا ئهو سنووره ي موعجيزه كان دهست پيڊه كهن، پيشكه وتن و قوناغپري ناده ميزاد هه موو كات موميكه نه. جا خو هه موو ئهو هاندا نانهش ههر له بهر ئه مه يه.

ئيتر ئه وه تا ده بيني قورساني پيروز، به موعجيزه كهي حه زره تي مه سيح (ﷺ) گياني شهوق و تاسه ده كا به بهرماندا و پيمان ده لئ: رينگا كاني چاره سهر و هه توان، هه تا سنووره كاني مردن كراوه ن.. ته نانه ت ئهو نه خو شيانهش كه تا ئيستا چاره سهر يان بۆ نه دۆزرا وه ته وه، وه ك شي ريه نجه و نايدز، چاره يه كيان ههر هه يه. به دوايدا بگه رپڻ و بيدۆزنه وه. ته نانه ت هه نديڤ لهو نه خو شيانه ي كه پيشتر وا ده بينران چاره سهر يان نيه، وا ئه مرؤ به ئاساني چاره سهر ده كريڻ. جا ئه گه ر چاكي هه ول و گه راني ليڤكه نه به لادا، ئه وا چاره سهر ي ئهو نه خو شيانهش ده دۆزنه وه...

هه روه ها ئهو موعجيزه يهش كه به دهستي حه زره تي موسا (ﷺ) پيشكه شي مرؤفايه تي كرا، ئهو وانه يه مان فيرده كات كه ده تواني ت بي گيانه كان رامبكريڻ بۆ به جيپه يني كۆمه له ئه رك و فهرمانيك.. به لئ، له م سه رده مه دا ئه م ده رگايه خراوه ته سه ر پشت. به لام نه ئه مرؤ و نه سه بينيش، هه رگيز مرؤف ناتواني ت گۆچانه كهي دهستي فريڤيدات و له سه ر شيوه ي مارنيكي راسته قينه دا

بیبینیت. چونکه نموه پرووداویکه له دنیای کاره دهرئاساكاندا بهرپوه دهچیت. نموش که له توانای ښمې نادهمیزاددایه، تنهها نهو شتانهیه که له چوارچپوهی یاسا باوهکانی گهردووندا خوځان دهبیننهوه.

جی خویه تی لیږدها باسیک له قورئانی پیرۆزیش بکهین. نهو قورئانهی که موعجیزهیه کی بې وښنهیه و هیچ توانستیک پیی ناگاتهوه. بهلئ، قورئانی پیرۆز هر له سمرهتاوه تا کوټایی، دواپه مین ناسوی هزری نهدهبییه و، پیگه یشتنهوهی مه حاله. نهو وته و دارپشته و ښه بیانهی که له بهرترین ناستی نهدهبی و هونینهوه دان و، نهو دهرپرپانهش که مروځه کانیان راپیچی دواي خوځان کردوه، پوژتیک دیت تا بهر دهرگای قورئانی پیرۆز نزیك دهبنهوه، بهلام ښتر لهویدا ههروهك "لهبید" دهگنه ناسوی سهرسام بوون و دهچهقن. چونکه قورئانی پیرۆز موعجیزهیه کی ناوازهیه له گوڤتاردا. جا بویه گوڤتار و ناخواتنه مروځه کان ههچهندیکیش قهشنگ و کاریگر بن، هیشتا هر له چوارچپوهی کاروباره باو و ناساییه کان دهرناچن.

جا له بهرتهوهی نم باسه بابتهیکی تهواو جیاواز و سهریه خویه، نهوا - بې نهوهی ناماژهشی بې بکهین - دهستی لی هه لده گرین و، به جی دهیلین بې نهو بهشهی تاییه ته بهم باسهوه.

ههروهك پیشتیش ناماژه مان پیدا، موعجیزهیه پیغه مبهه ران (ﷺ) وهك بلئی سنووریکی دیاریکراو پیک دهینن و ناسوی زانسته ناده مییه کان دهکیشن. له هه مان کاتدا باسکرانیشیان له قورئانی پیرۆزدا، نه رکی هاندان

۱- نای "لبید بن ربیع" یه. له شاعیره بهناویانگه کانی سمردهمی جاهیلییه و یه کینکه له شاعرانی "المقات". به خزمهتی پیغه مبهه ری خوا (ﷺ) گه یشتووه و موسولمان بروه. پاش موسولمان برونیشی جگه له بهیتیک هیچ شیهریکی تری نهوتروه.

و تاسه جوولاندنی مرؤفه کان به جئ دههینن. ئیتەر دواى ئەمە، بۆ هەول و کۆششی مرؤفه کان به جئ دههیلریت.^۱

پێویستە مرؤه هەول بەدات بگاتە ئەو خالە و، لە بازەى باو و پێسا ئاساییەکاندا، هەموو شتێک تەى بکات و، لە هەولێ نزیك بوونەوه دا بێت لە سنووری جیهانی دەرئاساکان. بە پادەیهک کە ئەگەر - گریمان - هەنگاوێکی تری لەمدیو ئەو سنوورەشەوه نا، بتوانیت بەو ئاسۆیانە دا گوزەر بکات کە بەروبوومی موعجیزەکانی پێدا شۆرپوونەتەوه.

بۆ نمونە، مرؤه لە گۆرەپانی زانستی پزیشکیدا تا ئەو ئاستەى دەگاتە مردن، دەتوانیت پێشکەوتن تۆمار بکات. بەلام کە دیتە سەر مردن، ئەوه شتێکە چارەسەری نییه. چونکە مردنیش هەروەک ژيان مەخلوقێکی خوای گەورەیه. ئایەتى: ﴿خَلَقَ الْمَوْتَ وَالْحَيَاةَ﴾ (المک: ۲) "هەر ئەو خۆی مردن و ژيانى بەدیھێناوه." ئاماژە بۆ ئەم حەقیقەتە دەکات.

بەلێ، مردن لەناوچوون و دارزان و کوزانەوه و هەلۆهشەوه نییه. بەلکەر بە ئەمر و ویستی پەرورەدگار، بریتییە لە وەرگرتنەوهی هەموو ئەو شتانەى کە تا ئەو پۆژە بە ئەمانەت پاسپاردە کرابوون. ئیتەر هاندانی زانستەکان هەر تا ئەم پادەیه دەبێت. هەربۆیه ئەو بەرپرسیاریتییهى دەکەوێتە سەرشانى هەموو غێرەقەندان و هیممەت بلندان، ئەوهیه کە گوێ بەدەنە ئەم هاندانە و، پشکی خۆیانى لێ وەرگیرن و، دواى توێژینهوه و هەلسەنگاندن بێخەنە خزمەت و سوودی مرفایەتییهوه.

پێغه مەبرى سەرورەمان (عَلَيْهِ السَّلَام) سەبارەت بە زانستی پزیشکی، بەتایبەتى دەربارەى هۆشیاری تەندروستی کە بە پزیشکیی خۆپارێزی (الطب

۱ - بۆ درێژى زیاتر پڕواننە: کتێبى وتەکان، وتەى بیستەم، مەقامى دووھەم، پێشەکی.

الوقائي) ناودەبریت، چەندین فەرمودەى فەرموودە. ئاشکرایە ئەم بابەتە پانتایەکی فراوانی لە زانستى پزىشکیدا گرتووە، ھەر دەشبى وابى. چونکە گرنگترین شت ئەوھىە کە تاك لە نەخۆش کەوتن بپارێزیت، ئەمەش تا بلىی کارىکى ئاسانە. بەلام پاش تووشبوون بە نەخۆشى، چارەسەر زەھمەت و گران دەبى. بۆیە پىغەمبەر(ﷺ) لە سەرەتادا گرنگى بەم لایەنە داوہ و، ئەم بابەتە (پزىشکىيى خۆپارێزى)ى کردووەتە چەقى زۆرىنەى رێنمايى پزىشکىيەکانى.

ھىچ جىگەى سەرسورمان نىيە کاتىک لە عەصرى سەعادەتدا پزىشکەکان، بە تايبەتى ئەوانەى لە دەرەوہ دەھاتن بۆ مەدينەى مومنانەو، ھەرە، کاريان دەست نەدەکەوت. گرنگترین ھۆکارى ئەمەش دەگەرپايەوہ بۆ تەواو رەچاکردنى ئەو دەستورائەى کە پىغەمبەرى خوا لە مەبارەيەوہ داینابوون.

ھەزەرەتى رسول اللہ(ﷺ) لەگەڵ ئەوھەشدا کە "طبيب القلوب" بوو و ساپزى دل و دەروونەکانى دەکرد، لە ھەمان کاتىشدا لە پروى جەستەيشەوہ وەک بلىی پزىشکىيى دەکرد و، چەندان رپۆشونى دەگرتەبەر لەپىناو پاراستنى مەرفەھەکانى دەورەبەرى لە ھەموو دەردىکى ماددى و مەعنەوى.

لەو سەردەمانەدا "تاعون" نەخۆشىيەکى سامناکى ئەوتۆ بوو کە نەدەتوانرا بەرى پىبگيریت. لەم سەردەمەى خۆماندا ئايدز چى بىت، تاعونىش ئەو سەردەمە ئەوہ بوو. جا بۆیە یارانى پىغەمبەر(ﷺ) لە بەرامبەر ئەم نەخۆشىيە ترسناکەدا زۆر ھەستيار و خۆپارێز بوون. چونکە سەرورەمان بەردەوام لەم پەتايە ئاگادارى دەکردنەوہ و ھۆشيارى دەدانى. ئىتر ئەم کۆمەلە نورانييە، لەناو خۆياندا بە پاکزى و بىگەردى خۆيانەوہ دەژيان. بەلام ھاوکات لەگەڵ ھەلەمەتە سەربازيەکاندا بەرەو شام و ئەنتاکيا، ئەوانىش تووشى ئەو پەتا کوشندەيە بوون کە لە ژینگە پيس و پەتاسيەنەکەى

رۆمەکاندا ھاتبوو ھاراو. پەتاکەى "عەمۆس" یش پەتایەکی لەم جۆرە بوو، کە بە ھۆیەو سى ھەزار سەحابى لەو دەڤەرە شوومەدا شەھید بوون.^۱

لەو پۆژەدا، ئەمینى ئومەت "ئەبوو عوبەیدەى جەرراخ" یش لەنێو ئەوانەدا بوو کە لە عەمۆس بوون. ئەو ئەبوو عوبەیدەى کە حەزەرەتى عومەر چەندین ساڵ دواتر کاتیک بە ھۆى پینکەنەکەىو کەوتە سەر جینگا، دەربارەى فەرمووى: "ئەگەر ئەبوو عوبەیدە لە ژياندا بووایە، ئەوا ئەوم لە جینگەى خۆم پێشنياز دەکرد بۆ خەلافەت."^۲

کاتیکیش شاندى نەجراڤەکان ھاتنە خزمەت پێغەمبەر(ﷺ) و، داوايان لیکرد کە کەسێکى ئەمین و متمانە پینکراوايان لەگەڵدا بنێرێ، پرووى موبارەکى کردە ئەبوو عوبەیدە و، فەرمووى: "ھەستە لەگەڵیان بپۆ."^۳

بەئى ئەو، ئەمینى ئومەت و یەکێک بوو لەو دە کەسەى مژدەى بەھەشتیان پیندراوو. ئیدى ئەو پۆژە، ئەم سەحابیە بەرێزەش لەو ناوچەیدەا بوو، کە پەتای تاعون گیانى مژۆفەکانى دروینە دەکرد.

ئەم بەسەرھاتە لە پۆژەکانى خەلافەتى حەزەرەتى عومەردا(رَضِیَ اللہُ عَنْہُ) پرویدا. خەلیفەى پێغەمبەرى خوا سەردانى ناوچە فەتخ کراوەکانى دەکرد و، لە نزیکەو چاودیڤى پێشھاتەکانى دەکرد. نیازى بوو سەردانى عەمۆسیش بکات. بەلام کاتیک بیستى پەتای تاعون لەو ناوچەیدا بلأوبووئەو، بریارى گەرانیوێ دا. لە بەرامبەر ئەم ھەلوێستەدا، ئەبوو عوبەیدە پێشى لیڤگرت و، پێى وت: "ئەى عومەر، مەگەر لە قەدەرى خوا ھەلدییەت؟" حەزەرەتى

۱- ابن کثیر، البدایة و النہایة ۹۳/۷.

۲- ابن کثیر، تفسیر القرآن العظیم ۳۳۰/۴ - الطبری، تاریخ الأمم و الملوك ۵۸۰/۲.

۳- البخاری، فضائل أصحاب النبی ۲۱ - مسلم، فضائل الصحابة ۵۴-۵۵.

عومهریش له وه لامدا فەرمووی: ” بەلێ، له قەدەری خواوە، بەرهو قەدەری خوا هەڵدێم. “ له راستیدا ئەمەش یەکیکە له بەلگەکانی فێراسەتی حەزەرەتی عومەر.

داخۆ کاریکی دروستی کردبوو؟ نایا بە گەڕانەوی پێکابووی؟ جا کاتیەک حەزەرەتی عومەر له بیری ئەم گومانانەدا بوو، عەبدوڕەحمانی کۆری عەوف گەشت بە هانایەوه و، ئەم فەرموودەیە بۆ گێڕایەوه:

إِذَا سَمِعْتُمْ بِهِ بِأَرْضٍ فَلَا تَقْدَمُوا عَلَيْهِ، وَإِذَا وَقَعَ بِأَرْضٍ وَأَنْتُمْ بِهَا فَلَا تَخْرُجُوا فِرَارًا مِنْهُ.^١

” ئەگەر بیستتان له شوێنێکدا تاعون بلاویووەتەوه، ئەوا نەکن بچن بۆ ئەو شوێنە. وه ئەگەر لەو شوێنە ئێوەی لێبون ئەم پەتایە سەری هەڵدا، ئەوا له تاو ئەوەی لێی هەلبین، مەیهنە دەرەوه.“

تکا دەکەم نایا ئەمە هەر ئەو ڕێوشوێنە نییه که پزیشکی هاوچەرخ ناوی پەرژینی تەندروستی لێناوه؟ جا هەر وهک دەبینن، چەندین سەده له مهوپیش پیغه مەبری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) ئەمە فەرمووه و، زانستی پزیشکی ئەمڕۆش ته صدیقی دهکات و، دهلێ: ” راست فەرمووه.“

٢ - دەردی گولی و پەرژینی تەندروستی

پیغه مەبری خوا (ﷺ) له فەرموودەیه کدا، که هەردوو پێشەوا ئەمەدی کۆری حەنبەل و بوخاری دهیگێڕنەوه ده فەرموی: فِرَّ مِنَ الْمَجْدُومِ كَمَا تَفِرُّ مِنَ

١ - البخاري، الطب ٣٠ - مسلم، السلام ٩٨.

الْأَسَدُ^۱ "هەروەك لە شیر هەلدییت، ئاواش لە کەسێک تووشی گولی بووییت، هەلبێ."

ئەو دەرپرینە چوێنراوەی لە فەرموودە پێرژە کەدا هاتوو، هیچ پەیوەندییەکی نە بە میکروبی گولیەو هەیه، نە بەو شەو کە مژوئی گول لە شیر بچیت، وەك هەندێك کەس وا گومان دەبن. پێم وایە وەك زۆرێك مەسەلە ی تر، ئەم لێکچوواندانە (تشیبەات) کۆمەلە هەلبەستراویکن لە لایەن کەسانی ترەو بەرھەم دەھێنرێن. ئەگەرنا پەچاوکردنی نیاز و مەبەستیکی لەم جۆرە لە دەرپرینەکانی پێغەمبەری خوا، هەرگیز شایانی باس نییە.

ناییت ئەو هەلھاتنە لە فەرموودە کەدا ناماژە ی بۆ کراوە، وا تێبگەین کە مەبەستی ئەو بیت کابرا کەوشەکانی بخاتە بن بانی و پابکات. بەلکو لەوانە یە پێغەمبەری پێشەوا (ﷺ) لە ڕینگە ی ئەم فەرموودە یەو نامۆژگاریان بکات کە بەرەنگاری ئەو نەخۆشییە بێنەو کە بە گولی ناودەبرێ و، بەدووی ڕینگە چارەکانی خۆپاریزیدا بگەرێن. واتە ئەو ی نامۆژگاری لەبارەو کراوە، بریتییە لە پەرژینی تەندروستی و جماندن (التحشید) دژی تووشبوون بەو پەتایە. جا مژوڤەکان لە بابەتی ڕووبەر و ونەبوونەو ی شیردا چەندە هەستیاری بنوێتن، پێویستە لە بەرامبەر گولیشەو ئەوەندە وریا و هەستیاری بن. چونکە سەرچەم گوشتارەکانی پێغەمبەری خوا دارای پەهەند و قولاییەکی تایبەتن. بەلێ، بە هەول و کۆششیکی زۆر جەددی نەبیت، مژوڤ ناتوانیت دەرکی حەقیقەتی فەرماشتەکانی ئەو زاتە بکات.

۱- البخاري، الطب ۱۹ - أحمد ابن حنبل، المسند ۴۴۳/۲.

۳ - دەم و لیکی سەگ

نیمامی موسلیم لە صەحیحە کەیدا ئەم فەرموودەیە دەگێڕێتەوێه:

طُهورُ إِنْاءٍ أَحَدِكُمْ إِذَا وَلَغَ فِيهِ الْكَلْبُ أَنْ يَغْسِلَهُ سَبْعَ مَرَّاتٍ أَوْ لَاهُنَّ
بِالْثَّرَابِ.^۱

”ئەگەر سەگ دەمی خستە دەفری هەر یەکیکتانەوێه، ئەوا پاکۆییەکی بەوێه دەبێت کە حموت جار بیشوات، یەکەم جاریشیان بە گۆل.“

ئەو کەرەستە و ماددانە ی کە ئەمڕۆ لە بواری پاکۆکردنەوێه (تەقیم) دا بە کاریان دەهێنن، لەو سەردەمدا بوونیان نەبوو. ئیتر لەو پۆژگەرەدا پیغەمبەری خوا (ﷺ) بە مەبەستی پاکۆکاری دژە میکروب، بەزۆری ئامۆژگاری بە کارهێنانی گۆل دەکرد. ئنجا دوای و لە ئەنجامی لیکۆلینەوێه زانستییەکاندا دەرکەوت کە گۆلش هەر وەک ئاو، کرداری پاکۆکردنەوێه ئەنجام دەدات. ئەمە سەرەرای ئەوێ کە گۆل هەردوو ماددە ی ”تەترالیت“ و ”نیتراسایکلین“ ی تێدا یە، کە بۆ لەناوبردنی کۆمەڵە میکروبێک بە کار دێن. جا کاتی کە پیغەمبەری خوا پێنمای ی بە کارهێنانی گۆل دەکات بۆ شۆشتن، مەبەستی ئەوێه کە پێویستە سەرەتا کەرەستە کە تەقیم بکری.

جگە لەم واتایانە ی سەرەوێه، فەرموودە پێرۆزە کە سەرئەنجام بۆ ئەم لایەنانەش پادەکیشت:

یەکەم: کۆمەڵە نەخۆشییە کە لەوانە یە لە سەگدا بوونیان هەبێ، ئەگەر ی ئەوێ هە یە لە جەستە ی مڕۆفیشدا ژینگە ی لەباریان بۆ پرەخسێ. ئەمەش بە یەکی کە لە بابەتە هەنووکە ییەکانی پۆژگاری ئەمڕۆ دادەنری.

۱- مسلم، الطهارة ۸۹-۹۳ - الترمذی، الطهارة ۶۸.

دووهم: نهو شتانهی که وهک پاشه پۆی سهگ وان، ده کړی به ته واوه تی زیانیان هه بیټ بۆ ته ندروستی مرؤ، لیکه که شی هه روا... خو نه گهر له کاتی خۆیدا پړی و شوینی پیویست نه گیریتنه بهر، نهوا پیشگرتن لهو نه خوشییهی که له وانه وه ده گوازیته وه، ده بیته کاریکی مه حال. هه ربویه ته عقیم کردن گرنگیی تایبه تی خۆی هیه.

سیّهم: لایه نیکی دیکه ی سه رنج راکیش له وه دا که ده بیټ یه که م شوشتن به گل بیټ، بریتییه له وهی که گله که لهو ساته دا ده گۆریت بۆ میکروییکی پاکژکه ر (مُعَقَّم) و نیتر پیویسته نهویش شهش جار - له ریوایه تیکی تردا جهوت جار - بشوړریت. ته نانه ت نه م بابه ته ببووه سه رباسی هه ندیک له بلاو کراوه نه لمانی و بهریتانییه کان. بهم جوړه راستبیزی و دروستییه فەرماشته کانی سه ره رمان (عَلَيْهِ السَّلَام) له لایه ن نهوانیشه وه ته صدیق ده کړین.

پیغه مبهری خوا له بهر امبه ر سه گدا هینده هه ستیار بوو، ته نانه ت جارنیکیان به گویره ی نیجته یادی خۆی فەرمانی کوشتنیشی دان.^۱ به لام دواتر نه م فەرمانی وه ستاند و، فهرمووی: ”نه گهر سه گه کان به ته نه نا خویان نوممه تیک نه بوونایه، نهوا فەرمانم ده دا به کوشتنیان.“^۲

واتای نه مهش نه وه یه: نه گهر سه گه کانیش به وینه ی نه ته وه جوړا و جوړه کانی تری وهک نه ده میزاد و پرووه که کان و بئ گیانه کان و هتد... په گه زیك نه بوونایه له په گه زه کانی پاراستنی هاوسه نگیی ژینگه یی (التوازن البیئی)، هه روه ها به گویره ی رپسا گه ردوونی و سروشتیه کان (الشّریعة

۱- البخاري، بدء الخلق ۱۷ - مسلم، الطهارة ۹۳.

۲- الترمذي، الصيد ۱۶ - أبو داود، الاضاحي ۲۱ - الطهارة ۳۷.

الفطرية) زهرووره تيك نه بووايه له بوونياندا، نهوا شهوكات فهرمانم ددها به له ناوبرديان. چونكه سدگ سهرچاوه و لانگهي ميكرؤيه...

روايني پيغه مبهري خوا (عَزَّوَجَلَّ) بؤ بابته كه له روانگهي نهم هه لوئسته ي دوايه وه، خؤي له خؤيدا موعجيزه يه كي تره.. نه وه تا ده بينين شهو ريسا و هاوسه نكيه ژينگه ييه كي له سروشتدا كارايه و نيمه خهريكه تازه به تازه خوځهي ده كه ين، ههر لهو كاته وه بايه خي پي دراوه و، له سهر بنه ماي نه كوشتني به هه وه نته يي سه گه كان باسي ليوه ده كړي و ده كړيت به ياسا. نيتمهش پاش ١٤٠٠ سال نييجا خهريكه ورده ورده دهك به زهرووره تي ريگرتن له قرتي كه وتني (انقراض) ي وه چهي گيانداراني وهك نه ههنگ و فيل و كهركه ده نه كان ده كه ين، كه تيك چووني هاوسه نكيي ناو سروشتيان ليده كه وئته وه. جا كاتي ك پيغه مبهري خوا پيش هه زار و نه ونده سال ده فهرموي: ” نه گهر سه گه كان به ته نها خؤيان نوممه تيك نه بوونايه...” نهوا له سهرده ميكي زور پيشه خته وه، بابته يكي زور گرنگمان وه بير ديني ته وه.

به لي، خواي گه وره (عَزَّوَجَلَّ) گهردووني به دي هي ناوه و، هاوسه نكيه كي گشتيشي له نيوان نهو توخم و ماكانه دا هي ناوه ته ناراه كه نهم گهردوونه يان پي كه هي ناوه. نهم نايه ته پي روزه: ﴿وَوَضَعَ الْمِيزَانَ﴾ أَلَّا تَطْغَوْا فِي الْمِيزَانِ ﴿ الرحمن: ٧-٨ ﴾ ” ته رازوو و پي وهري بؤ هه موو شتيك داناوه. بؤيه ني وهش نهم هاوسه نكيه تيك مه ده ن.” ناماژه بؤ نهم بنه ما هه مه كي به دهكات. به لي، پيغه مبهري خوا مهردي هاوسه نكي بوو. هه لته كه هاوسه نكي ده پاراست و - به ده رپرینه كي سهره وي - قه لاچؤي سه گي نه ده كرد. به ته نها لهو رسته چهند وشه ييه سهره ودها توانيمان چهند لايه نيكي موعجيزه يي تومار بكه ين، به لام كي ده زاني له داهاتودا هه مان

پرسته ده بیته نیلهامی چند حقیقت؟! خو نه گهر ههر که سیکی تر - به
 ره چاوکردنی میژووی دهر پرینی نهم و تهیه - به دریژایی هه موو ژییانی له
 بیرکردنه و هدا بووایه و تنه نهم تاکه پرسته یه بووتایه، نهوا نهمه بهس بوو
 بو نهووی بیخهینه ریزی زانا و بلیمه ته کانه وه. که چی پیغه مبهری خوا (ﷺ) نهم
 فهرمووده یه و هه زاره های تری وه که نهمه ی فهرمووه. ئیستاش با لیگه پرین
 بلیمه تی له ده رگانه ی نهو سهروه ده خه ریکی سوال کردن بی و، ئیمهش
 کوتایی بهم برگه یه بهینین:

زۆر به روونی و به بی هیچ دوو دلییه که ده لین: به سه رهات و پروداوه کان،
 هه میسه و هه ردهم به زمانی تاییه تی خویان ته صدیقی پیغه مبهری خوا
 ده کهن و دوو پاتی ده که نه وه که: ”تو پیغه مبهری خوایت و، هه مووکات
 راستگو و دروستیت.“ جا ئیمه گو ماغان له وه ده نییه که تا هوشیاری زانستی
 به رهو پیش بجی، رۆژیک دئ مروفه کانیش هه مان قسه دوو باره بکه نه وه.
 به ئی، نه مرفو زانسته کان، هه ریه که یان وه که سیخو ریک به ناو بوونه وه راندا
 رۆچوون و، سه رگه رمی لیکو لینه وه و ورد بوونه وه ی نهو راستییانن که قورئان
 و سوننه ت باسیان کردوون. له ژیر رۆشنایی نهم لیکو لینه وانه شدا، نهو رۆحه
 هه ستیارانه ی که به رووی حقیقه تدا بیدارن، رۆژ دوا ی رۆژ راستی و دروستی
 پیغه مبهری خویان پروونتر بو ده رده که ویت و، به زمانیکی زو لالت دهیده ن
 به گوئی جیهاندا...

٤ - ده ست شتن له پیش و پاشی خواردن

له فهرمووده یه کدا که تیرمزی و نه بو داوود پریویه تیان کردووه،
 پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرمووی:

بَرَكَۃُ الطَّعَامِ الْوُضُوءُ قَبْلَهُ وَالْوُضُوءُ بَعْدَهُ.^۱ ” بهر هکتهی (موبارهک بوونی) خواردن، له شۆردنی دهسته کاندایه له پیښ نان خواردن و له پاشیشیدا.“

واته نه گهر له خواردنه کانتاندا به دواى موباره کیى و پاکوخواوینیدا ده گهر پښ و چه ز ده کمن نهو خواردنه ی ده یخون بیته مایه ی بهر هکته بۆتان، نهوا هم له پښ و هم له پاش تهواو بوونیشدا ، وهک نه وهی ده ستنوړ بگرڼ، دهسته کانتان بشون.

پیغه مبهری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) بهم وتانه ی بنه ما و بناغدهک بۆ پاکړیى داده ریوړتیت. نه گهرنا ئیمه به عه قلى خو مان ده رکى نه مانه مان نه ده کرد. نه خاسمه مروثى نهو سهرده مه، هه رگیز بیرى به لای نه ودها نه ده چوو که ده کړى له نېو نینوکى کدا ملیونه ها می کړوب خو یان مه لاس دایت. تۆ واز له خه لکى نهو کاته بهینه، هه ر له سهرده مه ی خو ماندا چنده کس هیه پروی زانستى نه م بابه ته بزانی؟..

دیسان سه باره ت به پاکوخواوینى، پیغه مبهری خوا ناموژگاریمان ده کات که کاتیک له خه وه لده ستین، یه کسهر ده ست نه بهین بۆ خواردن، به لکو پیو یسته سهره تا دهسته کان جوان بشوړرین، چونکه مروث نازانیت کاتیک له خه ودا بووه، ده ستى له کویدا بووه و بهر چى که وتووه.^۲ هه روهک ده بینن، پیغه مبهر (ﷺ) پاکړى دهسته کان ده خاته پښ چاو و به بایه خه وه جه ختى له سهر ده کاته وه.

پزیشکه کان مه گهر له مروثا توانی بیټیان به ته وایى له م مه سه لیه تی بگن و بۆ خه لکیشى پروونکه نه وه. به لى، مروث له کاتى نوو ستندا ده ستى به ملاو

۱- أبو داود، الاطعمة ۱۱ - الترمذی، الاطعمة ۳۹.

۲ - البخاری، الوضوء ۲۶ - مسلم، الطهارة ۸۷-۸۸.

نهولادا ده گيرئ و بئ نهوهی ناگاشی لیبئ، دهستی میکروباوی ده بی. ئنجا کاتیک بئ دهست شق دهست دهبا بؤ ده می، نهوا پروونه که چی قووت ده دات...

جا مه گهر لهو سهرده مه دا مایکرو سکۆب و تیشکی ئیکس و تاقیگی شیکاری هه بوون، تا پیغه مبهری خوا ئوممه ته که ی لهو میکروبان ه ناگاداری کاته وه که دهستی مرۆڤ پیس ده که ن؟! نه خیر، هیچ کام له مانه بوونیان نه بووه. به لām لهودیو هه موو نه مانه وه، حه قیقه تیک بوونی هه بوو، نه ویش مه وجودییه تی نهو زاته بوو، که له ریگهی درێژه شه پۆله جۆراو جۆره کانی وه حییه وه، سهر جهم نه مانه ی فێرده کرد... به لئ، نهو هه می شه له لایه ن موعه لیمی نه که به ره وه، جا له ریگهی "الوحی المتلو" وه بیست یان "الوحی غیر المتلو" وه، فێرده کرا، ئیتر نه ویش ئوممه ته که یی فێرده کرد و ته بلیغی ده کردن... ههر بۆیه مه حاله له فهرمایشته پیروژه کانیدا هی نه دی تۆسقا لیک هه لبه ست و ناراستی بهرچاو بکه ویت.

۵- پاك و خاوینی دم و ددان (سیواک)

له هه دیسیکی موته واتیردا که له " کوتووی سیتته "دا به کۆی دهنگ ریوایهت کراوه و، ئیمزای نزیکهی چل سه حابی هه لگرتووه، پیغه مبهری خوا (ﷺ) ده فهرموئ: لَوْلَا اَنْ اَشُقَّ عَلٰی اُمَّتِيْ لَا مَرْتُهُمْ بِالسِّوَاكِ عِنْدَ كُلِّ صَلَاةٍ^۱ " نه گهر له بهر نه وه نه بووایه که بارگرانی ده خه مه سه رشانی ئوممه ته که م، نهوا فهرمانم پئ ده دان پیش هه موو نوێژیک سیواک بکه ن."

۱- البخاری، الجمعة ۸- مسلم، الطهارة ۴۲- أبو داود، الطهارة ۲۵- الترمذی، الطهارة ۱۸- النسائی، الطهارة ۷- ابن ماجه، الطهارة ۷- أحمد ابن حنبل، المسند ۸۰/۱.

جا له بدرانده وې پيغه مېرې په حمت (عَلَيْهِ السَّلَام) له خه مې نه ودا بوو
 نومته کدې نه خاته نارې حمتې و نه زيه ته ووه، فهرانيکې لم جوړه نه داوه.
 نه گهرنا نه وکات سيواک کردنش هه ووه د ستنويزو، ده بوو به يه کيک له
 فهره کاني نويزو. شتيکې واش له گهل بنه ماي ناسانکاري که له پوحي نه م
 دينه وه سرچاوه ي گرتووه، يه کي نه ده گرتووه. چونکه زه حمت ته هه موو که سي
 له هه موو شوينيکدا سيواکي ده ست بکه ویت...

به کارهيناني سيواک فهرز نييه، به لام له گهل نه وهدا يه کيک له سوننه ته
 گرنه گه کان. زاناياني پيشين چندين بهرگ کتيپيان دهر ياره ي نه م بابه ته
 نوسيووه. ليکولره هاوچرخه کانيشمان، چندين تويزينه وه ي زانستييان
 له مېر نه م بابه ته، بهر هه نده جياوازه کانييه وه به نه نجام گهيان دووه. ان شاء الله
 له داهاتودا نه و باسانه ش ده خویننه وه...

سيواک، واته "پاک کردنه وه ي ددان". دياره نه مېش ته نيا به سيواک
 ناکري، به لکو په نجه، خوې، مېعجون يا خود شتي تريش ده کري
 به کار بهي نري. به لي، هه رکسه و بهو شيوه يه ي ده يه وي، ده تواني دداني پاک
 بکاته وه، که سيش مافي نه وه ي نييه له بهرام بهر نه مېدا هيچ بلې. به لام
 ده بې نه وده مان له ياد نه چي که سيواکيش کو مېله خاسيه تيکي تاييه ت به خو ي
 هديه.

نيستا بير له دينيک بکه نه وه که مويه ليغه کدې (نه ک دامه زرينه ر و
 دانده کدې. چونکه دامه زرينه ر و دانده ي دين، ته نها خواي گه وريه (جَلَّ وَعَلَا).
 سه وهرمان راگه ي نه ر و ته بليغ کاريه تي) فرمان ده دات پوژي پينج تا ده جار
 سيواک بکري و، به کارهينانيشي وه سوننه تيک داناوه. بويه نه م پړوانگيه وه
 ده توانين بلين: نيسلام هه ر له زووه وه چه مکی پاکويي ده م و دداني هاوچرخي
 له دواوه به جي هېشتووه. له راستيدا و نازانم ته نانه ت پزيشکه کاني ددانش چ

جای خەلکی ناسایی، رۆژی پینج تا دە جار ددانیان بشۆن. ئەمە لە کاتی کدا
 کە ددان پاکردنەوی رۆژانەی سەرورمان - بە لایەنی کەمەو - خۆی لەم
 ژمارەیدا دەبینیوە. ئەوەتا شەوانە چەند جارێک هەڵدەستا بۆ نوێژ و، لە
 پێش هەر نوێژی کیشدا سیواکی بەکار دەهێنا. ^۱ ئینجا لە نوێژی بەیانی، هەر
 دوو نوێژی ئیشراق و ضحی، نیوهرۆ و عەسر و شەوان و خەوتناندا، هەر وەک
 لە کاتی دەستنوێژ و بەر لە نوێژکردنیشدا بەردەوام سیواکی دەکرد. ئەمە
 سەرباری ئەوەی کە لە دواي هەر خواردنێکدا هەرگیز پاککردنەوی ددانەکانی
 پشتگوێ نەدەخست. جا ئەگەر هەموو ئەمانە بژمێرین، پێم وایە سیواک
 کردنی پێغەمبەری خوا (ﷺ) واتە پاککردنەوی دەم و دانی، ئەو ژمارەیه
 تێپەر دەکات کە لە سەر وەدا ناماژەمان پێدا.

۶ - هاوسەنگی لە خواردن و خواردنەویدا

پێغەمبەری خوا (ﷺ) لە فەرموودەیهکی تردا دەربارەي پزیشکی خۆباریزی،
 دەفەرموێ:

ما مَلَأَ ابْنُ آدَمَ وَعَاءَ شَرًّا مِنْ بَطْنِهِ، بِحَسَبِ ابْنِ آدَمَ أَكْلَاتِ يُقْمَنَ بِهِ
 صُلْبُهُ، فَإِنْ كَانَ لِأَعَالَةٍ فَلَثْلُ لَطْعَامِهِ، وَ ثُلُثُ لَشْرَابِهِ، وَ ثُلُثُ لِنَفْسِهِ.^۲

”خراپترین شتێک کە ئاده میزاد پەری کردبێت، سکیەتی. ئاده میزاد
 ئەوێندە بەسە کە چەند پاروویەکی بخوات و پشستی خۆی پێ پەرگێت. ئەگەر
 هەر نەیتوانی وا بکات، ئەوا بە گەدەي دابەش بکات: سێیەکی بۆ خواردن،
 سێیەکی بۆ خواردنەو، ئەو سێیە کەشی ماوەتەو بۆ هەناسەدان.“

۱- البخاري، الوضوء ۷۳ - مسلم، الطهارة ۴۲-۴۸.

۲- الترمذی، الزهد ۴۷ - ابن ماجه، الاطعمة ۵۰ - أحمد ابن حنبل، المسند ۱۳۲/۴.

ههروه‌ها چەند فەرمووده‌یه‌کی تریش هەن، کە دەبنە پالپشتی ئەم
 فەرمووده‌یه. لە یەکیەک لەوانەدا پیڤه‌مبەری خوا دەفەرموێ:

أَحْشَى مَا حَشِيتُ عَلَى أُمَّتِي كَبْرُ الْبَطْنِ وَمُدَاوَمَةُ النَّوْمِ وَالْكَسَلُ وَضَعْفُ
 الْيَقِينِ.^١

”زۆرتەین شتێک دەربارەی ئومەتەکم لێی بترسم: ورگنی و زۆر خەوی و
 تەمبەلێ و لاوازی یەقینە.“

ئەو تایبەتمەندیانەی لە فەرمووده‌کاندا باس کراون، دەرەنجام لە دەوری
 هەمان خاڵدا کۆدەبنەوه. بەلێ، مەروئێک کە سەرئای زانی بێ ”مراقبە“ و
 ”محاسبە“ و غافلانە بەسەر دەبات و، زۆری تەمەنی بە خەو دەگوزەری،
 بێگومان قەڵەو و ورگنیش دەبێ. تا قەڵەوتریش بێ، زیاتر دەخوات. تا
 زیاتریش بخوات، ئەوەندە تر خۆی دەداتە دەم غەفلەتەوه. یاخود دەتوانێ لە
 هۆکاری یەكەمەوه دەستپێکەین و، بڵێین: هەرکەسێ زۆر بخوات،
 بەدلتیاییه‌وه زۆریش دەخەوێ، ئەوەشی زۆر بخەوێت بێ هیچ گومانێک یەقینی
 لە لا دروست نایێت. بۆیە لە هەرکام لە گۆشەکانەوه بۆ ئەم بابەتە بروانین،
 دەبینین کە هەموو ئەمانە کۆمەڵە پالنەرێکن و لە پیڤه‌مبەری خوا دەکەن
 خەمی ئومەتەکە ی بخوات.

بەلێ، لێره‌دا دیسانەوه قسە حەوالە ی سیمای ناوازه‌کانی جیهانی پزیشکی
 دەکەین و لەگەڵ شیکارە زانستییه‌کانی ئەواندا بەجێتان دەهێلین. لە پاش
 خۆندنەوه و هەڵسەنگاندنی توێژینه‌وه‌کانیان، بۆتان دەردەکه‌وێت کە
 فەرماشته‌کانی پیڤه‌مبەری خوا(ﷺ) کە بەر لە چەندین سەده‌ فەرموونی،

١- سیوطی، الجامع الصغير ٢٤/١ (لە "الأفراد" ی "الدارقطني" یه‌وه گێڕاویه‌ته‌وه.)

عمهینی حەق و حەقیقەتەن و، شتیکی ناراستەقینە با بچووکیش بێت لە
ئاخاوتنەکانیدا بەرچاو ناکەوێت...

٧ - "کل"ی چاو

ئێستاش دەمەوێت بچینە سەر فەرموودەیەکی تر. پیغەمبەری خوا (ﷺ)
دەفەرموی:

إِنَّ خَيْرَ أَكْحَالِكُمُ الْإِمْدُ، يَجْلُو الْبَصَرَ وَيُنْبِتُ الشَّعْرَ.^١ "باشترین کلیک
بەکاری بهێنن، "ئەسمەد"^٢. ئەم کله دیدە ڕۆشن دەکاتەوە و مووی برژانگیش
بەهێز و درێژ دەکات."

دکتۆرە زیهن و دڵ ڕۆشنەکاغان دەلێن: باشترینی ئەو دەرمانانەی کە تا
ئێستا بەکار هێنراون بۆ بەهێزکردنی چاو و برژانگ، بریتییه لە کل، کە
پیغەمبەری نازداریشمان ڕێنمایی کردووە. ئێمەش لەلایەن خۆمانەوە
پێشبینی ئەوە دەکەین کە بەکارهێنانی کل لە سالانی داها تووی دنیای
جوانکاریدا، بێتە دیاردەیەکی دیار و بەربڵاو. یەکیکی تر لەو ماددانەی کە
هاوشانی کله و، بەهۆی پارێزگاری کردنی لە پیست و، کاریگەرییه دژه
زیندەییەکیهوه (antibiotic) پیغەمبەری خوا نامۆزگاری بەکارهێنانی کردووە،
خەنەیه.^٣ توێژینهوه زانستییهکان دەریاغستووه کە توانای تەعقیم کردنی
خەنە، تەنانت لەو ماددانەش کە بۆ ئەو مەبەستە بەکار دێن، وەک "گپراوهی
نایۆدین" و "میتروفسیلۆن" بەهێزتره.

١ - الترمذی، اللباس ٢٣ - ابن ماجه، الطب ٢٥.

٢ - الترمذی، اللباس ٢٠ - الطب ١٣ - أبو داود، الترجل ١٨.

۸ - رەشكە

لە فەرمودەدە كەدا كە نىمامى بوخارى لە ئەبوو ھورەيرە (رضي الله عنه) دەيگىرتتەو، پىغەمبەرى نازدار دەفەرموى: **إِنَّ فِي هَذِهِ الْحَبَّةِ السَّوْدَاءِ شِفَاءً مِنْ كُلِّ دَاءٍ إِلَّا السَّامَ**^۱. "ئەم دەنكە رەشكەيە دەرمانە بۆ ھەموو دەردىك جگە لە مەرگ."

دەستەواژەى "ھەموو دەردىك"، لە زمانى عەرەبىدا كىنايەيە بۆ زۆرى. لەگەڵ ئەمەشدا، ئەگەر بخرتتە بەر نەشتەرى تويۇنەوئەيەكى بنەپەرتى و لىكۆلنەوئەيە جددىيە لەسەر بكرتت، كى دەزانى چارەسەر و دەرمانى چەندەھا نەخۆشى لى دەدۆزرتتەو. ھەروەھا فەرمايشتە پىرۆزەكە سەرنجمان بۆ لای دوو خال رادەكىشت:

يەكەمیان: پروى شىفابەخشی رەشكەيە.

دووھەمیان: تەنانت رەشكەش چارى مەرگ ناكات.

جا با لىرەدا پروى زانستىيە ئەم باسە بۆ پىسپۆرانی ئەم بوارە بەجى بهيلين و، ھەلۆتستە لەسەر يەك دوو خال بكەين:

لە كاتى نەخۆشىدا و، بەتايبەت لە ماوەى چاكبوونەو (النقاحة)دا، بوونى رىژەيەكى زۆر لە پىرۆتىن لە خواردنەكاندا زۆر گرنگە. لەپال ئەمەشدا، دەولەمەندى لە گەرمۆكە (كالورى) و ئىتامىن و، ئىنجا ئاسانى ھەرسكردنیش، بەھەمان راددە گرنگن. وا بزانم ئەو شتانەش كە پزىشكەكان لە كاتى نەخۆش كەوتندا رىنمايى دەكەن، ھەر ئەمانەن. جا بۆيە دەبىت ئەو خواردنەى نەخۆش دەياغوات، پىرۆتىن و كالورى زۆريان تىدابیئت و ھەرس

۱ - البخاري، الطب ۷ - مسلم، السلام ۸۸-۸۹.

کردنیشیان ناسان بیت. تا کو له لایه که وه نه خو شه که نه و هیزه ی بیت هوه بهر که له دهستی داوه، له لایه کی تریشه وه له کاتی هه رس کردندا وزه ی زور به کار نه بات. له رۆژگاری ئیستاماندا توژی نه وه زانستییه کان سه لماندوویانه که هه موو نه م تایه مه ندیانه له ره شه که دا بوونیان هه یه. نه و نمونه بهرجه ستانه ش که له پاش نه زموون کردن گه یشتوونه ته نه غجام، نایه نه ژماردن... نه مه نه وه ده گه یه نیت که پیغه مبه ری خوا (صَلَّى اللَّهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) هه رگیز له خویه وه قسه ناکات و، تیگرای نه و شتانه ی باسیان ده کات دینه دی و، نه غجامه کان هه می شه ته صدیقی ده که ن.

۹ - میش

جا با به فهرموده یه که له سه حیحی بوخاریه وه، درژه به با سه که مان به دین. سهرداری مرو فایه تی (ﷺ) ده فهرمووی: إِذَا وَقَعَ الدُّبَابُ فِي إِنَاءٍ أَحَدِكُمْ فَلْيَغْمِسْهُ كُلَّهُ ثُمَّ لِيَطْرَحْهُ فَإِنَّ فِي أَحَدٍ جَنَاحَيْهِ دَاءٌ وَفِي الْآخَرِ شِفَاءٌ. "نه گهر میش که وته ناو قاپی (خواردن یان خواردنه وه) ی به کیکتانه وه، نه و با هه مووی نو قم بکات و له پاشان فری بدات. چونکه له به کی که له باله کانیدا دهر د و، له وی تریشیاندا شیفا و دهرمان هه یه."

یه که م: پیش هه موو شتیک، له و رۆژگاره دا که سه نه یده زانی میش هه لگری میکرۆ به. کاتیک میش ده که ویتته نار شله مه نییه که وه، بۆ پاراستنی خۆی، هه ولده دات یه کی که له باله کانی به بهرزی بهیلتته وه. واته هه ر دوو بالی نقوم ناکات له شله که دا. تا کو کاتیک رزگاری ده بی، باله وشکه که ی کرداری فرینی بۆ ناسان بکات. نیت به م شیویه می شه که ده فری، به لام نه و میکرۆبانه ی که

۱- البخاری، بدء الخلق ۱۷ - الطب ۵۸ - أبو داود، الأطعمة ۴۸.

لەناو خواردن و خواردنەوه کائامندا بەجی هیشتوو، ترووشی نەخۆشیما
دەکەن.

دووهم: لە حالەتێکی وادا پێنمایی دەکریت کە: مێشەکە بەتەواوی
نوقمی دەفرەکە بکری و، دواتر دەرپهینری و فری بدری. چونکە لە یەکیەک لە
بالەکانیدا میکروۆب و، لەوی دیکەشیاندا دەرمانتیک هەیە کە کاریگەری و
زیانی ئەو میکروۆبە ناھێلێت. جا لەو کاتەدا کە مێشەکە لە تاو ترسی
لەناوچوون بالە فرتی دەکات، بەدەستدان لە پشتی، ئەو کیسە دەتەقێت کە
دەرمانەکی تیادا ئەمبارکراوە. ئیتر بەو شیوێە مێشەکە ئەو میکروۆبە
لەناو دەبات کە بالەکە تری هەلیگرتبوو.

ئەو زانایانە بەدواداچوونی ئەم حالەتەیان کردوو، دەلێن: کاتیەک
دەستمان نا بە پشتی مێشەکەدا، لە پێگەی مایکروۆسکۆپەوه بینیمان کە
چەند بوونەوهرتیی مایکروۆسکۆپی بەملاو ئەولادا پەرش و بلاو بوونەوه. لە
لیکۆلێنەوه کانی دواترماندا بۆمان دەرکەوت کە ئەوانە چەند کارمەندیکی
تایبەتن بە کرداری تەعقیم کردنەوه.

١٠. خوێنی بێنویژی

دایکی ئیمانداران حەزرەتی عائیشە (رضی اللہ عنہا) بۆمان دەگێڕێتەوه: "پۆژیکیان
"فائەمی کچی حویش" ھات بۆ خزمەتی پێغەمبەر (ﷺ) و وتی: 'ئەم
پێغەمبەری خوا، بە هیچ شیوێەکی خۆنم ناوەستیتەوه و بەردەوام لە سووری
مانگانەدام، جا ئایا واز لە نوێژ بەینم؟' پێغەمبەری خواش لە وەلامدا
فەرمووی: "نەخێر، ئەو خۆنی سووری مانگانە (حیض) نییە، بەلکە
گرفتیکە لە دەمارەکانی خۆندا."^١

١- البخاری، الوضوء ٦٣ - مسلم، الحيض ٦٢.

به‌ئێ، پاش تیپه‌پوونی ئەو هه‌موو سه‌دهیه، ئینجا بۆمان ده‌ركه‌وت كه سه‌رچاوه‌ی خوینی حه‌یض خوین به‌ربوونیکی ناوه‌کییه. ئیتر بۆ جاریکی تریش له به‌رامبه‌ر ئەو زاته‌وه سه‌راسیمه و هه‌یران داده‌مین. داخۆ نه‌بێ پیغه‌مبه‌ری خوا (صَلَّى اللّٰهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) لهو سه‌رده‌مه‌دا چۆن ئەم بابته‌ی زانیی، كه ته‌نها له‌رێگه‌ی توێژینه‌وه زانستییه‌كانی ئەم‌پرووه سه‌لمی‌ناوه؟ بێگومان له رێگه‌ی هه‌واڵ پێدانی په‌روه‌ردگارییه‌وه.. به‌ئێ، په‌روه‌ردگاری فیزی ده‌کرد، ئیتر نه‌ویش ده‌یزانی. تیپه‌پوونی ئەو هه‌موو سه‌دهیه‌ش، چه‌ندین په‌هه‌ندی جۆراو‌جۆری هاو‌یشته سه‌ر ئەو گه‌وه‌ری ده‌رپینه. قسه‌ی زانیانی‌ش له‌م پرووه‌وه ئەوه‌یه كه، خاوه‌نی ئەم وته‌یه جگه‌ له پیغه‌مبه‌ر ناكړی كه‌سیکی تر بێ.

١١ - له "مه‌ی" دا ده‌رمان نییه

تاریقی كورپی سوهد (رحمته‌الله‌ه‌) ده‌گێڕێته‌وه: پێش ئەوه‌ی مه‌ی حه‌رام بكړی، بۆ چاره‌سه‌ری هه‌ندێ له نه‌خۆشییه‌كانمان به‌كارمان ده‌هێنا. كاتیك حه‌رام كرا، چووم بۆ خزمه‌تی پیغه‌مبه‌ری خوا و مه‌سه‌له‌كه‌م عه‌رز كرد. پرسیا‌ری ئەوه‌م كرد كه ئایا مۆلّه‌ت هه‌یه مه‌ی به‌كاربه‌ی‌نرێت بۆ ته‌داوی و چاره‌سه‌ر. له وه‌لامدا فه‌رموویان: إِنَّهُ لَيْسَ بِدَوَاءٍ وَلَكِنَّهُ دَاءٌ. ١ " نه‌خێر، مه‌ی خۆی بۆ خۆی نه‌خۆشییه، هه‌رگیز نابێته ده‌رمان."

له زۆربه‌ی ناوچه جیاوازه‌كانی جیهاندا، چه‌ندین كۆنفراس و كۆرپه‌ند ده‌ریاره‌ی ئەم بابته‌ به‌ستراون. له هه‌مووشیاندا زانیان و لێكۆله‌ره‌وان یه‌كه‌ده‌نگ بوون له‌سه‌ر ئەوه‌ی ته‌نانه‌ت تاكه دلتۆپیکیش له‌مه‌ی به‌سه‌ بۆ ئەوه‌ی

١ - مسلم، الأشربة ١٢ - الترمذي، الطب ٨ - الطحاوي، شرح المعاني الآثار ١/١٠٨.

که کۆمهڵتیک شیتەل بوونەوه و پووکانهوه لە پینکهاتهی فیزیکی و پۆحی مروڤدا بێنیتە کایەوه. جا هەروەک دەبینن، پێغه مبهری نازیز (ﷺ) بەر لە چەندین سەدە پەنجە خستووەتە سەر ئەم بابەتە و، رایگەیاندووە کە مە ی خۆی لە خۆیدا نەخۆشییە.

۱۲ - خەتەنە گردن

پێغه مبهری خوا (ﷺ) پێنج شت بە بەشیك لە فیتەت دادەنێت. یەکیكیش لەوانە خەتەنە گردن.^۱ جا با بزانی زانیان لەمبارەیهوه چی دەلێن؟ مەگەر ئەوانیش هەمان راستییان نەسەلماندووە کە: پێستی خەتەنە، شوێنی کۆبوونەوهی میکروبیە و، ئەندامیکە مەترسی دران و تووشبوون بە شێرپەنجە هەیە. تاکە رێگە چارەش، بریتییە لە خەتەنە گردن.

ئەمە نیشانی ئەوێه کە خۆرئاوا لەم مەسەلەیه‌شدا، زۆر لەپێش هەندێ لە دەبنگە سەرخۆشەکانی لای خۆمانەوهیه. ئەمرو ژمارە ی ئەوانە ی کە لە ئەمریکا و بەریتانیادا خەتەنە کراون، دەگەنە ملیۆنەها.

تاکا دەگەم رێم بەدن لێرەدا وتەیه‌کی کەلە شایەتی ئەم چەرخەتان عەر ز بەگەم، کە لە رێگە ی بیرکێشییه‌وه هاتەوه بیرم: ”خۆرئاوا سکی پرە بە نیسلا م و، پۆژیکیش دێت کە دابینی. هەروەک چۆن دەولەتی عوسمانیش سکی پرە بە خۆرئاوا، پۆژیک دێت ئەویش سکه‌کی دادەنێت.“^۲

ئەم وتەیه‌ کە حەفتا - هەشتا ساڵ بەر لە ئێستا وتراوه، بەشیکی هاتۆتەدی.. ئێتر ئێستا ئێمەش، بەچاوی پر ئومێد و هیواوه لە چاوه‌روانیی لەدایکبوونەکه‌ی ترداین. ئەو هتا ژانی لەدایک بوونەکه‌ تاوی سەندووه. إن شاء

۱ - البخاري، اللباس ۶۳ - الأستاذان ۵۱ - مسلم، الطهارة ۴۹.

۲ - بديع الزمان سعيد النورسي، السيرة الذاتية.

الله له داهاتوويه کي زور نزيکدا، گرياني موده به خشى نهو کوربه يه ده بستریت...

تا نيره، له ناست راستگویی و دوستی پیغمبهري خوا(ﷺ) و پیغمبهرانی تر(ﷺ) دا هلوسته مان کرد. هر پیغمبهريک له راستگویی و دوستیدا له لوتکه دایه. درو نه توانیوه له ژياناندا هینده ی گوردیله یه کي جو خوی بکاته وه. جا نه گهر تو سقالتیک لارو ختیچی له خویندا هبوا یه، نهوا نه یانده توانی پینمای هیچ که سیک بکهن بهرو راسته پړ. خو دیاره نهوان بو نهوه نیروان تا مرو قایه تی بجنه سهر ړنگه ی راست و، پیناسی نهو شارپنگه یه بکهن که بهرو به ههشت ده یانبات. به لئ، نه گهر واتای راستگویی و دوستی بهرجه سته ببوا یه، نهوا سیفهت و ناکاری پرشنگذاری پیغمبهرانی تیا دا ده بینرا...

لهم نیونده شدا بینیمان که راست و دوستی سهره رمان، به هزاران به لگه ی نیوان نه زهل و نه بهد، پشگیری ده کری. نهو بهو به لگه کاغان به سهر سی کومه لای سهره کیدا پو لئین کرد. ده بی نهو ههش بزانیته که نیمه خو مان نهو پو لئین و شیوازی خستنه پرووه مان په سهند کرد. نه گهرنا، ده کری راست و دوستی نهو زاته (صَلَّى اللهُ عَلَيْهِ وَسَلَّمَ) به هزاره ها دانراو و سده ها هزار به لگه و، شیوازی جوړبه جوړ باسبرکیت. جا بو کهس هیه بتوانیت دوا وتهی نهو بابه ته بلئ و خالی کوتای دابنیت...؟! پروا مان وایه که تا روژی قیامت فرمایشته کانی هه میسه راست دهرده چن و، مرو قی ههر سهرده میکیش، په هه ند و لایه نیکي تری نویی راست و دوستی نهو یان بو دهرده که وی. نیت نهوسا له قولایی و په هه ندیکي تر دا پیی شاد ده بن.

جا خو له روژی دوایدا، راست و دوستی پیغمبهري خوا(ﷺ) به هه موو پروونییه کیه وه بو گشت لایه ک غایان ده بی... به لئ ههر که سهو به گویره ی

ټاټوبه یې پوځي غزۍ، حقهمن نومو فرمایشته ده پینځه که د درباري ذات و
 سیفدت و شهساز قهرمونۍ و، د هک په حقیقته وښه کاتي ده کات. به ټي،
 یه دهشت و دوزخ، حزی و غلجاندگان پټک بهو شینوچیه ی که پیغه صبره
 خوا بزی د هسک کردووپن، دینه پشمان. ټیتر نوانیش به زماني نه بدوییه
 بهو پیغه صبره نازداره ده ټین: "صَدَقْتُ" ...

نورمانه

نهوانه‌ی چندها ساله هزاره‌ها جار شرییان گۆزی و، وئلی لقیکن که خۆیانی پتوه راگیربکمن، نهوانه‌ش که وا لهم سیستهم بۆ نهو سیستهم و، لهم پتیار بۆ نهو پتیار له هه‌ناسه‌پرکێدان، زوو بیت یان دره‌نگ، مایه‌پوچی و بێ ناکامیی کرد و کۆشه‌کانیان ده‌بین و، به پرتاو به‌ره‌و مه‌کته‌به‌که‌ی هه‌زده‌تی موحه‌مه‌د (ﷺ) راده‌کهن، نهو مه‌کته‌به‌ی که هه‌رگیز نشوستی به‌خۆیه‌وه نه‌دیووه.

تایا توانیومانه نهو سه‌روه‌دی که شاحی ته‌ختی دلانه، به شیه‌یه‌ک شایانی قدر و قیمه‌تی نهو بیت، به مرۆفی نه‌م سه‌رده‌مه بناسین و، بلێسه‌ی تاسه و شه‌یدایی له ناخپاند تاو ده‌ین؟..

ته‌ختر! ته‌گه‌ر مرۆفایه‌تی نه‌وی بناسیایه، ده‌بووه مه‌جنوونی و ده‌یدایه نه‌و که ژ و هه‌رده. هه‌ر کاتیش یادی شیرینی نه‌و پۆچه‌کانی پتچایا، دلی ده‌که‌وته جۆش و، چاوه‌کانی نه‌سرینیان بۆ ده‌رشت. ئیتر نه‌و کات بۆ چوونه ئیتر جیهانی پاکێ پیغه‌مه‌برایه‌تییه‌که‌یه‌وه، ده‌که‌وته په‌رواز و له پتیاو گیان به‌به‌ردا کردنه‌وه‌ی خۆله‌میشی دلی سوتاو، که له‌تاو عه‌شقی نه‌و گرێ سه‌ندبوو، خۆی ده‌دایه به‌ر شنه‌ی با تا به‌ره‌و هه‌وارگه‌ی نه‌وینی نه‌و راپیتچی بکا ...

ته‌گه‌ر عه‌قل و هه‌سته‌کانیشمان هه‌رگیز په‌یی پێ نه‌به‌ن، نه‌وا ده‌روونه‌کان بوونه‌ته په‌روانه‌ی ده‌وری نه‌و شه‌مه‌ه، نه‌و خۆره‌.. له داها‌تویه‌کی زۆر نزیکدا، نه‌و عه‌قله ده‌به‌ده‌ر و په‌ریشانه‌ی که تا ئیستا نه‌یان‌توانیوه به‌ره‌و نه‌و بدنه پرتاو و، به وێنه‌ی میثی زستان له‌ملاو نه‌ولادا په‌کیان که‌وتروه، بۆ نه‌م حاله‌یان ده‌ستی په‌شیمانی ده‌که‌زن و به خۆیان ده‌لێن: ناخ و داخ! ئیمه بۆ نه‌بوینه په‌روانه و به‌ره‌و نه‌و نه‌ویشته‌ن؟ " به‌لام نه‌و کات له‌وانه‌یه بۆ هه‌ندیکیان زۆر دره‌نگ بیت و هه‌موو شتێک کۆتایی پێ هاتبیت...

9 649753 154724

www.irfanpublishing.com
Sonsuz Nur-1

نرخ ۳۰۰ دینار

IRFAN
PUBLISHING